

epravo.cz

MAGAZINE

2

2012

MT LEGAL s.r.o.

Profil advokátní kanceláře

Souhlas

dozorčí rady
je nutný
i k poskytnutí
půjčky (str. 33)

Lze převádět

dosud
nevydané
akcie?
(str. 60)

Postavení

člena
představenstva
po rekonstrukci
(str. 37)

OD TĚTO / JE TU NOVÉ
CHVÍLE / INFINITI FX

Nové Infiniti FX

K dispozici s celou řadou vysoce výkonných motorů od 238 po 390 koňských sil. Ať už jde o verzi s benzinovým nebo dieselovým motorem V6, či mocným V8 v benzinovém provedení, se 7stupňovou automatickou převodovkou a sekvenčním řazením si vždy budete užívat impozantní síly při zařazení jakéhokoli rychlostního stupně. Od této chvíle se budete za volantem cítit přirozeně. Od této chvíle je tu Infiniti.

Rezervujte si testovací jízdu na www.infiniti.cz

Zobrazený model: nové Infiniti FX30d S Premium. Oficiální kombinovaná spotřeba modelu Infiniti FX30d: 9,0 l/100 km. Emise CO₂: 238 g/km.

INFINITI

Inspired Performance

obsah

úvodník

- 2 Názor je jen nedostatek informací

názory

- 5 Rána pod pás
6 Korupce země české a jiné nešvary
8 Život ve vězení

rozhovor

- 10 Jitka Chizzola: „Vyžadujeme, aby naši klienti měli tu nejlepší péči.“

aktuálně

- 16 Advokátní kancelář KŠB byla oceněna jako nejlepší národní právní firma v ČR
17 Clifford Chance byla zvolena „Nejlepší mezinárodní právní firmou roku v České republice“
17 PRK Partners oceněna za nejlepší klientské služby
18 Nataša Randlová prominentním právníkem Chambers Europe
18 Kancelář Havel, Holásek & Partners se v roce 2011 podílela na transakcích v hodnotě 200 mil. EUR
19 Advokátní kancelář HÁJEK ZRZAVECKÝ (HZ) otevřela pobočku v Brně

lidé

- 21 lidé

profil

- 25 Advokátní kancelář MT LEGAL s.r.o.

z právní praxe

- 33 Souhlas dozorců rady je nutný i k poskytnutí půjčky
34 Poskytování zajištění a dobrá víra třetích osob při transakcích mezi spřízněnými osobami
37 Postavení člena představenstva po rekodifikaci
43 Pracovnílékařské služby
48 Některé aspekty vypořádání společného jmění manželů v judikatuře Nejvyššího soudu
50 Švarcsystém staronově a jak se vyhnout postihu za něj
52 Svěráz společného podniku v Rusku

- 54 K některým změnám v přeměnách obchodních společností od 1. 1. 2012
58 Zástava třetí osoby a pohledávka banky v insolvenčním řízení
60 Lze převádět dosud nevydané akcie?
62 Nejvyšší soud se vyjádřil k otázce zneužívání institutu okamžitého zrušení pracovního poměru
64 Pár poznámek k problematice poučovací povinnosti dle § 118a o.s.ř. v rozhodčím řízení
68 Povinnost mít kopie dokladů prokazujících existenci pracovníprávního vztahu (pracovních smluv) přímo na pracovišti ve světle metodického pokynu SÚIP
70 Povaha zápisů do obchodního rejstříku na úsvitu rekodifikace a dnes
74 Rozkrývání vlastnických struktur akciových společností
77 Zánik zástavního práva k pohledávce na běžném účtu
78 Právní odpovědnost dodavatele za spáchání správního deliktu dle ustanovení § 120a zákona o veřejných zakázkách a rizika z toho vyplývající
82 Prodloužení dlouhodobého pobytu cizince – jednatele společnosti s ručením omezeným
84 Hromadné postoupení pohledávek jako forma dispozice s rizikovým portfoliem NPL (non-performing loans)
87 Několik poznámek k právní úpravě svěfenského fondu v novém občanském zákoníku
90 Rekonstrukce nemovitosti a stavební zákon
94 Změny v úpravě zadávací dokumentace a kvalifikace uchazečů od 1. dubna 2012
96 Nový směr výkladu ust. 196a odst. 3 ObchZ ve světle judikatury NS ČR
99 Epidemie procesní nehospodárnosti
100 Věc v právním smyslu ve vztahu k autorskému právu
102 Stanovisko k „Doporučení MMR postupu u zakázek, u kterých má být smlouva uzavřena po 1. 4. 2012“
106 Retroaktivní využití judikatury ve sporech ohledně platnosti rozhodčích doložek
107 E-mailová pozvánka na pracovní pohovor aneb Nejvyšší soud ČR se vyjádřil k otázce diskriminace při uplatňování práva na zaměstnání

- 111 K trestněprávní odpovědnosti právnických osob za legalizaci výnosů z trestné činnosti z nedbalosti
114 Vady právních jednání podle nového občanského zákoníku
116 Práce přesčas a zaměstnanci s kratší pracovní dobou
118 Výhrada zpětné koupě nemovitosti dnes a zítra

judikatura, sbírka

- 120 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu
128 Sbíрка (březen až květen)

lifestyle

- 144 CFO Club: Očekávaný vývoj na kapitálových trzích
146 Důvěřuj, ale prověřuj: E-Discovery v praxi
148 Dny mexické kuchyně a umění v Hotelu Hoffmeister 7. června – 31. srpna 2012
150 Pacient a lékař musí být partneři
152 Jan Vančura: Kvalitní oblek na míru reprezentuje i dodává prestiž
156 Mercedes-Benz – hodně lákavé Entry
158 Darujte detail a eleganci
160 Kempinski Hotel Hybernská v Praze
164 Daruj krev v pravou chvíli
165 Investice českých podnikatelů do rozvoje venkova
166 Putovní výstava Fenomén Igráček a jeho svět interaktivních exponátů
168 Revoluce ve značení a následném nakupování pneumatik
169 GO GREEN aneb Zelené ambice v kancelářských prostorech
172 TPA Horwath: očekávaný vývoj na rezidenčním trhu ČR a porovnání se zeměmi CEE
175 Nejnovější trendy ve výstavbě kancelářských budov jsou konečně vidět i v regionech
179 Návrh zákona o dani z převodu nemovitosti
180 Vy, business a automobil
183 Exekutorský úřad Přerov JUDr. Tomáše Vrány: jedenáct let ve výkonávání práva
189 Kursové zisky nejsou zdanitelným příjmem?

Názor

je jen nedostatek informací

Výše uvedený nadpis jsem nedávno zaslechl a myslím, že stojí za to jej ukrást. V současné době mi pak připadá, že je použitelný obecně i ve značném množství případů, pokud se jedná o politické špičky (české), pak téměř v naprosté většině případů. Až mi to někdy připadá, jestli ty špičky neměly špičku.

Asi ale neměly, bude to horší. Zřejmě se staly obětí vlastních reklamních kampaní a hesel. Nebo nestaly, musí to hrát, pak bude namísto obava o jejich duševní integritu – stojí ale o ni? Nebyla by naopak brzda?

Abych nezabíhal (zabíhavost je zajímavá vlastnost, naposledy jsem se s ní měl možnost seznámit, když jeden z renomovaných právních specialistů vysvětloval, jak je třeba dotyčného, trpícího zabíhavostí, usměrnit a udržet jej v tom správném toku myšlenek. Dostat ale odpověď na konkrétní dotaz právě od onoho specialisty byl nadlidský úkol – znamenalo to neuhnout a s výrazem osoby rozumu mdlého opakovat stále ten samý dotaz a na pátý pokus to vyšlo), vyslovujeme názory tam, kde jen stačí vědět a znát. Navíc tam, kde vědět a znát by mělo patřit k základnímu vzdělání.

Asi nikdo se nebude pokoušet prosadit svůj názor, řídě auto a přijížděje ke křižovatce. Tady je každému jasné, že je třeba vědět, názor by mohl zabít.

Při rozhodování v jiných věcech, z hlediska celé společnosti podstatně důležitějších, a výrazně více lidí zasahujících, je to jiné. Tady se to u rozhodujících názory jen hemží. Pokud pak někdo, kdo ví, sdělí příslušnou skutečnost, je málem ten nejhorší – dotyčný rozhodující se přece chystal projevít názor a nějakými fakty či znalostmi si přece nenechá kazit myšlenkový proces.

Možná je to ovlivněno i současnou medializací – není přece nad to, když investigativní novinář tvrdě páčí z dotyčného odpověď na otázku, jejíž zodpovězení není triviální a zasloužila by si rozhodně více, až mnoho, času, slovy, tak ano nebo ne, odpovězte pane (doplňte si sami). A dotyčný, vědom si síly médií říká jakoukoliv hloupost, jen aby měl pokoj, netuše, že pokud odpověď nebude zrovna šťastná, bude dalším z těch, kteří přijdou na řadu mediální likvidace. Je jen málo takových, kteří si udrží zdravý rozum a tazatele odkáží slušně do příslušných mezí. A otázkou asi nad rámec je jen, zda jsou oni investigativci tak chytří, nebo jsou tak chytří a pracují na zakázku, popřípadě jsou to jen prostáčci boží.

V každém případě – názor by asi měl být až jako nadstavba nad určitou sumou znalostí a vědomostí – možná také proto ti nejvzdělanější vesměs mají názorů nejméně.

Pokusím-li se výše uvedené zařadit do oblastí práva, potom, prosím, zkusme se chovat srozumitelně a předvídatelně. V oblasti politiky je to již zřejmě ztraceno a pokoušet se prosit kohokoliv v uvedeném duchu považují za zcela ztracenou věc – tady pomůže snad jen

zázrak, ty se ale v naší tržní společnosti nedějí. Ale v právu se snad pohybují lidé, kteří by svůj výskyt v právu mohli brát jako řemeslo a v takovém případě přece není v zájmu nikoho, pokud levá neví co pravá (nebo že by to bylo naopak).

Takže zatímco v oblasti politiky a společnosti jsem již rezignoval a беру jako fakt, že veškerá rozhodnutí jsou zcela nepředvídatelná a bez jakýchkoliv logických souvislostí (ony tedy ty souvislosti vesměs jsou, ale ve vazbě na zcela jiné parametry, než by měly být ony předvídatelné), proč má být taková loterie i v právu?

Tím myslím např. skutečnost, kdy zastávají různé senáty odvolací soudů odlišné názory např. na výši příslušenství, vrácení soudních poplatků či náklady řízení. O těžké váze některých rozhodnutí Ústavního soudu a Nejvyššího soudu nemluvě. U těch nejvyšších pak myslím zejména rozhodnutí, která jsou poněkud jiná, než rozhodnutí dřívější, někdy až zcela odlišná. Je to pochopitelně možné, názory se vyvíjí, ale možná by stálo za to podrobněji popsat proces, který provázel stav, kdy převládající názor začal oslabovat, až převážil názor jiný. Judikatura není pochopitelně závazná a příslušní účastníci o ní nemusí ani vědět, jakožto za určitých okolností se může i stát, že jeden soud nebude vědět o rozhodnutí soudu jiného. Jednoduché řešení rozhodně není, nemohli by ale právě oni soudci vyšších soudů více publikovat a seznamovat tak veřejnost s rozhodnutími, která se svým způsobem dotýkají nás všech? ●

Mgr. Jaroslav Vaško

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Máte právo na úspěch

Naše specializace:

- veřejné zakázky
- nemovitostní a stavební právo
- zdravotnické právo
- koncese a PPP
- právo informačních technologií
- trestní odpovědnost
právnických osob

Ocenění AK DPP:

Právníká firma roku 2011 v kategoriích veřejné zakázky
a nemovitostní a developerské projekty zařazena mezi velmi
doporučované právníkové firmy

Právníká firma roku 2010 v kategorii Veřejné zakázky

Právníká firma roku 2009 v kategorii Duševní vlastnictví / IT

Právníká firma roku 2008 v kategorii Veřejné zakázky

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři

Na Ořechovce 580/4, 162 00 Praha 6

Tel.: +420 224 232 611

E-mail: akdpp@akdpp.cz

www.akdpp.cz

RISE TO THE OF YOUR TOP PROFESSION

**WE OFFER MORE
THAN JUST
A DIPLOMA**

MASTER'S Degree:

LLM in International and Commercial Law
+ MBA and PhD programs

for more information visit

WWW.UNYP.CZ

**UNIVERSITY OF NEW YORK
IN PRAGUE**

Rána pod pás

Tak už je dostali. Koho? Obchodníky s pohledávkami, exekutory, advokáty, prostě všechny ty, co vysávali formulářovými žalobami naše soudruhy, nepřipouštějící dlužníky.

Asi bych měl na úvod říct to, co zasvěcení asi vědí. Pohledávky, kvůli kterým se v posledním roce strhl takový kravál a kvůli kterým nakonec rozhodoval i Ústavní soud, už několik let jako kancelář nevymáháme, protože nám skončila smlouva. A též, že mohu svědectví doložit svůj hlasitý protest proti manýrům, které se v souvislosti s tímto druhem právních služeb v minulosti silně rozmohly. Není to tak dlouho, co jsem opakovaně a otevřeně upozorňoval na to, že pokud si advokát kupuje svého klienta tím, že mu přepouští část své odměny, placené protistranou, tak nejen u soudu podvádí, protože účtuje za klienta jiné náklady, než klient má, ale současně spoluvytváří stav, který nemůže skončit jinak, než tím, že ministerstvo prostě přísudkové sazby advokátů sníží. S logickým vysvětlením, že institut náhrady nákladů tu není proto, aby si advokát vydržoval klienta. Takže to, co přišlo, mne nepřekvapilo ani neranilo. Myslím tím únorovou vyhlášku, která změnila paušální sazby za zastu-

pování u soudu. Vcelku nepřekvapily ani pokusy některých soudců náklady vůbec nepřiznávat. Jakkoliv to je zřejmý nesmysl a bezpráví. Trochu jiné to je v případě Ústavního soudu.

Ústavní soud nejdříve před podstatou sporu unikál s tvrzením, že jde o bagatelní věci, tedy věci, které dle zásady de minimis, nemůže rozhodovat. K změně došlo na konci března tohoto roku, kdy v rozhodnutí I. ÚS 3923/2011 náhle uvedl, že v bagatelních věcech, jde-li o tzv. formulářovou žalobu, přičemž nárok je uplatňován vůči spotřebiteli, a vznikl ze smlouvy, u níž byl spotřebitel fakticky vyloučen z možnosti sjednat si podmínky plnění, typicky v případě, dodávce tepla nebo energií, spotřebitelském úvěru apod., je s ohledem na nutnost dodržení principu proporcionality mezi výší vymáhané částky a náhrady nákladů spravedlivé, aby výše odměny za zastupování žalobce advokátem byla určena jen jako ekvivalent jednonásobku vymáhané jistiny.

Díky tomu stojíme především před otázkou, jak se má březnové rozhodnutí Ústavního soudu k únorové změně vyhlášky, která byla reakcí právě na kritiku nepřiměřenosti odměny advokátů (a též exekutorů). Odměna, kterou advokátovi přiznává vyhláška 484/2000 Sb., je v podstatě formou regulované ceny. Z toho logicky vyplývá, že při její tvorbě je nutné brát ohled na náklady, vynaložené v souvislosti s poskytováním toho, co má být formou regulované ceny hrazeno, a také je třeba určit přiměřený zisk. Takže pokud Ústavní soud hovoří o potřebě proporcionality, pak nechápu, proč si příslušné proporce nezjistil. Z jeho rozhodnutí rozhodně není patrné, že by se zajímal o reálné náklady advokáta.

Za ránu pod pás považuji závěr rozhodnutí Ústavního soudu, podle něhož důvody jeho nálezu mohou být aplikovány ve všech dosud pravomocně neskončených řízeních. Připouštím, že se právní úprava může stát neplánovaně zdrojem zisků, které se většinou jeví jako nepřiměřené. Ale kdo dal soudu jistotu, že to tak je ve všech případech, na které rozhodnutí dopadá a že také jednonásobek je „tak akorát“? O dva měsíce později, v souvislosti s rozhodováním o ústavnosti redukce platů soudců, hovoří Ústavní soud o legitimním očekávání. Ale

ti, kdo si kupovali pohledávky, kalkulovali svůj byznys na základě státem vydaných právních předpisů. Tedy řekl bych legitimně. To, že možná nejde o voňavý byznys, snad může být důvodem k změnám právního předpisu pro futuro. Což provedlo Ministerstvo spravedlnosti. Ale dozadu, to mi připadá hodně nečisté. Jestliže kupříkladu někdo koupil za 100% nominální pohledávky, které z 50% nejsou vymožitelné, pak jeho podnikatelský záměr nepochybně spočíval v tom, že se tzv. zahojí z přísudku. Jestliže se mu to nyní díky rozhodnutí Ústavního soudu nepodaří, pak by minimálně měla být jistota, že díky této razantní změně neprodělá, nezkrachuje a případně do problémů nepřivede ty, kteří mu na to půjčili. Ani v tomto směru však není v rozhodnutí Ústavního soudu nic, co by nasvědčovalo, že se těmito možnými důsledky Ústavní soud zabývával.

Pokud Ministerstvo spravedlnosti změní vyhlášku o odměňování advokátů, je to příjemné nebo nepříjemné, podle toho, kam se cifry pohnuly. Ale je to zcela zřetelné a zejména, lze o tom dopředu diskutovat a lze takovou vyhlášku jednoduše a rychle změnit, pokud se ukáže, že to poměry odůvodňují. Na rozdíl od právního názoru Ústavního soudu. Takže ať už se bude dít cokoli, bude tu třetě co monumentální nepřiměřenosti odměny právní názor o ekvivalenci jednonásobku vymáhané jistiny. I kdyby to za ty peníze nikdo z advokátů nemohl dělat, protože by uhynul hladem. Tedy, pokud se Ústavní soud nevysloví jinak. Což by byl dost složitý proces, i kdyby šlo o bagatelní záležitost. Takže to jen tak na změnu nevypadá. A to mi nepřipadá spravedlivé ani rozumné. ●

JUDr. Tomáš Sokol,
advokát

Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Brož
Sokol
Novák

Advokátní kancelář

www.akbsn.eu

Korupce země české

Před jistým časem jsem se ve svém příspěvku „Jak získat veřejnou zakázku“ zmínil o nešvaru zvaném korupce a konstatoval, že toto téma si zaslouží zvláštní pojednání. Tím jsem samozřejmě neměl na mysli, že bych se daného tématu ujal sám, bylo to myšleno čistě filozoficky bez nutnosti dalšího výdaje energie. K mému údivu (a jistému znepokojení) jsem však obdržel pár dotazů, kdy ono slíbené pokračování bude k dispozici, což mě sice vedlo k výmluvám typu „až opadá listí z dubu“ apod., nicméně vzhledem k mým chatrným znalostem z oblasti botaniky jsem nakonec nebyl schopen určit, jaký termín jsem vlastně přislíbil a z tohoto důvodu jsem tak nakonec raději usedl k počítači, připraven vyjádřit názor na téma korupce.

V první řadě zmíním význam termínu korupce, pocházejícího z latinského „corruptere“ čili zničit, poškodit, zlámat či podplatit. Poslední význam je pro účely tohoto pojednání rozhodující a pro zjednodušení budeme vycházet z toho, že korupce znamená podplácení, kterému se lidově říká všimně, dáreček, pozornost, benefit, kapříci, suché víno, vyjádření vděčnosti a jinak všelijak. Z Wikipedie se dále dozvíme, že jde o zneužití postavení nebo funkce v politice, veřejné správě či hospodářství k osobnímu prospěchu, z trestního zákoníku pak více o skutkové podstatě úplatkářství. Že jde o termín frekventovaně používaný, je zřejmé z počtu odkazů na vyhledávači na internetu, kdy je korupce uvedena na 1 497 666 webových stránkách. Toto číslo je samo o sobě dost šílené a naznačuje, že zřejmě skutečně nejde o nic podružného. Na druhou stranu lze alespoň zajásat nad tím, že např. termín „charita“ má 3 667 001 odkazů, takže se zdá, že dobro může někdy převládat nad zlem nejen v pohádkách. I když – všech-

no je relativní. Pojem „peníze“ má dokonce 5 984 708 odkazů a „moc“ neuvěřitelných 14 335 948 odkazů! Proč má „moc“ tak moc, netuším, zřejmě je lákavá, nicméně dlužno podotknout, že v některých případech se jednotlivé odkazy zabývaly tématem moči, do jejíhož rozboru se rozhodně nepohru. Každopádně však „moc“ hravě převýšila jinak velmi populární hesla „sex“ s pouhými 3 963 288 odkazy nebo „erotiku“ s 11 528 000 odkazy. V této souvislosti si dovoluji upozornit, že uvedená čísla se mění v čase, takže případné skrutátory upozorňují již nyní, že jejich ověření mých faktů dospěje dozajista k jiným výsledkům, tím spíše, pokud si za pomoci vyhledávače najdou jiný vyhledávač, který jim vyhledá mnou vyhledané. Dost bylo nicméně vysvětlování a statistického srovnávání, není mým cílem sklouznout do hloubi teoretických úvah, nýbrž jen nechat se unést lehkým myšlenkovým, v horším případě jen intuitivním proudem snah o vyjádření neexistujících myšlenek. Jakkoliv hluboce se snažím předchozí větu pochopit a uchopit, je zřejmě neuchopitelná, nicméně vzhledem ke své nechuti používat klávesnici „delete“ na ni nemám změniti ani čárku.

Ačkoliv jsme byli ještě v nedávné době ujišťováni představiteli všech politických stran, že korupce v Česku není skutečný problém, protože se o něm sice neustále píše a mluví, ale až na výjimky se nikdy nic nikomu neprokázalo, přičemž z korupčních praktik byli osočováni zpravidla pouze jedinci typu černých ovcí, které sešly z posvátné stranické stezky a byli tak ze strany okamžitě vyloučeni, aby nepošpinili stranu jinak zcela čistou, v poslední době se objevilo několik případů, kdy se zdá, že ani politici nemusejí být vždy dokonalí a za určitých okolností i oni mohou podlehnout kouzlu cinkotu mincí či šustění bankovek. Národ je potěšen, protože lidstvo

a jiné nešvary

zmítáno ekonomickou krizí, je vždy krvelačnější než v dobách blahobytu a novinové titulky typu „Policii roste chuť a chce stíhat toho či tu političku za korupční jednání“ jsou samozřejmě pozitivním signálem ve dvou směrech. Za prvé, že už nám konečně politici přestávají vymývat mozky svým opakovaným zdůrazňováním jejich morální integrity a za druhé, že se již příslušné orgány zřejmě naučily a připravily korupci potírat. Trochu to trvalo, ale sláva.

Na druhou stranu ovšem nepřehánějme a nesnažme se z několika málo případů dovozovat, že jsou naši veřejní činitelé zkorumpováni nebo dokonce jen zkorumpovatelní. Tak to tedy prrrrr! Pro laiky nekoňafe na vysvětlenou – tento povel se používá k zastavení koně, táhnoucího vozík či sáně. Možná i něco jiného. Opakem tohoto povelu je „čehý“ nebo „hyjééé“, znamenající vpřed. Troufám si tvrdit, že valná většina našich veřejných činitelů se chová podobně jako většina prostých Čechů, byt jsou samozřejmě méně prostí než ti nejprostší. Často jsou i poněkud sprostší, ale to je dáno prostředím, v němž se pohybují, lidmi typu poradců a lobistů, s nimiž se leckdy musí stýkat a především pocitem moci, která je opájející a o jejímž významu svědčí i počet odkazů na webu – viz výše. Na rozdíl od této politické masy se ovšem setkáváme s některými jedinci z jejich řad po tak dlouhá léta, že je téměř k neuvěření, jakých úspěchů lékařská věda dosáhla v potlačování projevů demence, nadutosti, nekritické míře obdivu ve vlastní genialitu a jiných jim vlastních projevech. Tento, nikoliv ryze český, jev ovšem dosáhl v naší zemi takřka dokonalosti u vrcholových manažérů státních či polostátních firem. Tito rotující géniové, říkejme jim Árdžijové v duchu novodobě moderního anglosaského vnímání světa, český RG, byli vybíráni politickými stranami a dosazováni do firem

z různých odvětví (bankovníctví, energetika, letectví a řada dalších), aby tyto firmy řídili a vedli k prosperitě, z níž by profitoval stát, případně i jiní akcionáři. Některým se to i dařilo, ať již díky obecně příznivé době jejich působení, anebo shodě náhod, naslouchání správným rádcům či vlastní schopnosti, ale byla spousta těch, kteří si popletli směr a od prosperity omylem zařadili zpátečku. A co se stalo? Strany je nenechaly padnout a našly vždy další firmy ze zcela jiných odvětví, kam dané Árdžije dosadily a tito odborníci mohli opět prokázat, čeho jsou schopni díky své univerzální kvalifikaci mluvit do všeho a o ničem. Kdo to zaplatil, není třeba dodávat.

Kam se však poděla korupce, ptáte se, v této zemi české? Árdžijové byli více než štědře placeni. To není domněnka, občas byly celkové částky odměn i uveřejněny. Je to korupce? Není. Samá voda. Takže tu máme politické strany, které jsou vesměs chudé poté, co už prohospodařily stamilióny na volební kampaně, a pak bohaté Árdžije, které ony strany vyslaly do orgánů firem. Bylo by přece spravedlivé, aby alespoň část prostředků strany získaly zpět od Árdžijů, vždyť je hýčkaly, naučily je politické kultuře, podržely je v dobách zlých a za tuto činnost by měly být odměněny. Už přihořívá. Byt se to paní Árdžijové nemusí líbit a ani nebude-tak jí to raději nefekneme – část peněz – asi ta větší – bude zřejmě muset být ulita k dispozici straně. Což asi není překvapení a tak nějak se s tím počítalo předem. A hoří! Ale nevolejme požárníky a už vůbec do toho netahejme jiné uniformy, „to se pak z toho všichni zblázníme a to se pak na tu politiku můžeme vykašlat úplně. Člověk se honí jako blázen, zasedá na stranických sjezdech i o víkendech, co se národ povaluje někde na chatách, obětuje tomu všechno, a takový nevědí!“ Úplně slyším našikajícího stranického funkcionáře.

Nejen politici ovšem hřeší. Úředníci všeho druhu, byt ne tak strašní jako v Kafkových románech, si rovněž zaslouží být připomenuti. Developeři by mohli psát memoáry na téma stavební úřady aneb jak zrealizovat projekt výstavby čehokoliv. Že jsou veřejné zakázky předražené, je notoricky známá skutečnost. Jenže co je důvodem? Je to jen chamtivost dodavatelských firem? Na první pohled ano, ale dopřejeme-li si i pohled druhý a nasloucháme šeptajícím hlasům ustrašených manažérů, kteří třímají rušičky odposlechů ve svých rozřesených rukou, je vhodné si položit otázku, kam skutečně nadhodnota zakázek často směřuje. Aneb cui bono? V tomto směru se zdá, že se situace ohledně nadhodnocených cen již zlepšuje, nicméně se začíná objevovat jiný extrém. Jediné kritérium v podobě ceny je sice na první pohled nejlacinější řešení, ale leckdy bývá nakonec to nejdražší. U nákupu aut je každému jasné, že nejlevnější auto nebude asi nejlepší, u služeb se však těmito úvahami stát evidentně přestává trápit, vycházejí jen z toho, že tlak na ceny je to pravé ořechové. Jen pozor, aby nám pak nezůstaly jen skořápky na vylámání zubů.

Jak je to tedy s korupcí v Česku? Hodně se o ní mluví a píše, málokdo ji viděl, spousta lidí ji zažila, minimálně v poloze všimného. Je to jako UFO. A je nejvyšší čas, aby už konečně jednou přistálo a dalo se rozebrat. ●

JUDr. Josef Vejmelka,
advokát
Vejmelka & Wünsch, s. r. o.

 VEJMEKLA & WUNSCH
ADVOKÁTI

Život

Věznice se v poslední době staly mediální hvězdou veřejného prostoru. Však už bylo načase – jde péce o prostředí natolik atraktivní, že se v nich odehrává nemálo amerických filmů a množství knih. Ať už jde o Reportáž psanou na oprátce, Přítelkyně z domu smutku, Motýlka nebo Hraběte Monte Christa, odlišnost vězeňského prostředí od všeho, co známe z obvyčejného života, dává prostor pro představy, obavy i zlomyslné komentáře těch, kteří osud vězňených přejí jiným.

V České republice je asi 140 věznic a jejich stáří, velikost, vybavenost, architektonický styl i pohodlí obyvatel vykazují odlišnou úroveň i kvalitu. Většinu z nich jsem navštívila jako obhájkyně při návštěvě klienta anebo jako ministryně spravedlnosti, v obou variantách jsem měla patrně možnost vidět spíše vězeňské „výkladní skříně“ nežli „suterén“.

Nesměšujme ovšem dva typy zařízení: prvním jsou věznice, v nich se vykonává pravomocně uložený (nepodmíněný) trest. Taková zařízení mají čtyři kategorie: věznice s dohledem, s dozorem, s ostrahou a zvýšenou ostrahou. V těch prvních vykonávají trest odsouzení za mírné nebo nedbalostní skutky (třeba dopravní nehody), v těch posledních naopak recidivisté a pachatelé nebezpeční, s mnohaletými či doživotními tresty. V mírnějších bývá méně zámek a odsouzení se mnohdy dostanou i za brány vězení. Druhým typem zařízení jsou vazební věznice, které obvykle bývají součástí věznice pro výkon trestu, takže se stavebně, vybavením, personálem, stravou a atmosférou příliš neliší. V některých věznicích se spí po dvou, v jiných po deseti. Někde je toaleta oddělená od postelí dveřmi, jinde jen zástěnou. Prostředí to téměř nikdy není útulné a připomíná kasárna, dávné nemocnice nebo staré koleje – se zašedlými stěnami, plechovými nočními stolkami a kousajícími dekami.

Provedla jsem bleskový neformální průzkum mezi klienty, kteří prošli vazbou i výkonem trestu, podle nich za nejhorší vazební věznici považují Litoměřice (David Rath má zjevně smolný rok), zatímco nejpříjemnější prostředí je v Ostrově nad Ohří. Pohled a hodnocení jistě může být subjektivní, nicméně připustíme, že jistá skupina obyvatel si ve věznici polepší. Například ve Světle nad Sázavou může být ve výkonu trestu matka i s dítětem a v takovém případě dvojice obývá útulný pokojíček s koupelnou, tedy prostředím mnohem luxusnější, než v jakém žila na svobodě.

Jistě lze přemýšlet, zda je nezbytné, aby obviněný, u něhož platí presumpce nevinny, trávil den v kabině s toaletou, zda nelze zařídit či připlatit každodenní teplou koupel a zda je třeba budit obviněné v šest ráno. Nicméně jak mi potvrdili klienti, jakkoli je nepohodlí nepřijemné, prostředí deprimující, strava bez chuti a kavalce tvrdé, dá se na fyzické nepohodlí zvyknout, koneckonců mnozí z nás něco podobného absolvovali v dětství na táborech nebo v dospělosti na vojně. Mnohem horší jsou muka psychická, umocněná následujícími:

1. Neznalost prostředí

Venku patříte do konkrétní party či skupiny, sociální a ekonomické vrstvy. Jako člen této skupiny znáte zvyky a pravidla, umíte se v nich orientovat, jsou vám známy nepsané příkazy a víte, kdy můžete očekávat trest a naopak kdy vás sociální skupina podrží. Jste-li ve vazbě poprvé, nějakou dobu vám bude trvat, než se v novém prostředí rozkoukáte, než se naučíte rozumět jazyku, číst mezi slovy a rozpoznávat náznaky. Navíc učení proběhne metodou pokus – omyl a za každý omyl bude následovat trest.

2. Nedostatek informací

Žádné se k vám nedostanou. Do zadržení jste měli život ve svých rukou, řídili jste své kro-

ve vězení

ky, rozhodovali o sobě i o druhých, plánovali budoucnost. Četli noviny, sledovali veřejné dění, denně jste vedli desítky telefonických, mailových, skypových i osobních rozhovorů. Najednou nemáte žádné informace. Nevíte, co se děje venku.

3. Samota

Do zadržení byl vždycky někdo, s kým jste mohli situaci probrat, koho jste se mohli zeptat, kdo vás vyslechl. Ve vazbě můžete být docela sami. Ne každý si vystačí jen se svými myšlenkami. Na svobodě se od nich dá odpomoci – mnohé zachrání práce, televize, internet, knihy, filmy, hospoda, alkohol či jiné drogy, sex či rodina. Ve vazbě máte jen sám sebe.

4. Představy

Nebo nejistota o tom, co se děje venku. Počká na mě moje holka nebo manželka? Vyhodí mě z práce? Zradí mě spolupachatelé nebo svědci? Budou mlčet nebo vypovídat? Pokud ano, řeknou pravdu, nebo si budou vymýšlet? Vzpomenou si na mě ti, kterým jsem pomohl, nebo naopak mi uškodí ti, které jsem na svobodě neměl rád? Jak víme z psychologie, představy bývají horší než skutečnost a našemu sebevědomí dávají zabrat.

5. Nuda

Venku máte práci anebo stále něco na práci. Ve vazbě není co dělat, i proto se negativní důsledky výše uvedeného násobí. A tak většinu času trávíte čekáním na cokoli, co vás z nudy a nedostatku informací vytrhne. Takovým zpestřením pak bude každý dopis, návštěva obhájce, rodinného příslušníka a kupodivu i policisty, který vás konečně přišel vyslechnout.

Z důvodů uvedených výše působí na duši vazba hůř než výkon trestu, protože v něm máte volný pohyb po poschodí nebo chodbě,

můžete přecházet z místnosti do místnosti, bavit se s dalšími odsouzenými ubytovanými na sousedních pokojích, sledovat televizi či využívat některého z programů pro volný čas a koneckonců ani nejistota vás netrápí, protože soud už pravomocně rozhodl a vy alespoň víte, že váš pobyt ve výkonu trestu je časově omezený.

Ve vazbě je vaše psychické rozpoložení odlišné také podle toho, zda se cítíte vinen, nebo nikoli. V prvním případě se vaše myšlenky točí zejména kolem toho, zda vám spolupachatelé přitíží, či nikoli a zda obhájce najde formální vadu, kterou by proces mohl napadnout. V druhém případě vám nezbývá než doufat, že jste ve vazbě omylem a vše se pokud možno co nejdříve vysvětlí. Ale určité vám nejde o život. Srovnám-li české věznice například s brazilskými, které jsem navštívila, či thajskými, jejichž nelidské podmínky jsou obecně známy, nezbývá nám v takovém případě nic jiného než zatnout zuby a fyzické i psychické strádání přežít. Možná s radostí nad místem a dobou, do které jste se narodili, neboť zinscenované procesy, tresty smrti ani mučení nám už nehrozí. ●

.....
JUDr. Daniela Kovářová,
advokátka a šéfredaktorka časopisu
Rodinné listy

JITKA CHIZZOLA:

*„Vyžadujeme, aby naši klienti
měli tu nejlepší péči.“*

Úspěšná manažerka, výborná golfistka a člověk, který potřebuje mít neustále cíle. Jitka Chizzola o sobě tvrdí, že buď něco dělá naplno, nebo to nedělá vůbec. Právě proto se jí podařilo vybudovat velmi úspěšnou firmu na zelené louce. **Už osmnáct let vede D.A.S. pojišťovnu právní ochrany.** Proč se rozhodla doplnit si právnické vzdělání a jací jsou advokáti jako klienti?

Takže to je Vaše osobní filozofie?

„Mám to od svého tatínka. Vedl nás k tomu, že nejsme nikdy tak staří, abychom se nepotřebovali něco přiučit. Dělán to i privátně, třeba pokud jde o golf. Ten se snažím pořád pilovat. Když mám dodělaný projekt, asi na vteřinu se zastavím a hned tu další už přemýšlím, co budu dělat dál.“

Jakým způsobem by se o pojišťovnu právní ochrany měli zajímat právníci?

„Hodně advokátů nás za těch osmnáct let zná. Vždy jsem se snažila o nejlepší vazby a kontak-

Vedete jedinou pojišťovnu právní ochrany u nás. Právnické vzdělání jste si ale doplnila teprve před několika lety. Byl to tedy splněný sen?

„V roce 1979, za hluboké totality, jsem odešla do Rakouska. Vždy jsem chtěla studovat práva, ale nebyla příležitost. Před osmnácti lety jsem dostala šanci vybudovat v Česku novou společnost s naprosto ojedinělým produktem - D.A.S. pojišťovnu právní ochrany, a.s. A už to bude sedm let, co můj kamarád studoval Metropolitaní univerzitu, obor humanitní práva a mezinárodní právo. Slovo dalo slovo a začala jsem studovat. Nejprve jsem si udělala bakaláře a před dvěma lety magisterské studium, humanitní věda, obor mezinárodní právo. Bylo to spíš splnění snu mít vysokoškolské vzdělání, aspoň částečně právní. Denní studium na právnické fakultě si už nemůžu při práci dovolit.“

Jak se Vám studovalo poté, co jste se deset let věnovala firmě?

„Výborně. Měla jsem spolužáky, kteří byli mladší než můj syn. Pamatuji se, jak byl člověk před zkouškou nervózní, jak prožíval přednášky. Musela jsem se odprostit od toho, že jsem jedenáct let byla v byznysu, vedla lidi a stavěla společnost. Dostala jsem se do úplně jiného okruhu lidí a jiného světa. Hodně mě to omladilo a dalo mi to nové obzory pro mou práci. Dodnes ale nevím, jak jsem to zvládla. (smích)“

Vy se vzděláváte vlastně pořád, ať už tedy na univerzitě, nebo v nových přístupech k vedení zaměstnanců...

„To je jedna z mých filozofií života. Stále na sobě pracovat a něco poznávat. Budovala jsem firmu na zelené louce a v té době tady nebylo možné od nikoho nic opsat. Byl to nový obor. Práce s lidmi je to nejtěžší, co je... ale mě baví. V tom se snažím stále zdokonalovat a vzdělávat“

ty. Právě oni pomáhají našim klientům domoci se svého práva. Vztah je vstřícný a profesionální. V České republice je čím dál víc advokátů a advokátních kanceláří. Samozřejmě, že ne se všemi můžeme spolupracovat. Jsme ale rádi za nové tváře, nové obory. Pořád se rozvíjíme v produktech. Na začátku našeho působení byl jen jeden produkt, právní ochrana motorového vozidla. Dnes už máme produkty téměř ve všech oblastech."

Dalo by se říci, že do jisté míry pojištnictví kopíruje vývoj práva, respektive nových oborů?

"Kopíruje to právo do jisté míry. My se ale snažíme naslouchat trhu, tomu, co by si naše klientela přála. Zrovna mám na stole připravené asi čtyři nové projekty na příští rok."

Připadá v úvahu pro právníky jejich pojištění právní ochrany?

"Já si myslím, že ano. Každý člověk, jedno jaká profese, je spotřebitel. Někde bydlíme, něčím jezdíme, máme rodinu a nakupujeme. Advokáti mají své profesní pojištění, ale je u nás řada advokátů, kteří mají pojištěné své soukromé záležitosti. Nejsou třeba experti na dopravní ne-

hody, a tak je lepší mít nás. Stojíme za ním, zaplatíme náklady."

Jací jsou právníci jako klienti?

"Za osmnáct let nemám negativní zkušenosti, ba naopak. Když nám předávají dokumenty za škodní událost, jsou rádi za naši profesionalitu a za čas, který jim věnujeme. Nemají čas zjišťovat, který advokát je specializovaný pro jejich konkrétní případ, dělat překlady a posudky. Jako každý klient."

Právníci by za existenci pojištní právní ochrany měli být rádi. Protože mají jistotu toho, že dostanou za svou práci zaplacenou.

"Máme velmi dobrou spolupráci. Advokáti vědí, že jim předáváme určitou část práce. Znovu opakují, že jí nemůžeme ale dát všem. Výhodou je, že klienta známe. Právníkům předpřipravíme dokumenty, předáváme informace a fakturujeme a platíme všechny částky s tím spojené. My zase vyžadujeme, aby naši klienti měli tu nejlepší péči. Jsme služba. Když chceme kvalitní produkt, musíme si opravdu dobře vybírat advokáty. Už se stalo, že jsme se s některými kvůli zdlouhavé a nekvalitní práci museli rozejít."

Takže máte „stop stav“?

"Hledáme stále nové mladé advokáty. Největší procento advokátů máme v Praze. Ale tím, že máme pobočky po celé republice, uplatní se i regionální kanceláře."

Trh je z hlediska nabídky a poptávky práce pro absolventy právnických fakult celkem přeplněn. Má pro budoucí právníky význam jít do pojištnictví?

"Já mám doma kolem sebe právníky. Manžel je právník a pracuje v pojištnictví, syn je dva roky právník. S právem můžete začít v jakémkoliv oboru. Každá firma potřebuje právní zázemí. Takže právníké vzdělání je velmi univerzální. Já mám pocit, že když svou práci děláte dobře, a to myslím na všechny profese, tak nemáte problém se v České republice dobře uplatnit."

A zvala byste tedy právníky do pojištnictví?

"Je to úzký segment a zatím je nasycen. Samozřejmě má každá pojištní právní oddělení a compliance. S kroky Evropské unie, zúžením trhu, finančními dohledy a kontrolami je čím dál větší tlak na finanční instituce mít vše pod

kontrolou. Do budoucna by se tedy mladí právníci mohli orientovat tímto směrem, na kontrolu finančního trhu. Budeme je tedy víc a víc potřebovat.“

Jakých je pět základních bodů v přístupu k zaměstnancům? Které byste poradila všem, kteří někoho vedou.

„Umět naslouchat. Loajalita. Otevřenost. Skromnost. Odvaha dělat něco nového.“

A je to v českém prostředí aplikovatelné?

„Čím dál tím víc.“

Před několika lety jste prohlásila, že golf by měli hrát všichni manažeři. Proč?

„Ona se ta hra zdá vlastně hrozně jednoduchá, tak jako vedoucí funkce. Do té doby, než si vezmeme hůl do ruky. Je to technická hra, kde jsou pravidla. Musíte znát zákazy i úlevy, jste pět hodin koncentrování. Jako když máte dlouhé jednání. Pak se vám nepovede jedna rána a musíte to vstřebat, nenechat se unést a plout emoce. Za každou ranou se musíte znovu soustředit. Pořád totiž můžu zahrát velmi dobrý výsledek. A tam já poznávám lidi. Jak se umí ovlá-

dat, jak umí pracovat sami se sebou. Protože vždy musíme začít u sebe, než pracujeme s ostatními. Když chceme něco změnit, dejme signál od sebe.“

Vy se v golfu neustále zlepšujete...

„Začala jsem před sedmnácti lety. Jsem člověk, který potřebuje mít cíle. Tím je teď mít handicap dvacet. S ním můžu hrát na každém hřišti světa. Nevypadám jako totální amatér, občas se do toho trefím (smích).“

D.A.S. jde za plnoletostí. Navíc chystáte jedno velké setkání.

„Je to pro mě velká pocta. Pojišťovny právní ochrany mají celosvětově svůj svaz – RIAD. Sídlo je v Bruselu. Jednou za dva roky pořádáme velké konference na téma právo, pojišťovnictví a služby. Českou republiku v RIADU zastupuji sedmáct let a jsem už v představenstvu. Kolegové mě oslovili a poprvé v éře naší demokracie bude takovýto kongres v Česku. Od 4. do 6. října v hotelu Clarion v Praze. Svou účast potvrdil Richard Susskind, za což jsem nesmírně ráda. Tento velmi kontroverzní anglický profesor a advokát napsal dvě knihy, z nichž „The end of lawyer?“ je vynikající.“

Název je „New generation“, proč?

„Zajímá nás totiž, jak generace, které jsou nyní ve školních lavicích, nahlížejí na to, jak se dostat ke svému právu. Co očekávají, když se dostanou do problémů. A ten program je velmi pestrý. Máme velmi zajímavé osobnosti a celé to zapadá do sebe.“

A kdo všechno se konference zúčastní?

„Jednak kolegové z pojišťoven právní ochrany z celého světa, z Jižní Koreje, Afriky, Kanady. Pak také naši spolupracující advokáti. Zveme ale také všechny právníky, které to celosvětové dění zajímá.“

Takže by měli právníci mít tuto akci v hledáčku.

„Přesně tak.“

Děkujeme za rozhovor! ●

autor: Jaroslav Kramer
foto: Lucie Vítková

Inkaso pohledávek

Software pro automatizované soudní
i mimosoudní vymáhání pohledávek

Inkaso pohledávek[®]

- Hromadné podávání návrhů na elektronický platební rozkaz
- Hromadné generování tiskových výstupů
- Insolvenční rejstřík
- Datové schránky
- Elektronické bankovníctví
- Propracovaný reporting

aktuálně

Advokátní kancelář KŠB byla oceněna jako nejlepší národní právní firma v ČR

Advokátní kancelář Kocián Šolc Balaščík (KŠB) byla při letošním udílení cen Chambers Europe Awards for Excellence v Amsterdamu už podruhé vyhlášena nejlepší národní právní firmou v Česku.

„Z ocenění máme velkou radost a přijímáme je se stejnou pokorou, s jakou se dlouhodobě snažíme klientům poskytovat kvalitní právní služby,“ řekla Dagmar Dubecká, řídící partnerka KŠB, která cenu převzala během slavnostního večera v amsterdamském hotelu Okura spolu s Pavlem Dejlem, dalším z partnerů KŠB. „Poděkování patří především našim klientům. Rád bych rovněž poděkoval všem pracovníkům kanceláře – advokacie je týmovou prací a bez dobrého a soudržného týmu by dnešní úspěch nebyl možný,“ dodal Pavel Dejl.

KŠB ocenění získává již podruhé. Trofej v podobě skleněné plakety si totiž zástupci kanceláře odnesli už v roce 2008, kdy se ceny Chambers Europe Awards for Excellence vyhlášovaly

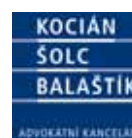
poprvé. V žádném z dosavadních ročníků pak KŠB nechyběla mezi pěticí nominovaných národních advokátních kanceláří z České republiky.

Ocenění Chambers Europe Awards for Excellence uděluje londýnské vydavatelství Chambers & Partners, které se zabývá hodnocením trhu právních služeb po celém světě. Chambers & Partners každoročně vydává ratingové publikace, mapující nejkvalitnější advokátní kanceláře v Evropě, USA, Latinské Americe i asijsko-pacifické oblasti. Jednotlivé advokátní kanceláře pravidelně hodnotí více než 130 analytiků.

V aktuální edici Chambers Europe 2012 je KŠB oceňována v oblasti práva hospodářské soutěže, v soudních sporech a rozhodčím řízení, v korporáčním právu s fúzí a ak-

vizicemi, energetickém právu a projektech, restrukturalizacích a insolvenčním právu, daňovém poradenství, TMT a právu nemovitostí. KŠB se v žebříčku nejlepších advokátních kanceláří Chambers Europe a Chambers Global i v publikacích dalších ratingových agentur umísťuje opakovaně. Za své kvality je oceňována advokátní kancelář jako celek i jednotliví advokáti. ●

(Zdroj foto: Chambers & Partners)

Clifford Chance byla zvolena „Nejlepší mezinárodní právní firmou roku v České republice“

Advokátní kancelář Clifford Chance získala na letošním slavnostním udílení cen Chambers Europe Awards 2012, které se konalo v Amsterdamu, ocenění „Nejlepší mezinárodní právní firma roku v České republice“.

„Velmi si tohoto prestižního ocenění vážíme, protože je převážně založeno na spokojenosti našich klientů a tím podtrhuje kvalitu naší

práce,“ řekl vedoucí partner pražské kanceláře Clifford Chance Vlad Petrus.

Cena Chambers Europe Awards for Excellence se udílí ve spolupráci s Chambers Partners a firmou Lex Mundi, přední světovou asociací nezávislých právních firem. Cena je udílěna předním právním firmám na základě průzkumu, který hodnotí kvalitu poskytovaného poradenství a služeb ve vybraných oblastech práva a bere v úvahu významné úspěchy dosažené v daném roce, včetně úrovně poskytovaných služeb a strategického růstu.

Clifford Chance si v České republice vybudovala pověst advokátní kanceláře, která právní služby dle českého práva poskytuje na úrovni mezinárodních standardů, a to především v oblastech financí a bankovníctví, korporátního práva, fúzí a akvizic, restrukturalizací

a insolvenční, nemovitostí a také v oblasti projektů a energetiky. V aktuálním vydání Chambers Europe 2012 je pražská kancelář Clifford Chance hodnocena ve všech těchto oblastech v nejvyšší kategorii na žebříčku hodnocení (tzv. Tier 1).

Clifford Chance toto ocenění získala již podruhé. Poprvé byla pražská kancelář Clifford Chance oceněna jako nejlepší mezinárodní právní firma na českém trhu již v roce 2010.

Cenu Chambers Europe Award for Excellence 2012 byla také udělena Clifford Chance LLP v Polsku (v kategorii mezinárodních firem) a ve Španělsku. ●

PRK Partners oceněna za nejlepší klientské služby

Prestižní mezinárodní ocenění Chambers Europe za nejlepší klientský servis mezi právními kancelářemi v České republice bylo v Amsterdamu předáno advokátní kanceláři PRK Partners.

Ocenění je každoročně udělováno renomovaným týmem desítek hodnotitelů ze světoznámé

agentury Chambers & Partners ve spolupráci s Lex Mundi, kteří se pro své nominace v průběhu celého roku dotazují národních i mezinárodních firem po celé Evropě. Právníci z PRK Partners získali cenu Chambers Europe Award for Excellence již podruhé. V listopadu 2011 vyhrála PRK Partners také nejvýznamnější lokální cenu udělovanou právním firmám v České republice, když byla společností Epravo vyhlášena absolutním vítězem v soutěži Právnícká firma roku 2011 pro domácí právní firmu.

„Děkujeme všem našim klientům a obchodním partnerům. Nejen za jejich důvěru a věrnost naší značce, ale také za ochotu podělit se o své dobré zkušenosti s dalšími, včetně Chambers,“ říká v souvislosti s oceněním Radan Kubr, part-

ner advokátní kanceláře PRK Partners a dodává: „Vždy jsme se soustředili na nejvyšší odbornou kvalitu a zachování osobního přístupu k našim klientům a jejich byznysu. Věřím, že v tom výjimeční jsme.“ ●

Nataša Randlová prominentním právníkem Chambers Europe

Expertka na pracovní právo JUDr. Nataša Randlová z AK Randl Partners získala hvězdné ohodnocení v prestižním žebříčku Chambers Europe.

Publikace Chambers Europe 2012 mapující právní kanceláře i jednotlivé právníky – srovnatelná s Michelin Guide v gastronomii – přiřadila české pracovněprávní expertce JUDr. Nataše Randlové hodnocení „Star Individual“, které uděluje „osobnostem s výjimečnou reputací ve svém oboru“.

Právě zveřejněný žebříček evropských advokátních kanceláří pro letošní rok Chambers Europe 2012 přinesl významné ocenění pro JUDr. Natašu Randlovou. Získala v něm označení Star Individual vyhrazené pro osobnosti s výjimečně dobrou reputací ve svém oboru. Chambers & Partners definuje kategorii „Star Individuals“ jako ty nejlepší z nejlepších představující nejvyšší standard. Jde o prominentní odborníky,

jejichž výjimečnost v daném oboru významně převyšuje všechny ostatní účastníky hodnocení. Do této kategorie bývají zařazeni právní experti, kteří významným způsobem dokázali změnit právní prostředí.

V odůvodnění k ocenění se mimo jiné píše, že jméno Nataša Randlová je v české pracovněprávní oblasti pojem. Z rozhovorů, na jejichž základě specialisté Chambers & Partners žebříček sestavují, vyplynulo, že kolegové právníci i klienti shodně JUDr. Randlovou vnímají jako vůdčí osobnost českého pracovního práva, která s velkou empatií dokáže nalézat efektivní a schůdná řešení pracovněprávních problémů. „Mám samozřejmě velkou radost,“ říká k oceně-

ní právníčka. „Pro celý můj pracovněprávní tým je to potvrzení, že široká škála našich aktivit – kromě právní praxe i naše publikační činnost nebo pravidelná setkání s personálními manažery firem – je užitečná a setkává se s uznáním.“

Pracovněprávní tým Randl Partners si zároveň v žebříčku Chambers & Partners udržel nejvyšší úroveň hodnocení (Band 1) z možných šesti, do které byl zařazen již v loňském roce. Z ČR jsou v této kategorii pouze dvě právní kanceláře.

Právní žebříčky britské firmy Chambers & Partners jsou všeobecně považovány za důvěryhodný zdroj informací o úrovni právních kanceláří i jednotlivých právníků. Metodologie je založená na tisících hloubkových rozhovorů s právníky i uživateli právních služeb vedených padesáti specialisty této organizace. ●

Kancelář Havel, Holásek & Partners se v roce 2011 podílela na transakcích v hodnotě 200 mil. EUR

Alytická studie DealWatch uveřejnila výsledky v oblasti fúzí a akvizic ve střední a východní Evropě za rok 2011. Celkově byl oproti roku 2010 zaznamenán téměř 12% nárůst v počtu transakcí, hodnota byla obdobná. Z právních firem radila s fúzí a akvizicemi ve střední a východní Evropě nejvíce advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners, a to jak z hlediska počtu, tak objemu realizovaných transakcí.

DealWatch obsahuje detailní data o mezinárodních i domácích transakcích pokrývajících fúze, akvizice, nákupy minoritních majetkových účastí, privatizace, společné podniky, primární emise, sekundární emise a jiné formy podnikových transakcí. DealWatch aktualizuje průběžně své statistiky již 10 let. Za rok 2011 realizovaly spo-

lečnosti ze střední a východní Evropy v oblasti fúzí a akvizic dohromady téměř 3800 transakcí. Celková hodnota byla přibližně 150 mld. EUR.

Výsledky studie DealWatch jsou rozděleny do dvou hodnocených kategorií: počet a celkový objem realizovaných transakcí. V České republice byl za rok 2011 oproti předchozímu roku zaznamenán mírně klesající trend v obou kategoriích. Na prvním místě v počtu i objemu realizovaných transakcí se umístila advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners, která se drží v čele žebříčku již od roku 2009. „Přesto, že na českém trhu momentálně panuje spíše klesající trend realizovaných fúzí a akvizic, čísla prvního čtvrtletí napovídají, že letos naše kancelář dosáhne obdobných výsledků jako v předchozím roce,“ říká Jaroslav Havel, zakládající partner kanceláře Havel, Holásek & Partners. Kancelář se podílela zejména na větších českých a sloven-

ských transakcích (s hodnotou od 1 do 5 mld. Kč), zastupovala například německou mediální skupinu Axel Springer při středoevropském spojení se švýcarskou skupinou Ringier, italského investora Rhiag při akvizici distributora autodílů Auto Kelly nebo ČSOB v souvislosti s prodejem penzijní správcovské společnosti ČSOB d.s.s. slovenské Poštové bance.

Kancelář získala i další ocenění. Podle ratingové agentury Thomson Reuters se již po čtvrté za sebou umístila na prvním místě v žebříčku právních firem, které v České republice, ale i v celé východní Evropě poskytovaly právní poradenství při fúzích a akvizicích. Kancelář byla již po druhé za sebou oceněna také agenturou Who's Who Legal jako nejlepší advokátní kancelář roku 2012 v České republice a v české soutěži Právnícká firma roku získala v minulých letech dvakrát ocenění Největší právnícká firma roku. ●

Advokátní kancelář HÁJEK ZRZAVECKÝ otevřela pobočku v Brně

Zdůvodu stále se zvyšujícího zájmu klientů se sídlem v moravském regionu o právní služby otevřela advokátní kancelář HÁJEK ZRZAVECKÝ (HZ) pobočku v Brně. Cílem otevření pobočky je navázání užších vazeb se stávajícími místními klienty, spojené s vyšším komfortem poskytovaných právních služeb, a současně oslovení nových klientů s nabídkou komplexního právního poradenství na nadstandardní úrovni.

Ředitelem brněnské pobočky se stal Martin Rod, který před příchodem do HZ v roce 2012 působil v Brně jako korporátní právník u regionálně významného zaměstnavatele – společnosti KRÁLOVOPOLSKÁ, a.s., následně společností poskytoval právní služby jako spolupra-

cující právník advokátní kanceláře ONDRUŠ & ONDRUŠ.

Brněnská pobočka HZ poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, a to díky specializovanému týmu právníků působících v rámci HZ nejen v Brně, ale také v Praze. Od svého založení v roce 2008 se HZ zaměřuje na poskytování komplexních právních služeb středním a velkým korporacím, a to českým i zahraničním. Stěžejní oblastí činnosti HZ je obchodní právo, především pak fúze a akvizice (včetně fúzí přeshraničních), korporátní právo, restrukturalizace, corporate governance a obchodní závazkové právo. HZ disponuje rovněž zkušenými odborníky z oblasti trestního práva (zejména ve věcech hospodářských trestných činů), pracovního práva, práva nemovitostí, veřejných zakázek nebo v zastupování v soudních či rozhod-

cích řízeních. Nad rámec obecné specializace na obchodní právo a související obory práva se HZ zaměřuje na další čtyři klíčové průmyslové oblasti, ve kterých si získala postavení uznávaného poskytovatele právních služeb. Jedná se o potravinářské právo, farmaceutické právo, franchising & outsourcing a insolvenční. ●

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.
Brno (Branch Office)
Karásek 1
621 00 Brno
Tel.: +420 517 070 460
e-mail: info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

na fotografii – Martin Hájek, řídící společník (uprostřed) / Martin Rod, ředitel brněnské pobočky (vpravo)

In the right direction...

It is a pleasure when **all** things in our lives are in harmony and we hardly notice them actually happen. Our mission is to bring this feeling to our clients in the area of law. Our high proficiency and expertise, together with our strong background and extensive experience, is a guarantee that everything we do, will flow in the right direction.

Podobně jako příroda i my v Chase Pullman věříme jen v **užitečná** spojení. Jen taková mohou v čase obstát a rozvinout se do nových, neočekávaných **forem**. Jen taková stojí v základech **tradic**. Jen taková budou oceněna jako **silná**. Advokátní kancelář Chase Pullman je právní společností právě takových spojení.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
chase & pullman

► Řešení místo rady

lidé

Eva Pilařová

Advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners

ve svém týmu přivítala nové advokátky Evu Pilařovou a Michaelu Handrejchovou.

Eva Pilařová se specializuje zejména na oblast práva nemovitostí a stavebního práva, práva obnovitelných zdrojů energie a životního prostředí. Eva Pilařová má zkušenosti s právním poradenstvím českým, německým, rakouským i britským klientům.

Před svým příchodem do advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners Eva Pilařová pracovala několik let v české kanceláři a v pražské pobočce zahraniční advokátní kanceláře Schön herr. Zde získala bohaté zkušenosti s právním poradenstvím zahraničním klientům.

V oblasti práva nemovitostí poskytovala poradenství při výstavbě, provozu a pronájmu kancelářských budov, logistických a nákupních center. V oblasti obnovitelných zdrojů se v uplynulých letech zúčastnila řady transakcí jak na straně prodávajících, tak na straně kupujících týkajících se akvizice projektů fotovoltaických elektráren, větrných elektráren a bioplynových stanic.

Eva Pilařová absolvovala studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, kde také v roce 2008 získala titul

JUDr. Eva Pilařová je členkou České advokátní komory a mluví plyně anglicky a německy.

Michaela Handrejchová se zaměřuje zejména na oblast fúzí a akvizic, přeměnu a prodej společností, obchodní právo a právo obchodních společností, pracovní právo a právo sociálního zabezpečení.

Michaela Handrejchová před svým nástupem do advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners pracovala pět let v mezinárodní kanceláři Schön herr, kde se specializovala na oblast obchodního a pracovního práva. Během těchto let se účastnila řady mezinárodních i tuzemských transakcí jak na straně nákupu, tak i prodeje. Jednalo se především o oblast automobilového průmyslu, strojírenství, private equity, obchodu se spotřebním zbožím a služby. Zodpovídala za restrukturalizace společností/koncernů, přeměny společností a každodenní poradenství předním mezinárodním i tuzemským firmám. V oblasti pracovního práva radila se vznikem a zánikem pracovněprávních vztahů, s přípravou pracovněprávní dokumentace a struktury vysílání vedoucích zaměstnanců do zahraničí a ze zahraničí do České republiky, dále s převody zaměstnanců, monitoringem, odměňováním zaměstnanců a kolektivním vyjednáváním.

Michaela Handrejchová absolvovala studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy a na Vysoké škole ekonomické v Praze. Účastnila se mezinárodních stáží v Rakousku, Německu a ve Velké Británii. Je členkou České advokátní komory a mluví plyně anglicky a německy. ●

Michaela Handrejchová

Advokátní kancelář bnt

nově posílil spolupracující advokát Lukáš Havel a advokátní koncipientka Irena Pešlová

Lukáš Havel

Advokátní kancelář bnt s potěšením oznamuje posílení svého týmu o spolupracujícího advokáta Lukáše Havela a advokátní koncipientku Irenu Pešlovou.

Mgr. Lukáš Havel je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze; během svých studií studoval i na Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität v německém Bonnu. Zahraniční zkušenosti a výborné studijní výsledky plně uplatňuje během své praxe, ve které se věnuje především mezinárodnímu právu soukromému a obchodnímu právu; právní pomoc poskytuje zejména klientům z energetického a farmaceutického oboru. Lukáš Havel je český rodilý mluvčí, plyně

ovládá německý jazyk a má rovněž velmi dobrou znalost anglického jazyka.

Mgr. Ing. Irena Pešlová absolvovala Fakultu mezinárodních vztahů na Vysoké škole ekonomické v Praze a následně také Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Již během studia získala praxi v mezinárodní advokátní kanceláři; od roku 2010 působí jako advokátní koncipientka. Hlavní oblastí její specializace je právo obchodních společností se zaměřením na přeměny obchodních společností, a problematika kolektivního investování. Irena Pešlová hovoří plyně česky a anglicky. ●

Irena Pešlová

Tomáš Doležil

Pražská kancelář Clifford Chance jmenovala Tomáše Doležila do pozice „counsel“

Pražská kancelář Clifford Chance k 1. květnu 2012 jmenovala seniorního právníka **Tomáše Doležila** do pozice „counsel“. Tato pozice vznikla v rámci firmy s cílem ocenit vynikající výsledky seniorních právníků a jejich potenciál stát se v budoucnu partnery.

Tomáš je absolventem Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně a držitelem titulu LL.M. Eur v oboru evropského práva z Evropského institutu v německém Saarbrückenu. Rovněž získal titul Ph.D. na Vysoké škole ekonomické v Praze a v roce 2002 byl zapsán do seznamu advokátů České advokátní komory. Ve společnosti Clifford Chance pracuje od roku 2006. V roce 2009 působil půl roku v rámci praxe private equity kanceláře Clifford Chance ve Frankfurtu nad Mohanem.

Tomáš se specializuje na problematiku fúzí a akvizic, private equity, korporátní/obchodní právo a oblast technologií, médií a telekomunikací (TMT). Má bohaté zkušenosti s transakcemi jak na mezinárodní, tak na domácí úrov-

ni, přičemž mnohé z nich patřily v uplynulém desetiletí k těm nejvýznamnějším.

Tomáš je dále aktivním členem Poradní skupiny pro legislativu a daňovou problematiku asociace Czech Private Equity and Venture Capital Association (CVCA), která podporuje firmy působící v oboru private equity a venture kapitálu v souvislosti se směrnicí EU o správcích alternativních investičních fondů (AIFMD). Tomáš byl rovněž členem rekodifikační komise Ministerstva spravedlnosti k novému zákonu o obchodních korporacích a je součástí týmu, který připravuje nový komentář k tomuto zákonu.

Tomáš pravidelně přispívá do odborných periodik se zaměřením na právo a obchod a působí jako předseda redakční rady časopisu Jurisprudence. Je autorem knihy týkající se koncernového práva a pravidelně přednáší na téma korporátního práva a fúzí a akvizic.

Jak uvedl Alex Cook, který se podílí na vedení korporátní praxe pražské kanceláře Clifford Chance: „Jde o obrovský úspěch, který si Tomáš skutečně zaslouží. Pozici „counsel“ přikládáme velký význam a kritéria pro její získání jsou velmi přísná.“ Tomášovi proto k tomuto úspěchu srdečně blahopřejí. ●

David Elischer

David Elischer je novým of counselem advokátní kanceláře KŠB

Jako of counsel začal s advokátní kanceláří Kocián Šolc Balaščík (KŠB) spolupracovat David Elischer z Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

„Na spolupráci s Davidem Elischerem se těšíme a slibujeme si od ní dokonalejší teoretickou průpravu pro naše advokáty a koncipienty, a tím i přeneseně další zkvalitnění právních služeb, které přinášíme klientům, pokud jde o otázky spjaté se soukromoprávní rekodifikací,“ uvedla Dagmar Dubecká, řídící partnerka KŠB.

„Ač teoretik v oblasti občanského práva, vítám možnost kontaktu s právní praxí, neboť může zefektivnit mou práci se studenty,“ doplnil David Elischer, jenž se coby odborník na otázku náhrady škody účastnil v rámci připomínkového řízení prací na novém občanském zákoníku. Ten by měl nahradit dosud používaný, téměř padesát let starý právní předpis.

Pro KŠB znamená spolupráce s Davidem Elischerem odborné posílení v přípravě na blížící se rekodifikaci soukromého práva v České republice. Na ní se významnou měrou podílel i profesor Jan Dědič, jeden z partnerů advokátní kanceláře KŠB, který je spoluautorem nového zákona o obchodních korporacích, stejně jako řady dalších zákonů v minulosti.

Nový občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích, které tvoří základní kostru soukromoprávní rekodifikace, nabudou účinnosti 1. ledna 2014. Zásadní změny v soukromém právu budou mít dopad jak na podnikatelskou, tak i nepodnikatelskou veřejnost.

JUDr. PhDr. David Elischer, Ph.D. je absolventem Právnické fakulty a Fakulty sociálních věd (se specializací na mezinárodní teritoriální studia a západoevropská studia) Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2006 působí jako asistent (od roku 2009 jako odborný asistent) na katedře občanského práva Právnické fakulty Univerzity Karlovy. V letech 2006–2009 spolupracoval s Ekonomickou misí Francouzského velvyslanectví v Česku ve funkci attaché-juriste. Jako jeden z členů minitýmu pro věcná práva a náhradu škody také spolupracoval s ministerstvem spravedlnosti v rámci připomínkového řízení k novému občanskému zákoníku. Specializuje se zejména na otázky náhrady škody, smluvního práva nebo rodinného práva. Hovoří plynně anglicky a francouzsky. ●

Daniel Nový

Squire Sanders rozšiřuje tým pro řešení sporů

Tým pražské advokátní kanceláře Squire Sanders pro řešení domácích i mezinárodních soudních sporů a arbitráží posílil **Daniel Nový**.

Daniel Nový po studiu práv pracoval na Ministerstvu zahraničních věcí ČR v odboru pro mezinárodní a evropské právo a posléze téměř pět let působil na velvyslanectví ČR ve Washingtonu, USA.

Daniel Nový v loňském roce úspěšně dokončil postgraduální program na Georgetown University Law Center

a získal titul LL.M. Po skončení studia získával cenné zkušenosti ve washingtonské pobočce advokátní kanceláře Curtis, Mallet-Prevost, Colt & Mosle LLP, kde byl členem oddělení specializovaného na mezinárodní arbitrážní řízení.

„Jsme rádi, že svým klientům můžeme nabídnout spolupráci s českým odborníkem, který má rozsáhlé zkušenosti s ekonomickou diplomacií, podporou českého exportu i řešením mezinárodního sporů v USA,“ říká Radek Janeček, vedoucí partner pražské kanceláře Squire Sanders. Rostislav Pekař, partner a vedoucí týmu pro řešení sporů, dodává: „Danielovo zaměření na USA výborně doplňuje náš stávající tým se zkušenostmi z Paříže, Londýna, Stockholmu, Vídně a dalších západoevropských arbitrážních center.“ ●

KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o. hledá do svého týmu zkušeného advokáta:

Požadovaný profil:

- vynikající úroveň znalostí českého i evropského práva
- výborná znalost anglického jazyka (znalost dalšího jazyka výhodou NJ/FJ)
- praxe v advokacii podmínkou (zkušenosti v oblasti litigace a problematiky veřejných zakázek výhodou)
- flexibilita
- schopnost týmové práce, samostatnost, bystrost
- vysoké pracovní nasazení
- profesionální vystupování, dobré komunikační schopnosti, loajalita
- znalost práce na PC

Nabízíme:

- zajímavou práci v přední české advokátní kanceláři
- příjemné pracovní prostředí v budově CITYTOWER
- finanční ohodnocení odpovídající schopnostem

V případě Vašeho zájmu zašlete, prosím, svou nabídku s životopisem v českém a anglickém jazyce na e-mailovou adresu: lucie.cyprova@ksd.cz.

advokátní kancelář, s.r.o.

ALFA INTERNATIONAL
THE GLOBAL LEGAL NETWORK

Profil advokátní kanceláře MT LEGAL s.r.o.

MT LEGAL s.r.o., advokátní kancelář

Společnost MT Legal s.r.o., advokátní kancelář poskytuje komplexní právní služby v oblastech práva obchodního, občanského, správního, pracovního, práva ES, veřejného investování a práva mezinárodního.

Nejvýznamněji se MT Legal zaměřuje na oblast veřejného investování se specializací na zadávání veřejných zakázek, udělování koncesí a uzavírání koncesních smluv (PPP), dále na veřejnou podporu a fondy EU. Služby v oblasti veřejného investování jsou doplněny službami v oblasti práva duševního vlastnictví se zaměřením na informační a komunikační technologie, stavebního práva, práva v oblasti vodohospodářských infrastruktur, korporátního a závazkového práva, občanského práva, pracovního práva a práva ES/EU. V oblasti práva veřejného se MT Legal věnuje rovněž zastupování klientů v soudních a správních řízeních a poradenství v oblasti práva mezinárodního (mezinárodní arbitráže).

MT Legal využívá více jak patnáctiletých zkušeností jednotlivých členů právního týmu, který dnes tvoří více než 20 kvalifikovaných právníků. S ohledem na klientskou poptávku po poskytování komplexních řešení MT Legal trvale spolupracuje s řadou externích konzultantů z ekonomické či daňové oblasti, z prostředí informačních a komunikačních technologií, energetiky či z oblasti čerpání prostředků z fondů EU. Díky tomu je společnost schopna poskytovat plně kvalifikované poradenství dle specifických potřeb klienta. Praktickým příkladem je strategická aliance, kterou

vytvořily advokátní kancelář MT Legal a společnost SEVEN (Středisko pro efektivní využívání energie), s cílem poskytovat kvalitní efektivní a zejména komplexní služby klientům, kteří realizují projekty EPC – Energetické služby se smluvně zaručenou úsporou. Jde o prostředek k dosažení energetických a finančních úspor bez nutnosti přímých investic. Právní specialisté MT Legal pravidelně publikují v odborných médiích a přednáší na vědeckých konferencích a odborných seminářích, které se věnují zejména veřejným zakázkám, PPP projektům, IT/ICT, vodohospodářství i problematice EPC apod. Společnost MT Legal byla založena v září 2008, a to na letitých právních zkušenostech čtyř partnerů – Tomáše Machurka, Milana Šebesty, Davida Dvořáka a Petra Novotného. Právní služby MT Legal jsou v současné době dostupné klientům na celém území České republiky, a to prostřednictvím kancelářů v Praze, Brně a Ostravě. Díky zahraničním partnerům poskytuje MT Legal právní poradenství i v jiných členských zemích Evropské unie i mimo ni.

Ocenění

MT Legal získala prestižní ocenění ČEKIA Stability Award za rok 2009, které bylo samostatnou kategorií 16. ročníku žebříčku CZECH TOP 100. ČEKIA Stability Award hodnotí stabilitu jednotlivých společností, finanční a nefinanční bonitu firmy. MT Legal se v posledních 2 letech (2010 a 2011) zařadila mezi pět nejlepších advokátních kancelářů pro oblast veřejných zakázek v České republice, a to na základě výsledků dvou posledních ročníků soutěže Právníká firma roku pořádané spo-

lečností EPRAVO pod odbornou záštitou České advokátní komory a patronátem Ministerstva spravedlnosti ČR. Advokátní kancelář MT Legal získala a dlouhodobě udržuje certifikát kvality ISO 9001:2008 udělovaný uznávanou certifikační společností NQA. Tým MT Legal vstoupila mezi 25 000 společností registrovaných u NQA a byla u této společnosti registrována jako první advokátní kancelář působící v ČR a na Slovensku. Předmětem certifikace dle požadavků normy BS EN ISO 9001:2008 je Poskytování právních služeb, poradenství v oblasti veřejného investování a provádění zadávacích a výběrových řízení.

Charitativní a dobročinné projekty

Společnost MT Legal kromě své právní praxe dlouhodobě podporuje vybrané regionální charitativní projekty neziskových organizací a občanských sdružení. Příkladem je podpora dětí z Jihomoravského kraje prostřednictvím spolupráce s Nadací Terezy Maxové dětem nebo ozdravné rekondiční pobyty pro děti z Ukrajiny. MT Legal také trvale podporuje občanské sdružení DebRA, které pomáhá lidem se vzácnou vrozenou vadou kůže.

PARTNEŘI SPOLEČNOSTI

TOMÁŠ MACHUREK

- je přímým spoluautorem zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, připraveného ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj;
- je spoluautorem obsáhlého komentáře k zákonu o veřejných zakázkách (ASPI, 2006). Významně se podílel rovněž na zpracování Metodiky zadávání veřejných zakázek podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách;
- je jedním ze zakládajících členů a současně i stávajícím předsedou výkonného výboru Asociace pro veřejné zakázky;
- několik let působil jako člen rozkladové komise předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pro veřejné zakázky;
- v rámci své specializace řadu let intenzivně přednáší na nejrůznějších seminářích, konferencích a workshopech a publikuje v odborném tisku.

MILAN ŠEBESTA

- již řadu let se specializuje na oblast práva veřejného investování, zejména ve vazbě na právo ICT, oblast energetiky a čerpání z fondů EU;
- kromě přímého spolutvorství zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, je rovněž spoluautorem Metodiky zadávání veřejných zakázek podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, vypracované pro Ministerstvo

DAVID DVOŘÁK

- pro místní rozvoj a rozsáhlého komentáře k zákonu o veřejných zakázkách;
- v roce 2011 úspěšně ukončil postgraduální studium oboru Public Procurement Law and Policy (Právo a koncepce veřejného zadávání) na University of Nottingham ve Velké Británii u profesorky Sue Arrowsmith a získal titul Master of Laws (LL.M.) with distinction (s vyznamenáním);
- v rámci své specializace řadu let intenzivně přednáší a publikuje v odborném tisku.
- je přímým spoluautorem zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách;
- je spoluautorem komentáře ke koncesnímu zákonu (C. H. Beck);
- rovněž je spoluautorem publikace Zadávání veřejných zakázek ve stavebnictví (2. vydání, Linde);
- působil jako člen rozkladové komise předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pro veřejné zakázky;
- v roce 2011 úspěšně ukončil postgraduální studium oboru Public Procurement Law and Policy (Právo a koncepce veřejného zadávání) na University of Nottingham ve Velké Británii u profesorky Sue Arrowsmith a získal titul Master of Laws (LL.M.) with distinction (s vyznamenáním);
- zastupoval Českou republiku v Poradním výboru pro veřejné zakázky Evropské komise a v pracovní skupině pro veřejné zakázky UNCITRAL;
- v rámci své specializace řadu let intenzivně přednáší a publikuje v odborném tisku.

PETR NOVOTNÝ

- byl členem týmu, který se podílel na tvorbě zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a současně jedním z autorů komplexní Metodiky k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, vypracované pro Ministerstvo pro místní rozvoj;
- má široké znalosti v oblasti komunitárního práva veřejných zakázek a koncesí včetně tuzemské i evropské soudní judikatury a rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže;
- v rámci své specializace hojně publikuje v odborném tisku.

NABÍZENÉ SLUŽBY

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

- náš specializovaný právní tým realizoval pro své klienty v dané oblasti již několik stovek zadávacích řízení s celkovou hodnotou v řádech desítek miliard korun;
- v oblasti veřejných zakázek poskytujeme komplexní právní služby zahrnující zejména zpracování analýz, posouzení a stanovení vhodné koncepce řešení daného projektu včetně identifikace a zhodnocení případných rizik, a to jak z pohledu právního řádu ČR a evropských předpisů, tak i rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a Evropského soudního dvora;
- poskytujeme rovněž služby spočívající v realizaci a administraci zadávacích řízení včetně přípravy veškeré smluvní dokumentace, právní audit (due diligence) realizovaných zadávacích řízení, zastupování v řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže či soudem i školicí a metodickou činnost v oblasti veřejných zakázek.

KONCESE, PPP PROJEKTY

- v této oblasti zajišťujeme díky svým dlouhodobým zkušenostem zadavatelům právní podporu v nejširším slova smyslu;
- právní podpora v oblasti koncesí a PPP projektů spočívá zejména ve zpracování koncepcí a analýz vhodných modelů realizace PPP projektů (včetně koncesních projektů), zpracování koncesní a veškeré smluvní dokumentace či komplexní realizace vlastního koncesního řízení.

VEŘEJNÁ PODPORA

- veřejná podpora doplňuje agendu v oblasti veřejného investování;
- klientům poskytujeme služby spočívající v poradenské a konzultační činnosti z hlediska práva veřejné podpory, návrzích vhodných řešení včetně přípravy smluvní dokumentace dle pravidel EU; jsme současně schopni zastoupit klienta při jednáních a řízeních před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže či Evropskou komisí.

IT/ICT

- pro tuto specifickou oblast disponujeme týmem zkušených odborníků, kteří mají dlouhodobé praktické zkušenosti v dané oblasti;
- součástí právních služeb v dané oblasti je komplexní řešení právní problematiky pořizování SW a HW, stejně tak i správa a údržba rozsáhlých počítačových sítí, implementace SW aplikací, výstavba a provoz datových center, kompletní či částečný outsourcing ICT se zohledněním ostatních právních aspektů (např. pracovně-právních, ochrany práv duševního vlastnictví se zaměřením na právo autorské apod.), právní poradenství v oblasti ochrany osobních údajů či právní služby spojené s provozem datových schránek.

FONDY EVROPSKÉ UNIE

- díky úzké spolupráci s osvědčenými externími spolupracovníky jsme schopni nabídnout komplexní servis pro zájemce a žadatele o finanční prostředky ze strukturálních fondů EU;
- v dané oblasti jde o služby v podobě předběžné konzultace ohledně možnosti získání dotace, zpracování a administraci žádosti a realizaci navazujících kroků souvisejících s vlastní realizací projektu (např. realizaci zadávacího či koncesního řízení);

- naše specializace nacházejí uplatnění například při administraci řady zadávacích řízení vztahujících se k Prioritní ose 2 – Zlepšování kvality ovzduší a snižování emisí Operačního programu Životní prostředí 2007–2013.

ENERGETIKA

- specializujeme se na poradenství v oblasti energetických úspor a obnovitelných zdrojů energie;
- v roce 2011 jsme vytvořili se společností SEVEN, Středisko pro efektivní využívání energie, o. p. s., strategickou alianci pro realizaci projektů EPC (Energetických služeb se smluvně zaručenou úsporou), směřujících ke zvyšování energetické účinnosti, v rámci kterých je klientům poskytováno komplexní odborné poradenství ve formě technické i právní podpory.

PROVOZNÍ SMLOUVY VE VODOHOSPODÁŘSTVÍ

- problematika provozních smluv ve vodohospodářství představuje specifickou agendu, která se průřezově týká mnoha odvětví;
- podstatou námi poskytovaných služeb jsou úpravy existujících smluv, jakož i zpracování nových provozních smluv mezi vlastníky vodohospodářské infrastruktury (obce, municipální společnosti) a provozovateli této infrastruktury tak, aby smlouvy splňovaly zejména požadavky tzv. nejlepší mezinárodní praxe. To je jedna ze zásadních podmínek pro čerpání finančních prostředků na obnovu této infrastruktury z Fondu soudržnosti a Operačního programu Životní prostředí;
- v této oblasti spolupracujeme s osvědčenými ekonomickými a technickými poradci a díky tomu nabízíme v odvětví vodohospodářství komplexní služby.

KORPORÁTNÍ A ZÁVAZKOVÉ PRÁVO

- právní poradenství v dané oblasti zahrnuje veškeré záležitosti týkající se korporátního práva, od zvolení vhodného typu společnosti a jejího založení přes komplexní správu korporátních záležitostí až po likvidaci obchodních společností;
- v záležitostech závazkového práva jde o komplexní poradenství při tuzemských i mezinárodních transakcích, a to od návržení optimální smluvní struktury, vyjednávání a přípravu smluvní dokumentace, až po asistenci při zajišťování plnění povinností smluvních stran.

FÚZE A AKVIZICE (M&A)

- právní služby zahrnují analýzy, due diligence, realizaci a kompletní administraci celé akviziční transakce, poradenství při strukturování a realizaci transakcí finančního a investičního charakteru (přeměny společností, převody majetkových účastí, převody podniku či jeho části apod.), a to včetně vyhledávání a výběru vhodných subjektů;
- úzce spolupracujeme s ekonomickými, účetními a daňovými experty;
- naším cílem v těchto projektech je efektivně realizovat transakci za podmínek, které budou pro klienta co nejnvýhodnější.

DALŠÍ OBLASTI POSKYTOVANÝCH PRÁVNÍCH SLUŽEB

- kromě výše uvedených specializovaných oblastí práva nabízíme právní služby rovněž v oblastech obchodního a občanského práva v širším slova smyslu, pracovního práva, stavebního práva, stejně tak i v oblastech energetiky, lesnictví a zdravotnictví.

REFERENCE

Mezi referující klienty MT Legal patří, kromě jiných, např.:

- Ministerstvo financí
- Ministerstvo vnitra
- Ministerstvo pro místní rozvoj
- Ministerstvo práce a sociálních věcí
- Ministerstvo průmyslu a obchodu
- Český statistický úřad
- Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR
- Moravskoslezský kraj
- Liberecký kraj
- Statutární město Liberec
- Hlavní město Praha
- Statutární město Brno
- Statutární město Ústí nad Labem
- Galerie hlavního města Prahy
- Úřad regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod
- Národní památkový ústav – územní odborné pracoviště v Pardubicích
- Severočeská vodárenská společnost
- Pražská energetika
- Pražská teplárenská

- Cesnet
- MOTT MACDONALD Praha
- Technické sítě Brno
- United Energy Trading
- Johnson & Johnson, s.r.o.
- Konica Minolta Business Solutions Czech
- Swietelsky stavební s.r.o.

KONTAKTY A SPOJENÍ

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář
 Praha | Brno | Ostrava
<http://www.mt-legal.com>
info@mt-legal.com

PRAHA	BRNO	OSTRAVA
Karoliny Světlé 25 110 00 Praha 1 Tel: +420 222 866 555 Fax: +420 222 866 546	Jakubská 1 602 00 Brno Tel: +420 542 210 351 Fax: +420 542 212 518	Bukovanského 30 710 00 Ostrava Tel: +420 596 629 503 Fax: +420 596 629 508

JUDr. Roman Buzek
Spolupracující advokát

Roman Buzek je právník s dlouholetými zkušenostmi v justici, ve státní správě (resort zdravotnictví), v komerční sféře a v advokacii. Specializuje se, kromě obchodního a občanského práva, na oblast nemovitostí, stavebního práva, energetiky, vodního hospodářství, pracovního práva, právních vztahů bytových družstev a společenství vlastníků bytových jednotek, hospodaření s majetkem státu a privatizace. Roman Buzek působil v komisi Legislativní rady vlády ČR pro právo pracovní, zdravotnické a právo sociálního zabezpečení, dále pak jako konzultant MZ ČR a Parlamentu ČR pro zdravotnickou legislativu.

Mgr. Aleš Chamrád, LL.M.
Spolupracující advokát

Aleš Chamrád je absolventem Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně a Erasmus University Rotterdam (titul LL.M.). Specializuje se zejména na oblast sporných řízení se zaměřením na sportovní a obchodní arbitráž, spory týkající se práva duševního vlastnictví, práva insolvenčního a práva korporátního. Svou pozornost zaměřuje také na právo soutěžní, farmaceutické, energetické a právo závazkové. Aleš Chamrád působí jako rozhodce ADR Centra pro řešení sporů o domény s koncovkou .eu, dále jako rozhodce Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a při Agrární komoře České republiky.

Mgr. Ondřej Kmoch
Spolupracující advokát

Ondřej Kmoch získal magisterský titul na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 2004 a po celou dobu své dosavadní praxe působí v advokacii. Je advokátem a členem České advokátní komory. Během své dosavadní praxe získal významné zku-

Mgr. David Mareš, Ph.D.
Spolupracující advokát

David Mareš je absolventem Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Po ukončení magisterského studia působil jako podnikový právník se zaměřením na agendu veřejných zakázek a smluvního práva. Své profesní zkušenosti rozšířil v průběhu stáže na Georgetown University Law Center ve Washingtonu D.C. v rámci doktorského studia. V advokátní kanceláři MT Legal je specialistou na právo veřejného investování (zpravidla ve vazbě na oblast ICT) a obchodní právo (především se specializací na problematiku práva elektronického obchodování a souvisejících právních aspektů). David Mareš je autorem odborných článků v oblasti veřejných zakázek a e-commerce a také příspěvkatelem na odborných konferencích.

Mgr. Filip Krumbholc
Právník

Filip Krumbholc absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V advokátní kanceláři MT Legal navázal na své dlouholeté pracovní zkušenosti v oblasti zadávání

veřejných zakázek. Věnuje se komplexním právním službám se zaměřením na zadávání veřejných zakázek a koncesí, zejména na využití opravných prostředků při zadávání veřejných zakázek a auditorskou činnost. Je zkušeným lektorem v oblasti veřejných zakázek a v tomto oboru se rovněž věnuje publikační činnosti.

Mgr. Veronika Pešlová
Právnická

Veronika Pešlová absolvovala Právnickou fakultu Karlovy univerzity v Praze. Profesní zkušenosti získala mj. odbornou stáží v rozkladové komisi na Ministerstvu životního prostředí ČR. Od roku 2007 působila jako právní asistentka a od roku 2010 také jako právník. Od počátku své právní kariéry se věnuje právu veřejných zakázek, zajištění komplexní

právní podpory zadavatelům veřejných zakázek a stavebnímu právu se zaměřením zejména na oblast územního plánování.

Veronika Pešlová se specializuje na oblast veřejných zakázek, koncesí a stavební právo.

Mgr. Libuše Podolová
Právnická

Libuše Podolová je absolventkou Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.

Svou pracovní kariéru zahájila jako koncipientka v advokátní kanceláři specializující se na obchodní právo. Následně několik let pracovala na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na Odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek. Poté působila na

Krajském úřadu Jihomoravského kraje, nejprve jako vedoucí legislativně právního oddělení, později jako vedoucí oddělení veřejných zakázek na Odboru investic, kde se věnovala zejména přípravě stěžejních investičních akcí kraje a zadávání veřejných zakázek. Od roku 2011 rozšířila řady týmu MT Legal. Libuše Podolová se intenzivně věnuje také lektorské činnosti v oblasti veřejných zakázek, již řadu let přednáší pro odbornou i širokou veřejnost. V letech 2005–2010 byla členkou rozkladové komise předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v oblasti veřejných zakázek.

Mgr. Radek Salajka
Právnická

Radek Salajka získal magisterský titul na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 2011. Před vstupem do advokacie se vedle studia účastnil obchodních jednání, při nichž působil jako překladatel a konzultant záležitostí zaměřených na právní aspekty. Tímto získal bohaté zkušenosti z obchodního prostředí jak v České republice, tak i v zahraničí.

Radek Salajka se v advokátní kanceláři MT Legal věnuje především právu obchodnímu, a to zejména korporátnímu a závazkovému, a dále také právu občanskému a pracovnímu, stejně jako právu rozhodčího řízení. Je autorem celé řady odborných článků zabývajících se aktuální právní problematikou.

Mgr. Dana Škeříková
Právnická

Dana Škeříková je absolventkou Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze a studovala též na Universidad Pública de Navarra ve Španělsku.

Před nástupem do MT Legal pracovala jako referentka Odboru rozpočtu a veřejných zakázek na

Úřadu vlády ČR, kde se mimo jiné podílela na zajišťování právní podpory pro potřeby českého předsednictví v EU. Cenné zkušenosti z oblasti veřejných zakázek získala také v pozici referentky Odboru veřejného investování na Ministerstvu pro místní rozvoj. Dana Škeříková se specializuje především na oblast zadávání veřejných zakázek a PPP projektů včetně práva EU pro dané oblasti.

Mgr. Jan Zahradníček
Právnická

Jan Zahradníček absolvoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně.

Před nástupem do advokátní kanceláře MT Legal působil tři roky jako podnikový právník České pošty, s.p., kde zastřešoval veškeré právní aktivity podniku se zaměřením na oblast obchodního práva a oblast veřejných zakázek.

Jan Zahradníček se zabývá především právem veřejných zakázek a právem obchodních závazkových vztahů. V rámci uvedených oblastí se dále zaměřuje na právo informačních a komunikačních technologií (ICT) a elektronizaci veřejného zadávání.

Mgr. Hana Chrastinová
Právnická

Hana Chrastinová je absolventkou Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, kde se již během studií intenzivně zajímala o oblasti správního a obchodního práva. V advokátní kanceláři MT Legal se věnuje především veřejným zakázkám.

Mgr. Jan Galář

Specialista na oblast veřejného investování

Jan Galář vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci.

Před nástupem do advokátní kanceláře MT Legal pracoval tři roky v Regionální radě regionu soudržnosti Moravskoslezsko, nejprve jako právník, kdy se zabýval zejména přípravou zadávacích řízení administrace veřejných zakázek, a posléze také

jako specialista pro oblast veřejných zakázek. V této pozici se podílel zejména na nastavování kontrolního systému veřejných zakázek v rámci ROP MS.

Jan Galář se specializuje především na oblast zadávání veřejných zakázek a audit zadávacích řízení, zejména zakázek realizovaných v rámci projektů spolufinancovaných z fondů EU.

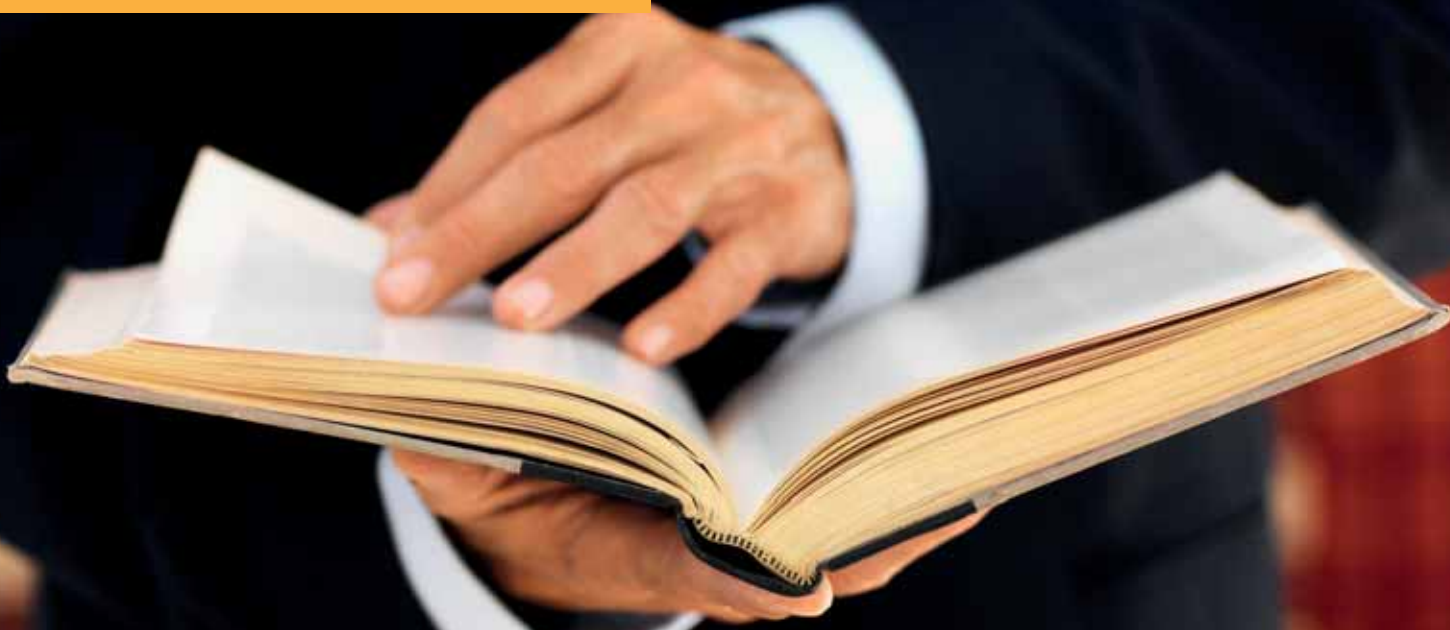
Mgr. Barbara Duksová
Project Manager

Barbara Duksová absolvovala Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci.

Svou profesní kariéru zahájila v ostravské advokátní kanceláři jako advokátní koncipientka. Následně působila ve funkci asistentky předsedy a tiskové mluvčí Krajského soudu v Ostravě. Oblasti veřejných zakázek se začala věnovat na počátku

roku 2011, a to jako podnikový právník v obchodní společnosti zabývající se poradenstvím a konzultační činností v oblasti zadávání veřejných zakázek.

Barbara Duksová se v rámci MT Legal specializuje zejména na oblast veřejných zakázek a koncesí.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář tvoří 20 právních specialistů, kteří spolupracují se soudními znalci, specializovanými firmami a renomovanými experty v oblasti ekonomického poradenství, procesního a finančního řízení, marketingu a daňového poradenství.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

■ **PRAHA**
Karolíny Světlé 25, 110 00 Praha 1
tel.: +420 222 866 555

■ **BRNO**
Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
tel.: +420 542 210 351

■ **OSTRAVA**
Bukovanského 30, 710 00 Ostrava
tel.: +420 596 629 503

■ email: info@mt-legal.com
■ www.mt-legal.com

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství v oblastech hlavních specializací
- analýzy a koncepční řešení
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- komplexní administrace zadávacích a koncesních řízení
- poradenství zadavatelům a dodavatelům veřejných zakázek
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- vodní a lesnické právo
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- zdravotnické právo
- arbitráže a investiční spory
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní

z právní praxe

Advokát nebo advokátní koncipient se zaměřením na farmaceutické právo – Praha

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

se zaměřením na obchodní právo přijme v souvislosti s rozšiřováním právního teamu **ADVOKÁTA** nebo **ADVOKÁTNÍHO KONCIPIENTA** se zaměřením na **FARMACEUTICKÉ PRÁVO**.

Od svého založení v roce 2008 se HZ zaměřuje na poskytování **komplexních právních služeb středním a velkým korporacím, a to českým i zahraničním**. Stěžejní oblastí činnosti HZ je **obchodní právo**, především pak **fúze a akvizice** (včetně fúzí přeshraničních), **korporační právo, restrukturalizace, corporate governance** a **obchodní závazkové právo**. HZ disponuje rovněž zkušenými odborníky z oblasti trestního práva (zejména ve věcech hospodářských trestných činů), pracovního práva, práva nemovitostí, veřejných zakázek nebo v zastupování v soudních či rozhodčích řízeních. Nad rámec obecné specializace na obchodní právo a související obory práva se HZ zaměřuje na další čtyři klíčové průmyslové oblasti, ve kterých si získala postavení uznávaného poskytovatele právních služeb. Jedná se o **potravinářské právo, farmaceutické právo, franchising & outsourcing** a **insolvenci**.

Požadujeme

- odpovídající odborné znalosti a praxi v tomto odvětví
- znalost anglického jazyka na velmi dobré úrovni
- samostatnost
- odpovědný přístup k práci

Nabízíme

- možnost rychlého kariérního růstu v dynamicky se rozvíjející advokátní kanceláři se stabilní obchodní klientelou
- různorodou práci
- příjemné pracovní prostředí
- finanční ohodnocení odpovídající úrovni uchazeče a reflektující pracovní nasazení

Praha (Main Office)
Revoluční 3
CZ-110 00 Praha 1
tel. +420 227 629 700

Brno (Branch Office)
Karásek 1
CZ-621 00 Brno
tel. +420 517 070 460

info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

V případě zájmu adresujte, prosím, svou nabídku spolu se strukturovaným životopisem Tereze Bellerové na email bellerova@hajekzrzavecky.cz.

Bližší informace o společnosti včetně referencí naleznete na webových stránkách www.hajekzrzavecky.cz.

Souhlas dozorčí rady je nutný i k poskytnutí půjčky

Pravidlo vyplývající z ustanovení § 193 odst. 2 obchodního zákoníku dosud rozhodně nestálo v popředí zájmu soudní judikatury ani odborné literatury, přestože pro mnoho obchodních transakcí může mít dalekosáhlé, ne-li fatální důsledky.

Podle tohoto ustanovení se vyžaduje souhlas dozorčí rady k uzavření smlouvy, na jejímž základě má společnost nabýt nebo zcizit majetek, přesahuje-li hodnota nabývaného nebo zcizovaného majetku v průběhu jednoho účetního období jednu třetinu vlastního kapitálu vyplývajícího z poslední řádné či konsolidované účetní závěrky.

Uvedené omezení se nevztahuje na převod majetku v rámci běžného obchodního styku. Jednu z prvních vložek, pokud jde o interpretaci předmětného ustanovení, představuje čerstvé rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 4. 2012, spis. zn. 102 VSPH 89/2012. Vrchní soud v něm dospěl ke dvěma významným závěrům: (i) absence souhlasu dozorčí rady dle § 193 odst. 2 obchodního zákoníku způsobuje neplatnost smlouvy a (ii) smlouva o půjčce je převodem majetku, který podléhá režimu § 193 odst. 2 obchodního zákoníku.

Dle Vrchního soudu je třeba důsledky rozporu s § 193 odst. 2 obchodního zákoníku odlišovat

od případů předvídaných ustanoveními § 13 odst. 5, § 191 odst. 2 či § 194 odst. 4 obchodního zákoníku, jež zakotvují vnitřní omezení jednatele oprávnění představenstva bez dopadů na vnější vztahy. Konstrukce ustanovení § 193 odst. 2 obchodního zákoníku nedovoluje představenstvu volně navazovat smluvní vztahy, pokud hodnota předmětu plnění v těchto vztazích přesahuje zákonem stanovenou hranici, a to nezávisle na tom, zda společnost má majetek na základě takové smlouvy nabýt nebo zcizit. Vrchní soud v této souvislosti konstatoval, že účelem komentovaného ustanovení je nepochybně hájit společnost a společníky před nekalým jednáním představenstva, kterýžto účel by bez dopadů nedostatku souhlasu na právní účinky smlouvy rozhodně nebyl naplněn. Vrchní soud neřešil otázku, zda souhlas dozorčí rady musí být nutně udělen před uzavřením smlouvy, nebo zda postačí souhlas následný. V řešeném případě totiž nebylo sporu o tom, že dozorčí rada souhlas k uzavření smlouvy nedala. Znění předmětného ustanovení („k uzavření smlouvy...“) spíše vede k závěru, že souhlas musí být učiněn před uzavřením smlouvy a následný souhlas již nemůže zhodit její neplatnost.

Druhý zásadní závěr Vrchního soudu je ten, že ustanovení § 193 odst. 2 obchodního zákoníku dopadá i na poskytnutí půjčky. Uzavře-li společnost smlouvu o půjčce ve výši přesahující jednu třetinu vlastního kapitálu vyplývajícího z poslední řádné účetní závěrky, může být ochuzena o významné součásti svého (např. finančního) majetku, což by ji mohlo uvést do platebních potíží nebo ohrozit značnými ztrátami, a proto se k uzavření takové smlouvy o půjčce dle Vrchního soudu vyžaduje souhlas dozorčí rady společnosti. Smlouvou o půjčce podle ustanovení § 657 občanského zákoníku dochází na rozdíl od smlouvy o výpůjčce podle ustanovení § 659 občanského zákoníku či nájemní smlouvy podle ustanovení § 663 téhož zákona k převodu vlastnického práva k předmětu půjčky na dlužníka, který je s ním

oprávněn volně nakládat. Patrně stejné závěry by se týkaly i poskytnutí peněžních prostředků podle smlouvy o úvěru. Případná neplatnost těchto smluv z důvodu absence souhlasu dozorčí rady pak může mít závažné důsledky, zejména pokud jde o promlčení nároku na vrácení poskytnutých částek. Tak tomu bylo i v řešeném případě, kdy nárok půjčitele na vrácení poskytnutých peněžních prostředků byl soudem shledán jako promlčený, neboť nebylo možné přihlídnout k době splatnosti sjednané v (neplatné) smlouvě, a promlčecí lhůta proto počala plynout již ode dne poskytnutí peněžních prostředků. Ustanovení § 193 odst. 2 obchodního zákoníku bylo v řešeném případě ovšem paradoxně aplikováno na ochranu společnosti (respektive její majetkové podstaty, neboť společnost byla v době řešení sporu již v konkursu), která půjčku přijala. S ohledem na absenci souhlasu její dozorčí rady se insolvenční správce úspěšně dovolal neplatnosti smlouvy o půjčce a potažmo též promlčení nároku druhé smluvní strany na vrácení půjčky. Přitom společnost jako příjemce půjčky mohla být reálně „ochuzena“ toliko o úroky, které by musela spolu s jistinou vrátit půjčiteli, pokud by smlouva byla platná.

Není vyloučeno, že v předmětné věci bude podáno dovolání. Mohli bychom tak s napětím očekávat, jaké stanovisko zaujme Nejvyšší soud. ●

**JUDr. Daniel Kaplan, LL.M.,
advokát a insolvenční správce**
**JUDr. Ing. Jan Zrzavecký, Ph.D.,
advokát**
HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

HÁJEK ZRZAVECKÝ

Poskytování zajištění a dobrá víra třetích osob při transakcích mezi spřízněnými osobami

Ustanovení týkající se podmínek vnitřního obchodování v akciových společnostech a ve společnostech s ručením omezeným obsažené v § 196a obchodního zákoníku činilo v praxi interpretační obtíže.

Odstranění těchto výkladových nejasností bylo jedním z cílů novely obchodního zákoníku, zákona č. 351/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Změny, jež byly novelou učiněny, reagují na vývoj judikatury, a to zejména na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky. Co se týče samotného § 196a obchodního zákoníku, týkají se změny jednak podmínek zajištění závazků mezi spřízněnými osobami, jednak zavedení principu ochrany dobré víry třetích osob.

Podmínky poskytnutí zajištění závazků mezi spřízněnými osobami byly původně upraveny v odst. 1 § 196a, přičemž se dovozovalo, že k poskytnutí takového zajištění je zapotřebí předchozího souhlasu valné hromady společnosti a zachování podmínek obvyklých v obchodním styku. odst. 5 § 196a obchodního zákoníku poté odkazoval, pokud se jedná o převzetí ručení, na splnění podmínek uve-

dených v ustanovení odst. 1 až 3, podle čehož bylo možno dovodit, mimo výše uvedeného, taktéž splnění podmínky nutnosti znaleckého posudku vyhotoveného znalcem jmenovaným soudem v případě, kdy hodnota dosahovala alespoň jedné desetiny upsaného základního kapitálu společnosti. Od 1. 1. 2012 je úprava

zajištění poskytovaného mezi spřízněnými osobami přesunuta z odst. 1 a sjednocena v odstavci 5 § 196a obchodního zákoníku, podle kterého může společnost poskytnout zajištění závazků osob uvedených v odstavcích 1 až 2, tedy člena představenstva u akciových společností, jednatele u společností s ruče-

ním omezeným, člena dozorčí rady, prokuristy nebo jiné osoby jednající jménem společnosti, resp. za ni nebo osob jim blízkým, či jiných osob, jejichž jménem jsou tyto osoby oprávněny jednat, pouze se souhlasem valné hromady. Navíc souhlas valné hromady není zapotřebí v případě poskytnutí zajištění závazků ovládané osobou ovládající osobou. Novelou tedy byla, co se týče poskytnutí zajištění, vypuštěna podmínka nutnosti zachování podmínek obvyklých v obchodním styku, jakož i požadavek předchozího souhlasu valné hromady. Dle současně účinného znění úpravy zajištění mezi spřízněnými osobami může být souhlas valné hromady udělen i následně. Pokud by takovýto souhlas valné hromady udělen nebyl, bude následkem pouhá neúčinnost poskytnutí předmětného zajištění závazku mezi spřízněnými osobami, nikoliv již neplatnost dle § 39 občanského zákoníku, a to absolutní,

jež se vyzoovala z dosavadní právní úpravy této materie odkazující na předchozí souhlas valné hromady společnosti. V návaznosti na vytracení se požadavku zachování podmínek obvyklých v obchodním styku je možné od začátku tohoto roku zajistit ze strany společnosti závazky členů jejích orgánů či osob jim

blízkých bezplatně. Postačí jim pouze zmíněný souhlas valné hromady společnosti.

Novelou bylo taktéž z § 196a vypuštěno ustanovení, podle něhož se podmínky stanovené v odstavcích 1 až 3 vztahovaly také na převzetí ručení. Dle současné právní úpravy tedy platí, že při převzetí ručení dosahujícího alespoň jedné desetiny upsaného základního kapitálu společnosti ke dni převzetí ručení není třeba stanovit „cenu“ ručení posudkem znalce jmenovaného soudem.

Inspirací pro novou úpravu podmínek poskytnutí zajištění mezi spřízněnými osobami byla zejména dvě rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky. Prvým z nich je rozhodnutí 29 Odo 996/2004, v němž Nejvyšší soud judikoval, že se na převzetí ručení neaplikují ustanovení o znaleckém ocenění, protože je-li ručitelským závazkem převzato ručení za splnění peněžitého závazku, není podmínkou platnosti takového ručitelského prohlášení určení „ceny“ převzetí ručení posudkem znalce, neboť výše takového závazku je dána obsahem ručitelského prohlášení a nelze ji tedy stanovit na základě posudku znalce. V daném rozhodnutí bylo taktéž dovozeno, že absence souhlasu valné hromady s převzetím ručení nezpůsobuje neplatnost ručitelského prohlášení, ovšem pouze jeho neúčinnost. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Cdo 3276/2008 je pak neslučitelné v případě ručení splnit souběžně podmínky stanovené v odstavci 1 a odstavci 3 § 196a obchodního zákoníku a lze teleologickým, systematickým a logickým výkladem dovést, že požadavek na určení ceny ručení na základě posudku znalce jmenovaného soudem není na převzetí ručení aplikovatelný. Tento závěr není ani v rozporu s účelem Druhé směrnice Rady ze dne 13. prosince 1976 (77/91/EHS), jejíž článek 11 byl implementován do českého právního řádu v podobě třetího odstavce § 196a. Dané rozhodnutí Nejvyššího soudu podřazuje aplikaci ustanovení o zajištění mezi spřízněnými osobami taktéž na převzetí ručení jakožto jednostranný právní úkon ručitele.

Důležitou změnu přináší rovněž novelou vložený nový odstavec 6 § 196a obchodního zákoníku, který umožňuje přiměřené použití § 446 obchodního zákoníku na případy, kdy nebyly dodrženy podmínky obsažené v ustanovení § 196a odst. 1 až 3, tj. pokud byl majetek nabytý v rozporu s těmito ustanoveními dále zcizen. Dle § 446 obchodního zákoníku nabývá kupující vlastnické právo i v případě, kdy prodávající není vlastníkem prodávajícího zboží, ledaže v době, kdy kupující měl vlastnické právo nabyt, věděl nebo vědět měl a mohl, že prodávající není vlastníkem a že není ani oprávněn se zbožím nakládat za účelem prodeje. Kupující v dobré víře, tedy dle nově do obchodního zákoníku zařazeného odst. 6 § 196a, nabyde

vlastnické právo i od prodávajícího, který dříve získal prodávajícího majetek v rozporu s ustanovením § 196a obchodního zákoníku. Novelou tak dochází k rozšíření možnosti nabytí vlastnického práva od nevlastníka. Nutným předpokladem ovšem je výše zmíněná dobrá víra kupujícího, tedy že kupující v době nabytí vlastnického práva nevěděl a vědět ani neměl a nemohl, že prodávající není vlastníkem, a že tak není oprávněn nakládat se zbožím za účelem jeho prodeje. Jelikož nelze dobrou víru podle § 446 obchodního zákoníku presumovat, nese důkazní břemeno o její existenci ten, kdo se jí bude vůči společnosti dovolávat.

Dle důvodové zprávy k novele odstraňuje nový odstavec 6 § 196a obchodního zákoníku disproportionci způsobenou rozdílným režimem úpravy ochrany dobré víry dle občanského a obchodního zákoníku. V návaznosti na toto ustanovení důvodové zprávy by bylo možné dovést, že se nový šestý odstavec § 196a obchodního zákoníku vztahuje i na převod nemovitostí mezi spřízněnými osobami.

Na jednu stranu lze říci, že novela oslabuje ochranu společnosti, jejíž majetek byl v minulosti převáděn v rozporu s ustanoveními § 196a obchodního zákoníku. V případě, kdy je věc protiprávně převedena z majetku společnosti na detentora či držitele s dobrou vírou v nabytí dané věci, a tato věc dále převedena, společnost pozbude vlastnictví k ní a s tím i možnost domáhat se jejího vydání. Kladem novely nicméně je, že v důsledku nové úpravy dochází v praxi k alespoň částečnému narovnání poměrů vzniklých z výše uvedených neplatných smluv.

V důsledku toho, že obchodní zákoník neobsahuje přechodné ustanovení týkající se jeho § 196a odst. 6, jež by umožňovalo aplikovat novou úpravu taktéž na smlouvy uzavřené v rozporu s ustanovením § 196a před 1. lednem 2012, lze dovozovat, že se na ně nová úprava odst. 6 neuplatní. Pro takové nabytí budou platit dosavadní vydržecí lhůty. Pravidlo stanovené v odst. 6 § 196a obchodního zákoníku je tedy aplikovatelné na nabytí majetku v dobré víře až po účinnosti novely, tedy po 1. lednu 2012. Není přitom rozhodné, že k nesplnění podmínek stanovených v § 196a došlo před začátkem roku 2012. ●

**Veronika Pokorná, advokátka
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
advokátní kancelář**

Víte, kdo se stará o zářivý úsměv
mnoha diplomatů?

Canadian Medical Care Dental
Veleslavínská 30/1, Praha 6
V Parku 2308/8, Praha 4

Call centrum
+420 235 360 133

Pohotovostní služba
+420 724 300 312

www.cmcpraha.cz

Canadian Medical Care Dental pečuje o zuby mnoha lidí, pro které je zářivý úsměv profesní nutností. Jsme specializovaná zubní klinika, kde najdete špičkové profesionály, jen ty nejnovější technologie, excelentní estetické výsledky a přátelské prostředí, které ocení zejména děti. Obrátit se na nás můžete nejen s klasickou péčí o váš chrup, ale i s náročnými výkony, které vyžadují zkušené lékaře, a v případě nutnosti vás rádi ošetříme i v noci.

Postavení člena představenstva po rekodifikaci

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“) a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále jen „ZOK“)[1] přináší mnoho změn do zaještěných kolejí obchodního práva. Nejenže si budeme muset zvyknout na novou terminologii[2] a systematiku, zásadně se mění i některé instituty a konstrukce, na které jsou odborná veřejnost i podnikatelé zvyklí. V oblasti korporátního práva má nová právní úprava ambici reagovat na potřeby praxe a přinést

změny, jejichž cílem bude usnadnění podnikání. V tomto textu se zaměřím na obecné principy a vznik funkce člena představenstva, konkrétně na oblasti, v nichž lze, dle mého názoru, zaznamenat nejmarkantnější změny a jejichž neznalost by mohla způsobovat potíže.

K dualistickému systému se přidá monistický

Z obecného hlediska bude pro akciové spo-

lečnosti již na první pohled zjevnou novinkou vnitřní organizace společnosti. [3] Podnikatelé budou mít možnost volby mezi dualistickým systémem (představenstvo a dozorčí rada, jak je známe dnes) a monistickým systémem (správní rada a statutární ředitel, na kterého se pak použijí ustanovení týkající se člena představenstva).[4] V krajním případě se, dle mého názoru, může v případě monistické struktury, a umožní-li to to stanoví stát,[5] že orgány společnosti bude představovat pouze jedna osoba – statutární ředitel a předseda správní rady

v jednom.[6] Společnost ale nemá povinnost o volbě formy řízení rozhodnout. V případě absence výslovného určení zákon vychází z nevyvratitelné domněnky, že byl zvolen systém dualistický.[7] Lze předpokládat, že monistický systém řízení budou preferovat hlavně menší a střední podniky, které nepotřebují komplikovanou strukturu a ocení nižší náklady. Pozitivum možnosti volby pouze jednoho výkonného a dozorčího orgánu shledávám i v tom, že vychází vstříc zahraničním společnostem, které jsou zvyklé na monistický systém ze své „rodné“ země a nejspíš uvítají možnost využít jej pro své dceřiné společnosti založené v České republice.

Z pohledu akciové společnosti bude novinkou i to, že členem představenstva bude moci být i právnická osoba. Prakticky bude svou funkci vždy vykonávat prostřednictvím fyzické osoby, která bude určená primárně na základě zmocnění. V případě jeho absence bude touto fyzickou osobou člen statutárního orgánu této právnické osoby. Za případnou způsobenou škodu „ponesou solidární odpovědnost jak člen orgánu – právnická osoba, tak samotný zástupce (fyzická osoba).[8]

Pozor na smlouvu o výkonu funkce

Funkce člena představenstva bude moci i nadále vzniknout několika způsoby. Rekodifikace, stejně jako stávající právní úprava, preferuje smluvní ujednání s tím, že v případě jeho absence nabízí subsidiární řešení. I tak ale dochází k několika významným změnám.

Dle ZOK bude vztah člena představenstva ke společnosti upraven primárně ve smlouvě o výkonu funkce. Rekodifikace tak navazuje na zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen „obch. zák.“).[9] Stávající obch. zák. vyžaduje pouze to, aby smlouva o výkonu funkce byla uzavřena písemně a byla schválena valnou hromadou společnosti. ZOK formálně rovněž trvá na písemnosti, zároveň ale stanovuje i taxativní obsahové náležitosti, které musí smlouva o výkonu funkce obsahovat. Cílem je zejména zajištění větší transparentnosti v odměňování a motivace členů představenstva k řádnému jednání.

Minimálními náležitostmi smlouvy o výkonu funkce bude vymezení všech složek odměn, určení jejich výše nebo alespoň způsob výpočtu, dále určení pravidel pro výplatu zvláštních odměn a podílů na zisku. V případě poskytnutí odměny nebo výhody ve formě převodu akcií společnosti nebo umožnění jejich nabytí jak členem představenstva, tak případně osobou jemu blízkou, budou muset být ve smlouvě o výkonu funkce i tyto údaje. [10] Významně se

uvedené ustanovení v praxi projeví tím, že nebude-li odměňování ve smlouvě o výkonu funkce sjednáno v souladu se ZOK (tedy například nebude obsahovat požadované náležitosti), bude výkon funkce tohoto člena představenstva bezplatný.[11]

Jakékoli jiné plnění, které nebude součástí složek odměny zakotvených ve smlouvě o výkonu funkce (a na které neplatí členovi představenstva právo ani z právního předpisu ani z vnitřního předpisu společnosti), bude možné přiznat pouze se souhlasem valné hromady a případně s vyjádřením kontrolního orgánu společnosti. [12]

Je zřejmé, že většina stávajících smluv o výkonu funkce podrobný výčet složek odměny, jak je vyžaduje ZOK, neobsahuje. Členové představenstev stávajících společností by proto měli zbystřit pozornost. Dle speciálního přechodného ustanovení platí, že „(u)jednání smluv o výkonu funkce o odměně se uzpůsobí tomuto zákonu do 6 měsíců ode dne nabytí jeho účinnosti, jinak platí, že je výkon funkce bezplatný.“[13] Upozorňujeme, že se to týká i společností, které se neoptují[14] do nové právní úpravy. Následek nepřizpůsobení smluv členů představenstev, tedy zásadně bezplatný výkon funkce, bude sankcí i v případě smluv uzavřených po nabytí účinnosti nové právní úpravy, které nebudou sjednány v souladu s příslušnými ustanoveními.

ZOK také zakotvuje jistou formu ochrany člena představenstva v případech, kdy smlouva o výkonu funkce bude neplatná nebo nebude vůbec uzavřena z důvodů na straně obchodní korporace. A to tím, že členovi představenstva bude za těchto okolností náležet odměna obvyklá. I když smlouva o výkonu funkce nebude projednána (např. z důvodu, že se na valné hromadě nesejde dostatečný počet akcionářů), chrání uvedené ustanovení člena představenstva, který se na důvodu neplatnosti nepodílel, tím, že mu bude patřit odměna ze zákona.

Rekodifikace stojí na myšlence, že když jsou v soukromém právu obě strany dostatečně a pravdivě informovány a na něčem se smluvně domluví, je tato dohoda pro ně závazná. Proto když společnost uzavře s členem představenstva smlouvu o výkonu funkce, která zahrnuje odměny (být i neadekvátní, ne ovšem v rozporu s dobrými mravy), měl by být nárok člena představenstva na jejich výplatu uplatnitelný.

Pro případ neexistence smlouvy o výkonu funkce, příp. její neplatnosti, obsahuje ZOK podpůrné ustanovení odkazující na přiměřené použití ustanovení NOZ o příkazu.[15]

Jak to bude se souběhem?

Evergreenem korporačního práva, o který se kromě odborné veřejnosti a podnikatelů s chutí zajímají i média, je souběh funkce člena představenstva a zaměstnance společnosti. Do účinnosti nové právní úpravy rozbouřené vody[16] prozatímne ustálila novela obch. zák. Ta prostřednictvím nového ustanovení § 66d sjednání takového souběžného pracovního poměru od 1. 1. 2012 umožňuje s tím, že zůstává zachována odpovědnost této osoby jako člena představenstva. Rekodifikace o souběhu mlčí, což by ve smyslu principu legální licence mohlo nabídnout k závěru, že není zakázán. Nicméně, dle profesora Jana Dědiče „z pojetí nové právní úpravy plyne, že nadále možný (souběh funkcí) nebude.“[17] V každém případě bude zajímavé sledovat, jak se k absenci jednoznačného ustanovení postaví judikatura.

Péče řádného hospodáře

I po rekodifikaci bude základní povinností člena představenstva výkon funkce s péčí řádného hospodáře, kterou se dle NOZ rozumí výkon funkce „s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí.“[18] Výslovné zakotvení loajality ve stávajícím obch. zák. sice nenalezneme, nicméně jej lze dovodit[19] z povahy mandátu, jak je upraven v mandátní smlouvě obch. zák.[20] která se pro výkon funkce použije podpůrně. Dle ZOK pak s potřebnými znalostmi a pečlivostí jedná ten, kdo mohl „v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu společnosti.“[21] Péči řádného hospodáře je potřeba chápat jako zakotvení minimálních nároků stanovujících řádný výkon funkce člena představenstva.

Pravidlo podnikatelského úsudku

Rekodifikace navazuje na zahraniční zkušenosti a nově výslovně zavádí tzv. pravidlo podnikatelského úsudku, neboli business judgement rule (dále jen „BJR“). [22] Jeho podstata spočívá v tom, že člen představenstva může prokázat, že v rámci své působnosti jednal v dobré víře informovaně, v zájmu společnosti a loajálně; a vyhnout se tak odpovědnosti za případnou újmu. V tom případě nebudou rozhodné ekonomické důsledky a ani jiné nepříznivé dopady, které jednáním ve výkonu své funkce společnosti způsobil. Východiskem této úpravy je skutečnost, že „jednání v podnikání je vždy rizikové a podstupování přiměřené míry kalkulovaného rizika ze strany statutárních orgánů je žádoucí, či dokonce nutné k přežití na trhu.“[23]

Uplatnění BJR ale není bezbřehé. V případě, že člen představenstva jednal neloyalně, nebude se moci odvolávat na to, že jednal informovaně a v zájmu společnosti. Koncepce BJR loajalitu nezahrnuje, čímž se úprava přibližuje světovým trendům (například americké úpravě), které rozlišují mezi BJR a povinností loajalitu a chápou je jako dva oddělené instituty. [24] Dalším limitem je použitelnost BJR pouze na rozhodování. Z tohoto pohledu je nutné mít na paměti důsledky použití nové terminologie. Dle důvodové zprávy je nutné odlišovat rozhodování a jednání v tom smyslu, že „rozhodování je podskupinou jednání, tedy nikoliv každé jednání je nutné rozhodováním, rozhodování je však vždy jednáním.“ [25]

Negativum české úpravy lze shledat v zachování převráceného důkazního břemene i pro BJR (v obch. zák. zakotvené pro prokázání jednání s péčí řádného hospodáře). To je i v rozporu s předlohou ZOK, kterou bylo rozhodnutí Delaware Supreme Court z roku 1984 ve věci *Aronson v. Lewis*. Uvedeným rozhodnutím byl vytvořen precedent v tom smyslu, že „se předpokládá, že člen představenstva rozhodoval s náležitou informovaností, v dobré víře a v přesvědčení, že jedná v prospěch společnosti.“ [26] Jednoznačně tak presumuje jednání v souladu s BJR s tím, že bude na žalobci, aby případné porušení povinnosti člena představenstva prokázal. ZOK nekoncepčně upravuje důkazní břemeno opačně. Bude povinností člena představenstva prokázat, že jednal s péčí řádného hospodáře a jedinou výjimkou bude situace, „kdy to po něm nelze spravedlivě požadovat.“ [27] Navíc když soud shledá, že člen představenstva porušil požadavky v rámci BJR, automaticky bude jednat i v rozporu s péčí řádného hospodáře. To je mnohem přísnější konstrukce než ta, která byla aplikována ve výše uvedeném případě. Chancery Court v Delaware postupoval ve dvou krocích. Nejdřív žalobce musel prokázat, že člen představenstva porušil BJR a pak bylo na členovi představenstva, aby prokázal, že jednal férově. Domnívám se, že navázání na americký přístup a zakotvení presumpce BJR (případně včetně dvoustupňového prokazování) by zejména s ohledem na procesní hledisko bylo vhodnější.

Presumpce nedbalosti

Připravovaná právní úprava reaguje nově i na praktickou situaci, kdy osoba přijme funkci člena představenstva s tím, že si je sama vědoma, že na ni nestačí. Důvodem mohou být například nedostatečné znalosti nebo praktické zkušenosti. Když z toho nevyvodí důsledky, má se za to, že jedná v rozporu s péčí řádného hospodáře. [28] Nad věcnou správností uvedeného ustanovení je asi zbytečné polemizovat. Otázkou ale je, zda je nutné tuhle myšlenku upravit

jíž v legislativní rovině a neponechat naplnění obsahu institutu péče řádného hospodáře i v tomhle směru na judikatuře. [29]

Převody majetku mezi spřízněnými osobami

Předně nová právní úprava pouští od „noční můry podnikatelů,“ přísné formulace ustanovení § 196a odst. 3 obch. zák. Vychází z požadavků Druhé směrnice, [30] jejíž cílem je dle preambule zejména „zajištění minimální míry rovnocennosti ochrany akcionářů a věřitelů,“ nejde ale nad její rámec. Především upravuje úplatné nabývání majetku společnosti pouze od zakladatelů a akcionářů a jen ve lhůtě dvou let po vzniku společnosti. Nabývala-li za těchto podmínek společnost majetek převyšující 10% upsaného základního kapitálu [31] a nelze-li na předmětný převod aplikovat některé zákonné výjimky, [32] bude pro tyto transakce vyžadován znalecký posudek a schválení valnou hromadou společnosti. V duchu preference platnosti jednání a snahy maximálně respektovat vůli stran nebude porušení předmětného ustanovení na rozdíl od stávající právní úpravy sankcionováno absolutní neplatností [33] dotčeného převodu. Následkem bude povinnost vrátit částku převyšující cenu stanovenou znalcem a odpovědnost členů představenstva, kteří pro toto nabytí hlasovali.

Ochrana věřitelů, která je proklamovaným důvodem široké formulace § 196a odst. 3 obch. zák. (je sporné, zda je daným ustanovením skutečně dosaženo), je v nové právní úpravě zajištěna jinými instituty – především pravidly o střetu zájmů, testem insolvence a tzv. *wrongful tradingu* a úpravou podnikatelských seskupení. [34]

Připravovaná konstrukce i ohledně konfliktu zájmů stojí na principu informovanosti a oznamovací povinnosti. Jestliže má člen představenstva (nebo prokurista) podezření, že by mohlo dojít ke střetu jeho zájmů a zájmů společnosti, má povinnost informovat ostatní členy představenstva, příp. kontrolní orgán nebo nejvyšší orgán. [35] Stejně tak je potřeba postupovat v případech, kdy hodlá se společnost uzavřít smlouvu nebo zajistit nebo utvrdit dluh společnosti [36] (mimo smluv uzavíraných v rámci běžného obchodního styku). [37] Pak bude na samotné společnosti, resp. jejím nejvyšším orgánu, jak s touto informací naloží. Zákon výslovně předpokládá možnost, že tento orgán výkon funkce člena představenstva po dobu trvání konfliktu zájmů pozastaví nebo uzavření smlouvy zakáže. Nic ale nebrání příslušnému orgánu rozhodnout se i zcela jinak. Konečné rozhodnutí tak bude na informovaném orgánu společnosti a nikoli na kogentním textu zákona. Tato konstrukce umožňuje

reagovat na konkrétní situaci, kdy například bude pokračování ve výkonu funkce člena představenstva pro společnost důležitější než existence střetu zájmů a také umožní pružněji uzavírat smlouvy mezi členy představenstva a společností s tím, že na ně dohlíží příslušný orgán.

Zmiňovaný test insolvence pak spočívá v zázkazu společnosti vyplácet zisk, prostředky z jiných vlastních zdrojů nebo zálohy na ně, pokud by si tím přivodila úpadek. [38] Ten je posuzován podle insolvenčního zákona [39] a může být ve formě platební neschopnosti nebo předlužení. Ustanovení zakotvující tzv. *wrongful trading* následně „zavádí možnost ručení členů statutárních orgánů za splnění povinnosti zrušené společnosti, je-li v úpadku a ručící osoby tomu rozumnými prostředky nezabránily.“ [40] V případě, že bylo rozhodnuto o úpadku společnosti, bude moci soud rozhodnout o tom, že členové představenstva (i bývalí) ručí za splnění povinnosti společnosti. A to tehdy, když o úpadku věděli nebo měli a mohli vědět a ne učinili za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné.

Navíc za jistých okolností mohou být povinni na vyzvu insolvenčního správce vydat prospěch získaný za výkon funkce, a to za období až dvou posledních let. [41] Jinak řečeno, díky jejich odpovědnosti budou mít věřitelé společnosti větší šanci domoci se svých peněz. Ochrana věřitelů tak bude odpovídat realitě víc, než je tomu dnes, jelikož bude vycházet ze skutečného stavu majetku společnosti a odpovědnosti členů představenstva.

Závěr

Obecně lze shrnout, že právní úprava funkce člena představenstva bude po účinnosti rekonstrukce stát na jiných základech, než na jaké jsme zvyklí, což je mimo jiné i důsledek částečného rozvolnění některých jiných institutů stávajícího obch. zák. Výkon funkce bude v duchu nového zakotvení ochrany věřitelů [42] v mnohých bodech podléhat oznamovací povinnosti. Osobně hodnotím úpravu jako nevyhnutný krok, snad i správným směrem. Naplnění textu zákona bude ale především na podnikatelích a následně soudech, které se zejména v začátcích budou muset popasovat s mnohými výkladovými problémy. ●

Alica Obertová, advokátní koncipientka
Kocián Šolc Balaščík

Poznámky

- [1] Oba s účinností od 1. 1. 2014; pro účely článku využíván i termín rekodifikace.
- [2] Například nový pojem obchodní korporace je nutné vnímat v českém, resp. evropském pojetí a zahrnuje všechny čtyři typy společností (v.o.s., k.s., s.r.o., a.s.). Výrazem korporace je dle důvodové zprávy zachycena „otevřená struktura vystavená na bázi obligace, tedy jako struktura proměnná, a cílem regulace je zajistit její fungování a dále ochranu slabších nebo méně informovaných stran (minority, věřitelé).“
- [3] Dnes je volba mezi monistickým a dualistickým systémem řízení možná pouze v případě evropských společností na základě zák. č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti.
- [4] § 456 odst. 1 ZOK.
- [5] § 457 ZOK.
- [6] § 463 odst. 3 ZOK.
- [7] § 396 odst. 3 ZOK.
- [8] Čech, P. Rekodifikace: hlavní změny v právu společnosti, Právní rádce 20/2012, č. 4, s. 23.
- [9] § 66 odst. 2 obč. zák.
- [10] § 60 ZOK.
- [11] § 59 odst. 3 ZOK.
- [12] § 61 odst. 1 ZOK.
- [13] § 777 odst. 3 ZOK.
- [14] Dle § 777 odst. 5 ZOK se mohou obchodní korporace, které vznikly před účinností ZOK, „nejpozději do dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona změnou svých společenských smluv podřídit tomuto zákonu jako celku. Údaj o tom zapíše obchodní korporace do obchodního rejstříku. Změna společenské smlouvy nabývá v tomto případě účinnosti až zveřejněním zápisu o podřízení se tomuto zákonu jako celku v obchodním rejstříku.“
- [15] § 59 odst. 1 ZOK.
- [16] Spory vznikaly zejména z důvodu, že ani obč. zák. ani zák. č. 262/2006 Sb., zákoník práce zákaz souběhu výslovně nezakotvují. Nejvyšší soud (například v usnesení ze dne 15. 1. 2003, sp. zn. 21 Cdo 963/2002) a následně i Nejvyšší správní soud (v rozsudku ze dne 9. 12. 2010; sp. zn. 3 Ads 119/2010) dovodily, že výkon funkce statutárního orgánu nelze vykonávat v pracovněprávním vztahu.
- [17] Dědič, J. v rozhovoru v Temné kouty nového obchodního práva. Týdeník Ekonom 12/12 – legislativa, str. 31.
- [18] § 159 odst. 1 NOZ.
- [19] Viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 2. 2009, sp. zn. 29 Cdo 3864/2008, ve kterém Nejvyšší soud shledal, že „(součástí náležitosti péče bylo mimo jiné i to, že člen představenstva dává při rozhodování v představenstvu přednost zájmům společnosti před zájmy akcionáře, který jej do představenstva vahou svých hlasů prosadil, a nenechá se při výkonu funkce tímto akcionářem ovlivňovat (povinnost loajality);“ k zahrnutí loajality pod péči řádného hospodáře se příklání i Bejček, dle kterého „k plnění povinnosti (člena) statutárního orgánu s péčí řádného hospodáře by měla patřit nejen loajalita k zájmům společnosti, ale i patřičná odbornost buď vlastní, nebo reprezentantem společnosti jinak zajištěná.“ Bejček, J.: Principy odpovědnosti statutárních a dozorčích orgánů kapitálových společností, Právní rozhledy 17/2007, s. 613.
- [20] Z ustanovení § 566 a § 567 odst. 2 obč. zák. vyplývá, že činnost mandataře (a tedy i člena představenstva) musí být vykonávána v souladu se zájmy společnosti, a nikoli v jejich vlastním zájmu či v zájmu třetí osoby.
- [21] § 51 odst. 1 ZOK.
- [22] Lasák, J. Akciová společnost na prahu rekodifikace: základní novinky, Obchodněprávní revue 2/2012, s. 46: „Není pochyb o tom, že pravidlo podnikatelského úsudku je v českém zákonném textu formulováno prvně, jakkoliv koncepčně odpovídá tzv. principu hospodářského rizika.“
- [23] Koziak, J. Pravidlo podnikatelského úsudku v návrhu zákona o obchodních korporacích (a zahraničních právních úpravách), Obchodněprávní revue 4/2012, s. 108.
- [24] Povinnost loajality se vztahuje hlavně na obchodování korporace ve vlastní prospěch, zneužívání důvěrných informací a obchodních příležitostí. Douglas, C. M. The Corporate Officer's Independent Duty as A Tonic for the Anemic Law of Executive Compensation. HeinOnline: 1992, str. 819.
- [25] Důvodová zpráva k ZOK, str. 202.
- [26] Originál citace z rozhodnutí Aronson v. Lewis: „a presumption that in making a business decision the directors of a corporation acted on an informed basis, in good faith and in the honest belief that the action taken was in the best interests of the company.“
- [27] § 52 odst. 2 ZOK.
- [28] § 159 odst. 1 věta druhá NOZ.
- [29] Jelikož ke stejnému závěru i za současného právního stavu (bez výslovného zakotvení presumce nedbalosti) dospěl Nejvyšší soud například v rozsudku ze dne 30. 10. 2008, sp. zn. 29 Cdo 2531/2008: „součástí péče řádného hospodáře je schopnost rozpoznat, které činnosti již není (člen statutárního orgánu) s to vykonávat či které potřebné znalosti a dovednosti nemá.“ stejně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 11. 1999, sp. zn. 29 Cdo 1162/99.
- [30] Směrnice Rady č. 77/91/EHS, o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření.
- [31] Minimální hodnota základního kapitálu akciové společnosti bude dle § 246 odst. 2 ZOK nadále 2 000 000 Kč, resp. 80 000 EUR.
- [32] Výjimky jsou stanoveny v § 255 odst. 2 ZOK a uplatní se v případě nabytí majetku a) v rámci běžného obchodního styku, b) z podnětu nebo pod dozorem nebo dohledem státního orgánu, nebo c) na evropském regulovaném trhu.
- [33] Resp. s ohledem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 8. 2. 2012, sp. zn. 31 Cdo 3986/2009 vždy v závislosti na dalších okolnostech konkrétního případu (např. výše kupní ceny), jelikož Nejvyšší soud aktuálně dovodil, že „byla-li ve smlouvě o převodu majetku podléhající ustanovení § 196a odst. 3 obč. zák. sjednána tržní (v daném místě a čase obvyklá) cena, popř. cena pro společnost výhodnější, není tato smlouva neplatná jen proto, že cena nebyla stanovena na základě posudku znalce jmenovaného soudem.“
- [34] Hlava I, díl 9 ZOK.
- [35] § 54 odst. 1 ZOK.
- [36] § 55 odst. 1 a § 56 odst. 1 ZOK; výraz dluh je v nové právní úpravě užíván ve smyslu stávajícího pojmu závazek.
- [37] § 57 ZOK.
- [38] § 40 odst. 1 ZOK.
- [39] § 3 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).
- [40] Havel, B. Předpokládané změny obchodního práva při rekodifikaci práva soukromého aneb nad návrhem obchodního zákona, Obchodněprávní revue 1/2009, s. 1.
- [41] § 62 odst. 1 ZOK.
- [42] Ochrana věřitelů není absolutní, ale informativní.

Česká advokátní komora a EPRAVO.CZ vyhláší 8. ROČNÍK PRESTIŽNÍ CELOJUSTIČNÍ SOUTĚŽE

právník roku 2012

PARTNEŘI SOUTĚŽE:

- Soudcovská unie ČR
- Notářská komora ČR
- Exekutorská komora ČR
- Unie státních zástupců ČR
- Unie podnikových právníků ČR
- Jednota českých právníků

Ceny sv. Yva může získat v jednotlivých kategoriích příslušník kterékoli právnické profese, pokud v oblasti svého působení dosáhne mimořádných výsledků. V kategorii Právnická síň slávy jde o ocenění za celoživotní dílo. Nominovat kandidáta může veškerá odborná veřejnost.

Nominace jsou přijímány na www.pravnikroku.cz od 15. 5. 2012 do 31. 10. 2012. Zde jsou k dispozici i podrobné instrukce k nominacím a nominační formuláře. Informace o Právníkoví roku 2012 naleznete též na webových stránkách všech partnerů soutěže a ve všech právnických periodikách.

Záštitu nad soutěží již podruhé převzal premiér vlády ČR RNDr. Petr Nečas a již tradičně i Ministerstvo spravedlnosti ČR.

Ceny sv. Yva budou předány na slavnostním galavečeru se společenským programem **25. ledna 2013 v Praze.**

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

*Společně jsme založili tradici,
kterou si právnický svět zaslouží!*

Mercedes-Benz

Generální partner

Hlavní finanční partner

Významní partneři

PORSCHE DESIGN

Hlavní partneři

BEROUN GOLF RESORT

... hřiště s léčebnými účinky

(Ondřej Hejma)

BEROUN GOLF RESORT

Beroun GC – člen ČGF

- 18jamkové mistrovské hřiště
- Driving range
- Putting a chipping green
- Klubová restaurace pouze pro členy Beroun GC a jejich hosty
- Veřejná restaurace
- Vyhlídková terasa
- Otevřená kuchyně, pizza pec
- Konferenční centrum
- Hotel
- Wellness centrum
- Venkovní bazén
- Pro-shop
- Dětský koutek
- Byty na prodej a pronájem
- 10 minut z Prahy

BEROUN GOLF RESORT

Na Veselou 909

266 01 BEROUN

www.golfberoun.cz

recepce@golfberoun.cz

+420 313 101 090, +420 606 506 326

Pracovnělékařské služby

„Zaměstnavatelé mají zákonem stanovenou povinnost zajišťovat pracovnělékařskou péči (závodní preventivní péči) v rozsahu a za podmínek stanovených právními předpisy.“[1]

Ke konci roku 2011 Parlament České republiky schválil balíček zákonů, který tuto problematiku nově upravuje. „Soubor zákonů představuje rozsáhlou kodifikaci poskytování zdravotních služeb, včetně pracovnělékařských služeb, které nahradí dosavadní závodní preventivní péči.“[2]

Nová právní úprava nabyla účinnosti dne 1. dubna 2012, avšak podle přechodného usta-

vení § 98 zákona o specifických zdravotních službách lze poskytovat pracovnělékařské služby podle dosavadních právních předpisů upravujících poskytování závodní preventivní péče, a to až do 31. března 2013 (s výjimkou povinnosti zaměstnavatele hradit od 1. dubna 2012 závodní preventivní péči v rozsahu stanoveném pro pracovnělékařské služby podle nového zákona). Ministerstvo práce a sociálních věcí spolu s Ministerstvem zdravotnictví vydalo k přechodnému ustanovení poměrně benevolentní výklad, dle kterého si zaměstnavatelé v podstatě mohou vybrat i jednotlivé otázky z obou zákonů. Není tak nezbytné postupovat zcela buď podle nové, nebo podle staré právní úpravy.

Cílem tohoto příspěvku je uvedení do problematiky pracovnělékařských služeb v souvislosti s nově účinnou právní úpravou.

Přehled dotčených právních předpisů

Mezi právní předpisy regulující pracovnělékařské služby patří zejména Úmluva Mezinárodní

organizace práce č. 161, o závodních zdravotních službách (vyhlášena pod č. 145/1988 Sb.) s účinností od 25. února 1989 (dále také jen „úmluva MOP“), směrnice Rady ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (č. 89/391/EHS), zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách a vyhláška Ministerstva zdravotnictví, kterou se stanoví organizace, obsah a rozsah pracovnělékařských služeb a postup při posuzování zdravotní způsobilosti k vzdělávání a jeho průběhu a posuzování zdravotní způsobilosti k práci nebo službě (dále také jen „vyhláška pracovnělékařských služeb“). Prováděcí vyhláška Ministerstva zdravotnictví nebyla dosud publikována ve Sbírce zákonů, a proto vycházím ze znění jejího návrhu dostupného dne 28. 5. 2012 na webu Knihovny připravované legislativy Úřadu vlády ČR.

Naopak byl zrušen zastaralý zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu a směrnice Ministerstva zdravotnictví č. 49/1967 Věstníku Ministerstva zdravotnictví ČSR, o posuzování zdravotní způsobilosti k práci.

Obsah pracovnělékařských služeb

Pracovnělékařské služby, které jsou povinni zajistit všichni zaměstnavatelé, dle nové právní úpravy zahrnují:

- (i) hodnocení zdravotního stavu zaměstnanců a osob ucházejících se o zaměstnání k práci (zejména hodnocení pracovní náročnosti a zdravotního stavu),
- (ii) poradenství (zaměřené na ochranu zdraví při práci, ochranu před pracovními úrazy, nemocemi z povolání, ale také školení vybraných zaměstnanců v první pomoci a návrh na vybavení lékárničky) a
- (iii) dohled (např. audit pracovních podmínek).

Rozsah jednotlivých dílčích pracovnělékařských služeb je uveden v příloze vyhlášky pracovnělékařských služeb. Zde si dovoluji uvést příkladem povinný rozsah hodnocení pracovních podmínek, kdy každý poskytovatel pracovnělékařských služeb musí strávit každý rok na pracovišti zaměstnavatele 20 minut na každé pracovní místo, tedy u zaměstnavatele s 20 zaměstnanci musí analyzovat pracovní podmínky nejméně 400 minut ročně. Toto ustanovení směřuje k důslednému hodnocení pracovních podmínek a v některých provozech s různými pracovními pozicemi bude mít asi své opodstatnění. Nicméně jako poměrně kuriózní se tento požadavek jeví v kancelářském provozu, kde pracují všichni zaměstnanci na administrativních pozicích.

Dochází také ke změně pojmu zdravotnické zařízení, který se dříve používal jak pro poskytovatele, tak pro materiální zařízení (budovu, vybavení, personál). Nově se zdravotnickým zařízením má na mysli pouze materiální zařízení.

Smluvní zajištění

Poskytovatelem pracovnělékařských služeb může být osoba zaměstnávající alespoň jednoho lékaře s následující specializací v oboru (i) všeobecné praktické lékařství nebo (ii) pracovní lékařství. Určitým problémem je, že poskytovatelem nemůže být zaměstnanec zaměstnavatele, tedy nebude nadále možné, aby zaměstnavatelé zaměstnávali interního lékaře za účelem poskytování závodní preventivní péče. Tedy například i nemocnice bude muset mít zajištěny pracovnělékařské služby externím poskytovatelem a nebude moci využít některého ze zaměstnaných lékařů.

„Zákon dává zaměstnavateli možnost, pokud jde o práce pouze kategorie první podle zákona o ochraně veřejného zdraví a není-li součástí této práce činnost, pro jejíž výkon jsou podmín-

ky stanoveny jinými právními předpisy, zajišťovat provádění pracovnělékařských prohlídek a posuzování zdravotní způsobilosti k práci na základě písemné žádosti u poskytovatele v oboru všeobecné praktické lékařství, který je registrujícím poskytovatelem zaměstnance nebo uchazeče o zaměstnání. Ostatní pracovnělékařské služby však zaměstnavatel musí zajistit prostřednictvím poskytovatele, s nímž uzavřel písemnou smlouvu.“^[3] Nová právní úprava tak umožňuje vysílání zaměstnanců (tzv. čisté) první kategorie na prohlídky k jejich praktickému lékaři. Tuto změnu lze považovat za vítanou, protože v praxi řada zaměstnanců odmítala docházet na prohlídky k jinému než svému praktickému lékaři.

Smlouva musí být uzavřena písemně a může být uzavřena s více poskytovateli (např. z důvodu specializace poskytovatelů, regionálního rozložení pracovišť zaměstnavatele nebo počtu zaměstnanců přesahující kapacitu jednoho poskytovatele pracovnělékařských služeb).

Úhrada pracovnělékařských služeb

V souladu s čl. 12 úmluvy MOP dohled na zdraví zaměstnanců nesmí být pro zaměstnance spojen se ztrátou na výdělků, musí být bezplatný a pokud možno realizovaný v pracovní době. Zaměstnavatel má i dle ustanovení § 58 zákona o specifických zdravotních službách povinnost hradit pracovnělékařské služby s výjimkou posuzování nemocí z povolání, sledování vývoje zdravotního stavu při lékařských preventivních prohlídkách u nemocí z povolání a vývoje zdravotního stavu při lékařských preventivních prohlídkách po skončení rizikové práce, upravených v zákoně o ochraně veřejného zdraví. Úhrada je dle zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, plně smluvní (není uvedena v seznamu zboží nebo služeb s regulovanými cenami).

Specifikem je vstupní lékařská prohlídka, kterou hradí osoba ucházející se o zaměstnání; zaměstnavatel hradí vstupní lékařskou prohlídku jen, pokud uzavře s uchazečem o zaměstnání pracovněprávní vztah nebo stanoví-li tak jiný právní předpis (např. ustanovení § 94 odst. 2 a § 247 zákoníku práce u zaměstnanců před zařazením na noční práci a mladistvých zaměstnanců). Uchazeč o zaměstnání se s případným zaměstnavatelem může dohodnout jinak. Pokud se tedy zaměstnavatel nedohodne s uchazečem jinak, nemusí ze zákona platit zdravotní prohlídky těm uchazečům, které následně nepřijme. Naopak zákon umožňuje i dohodu s uchazečem, že zaměstnavatel prohlídku platit nebude, ani

kdy zaměstnanec přijme, nebo že zaplatí jen po absolvování zkušební doby (což je bezpochyby praktické).

Poskytovatel pracovnělékařských služeb si může vyžádat odborné vyšetření (např. ORL) a takové vyšetření je také součástí pracovnělékařské prohlídky, tedy služby hrazené zaměstnavatelem. Mezi zaměstnavatelem a odborným lékařem však není přímý vztah. V úvahu tedy přichází následující formy úhrady zaměstnavatelem, a to (i) přímá platba od zaměstnavatele odborníkovi, (ii) refundace přes poskytovatele pracovnělékařských služeb anebo (iii) platba zaměstnancem a proplacení od zaměstnavatele (daňově uznatelný doklad v takovém případě musí znít „vyšetření ve prospěch zaměstnavatele X – posouzen pan Y“).

Znovu na tomto místě uvádím, že i přes přechodné ustanovení umožňující zaměstnavateli postupovat dle dosavadních právních předpisů až do konce března 2013, na úhradu pracovnělékařských služeb se toto ustanovení nevztahuje a výše uvedená pravidla platí již s účinností od 1. 4. 2012.

Hodnocení zdravotního způsobilosti

Přechodné ustanovení se nevztahuje ani na posudkovou činnost, která je součástí jiné hlavy zákona a lékařské posudky tak mají být od 1. 4. 2012 již vydávány dle nové právní úpravy.

Posudek se dle ustanovení § 42 zákona o specifických zdravotních službách vydává na základě rozvahy:

- zdravotní náročnosti práce (vychází z analýzy konané práce a pracovního prostředí), a
- kvality zdraví zaměstnance (na základě prohlídky, výpisu od registrujícího lékaře a příp. odborného vyšetření).

Výpis od registrujícího lékaře cizince musí být přeložen do českého jazyka a úředně ověřen a i tento překlad jako součást pracovnělékařských služeb hradí zaměstnavatel (neplatí pro slovenský jazyk). Pochopitelně prakticky toto může být problém.

Rozhodování v posudkové činnosti je správním řízením svého druhu.

Náležitosti posudku

Lékařský posudek musí obsahovat (i) identifikaci poskytovatele, (ii) identifikaci zaměstnavatele, (iii) datum vydání posudku, (iv) pracovní zařazení, (v) druh práce, (vi) režim práce (směnnost, rozsah úvazku), (vii) pracovní pod-

mínky (zdravotní rizika, bezpečnostní rizika), (viii) posudkový závěr (je zdravotně způsobilý, je zdravotně způsobilý s podmínkou, je zdravotně nezpůsobilý, nebo pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost) a (ix) poučení. Pro snížení rizika, že poskytovatel vydá posudek „způsobilý s podmínkou“ a podmínka bude de facto zabraňovat zaměstnanci v řádném výkonu práce, lze doporučit, aby zaměstnavatelé v žádosti o posudek dostatečně specifikovali pracovní činnost zaměstnance, k níž se posudek vydává.

Právní účinky posudku

Právní účinky lékařského posudku

- se závěrem o zdravotní nezpůsobilosti, dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti posuzované osoby nebo zdravotní způsobilosti s podmínkou nastávají pro osobu, které byl předán, dnem jeho prokazatelného předání, odvolání proti tomuto posudku tak nemá odkladný účinek
- se závěrem o zdravotní způsobilosti posuzované osoby nastávají pro osobu, které byl předán, dnem, kdy končí platnost předcházejícího posudku, nejdříve však dnem uplynutí lhůty pro podání návrhu na jeho přezkoumání nebo dnem prokazatelného doručení rozhodnutí o potvrzení posudku správním úřadem, který poskytovateli udělil oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Případné odvolání v tomto případě tak naopak odkladný účinek má.

Je-li posudek neplatný nebo není-li vydán (např. pro odmítnutí posuzovaného se podrobit vyšetření), pak se má posuzovaný za zdravotně nezpůsobilého.

Konec platnosti posudku

Platnost posudku končí (i) uplynutím doby omezení, (ii) uplynutím termínu následující prohlídky, (iii) dnem právních účinků posudku ve stejné věci nebo (iv) skončením pracovněprávního vztahu (to neplatí, je-li nejdéle do tří měsíců ode dne jeho ukončení pracovněprávní vztah se stejným výkonem práce znovu uzavřen se stejným zaměstnavatelem, pokud v době od jeho ukončení nedošlo ke změně nebo vývoji zdravotního stavu posuzované osoby). Nový posudek je nicméně vyžadován vždy, pokud je nový pracovněprávní vztah navázán s jiným zaměstnavatelem, ačkoli zaměstnanec bude vykonávat totožnou práci (typicky například situace, kdy agenturní zaměstnanec přechází na stálý pracovní poměr k uživateli).

Opravné prostředky

Pokud má posuzovaná osoba, nebo osoba, které z posudku vznikají práva či povinnosti za to, že je nesprávný, může do 10 pracovních dnů ode dne jeho prokazatelného předání podat návrh na jeho přezkoumání tomu, kdo posudek vydal. Jak uvedeno výše, podání návrhu na přezkoumání posudku nemá odkladný účinek, pokud z něj vyplývá, že posuzovaná osoba je pro účel posudku zdravotně nezpůsobilá, způsobilá s podmínkou nebo dlouhodobě zdravotní způsobilost pozbyla. Pokud je návrhu vyhověno, posudek poskytovatel zruší a vydá posudek nový. Proti nově vydanému posudku je opět možno podat návrh na přezkoumání.

V případě, že poskytovatel nevyhoví návrhu na přezkoumání v plném rozsahu, postoupí posudek týkající se zdravotní způsobilosti zaměstnance do 10 pracovních dnů příslušnému správnímu orgánu, kterým je krajský úřad, v jehož správním obvodu je zdravotnické zařízení, v němž budou zdravotní služby poskytovány (ve specifických případech podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách).

Správní orgán zejména posuzuje, zda byl posudek vydán oprávněnou osobou, zda byl stav zjištěn úplně a podle platných právních předpisů a zda závěr posudku odpovídá zjištěnému zdravotnímu stavu posuzované osoby. Posléze do 30 pracovních dnů správní orgán posudek (i) potvrdí, (ii) zruší a vrátí poskytovateli k novému posouzení nebo pouze (iii) zruší (v případech, kdy posudek není vůbec potřeba vydat). Proti takto potvrzenému či zrušenému posudku již není možno podat žádný opravný prostředek.

Správní žaloba není přípustná, ale posudek lze přezkoumat jako předběžnou otázku v civilních procesech, např. o neplatnost rozvázání pracovního poměru.

Prohlídky

Prohlídky se dělí na vstupní, periodické, vstupní a následné (řadové prohlídky byly novou právní úpravou zrušeny).

Vstupní prohlídka

Vstupní lékařská prohlídka se dle ustanovení § 8 vyhlášky pracovnělékařských služeb provádí za účelem zajistit, aby k výkonu práce v podmínkách se známou zdravotní náročností nebyla zařazena osoba ucházející se o zaměstnání, u které by výkon této konkrétní práce vedl ke zhoršení zdravotního stavu nebo v sou-

vislosti s jejím zdravotním stavem k poškození zdraví jiných osob. Obdobně se postupuje při zařazení zaměstnance na jinou práci, pokud jde o jiný druh práce nebo je tato práce vykonávána za odlišných podmínek, než ke kterým byla posouzena zdravotní způsobilost zaměstnance. Odlišnou podmínkou se rozumí výskyt nového rizikového faktoru nebo výskyt takové podmínky, ke které nebyla posuzována zdravotní způsobilost zaměstnance.

„...nepodrobení se pracovnělékařské prohlídce zaměstnancem nebo uchazečem o práci, má pro něj závažné právní důsledky, a to, jde-li o vstupní prohlídku před vznikem pracovněprávního vztahu, považuje se osoba ucházející o zaměstnání za zdravotně nezpůsobilou, pokud se před vznikem pracovněprávního vztahu této prohlídce nepodrobí [§ 59 odst. 1 písm. b) ZSZS]. Mezi tímto ustanovením a ustanovením § 32 zákoníku práce (ZP) je určitý nesoulad v tom, že zákoník práce požaduje, aby se fyzická osoba podrobila vstupní lékařské prohlídce před uzavřením pracovní smlouvy, nikoliv až před vznikem pracovního poměru, tj. před dnem sjednání jako den nástupu do práce.“[4]

Periodická prohlídka

Periodická prohlídka se dle ustanovení § 9 vyhlášky pracovnělékařských služeb provádí za účelem zjištění včasné změny zdravotního stavu vzniklé v souvislosti se zdravotní náročností práce nebo stárnutím organismu, kdy by další výkon práce vedl k poškození zdraví posuzovaného zaměstnance, nebo k poškození zdraví jiných osob.

Periodická prohlídka se má provádět v intervalu:

- u zaměstnanců vykonávajících práci zařazenou podle zákona upravujícího ochranu veřejného zdraví v kategorii první nejdéle jednou za 6 let (po dovršení 50 let věku nejdéle jednou za 4 roky),
- v kategorii druhé a při výkonu prací se specifickou zdravotní náročností nejdéle jednou za 4 roky (po dovršení 50 let věku jednou za 2 roky),
- v kategorii druhé rizikové a kategorii třetí jednou za 2 roky, a
- v kategorii čtvrté jednou za 1 rok.

Jiný právní předpis (např. zákoník práce u mladistvých zaměstnanců a zaměstnanců pracujících v noci) nebo rozhodnutí hygienické stanice nebo příloha č. 2 vyhlášky pracovnělékařských služeb může stanovit jiný interval. Intervalem se má na mysli doba (nikoliv lhůta).

Na prohlídku může zaměstnavatel zaměstnance vyslat 90 dnů před plánovaným vypršením platnosti současného posudku, aniž by se tím

zkrátila periodicita, jelikož v případě kladného posudku jeho účinky nastávají posledního dne současného posudku. Naopak dříve než uvedených 90 dní není zaměstnanec povinen se periodické prohlídce podrobit (viz ustanovení § 106 zákoníku práce a ustanovení § 43 odst. 2 zákona o specifických zdravotních službách).

Zaměstnavatelům lze doporučit, aby zaměstnance vysílali na prohlídku 90 dnů předem, jelikož jinak by se jim mohlo pozdní vydání posudku přičíst na vrub a předemtná doba by pak byla překážkou na straně zaměstnavatele, za kterou dle ustanovení § 208 zákoníku práce přísluší náhrada mzdy.

Mimořádná prohlídka

Mimořádná prohlídka se dle ustanovení § 10 vyhlášky pracovnělékařských služeb provádí, pokud

- ji nařídila hygienická stanice,
- to v daném období vyžaduje zdravotní náročnost konkrétních pracovních podmínek,
- došlo ke zhoršení pracovních podmínek ve smyslu zvýšení míry rizika u rizikového faktoru, k němuž již byla posuzována zdravotní způsobilost zaměstnance,
- bylo opakovaně zjištěno překročení limitní hodnoty ukazatelů biologického expozičního testu, popřípadě na základě závěrů jiných vyšetření prováděných za účelem sledování zátěže organismu působením rizikových faktorů,
- byla při pracovnělékařské prohlídce zjištěna taková změna zdravotního stavu zaměstnance, která předpokládá změnu zdravotní způsobilosti k práci v době kratší než je interval periodické prohlídky,
- byl vydán lékařský posudek, podle kterého posuzovaná osoba pro aktuálně zjištěný zdravotní stav je zdravotně nezpůsobilá,
- byl výkon práce přerušen
 - z důvodu nemoci po dobu delší než osm týdnů, s výjimkou výkonu práce v kategorii první podle zákona o ochraně veřejného zdraví a nejde-li o práci se specifickou zdravotní náročností nebo nestanoví-li jiný právní předpis jinak, nebo
 - v důsledku úrazu s těžkými následky, onemocnění spojeného s bezvědomím nebo jiné těžké újmy na zdraví, nebo
 - z jiných důvodů na dobu delší než šest měsíců,
- na základě informace sdělené ošetřujícím lékařem o důvodném podezření, že změnou zdravotního stavu zaměstnance došlo ke změně zdravotní způsobilosti, nebo
- na základě žádosti předložené zaměstnavatelem z vlastního podnětu nebo podnětu zaměstnance.

Nikde není stanovena lhůta, která musí uběhnout mezi poslední žádostí a další (opakující se) žádostí zaměstnance o mimořádnou prohlídku. Podle stávajícího znění má zaměstnavatel povinnost zaměstnance vyslat na prohlídku vždy, pokud o to požádá. Za vítanou změnu pro praxi považují stanovení výslovné možnosti zaměstnavatele vyslat zaměstnance na prohlídku z vlastního podnětu (pokud má pochybnosti o zdravotním stavu zaměstnance) a povinnost zaměstnance se prohlídce podrobit.

Výstupní prohlídka

Výstupní prohlídka se dle ustanovení § 11 vyhlášky pracovnělékařských služeb provádí vždy (i) před skončením pracovněprávního vztahu, (ii) před převedením na jinou práci (pokud jde o jiný druh práce) a (iii) před zařazením na práci se sníženou náročností ve smyslu snížení míry rizika nebo příznivějších pracovních podmínek, než ke kterým byla posouzena zdravotní způsobilost zaměstnance. Neexistuje však právní nástroj, jak zaměstnance k této prohlídce donutit.

Následná prohlídka

Dle ustanovení § 9 vyhlášky pracovnělékařských služeb je následná prohlídka prováděna po skončení rizikové práce stanovené podle zákona o ochraně veřejného zdraví za účelem včasného zjištění změn zdravotního stavu vzniklých v souvislosti s prací za takových pracovních podmínek, jejichž důsledky se mohou projevit i po ukončení práce, a to za účelem včasného zajištění potřebné zdravotní péče, popřípadě odškodnění.

Následná prohlídka se provádí v případech uvedených v příloze vyhlášky pracovnělékařských služeb, nebo pokud tak stanoví hygienická stanice podle zákona o ochraně veřejného zdraví nebo za podmínek upravených jiným právním předpisem.

Dohody o práci konané mimo pracovní poměr

Nová právní úprava vyžaduje pracovnělékařské prohlídky i pro zaměstnance pracující na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Tato povinnost se pochopitelně setkala s vlnou kritiky, jelikož vyžadovat pracovnělékařské prohlídky například pro jednorázové dohody o provedení práce na přednáškovou činnost, je z praktického pohledu nereálné. V současnosti je možné až do 31. března 2013 aplikovat přechodné ustanovení § 93 zákona o specifických zdravotních službách, přičemž do této doby by měla proběhnout legislativní změna.

Sankce

V současnosti je v ustanovení § 92 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, stanovena správní odpovědnost za porušení povinnosti zajišťování pracovnělékařských služeb v rozsahu ustanovení § 82 odst. 2 písm. n) zákona o ochraně veřejného zdraví – tento odkaz je ale vadný, a tudíž by neměla hrozit sankce (platí princip zákazu rozšiřování správněprávní (trestní) odpovědnosti extenzivním výkladem). Otázkou je, zda toto očividně chybné ustanovení také nedozná legislativní změny.

V této chvíli lze uvažovat o aplikaci správních deliktů dle zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a to u vstupní prohlídky správní delikt na úseku vzniku pracovního poměru, u zaměstnanců pracujících v noci správní delikt na úseku pracovní doby a u mladistvých zaměstnanců správní delikt na úseku zvláštních podmínek.

Závěr

Přijetí nové legislativy upravující poskytování pracovnělékařských služeb lze vnímat z jednoho pohledu pozitivně, jelikož nová pravidla nahrazují již skutečně překonanou a v některých aspektech nejasnou právní úpravu. Avšak o nesprávném načasování vydávání právních předpisů svědčí skutečnost, že do dnešního dne nebyl řádně schválen a publikován prováděcí právní předpis, který by stanovil příslušné postupy při zajišťování pracovnělékařských služeb, přestože zákonná úprava (byť s přechodným ustanovením) nabyla účinnosti již dne 1. dubna 2012 (tedy přibližně před dvěma měsíci). Za negativní může být dále považováno to, že přestože se jedná o zcela novou právní úpravu (nikoliv jen novelizaci), již nyní se objevují její mezery nebo rozpor s rozumně zavedenou praxí (např. u zaměstnanců vykonávajících nerizikovou práci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr). Při komplexním pohledu však lze říci, že pozitivní přínos nové právní úpravy převažuje nad jejími nedostatky. ●

Mgr. Tomáš Liškutín
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

- [1] BĚLINA, M. a kol. Pracovní právo. 3. doplněné a přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 327.
- [2] JANÁKOVÁ, A. Pracovnělékařské služby od 1. 4. 2012. Zpravodaj pro mzdové účetní a personalisty, 2012, č. 6, s. 1.
- [3] JANÁKOVÁ, A., op. cit., s. 2.
- [4] ŠUBRT, B. Nová pracovnělékařská služba od 1. dubna 2012. Práce a mzda, 2012, č. 4, s. 13.

P A R T N E R S

advokátní kancelář

Získáte vše. Samozřejmě.
Bez kompromisů.

PRK Partners je přední advokátní kancelář a nositelem nejvýznamnějších mezinárodních i lokálních ocenění.

PRK Partners je partnerstvím desítek excelentních osobností z různých zemí, s různou profesní historií a osobní zkušeností. Spojením jejich know-how vzniká unikátní firemní prostředí, v němž nemusíte volit mezi kvalitami...

Díky PRK Partners získáte bezkonkurenční poradenství v souvislosti se změnami v soukromém právu. Náš tým je složen z autorů rekodifikace soukromého práva a předních odborníků v jednotlivých právních specializacích.

PRK Partners **Váš průvodce novým občanským zákoníkem**

www.prkpartners.com

PRAHA | BRATISLAVA | BUDAPEŠŤ | OSTRAVA

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2010
WINNER

Některé aspekty vypořádání společného jmění manželů v judikatuře Nejvyššího soudu

Nejvyšší soud v posledních letech vydal řadu rozhodnutí, ve kterých se vyjádřil k řadě zásadních otázek vypořádání SJM dle právní úpravy obsažené v současném občanském zákoníku.

Níže je uveden výběr judikatury Nejvyššího soudu k účinkům žaloby o vypořádání SJM, k formě návrhů na vypořádání SJM a k oceňování položek SJM.

Lhůta k podání žaloby o vypořádání SJM

Současná právní úprava rozlišuje mezi vypořádáním SJM dohodou, vypořádáním soudním a vypořádáním na základě nevyvratitelné právní domněnky dle § 154 odst. 4 obč. zák.

Jednotlivé způsoby vypořádání SJM je samozřejmě možné kombinovat – účastníci řízení o žalobě o vypořádání SJM nejsou nuceni učinit předmětem soudního vypořádání celou masu SJM (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1112/2006 ze dne 23. 5. 2007. V praxi i v literatuře^[1] se však běžně vycházelo z toho, že pokud je žaloba o vypořádání SJM podána ve lhůtě tří let od zániku SJM, je takováto žaloba „zachovávacím úkonem“ – na základě žaloby je zamezeno tomu, aby došlo k vypořádání SJM uplynutím lhůty dle § 154 odst. 4 obč. zák. pokud účastníci

řízení určitou část SJM k vypořádání soudu navrhli. Předmětem soudního vypořádání SJM pak byly všechny položky, které účastníci řízení označili v rámci koncentrace řízení.

Nejpozději od přelomu let 2009 a 2010 však Nejvyšší soud judikuje v tom smyslu, že předmětem soudního vypořádání SJM mohou být jen ty položky SJM, které účastníci navrhnou nejen v rámci koncentrace řízení, ale též ve lhůtě tří let od zániku SJM dle § 150 odst. 4 obč. zák.

Na výše uvedené rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 1112/2006 totiž Nejvyšší soud navázal v rozhodnutí ze dne 26. 11. 2009, sp. zn. 22 Cdo 1192/2007, ve kterém uvedl:

„Předchozí praxe, která umožňovala kdykoliv během řízení o vypořádání BSM navrhnout nové položky k vypořádání, vycházela ze starší úpravy, která předpokládala, že soud z úřední povinnosti pátrá po majetku v BSM a že je povinen vypořádat jeho celou masu. Tento názor, který v praxi mimo jiné vedl k neúměrnému prodlužování sporů, neboť umožňoval neomezené rozšiřování vypořádaného majetku, je však neudržitelný vzhledem k nové hmotněprávní úpravě vycházející zejména z posílení dispozitivního charakteru norem upravujících vypořádání BSM a také k vzhledem k uplatnění zásad projednací a dispoziční v občanském soudním řízení.“

Nejvyšší soud pak v dalším rozhodnutí, a to v rozhodnutí ze dne 27. 4. 2010, sp. zn. 22 Cdo 2881/2008, označil výše citovaný názor již za ustálenou judikaturu:

„Podle ustálené judikatury v řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví (i společného jmění manželů) může soud vypořádat jen ten majetek či hodnoty tvořící společné jmění manželů, které účastníci řízení navrhli k vypořádání soudním rozhodnutím do tří let od

jeho zániku. Tento závěr učinil Nejvyšší soud České republiky za využití předchozí judikatury (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. května 2007, sp. zn. 22 Cdo 1112/2006, uveřejněný v Souboru civilních rozhodnutí Nejvyššího soudu, C. H. Beck, pod pořadovým č. C 5061), (...) Nejvyšší soud v této souvislosti rovněž poznamenal, že předchozí praxe, která umožňovala kdykoliv během řízení o vypořádání BSM navrhnout nové položky k vypořádání, vycházela ze starší úpravy, která předpokládala, že soud z úřední povinnosti „pátrá“ po majetku v BSM a že je povinen vypořádat jeho celou masu. Tento názor (...) je však neudržitelný vzhledem k novější hmotněprávní úpravě vycházející zejména z posílení dispozitivního charakteru norem upravujících vypořádání BSM a také k vzhledem k uplatnění zásad projednací a dispoziční v občanském soudním řízení (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu České republiky z 26. listopadu 2009, sp. zn. 22 Cdo 1192/2007, uveřejněný na internetových stránkách Nejvyššího soudu – www.nsoud.cz).“

Zajímavé je, že Nejvyšší soud novější hmotněprávní úpravu nevztahuje ke konkrétní novele občanského zákoníku, ani ke konkrétnímu datu nabytí účinnosti nové hmotněprávní úpravy. Vychází ze zásady dispozitivnosti občanského práva hmotného a ze zásad procesních (projednací a dispoziční). Zdá se tedy, že nová hmotněprávní úprava spočívá v novém výkladu stávajícího textu, přičemž tento výklad je založen na obecných zásadách občanského práva hmotného i procesního.

K výše uvedenému názoru se Nejvyšší soud přihlásil i v následující judikatuře, a to v rozhodnutí ze dne 9. 10. 2010, sp. zn. 22 Cdo 5232/2008, rozhodnutí ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 22 Cdo 1068/2008, rozhodnutí ze dne 23. 3. 2011, sp. zn. 22 Cdo 2206/2009, a rozhodnutí ze dne 26. 11. 2011, sp. zn. 22 Cdo 3620/2009.

Jak navrhnout jmění ze SJM k vypořádání?

Odpověď je vlastně jednoduchá – výslovně. V již výše zmíněném rozhodnutí ze dne 23. 5. 2007, sp. zn. 22 Cdo 1112/2006, Nejvyšší soud uvedl, že předmětem soudního vypořádání soudem může být jen ten majetek, který účastníci výslovně učinili předmětem vypořádání, což platí i pro zápočty dle § 149 odst. 2 obč. zák.

Účastníci řízení by tak měli v řízení jednotlivě majetkové hodnoty označovat (ve lhůtě tří let od zániku SJM a v rámci koncentrace) výslovně. Pokud tedy např. žalobce tvrdí, že druhý účastník za finanční prostředky (v konkrétní výši tvrzené žalobcem – např. za 100 tis. Kč) patřící do SJM zakoupil do SJM určitou věc a tuto věc o dané (žalobcem tvrzené) hodnotě navrhuje k vypořádání, předmětem soudního vypořádání má být jen tato věc a nikoliv její hodnota (tvrzená žalobcem). Jestliže tedy při dokazování vyjde najevo, že daná věc byla zakoupena za částku nižší (např. 40 tis. Kč), než jakou uváděl žalobce, lze dle mého soudu vypořádat pouze danou věc (oceněnou znaleckým posudkem) a již nikoliv zbývající částku rovnající se rozdílu mezi žalobcem tvrzenými 100 tis. Kč a prokázanou částkou 40 tis. Kč.

Další účinky podání žaloby o vypořádání SJM

Výše jsem uvedl, že žaloba o vypořádání SJM již není „zachovávacím úkonem“ ve vztahu k celé mase SJM, jak vyplývá z recentní judikatury Nejvyššího soudu.

Výše uvedené však neplatí vždy. V rozhodnutí ze dne 9. 3. 2011, sp. zn. 31 Cdo 1038/2009, Nejvyšší soud dovodil (publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 88/2011), že mimosoudní dohodu o vypořádání SJM lze uzavřít i po uplynutí tří let od jeho zániku, a to pokud probíhá soudní řízení o žalobě o vypořádání SJM. Konkrétně Nejvyšší soud uvedl:

„Protože účastníci mohou v rámci smluvní volnosti disponovat i věcmi ze zaniklého SJM, které již připadly do výlučného majetku některého z nich (například na základě částečné dohody o vypořádání SJM), nic jim nebrání zahrnout do dohody o vypořádání SJM i tyto věci, resp. některé z nich. Ostatně Nejvyšší soud již dříve konstatoval, že „soudní smír uzavřený v řízení o vypořádání SJM nemůže být neplatný jen proto, že do něj byla z vůle stran zahrnuta věc ve vlastnictví jen jednoho z účastníků“ (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. dubna 2009, sp. zn. 22 Cdo 5170/2007, Soubor civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu č. C 7159). Ovšem v případě, že řízení o vypořádání

SJM neskončí rozhodnutím ve věci samé (např. bude zastaveno po zpětvzetí žaloby), uplatní se zákonná domněnka vypořádání ke dni právní moci rozhodnutí, kterým se řízení končí.“

Z výše uvedené citace pak vyplývá, že vypořádat lze taktó SJM nejen mimosoudně, ale též soudním smírem.

Striktně vzato by se ohledně části SJM vypořádané již ze zákona nemělo hovořit o vypořádání SJM dohodou. Je tomu tak z toho důvodu, že vypořádáním SJM se rozumí rozdělení majetku mezi jeho vlastníky – nedochází tak k převodu z výlučného vlastnictví (resp. jmění) jednoho z manželů do výlučného vlastnictví (resp. jmění) druhého manžela.

Podstatně však již bylo SJM částečně vypořádáno a ohledně této vypořádané části SJM se uzavírá dohoda (ať již ve formě mimosoudní, anebo ve formě soudního smíru), k převodu z výlučného vlastnictví (resp. jmění) jednoho z manželů do výlučného vlastnictví (resp. jmění) druhého manžela by mělo docházet.

Z výše citovaného rozhodnutí sp. zn. 31 Cdo 1038/2009 bohužel nevyplývá, zda se věc podle Nejvyššího soudu má tak, že skutečně lze vypořádat již jednou vypořádané části SJM, anebo zda listina obsahující dohodu o vypořádání dosud nevypořádané části SJM obsahuje též další právní úkon týkající se již vypořádaných částí SJM.

Oceňování položek SJM

Již přinejmenším 40 let platí zásada, podle které se při vypořádání SJM (dříve BSM) vychází ze stavu věci ke dni zániku SJM, ale z její ceny v době, kdy se provádí vypořádání (R 42/1972). Tento závěr je přijímán i v porevoluční judikatuře Nejvyššího soudu (rozhodnutí ze dne 7. 12. 1999, sp. zn. 2 Cdon 2060/97, rozhodnutí ze dne 17. 5. 2001, sp. zn. 22 Cdo 629/2000).

Jak už to však u „zásad“ bývá, platí z výše uvedeného obecného pravidla výjimky. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 22 Cdo 1068/2008, platí, že:

„Podstata výjimek z uvedeného pravidla spočívá v tom, že v určitých situacích je namístě, aby při vypořádání bylo přihlédnuto k ceně věci ke dni rozhodování soudu, ale podle stavu nikoliv ke dni zániku bezpodílového spoluvlastnictví, nýbrž taktéž ke dni rozhodování soudu.“

Mezi výše uvedené určité situace patří případy věcí, které užíval na základě dohody ten účastník, kterému je prikazována, nebo ji užívali oba, a došlo k jejímu nadměrnému, mimořádnému opotřebení nebo poškození (též rozhod-

nutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 22 Cdo 1068/2008). V rozhodnutí ze dne 14. 2. 2008, sp. zn. 22 Cdo 3285/2007, pak Nejvyšší soud odkázal na případ rozestavěného domu, jehož hodnota od zániku BSM do jeho vypořádání vlivem počasí, neudržování a neužíváním oběma účastníky podstatně poklesla, přičemž tento stav není přičitatelný výlučně jednomu z účastníků.

Obdobně postupoval Nejvyšší soud např. v rozhodnutí ze dne 16. 4. 2008, sp. zn. 22 Cdo 2735/2007.

V rozhodnutí ze dne 23. 11. 2011, sp. zn. 22 Cdo 3711/2011, pak Nejvyšší soud vyložil, co se myslí nadměrným poškozením:

„Nadměrné poškození je přitom třeba podle názoru dovolacího soudu vykládat tak, že jím byla významně kvantitativně či kvalitativně dotčena podstata věci, takže její hodnota tím byla podstatně snížena (srovnej též citovaný rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, sp. zn. 5 Co 391/88). Zpravidla nebude možno za podstatné snížení hodnoty věci považovat situace, kdy rozdíl v hodnotě nemovitosti před a po znehodnocení činí méně než 10 %...“

Shrnutí

Výše popsaná rozhodnutí Nejvyššího soudu, která představují jen výseč judikatury vztahující se k vypořádání SJM, jasně dokazují, že soudní vypořádání SJM se může zejména za konkrétní skutkové nebo procesní situace stát obtížně předvídatelným procesem.

Zvláště vývoj judikatury Nejvyššího soudu ohledně povinnosti navrhnout vypořádání konkrétních částí SJM ve lhůtě tří let od zániku SJM pak představuje ohrožení právní jistoty účastníků řízení o žalobě o vypořádání SJM (ohrožení právní jistoty je přitom pro jakoukoliv judikatorní změnu výkladu typické), protože Nejvyšší soud judikatorně a taktikajíc zpětně mění pravidla pro vypořádání SJM. ●

Mgr. Ondřej Richter, advokát
TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s. r. o.

[1] Např. Holub, M., Bičovský, J., Pokorný, M. Společné jmění manželů. 2. vydání. Praha: Linde Praha akciová společnost, 2009, str. 152.

Švarcsystém staronově a jak se vyhnout postihu za něj

Společně s rozsáhlou novelou zákoníku práce byl od 1. 1. 2012 novelizován i zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, který zavedl novou definici nelegální práce, do níž byl zahrnut i výkon závislé práce fyzickou osobou mimo pracovněprávní vztah, tedy tzv. švarcsystém čili najímání osob samostatně výdělečně činných (dále též „OSVČ“) na pozice, ve kterých by mohli (a dle zákona i měli) pracovat lidé v zaměstnaneckém poměru.

Ruku v ruce s novou definicí došlo i ke zpřísnění sankcí, které za nelegální práci mohou ukládat oblastní inspektoráty práce – minimálně 250 tis. Kč a maximálně 10 mil. Kč za umožnění výkonu nelegální práce pro „zaměstnavatele“ a až 100 tis. Kč za výkon nelegální práce pro „zaměstnance na živnosták“.

Popularita švarcsystému, který je v našich končinách značně rozšířený, spočívá zejména v úsporách na daních a hlavně pak v odvodech na sociální a zdravotní pojištění, které jinak musí zaměstnavatel za své zaměstnance odvádět státu. Co je však populární pro občany,

není populární pro vládu potažmo pro stát, a proto byl na politickou objednávku Ministerstva práce a sociálních věcí švarcsystém od nového roku oficiálně prohlášen za nelegální, což společně s mediálně propagovaným zvýšením počtu kontrol ze strany inspektorátů práce vyvolalo paniku a obavy z postihu mezi celou řadou firem.

Právní úprava zakazující švarcsystém však není novým výmyslem současných zákonodárců; totožné ustanovení o jeho zákazu obsahoval již zrušený zákon o zaměstnanosti č. 1/1991 Sb. Navíc již několik let existuje metodický pokyn Ministerstva financí čj. 53/79 983/2005-532 k aplikaci § 6 odst. 1 a 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a k vymezení tzv. závislé činnosti, kterým se řídí při kontrolách finanční úřady (správcí daně), které zkoumají, zda osoby samostatně výdělečně činné skutečně vykonávají „práci“ zcela nezávisle, tzn. pod vlastním jménem, na vlastní účet a s vlastní odpovědností, či zda naopak tuto práci vykonávají podle pokynů toho, kdo odměnu za vykonanou práci vyplácí (v pokynu se dále odkazuje na skutečnou závislost na osobě plátce daně, která bude dána především povahou vykonávané činnosti, znaky a okolnostmi, za kterých je práce vykonávána, a zda na uzavření pracovněprávního vztahu je dán zájem obou smluvních stran).

Závislá činnost podle finančních úřadů je přitom pojmem širším, než je závislá práce, na kterou se budou při kontrolách zaměřovat inspektoráty práce, a navíc postih uložený finančními úřady v podobě doměření chybně odváděné, resp. neodváděné, daně jejím plátcem – „zaměstnavatelem“ (a to až tři roky zpětně), může být častokrát pro společnost vzhledem k finančním dopadům mnohem citelnější než pokuty ze strany inspektorátu práce. Z naší praxe můžeme uvést příklad společnosti, u níž byla během posledního půl roku provedena jak kontrola ze strany finančního úřadu, tak kontrola inspektorátem práce. I když v obou případech byl skutkový stav zcela stejný, došel finanční úřad k názoru, že činnost živnostníků pro společnost je závislou činností, která nebyla řádně zdaněna, a tak doměřil společnosti daň v řádech milionů (pouze za jeden rok!). Inspektorát práce naopak došel k závěru, že z hlediska nové definice nelegální práce je u společnosti vše v naprostém pořádku a o závislou práci se v daném případě nejedná.

Panika a obavy z něčeho zcela nového tedy zřejmě nejsou na místě. Nižší nicméně (bez nároku na kompletní výčet[1]) uvádím hlavní znaky, které pokud zůstanou ve vztahu společnost – OSVČ zachovány, budou působit na inspektoráty práce jako turecká muleta na býka a zvýší riziko, že dosavadní činnost OSVČ pro

společnost bude „nově“ posouzena jako výkon závislé práce mimo pracovněprávní vztah, tj. jako nelegální švarcsystém.

Znaky závislé práce, které musí být splněny současně, jsou následující:

- práce ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance,
- práce jménem zaměstnavatele,
- práce podle pokynů zaměstnavatele,
- osobní výkon práce zaměstnancem.

Důsledkem závislé práce pak je, že jde o práci:

- za mzdu, plat (v pracovním poměru) nebo odměnu (u dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti),
- konanou na náklady zaměstnavatele a na jeho odpovědnost,
- konanou v pracovní době a na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě.

Oblastní inspektoráty při kontrole nebude zájmat, jak je ta která smlouva s OSVČ nazvaná (mandátní, dodavatelská atd.), ale jaký je její faktický obsah, tj. v jaké míře jsou ve vztahu společnost – OSVČ naplněny výše uvedené znaky a důsledky závislé práce a v jaké míře tedy jde de facto o výkon závislé práce mimo pracovněprávní vztah. Dílčími znaky ukazujícími na švarcsystém mohou být zejména následující:

- OSVČ vykonává práci (poskytuje své služby) v pravidelné pracovní době určené odběratelem, který zároveň odpracovanou dobu sleduje a pro účely fakturace ji pro sebe vykazuje, zároveň se OSVČ při poskytování služeb (práce) chová (a třetím osobám se zcela jeví) jako zaměstnanec jako zaměstnanec – tj. řídí se pokyny vedoucího zaměstnance stejně jako ostatní zaměstnanci odběratele a míra samostatného rozhodování OSVČ o způsobu vykonávání práce je prakticky nulová,
- OSVČ používá nářadí, stroje a jiné vybavení, materiál i osobní ochranné pracovní prostředky a pracovní oděv odběratele (s jeho logem či názvem, příp. používá své vlastní prostředky, jejichž použití ale nefakturuje odběrateli, tj. práce je tak de facto konána na náklady odběratele,
- OSVČ dodává pouze jedinému odběrateli, příp. smlouva OSVČ zakazuje poskytovat služby/provádět práce i pro jiného, a odběratel požaduje osobní výkon práce a nemožňuje, aby si OSVČ najala na práci k sobě nebo namísto sebe jinou osobu, a to ani pro případ nemoci,
- odpovědnost vůči třetím osobám nese odběratel a ne OSVČ poskytující službu,
- cena dodávek/služeb je dána hodinovou sazbou a poskytuje se za dobu stanovenou dle údajů odběratele a nikoliv podle

údajů OSVČ, příp. výše odměny OSVČ je stanovena sazebníkem odběratele a není smluvní, takže OSVČ výši odměny nemůže ovlivnit a tato jí je vyplácena ve stejných termínech, v nichž jsou zaměstnancům odběratele vypláceny mzdy, popř. je odměna OSVČ prakticky totožná s výší mzdy, kterou za takovou či obdobnou práci obdrží zaměstnanec (odměna není tudíž navýšena o náklady, které vznikly OSVČ v souvislosti s poskytnutím svých služeb,

- OSVČ vykonává práci obvykle u jiných společnostech vykonávanou v pracovněprávním vztahu,
- vztah mezi OSVČ a společností je uzavřen na dobu neurčitou nebo je dlouhodobý, plnění ze strany OSVČ není časově a věcně vymezeno, a vztah mezi stranami je soustavný a nikoliv nahodilý dle potřeby, atd.

Zjednodušeně – pokud OSVČ pracuje osm hodin denně, v prostorách společnosti, na jejím vybavení a s jejími prostředky, přičemž je i začleněna do organizační struktury společnosti a dostává pokyny od „nadřízeného“, půjde s velkou pravděpodobností o švarcsystém, byť je s OSVČ uzavřena „dodavatelsko-odběratelská“ smlouva.

Jako obecné pravidlo (vždy však bude záležet na posouzení konkrétní situace) lze uvést, že čím méně jsou služby poskytované OSVČ specializované, tím pravděpodobnější je, že jde o závislou práci (např. u nekvalifikovaných manuálních prací); znakem nezávislé práce naopak je, že jde o specializovanou činnost, zvláště pak je-li vykonávána krátkodobě či nárazově. O švarcsystém půjde pravděpodobně rovněž v případech, kdy k uzavření pracovněprávního vztahu mělo dojít (a nedošlo) především v zájmu osoby, která koná práci a kterou neuzavření tohoto vztahu v konečném důsledku (např. při úrazu) poškozuje.

I když (jak uvedeno výše) bude zkoumán spíše faktický obsah daného vztahu, má-li společnost využívající služeb OSVČ pochybnosti, zda v daném případě nejde o švarcsystém (a pokud společnost neuzavře s OSVČ pracovní smlouvu, což je bezriziková varianta), je za účelem minimalizace rizik vhodné ze smluv a ze vztahů s OSVČ alespoň odstranit určité znaky či naopak posílit znaky nezávislosti OSVČ, aby realita co nejvíce odpovídala tomu, co je napsáno na papíře. Zejména pak je vhodné:

- vyhnout se ustanovením typu „OSVČ je povinna se řídit pokyny odběratele a jeho zaměstnanců“,
- zdůraznit ve smlouvě vůli stran (a zvláště pak OSVČ) trvat na obchodněprávním vztahu a vyloučit uzavření pracovněprávního vztahu a vyzdvihnout nezávislost postavení OSVČ na odběrateli, tj. OSVČ by svou činnost měla vykonávat pod vlast-

ním jménem, na vlastní náklady s vlastním materiálem a přístroji a na vlastní odpovědnost jak vůči odběrateli tak i třetím stranám);

- definovat co nejdělejněji specifické plnění, které má OSVČ dodat, a umožnit výkon činnosti OSVČ pro více subjektů (odběratelů), tj. netrvat na exkluzivitě,
- umožnit, aby se OSVČ při poskytování plnění mohla nechat zastoupit svým zaměstnancem či třetí osobou (možnost zastoupení jiným lze podminít předchozím souhlasem odběratele),
- vypustit ustanovení o výkonu činnosti OSVČ v předem pevně stanovené pracovní době a nezakotvovat povinnost OSVČ poskytovat plnění výlučně na pracovišti odběratele, příp. alespoň trvat na uzavření dohody o podnájmu prostor a užívání prostředků odběratele.

Další doporučení, jak snížit riziko posouzení smluv uzavřených s OSVČ jako „nelegální náhražky“ pracovních smluv, jsou následující:

- připravit si argumenty obhajující nezbytnost spolupráce s OSVČ a nevhodnosti/nemožnosti zajistit plnění prostřednictvím vlastních zaměstnanců,
- zvážit rušení existujících pracovních míst, které spadají do předmětu podnikání společnosti, a jejich nahrazení OSVČ ani netransformovat stávající zaměstnance na OSVČ ani neuzavírat smlouvy s OSVČ, které byly vyhledány přes pracovní agenturu (s nabídkou zaměstnání),
- nedávat inspektorátům vodítka ukazující ke švarcsystému – nedávat OSVČ vizitky s logem společnosti, neuvádět OSVČ v telefonních seznamech zaměstnanců ani v organizační struktuře společnosti, nefakturovat každý měsíc stejné paušální částky atd.,
- stanovit OSVČ vyšší odměnu než je odměna „srovnatelného“ zaměstnance, neboť odměna OSVČ by měla zohledňovat její vyšší rizika a náklady. ●

Mgr. Ing. Tomáš Jelínek, advokát
Glatzová & Co., s.r.o.

Poznámky

- [1] Podrobněji viz článek JUDr. Bořivoje Šubrt a JUDr. Ing. Dany Trezziové – „Závislá práce, nelegální práce a „švarcsystém“ od 1. 1. 2012 – I. a II. část“ uveřejněný v časopise Práce a mzda č. 12/2011 a 1/2012, z něž bylo v následujícím textu čerpáno

Svéráz společného podniku v Rusku

HAVEL HOLÁSEK
advokátní kancelář PARTNERS

Zatímco prognózy ekonomického vývoje obecně naznačují, že se český export směrem na západ může dostat do potíží, mnoho českých společností si tuto analýzu udělalo již před léty a s vědomím potenciálu obrovského ruského trhu se snaží opět postavit spálené mosty a investovat směrem opačným. Jak je to ale s ruským právem? A je společný podnik vhodnou volbou pro vstup na ruský trh?

Jak je všeobecně známo, vstup na ruský trh je v mnoha směrech odlišný od řady jiných zemí a je spojen s velkou byrokracií. Právě z těchto důvodů se společný podnik, ve kterém se spojí kapitál a zkušenosti zahraničního partnera s know-how ruské společnosti o místním trhu, často pro zahraniční investice jeví jako ideální. Aby nebylo vše příliš jednoduché, společný podnik v Rusku má řadu specifik, s nimiž je třeba počítat, ideálně před jeho založením.

Donedávna byla za hlavní nedostatek ruského korporátního práva ve vztahu ke společným podnikům považována nemožnost uzavření akcionářských dohod. Poměrně často bylo v této souvislosti citováno především rozhodnutí Federálního arbitrážního soudu Západosibiřského regionu z roku 2006 ve věci telekomunikačního operátora Megafon, že akcionářská dohoda regulující práva a povinnosti akcionářů ruské společnosti, uzavřená podle cizího práva, je neplatná pro rozpor s veřejným pořádkem Ruské federace, stejně tak jako rozhodčí doložka v takové akcionářské dohodě. V návaznosti na tlak investorů a právnícké veřejnosti, ale i racionální iniciativu ze strany ruské justice a legislativy, došlo v roce 2009 k významné právní změně, která uzavírání akcionářských dohod po dlouhých letech čekání umožnila. Podle názorů odborné veřejnosti však na tuto reformu již nenavázala další opatření, která by v dostatečné míře zakládala odpovědnost osob, jež akcionářskou dohodu poruší, a proto zatím podle dostupné odborné literatury tato ujednání zůstávají spíše v rovině gentlemanůvých dohod.

Po účinnosti této klíčové novely na sebe plány na další významné změny nenechaly dlouho čekat a již v roce 2010 přišlo ruské Ministerstvo ekonomického rozvoje s plánem další podstat-

né reformy korporátního práva. Podle tohoto plánu mělo dojít k výrazné reformě práva akciových společností, když v případě schválení by hlavní změnou bylo vytvoření pouze jednoho druhu akciové společnosti namísto současných dvou. Nadto velké množství těžkopádných a nemoderních kogentních ustanovení mělo být nahrazeno novou dispozitivní úpravou, což by výrazně zvýšilo flexibilitu korporátního práva. Přes velké plány se však zatím tyto zlomové reformy přijmout nepodařilo a ruské právo obchodních společností se mění jen velmi pomalu. Z tohoto důvodu je zakládání společného podniku podle ruského práva nadále spojeno s nemalými riziky.

V této souvislosti je třeba říct, že ani poslední soudní praxe zatím příliš nepřispívá k jednoznačnému využití akcionářských dohod, kdy například Arbitrážní soud m. Moskvy nadále setrval spíše na restriktivním pojetí akcionářských dohod, a poukazoval na rozpor akcionářských dohod s kogentní právní úpravou, od níž se strany nemohou odchýlit, a na potřebu ochránit práva všech společníků dotčené společnosti. U řady dotčených ustanovení je přinejmenším sporné, že takový rozpor je dán. Jde například o právo jen určitého společníka navrhnout kandidáty na funkce v určitých orgánech společnosti, nebo právo jednoho ze společníků nabídnout svůj obchodní podíl druhému společníku za cenu určenou podle předem stanoveného klíče, pokud valná hromada není schopna přijmout určitá rozhodnutí pro odlišné postoje obou společníků.

V souvislosti s výše uvedeným partnerství ve většině případů u společného podniku stále upřednostňují dvoustupňovou strukturu společného podniku, tj. založení společnosti s podíly partnerů v cizí jurisdikci (zdaleka nejvíce je využíván Kypr pro příznivý daňový režim, dále Lucembursko, Nizozemí nebo Britské panenské ostrovy, poměrně často také Německo, Spojené státy americké a Velká Británie), jejichž právní řád obvykle nabízí partnerům větší flexibilitu a právní jistotu. Struktura jednostupňová, kdy je entita představující společný podnik přímo založená podle ruského práva, je využívána pouze za výjimečných okolností, kde je dvoustupňová struktura neefektivní nebo přímo

vyloučena, např. při založení joint venture společně s ruským státním podnikem, podnikem s významným státním podílem, u nevelkých projektů nebo při existenci jiných podstatných právních, faktických nebo ekonomických okolností, které si takovou strukturu vyžadují.

Když už je společný podnik zakládán podle ruského právního řádu, zdaleka nejvíce využívanou právní formou je společnost s ručením omezeným, která je na rozdíl od ostatních forem společností, svázaných velkým množstvím kogentních ustanovení, poměrně flexibilní. To se projevuje například fakultativností dozorčí rady či možností společníků omezit práva statutárního orgánu, stejně tak jako flexibilnější úpravou vztahů mezi společníky ve stanovách. Za zmínku také stojí nízký minimální základní kapitál ve výši 10 000 rublů (přibližně 6 500 Kč) a skutečnost, že přes veškerou administrativní náročnost je společnost s ručením omezeným možné založit i za méně než jeden měsíc. Kromě této právní formy v Rusku je možné uvažovat ještě o založení uzavřené nebo otevřené akciové společnosti, které jsou však v případě společného podniku využívány spíše okrajově.

Přes řadu reforem, které posunuly ruské právo o významný krok kupředu a přiblížily jej tak standardu evropských zemí, místní jurisdikce dosud nenabízí dostatečnou flexibilitu a právní jistotu, kterou bychom si při realizaci významných investičních projektů představovali. Proto dosud většina investorů volí cestu postupu s opatrností a volí na první pohled složitější alternativu založení společného podniku podle práva státu, jehož právní systém takové možnosti nabízí, a uzavření rozhodčí doložky, která počítá s řešením sporů v zahraničí, ať už v rámci institucionálního rozhodčího řízení nebo rozhodčího řízení ad hoc. Tento postup již pro naprostou většinu investorů odpovídá představě, jak je možné svou investici efektivně právně zabezpečit a rizika spojená se vstupem na ruský trh tak minimalizovat na akceptovatelnou míru. ●

Ivan Barabás
Natalija Traurigová
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
advokátní kancelář

Česko-slovenská
advokátní kancelář
s mezinárodním
dosahem

NEJVĚTŠÍ ČESKO - SLOVENSKÁ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

- | právní tým čítající více než 140 právníků, z toho 21 partnerů a celkem více než 300 spolupracovníků, včetně 100 zaměstnanců spolupracujících inkasní agentury Cash Collectors
- | 700 stálých klientů, 30 společností z Czech Top 100 a 80 společností uvedených v seznamu největších světových firem Fortune 500
- | kancelář je vysoce doporučovaná v zásadě všemi hlavními mezinárodními ratingovými publikacemi
- | partnerství s klienty založené na nadstandardní podpoře jejich podnikání, individuálním přístupu, porozumění a respektu, důvěře a loajalitě
- | kancelář je součástí tří z deseti nejprestižnějších mezinárodních právnických sítí: World Law Group, State Capital Group a First Law International
- | kancelář je podle výsledků oficiální soutěže Právníká firma roku v posledních třech letech podle počtu titulů a nominací jednou z nejúspěšnějších českých advokátních kanceláří
- | služby poskytované v angličtině, češtině, slovenštině, němčině, francouzštině, italštině, ruštině, španělštině, portugalštině, polštině a ukrajinštině

Největší právníká firma
v České republice

Klienty nejlépe hodnocená
právníká firma
v České republice

Právníká firma roku
v České republice
(2011)

WHO'SWHOLEGAL

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic v České republice
a východní Evropě
(2011)

THOMSON REUTERS

1. místo mezi domácími
právníkými firmami
(2010)

PRACTICAL LAW COMPANY®

K některým změnám v přeměnách obchodních společností od 1. 1. 2012

1. ledna 2012 vstoupila v účinnost novela zákona o přeměnách obchodních společností a družstev (publikovaná pod č. 355/2011 Sb.), která významně mění a doplňuje kodex účinný od 1. 7. 2008, aniž by však výrazněji zasahovala do jeho systematiky.

Jedním z důvodů přijetí nové úpravy byla implementace novelizace na komunitární úrovni (směrnice 2009/109/ES), jakož i reflexe rozhodnutí Evropského soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva. Novela jde však zjevně dále, když

nově komplexně upravuje řadu procesů souvisejících s přeměnami. Na tomto místě bych rád krátce upozornil na některé nové instituty, které novela přináší, resp. změnu těch dosavadních, a to ve vztahu k prakticky nejčastěji realizovaným formám přeměn, tj. fúzí a rozdělením.

Rozhodný den, účetní závěrky a zahajovací rozvahy

Asi nejvýraznější změnou je nová úprava rozhodného dne (k rozhodnému dni nastávají účetní účinky přeměny, zatímco právní účin-

ky přeměny nastávají zásadně zápisem do obchodního rejstříku) a na ni se vází změny týkající se přípravy a schvalování účetních dokumentů. Stejně jako podle dosavadní úpravy nemůže rozhodný den přeměny předcházet o více než 12 měsíců den, v němž bude podán návrh na zápis přeměny do obchodního rejstříku. Zároveň se však umožňuje, aby jako rozhodný den byl stanoven nejpozději až den zápisu přeměny do obchodního rejstříku (aniž by však zákon specifikoval, jaký den může být jako „nejpozdější“ stanoven), tzn., že rozhodný den nemusí (jako dosud) předcházet dni konání valné hromady rozhodující o přeměně.

Beze změny zůstává, že ke dni, který předchází rozhodnému dni přeměny, se sestavuje (jako řádná nebo mimořádná) konečná účetní závěrka; k rozhodnému dni přeměny se pak sestavuje zahajovací rozvaha. Povinnost sestavit mezitímní účetní závěrku v případě, že účetní závěrka byla sestavena z údajů ke dni, od něhož ke dni vyhotovení projektu přeměny uplynulo více než 6 měsíců, odpadá nově mj. tehdy, jestliže k tomu všichni společníci všech osob zúčastněných na přeměně udělili souhlas.

V návaznosti na možnost flexibilního určení rozhodného dne již projekt přeměny nemusí obsahovat určení, v jaké struktuře nástupnická společnost přebírá složky vlastního a cizího kapitálu zanikající společnosti, jež nejsou závazkem; k zahajovací rozvaze však musí být připojen komentář, ve kterém je popsáno, do jakých položek zahajovací rozvahy byly převzaty položky vyplývající z konečné účetní závěrky té které osoby zúčastněné na přeměně nebo jak jinak s nimi bylo naloženo.

S určením rozhodného dne přeměny je spojen i další důsledek: usnesení valné hromady o schválení přeměny musí obsahovat i schválení konečné, případně i mezitímní, účetní závěrky a zahajovací rozvahy jen tehdy, předchází-li rozhodný den přeměny vyhotovení projektu přeměny, jinak se účetní závěrka schvaluje až po zápisu přeměny do obchodního rejstříku a zahajovací rozvaha se již neschvaluje (jakkoliv zákon o přeměnách není v tomto ohledu zcela konzistentní a tuto problematiku bude zřejmě nutno řešit i výkladem). Zároveň se ale zavádí nové ustanovení (§ 5a), podle kterého vyplývá-li ze zahajovací rozvahy, že celková ztráta nástupnické společnosti dosáhne následkem přeměny takové výše, že při jejím uhrazení z disponibilních zdrojů by neuhrazená ztráta dosáhla nejméně poloviny základního kapitálu (obdoba § 193 odst. 1 obchodního zákoníku) nebo to lze s ohledem na všechny okolnosti předpokládat, nemůže rozhodný den přeměny následovat po vyhotovení projektu přeměny a přemě-

na může být zapsána do obchodního rejstříku, jen jestliže osoby zúčastněné na přeměně doloží znalecký posudek, z něhož vyplývá, že přeměna nezpůsobí úpadek nástupnické společnosti. Společnost tak musí být schopna i bez zahajovací rozvahy posoudit, zda (ne)nastane situace uvedená v předchozí větě, a zda je tak možné stanovit rozhodný den k pozdějšímu datu, než je den vyhotovení projektu přeměny.

Projekt přeměny, informační povinnosti, neplatnost

Projekt přeměny spolu s upozorněním pro věřitele na jejich práva je možno nově uveřejnit na internetových stránkách společnosti namísto uložení projektu do sbírky listin a zveřejnění oznámení a upozornění v Obchodním věstníku. I v takovém případě je však společnost povinna v Obchodním věstníku zveřejnit alespoň jeden měsíc přede dnem, kdy má být přeměna schválena, odkaz umožňující přístup k internetové stránce, na níž je projekt uveřejněn, a datum uveřejnění projektu na této stránce. Zákon klade zvláštní požadavky na takové uveřejnění: internetové stránky musí být dostatečným způsobem zabezpečeny a publikované dokumenty musí být opatřeny zaručeným elektronickým podpisem nebo uznávanou elektronickou značkou; zároveň nesmí během uveřejnění dojít k přerušení přístupu na internetovou stránku po dobu delší než 24 hodin.

Dá-li společník souhlas k tomu, že zúčastněná společnost bude k poskytování informací využívat elektronické prostředky, mohou mu být kopie projektu přeměny a dalších (zejména účetních) dokumentů zaslány elektronicky. Tyto dokumenty však společníkovi nemusí být zaslány vůbec, jestliže je společnost zpřístupní ve stanovené době před konáním valné hromady na internetové stránce, která umožňuje společníkům po celou dobu stažení a vytištění těchto dokumentů. Ohledně zabezpečení stránek a přístupu na ně platí obdobně to, co pro uveřejnění projektu přeměny.

Zákon nyní výslovně stanoví, že dojde-li v době od publikace projektu přeměny do zápisu přeměny do obchodního rejstříku ke změně v osobě společníka, který je uveden v projektu přeměny, nepovažuje se taková změna za změnu projektu; osoby zúčastněné na přeměně jsou povinny změnu v osobě společníka oznámit stejným způsobem, jakým publikovaly projekt přeměny, a statutární orgán společnosti, ve které došlo ke změně společníka, je povinen vyhotovit úplné znění projektu přeměny a doručit jej bez zbytečného odkladu ostatním osobám zúčastněným na přeměně.

Novela klade zvýšené nároky na notáře: notářský zápis o schválení přeměny valnou hromadou musí totiž vést prohlášení podle notářského řádu obsahovat prohlášení notáře, že projekt přeměny je v souladu s právními předpisy a zakladatelským dokumentem osoby zúčastněné na přeměně, nebo prohlášení, že v souladu není.

Určitých změn doznala – v návaznosti na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva proti České republice – i úprava neplatnosti přeměny, byt základní principy zůstaly zachovány: neplatnosti projektu přeměny se lze zásadně dovolat pouze zároveň s neplatností (alespoň jednoho) rozhodnutí o schválení přeměny; společník má právo (nevzdal-li se jej předem) podat návrh na vyslovení neplatnosti ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy bylo přijato usnesení valné hromady o schválení přeměny. Po zápisu přeměny do obchodního rejstříku již nelze tento zápis zrušit ani nelze určit neplatnost projektu přeměny nebo vyslovit neplatnost rozhodnutí o schválení přeměny ani změnit nebo zrušit projekt přeměny. Prohlašuje-li řízení o určení (vyslovení) neplatnosti v době zápisu přeměny, může navrhovatel změnit návrh tak, že se bude domáhat určení, zda projekt přeměny nebo rozhodnutí o schválení přeměny jsou v rozporu s právními předpisy nebo společenskou smlouvou (stanovami), jinak soud „určovací“ řízení zastaví. Bude-li navrhovatel či navrhovatelé v takovém „určovacím“ řízení úspěšní, mají podle zákona výslovně právo na náhradu škody a přiměřené zadostiučinění. Zákon tak nedává navrhovatelům nástroj, kterým by mohli najisto zabránit či oddálit zápis přeměny, pouze posiluje jejich postavení v případě, že soud určí, že projekt přeměny nebo rozhodnutí o schválení přeměny jsou neplatné nebo v rozporu s právními předpisy nebo zakladatelskými dokumenty. Ohledně neplatnosti přeměny je však třeba ještě upozornit na novou úpravu vyplývající ze zákona o trestní odpovědnosti právnických osob (srov. níže).

Podstatné změny jmění, právo na odkoupení podílu, právo na dorovnání

Novela zavádí povinnost statutárního orgánu společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti seznámit společníky před hlasováním o přeměně (vedle znalecké zprávy o přeměně, pokud se vyžaduje) se všemi podstatnými změnami týkajícími se jmění, k nimž došlo v období od vyhotovení projektu přeměny do dne konání valné hromady, která rozhoduje o přeměně, ve všech zúčastněných společnostech. Správnost oznámení o změnách týkajících se jmění musí být potvrzena auditorem, pokud společnost podléhá povinnému auditu, nebo znalcem, který prováděl ocenění jmění.

S tím souvisí i nový institut na ochranu společníků, a to právo na odkoupení obchodního podílu nebo akcií při změně jmění. Toto právo vznikne společníkovi nástupnické společnosti, jestliže mezi rozhodným dnem přeměny a zápisem přeměny do obchodního rejstříku dojde k podstatné změně nebo změnám týkajícím se jmění kterékoliv ze společností zúčastněných na přeměně, jež by odůvodňovaly jiný výměnný poměr podílů (ten byl již určen v projektu přeměny); uplatnění tohoto práva je však vázáno na další podmínky: mimo jiné, společník musel hlasovat proti schválení přeměny, od zápisu přeměny do obchodního rejstříku nevykonával v nástupnické společnosti práva společníka a právo na odkoupení podílu uplatnil v prekluzivní lhůtě dvou měsíců od zápisu přeměny do obchodního rejstříku.

Změny se týkají i práva na dorovnání: toto právo vznikne společníkům, není-li výměnný poměr podílů spolu s případnými doplňky uvedený v projektu přeměny přiměřený; přiměřenost se posuzuje k rozhodnému dni. Právo na dorovnání musí být uplatněno u povinné osoby alespoň jednou z oprávněných osob v prekluzivní lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy se stal zápis přeměny do obchodního rejstříku účinný vůči třetím osobám; uplatnění práva oznámí povinná osoba bez zbytečného odkladu stejným způsobem, jakým zveřejnila nebo uveřejnila projekt přeměny. Soudní rozhodnutí, kterým se oprávněné osobě přiznává právo na zaplacení dorovnání, je pak pro ni co do základu závazné i vůči ostatním oprávněným osobám. Dorovnání může být poskytnuto v penězích a na základě dohody mezi oprávněnou a povinnou osobou může být poskytnuto též nepeněžitou formou, zejména jako podíl na nástupnické společnosti. Podmínky pro uplatnění práva na dorovnání jsou tak zjevně méně striktní než podmínky pro uplatnění práva na odkoupení podílu.

Společníci se mohou práva na dorovnání a práva na odkoupení podílu vzdát; se souhlasem společníků všech zúčastněných společností pak statutární orgán není povinen seznamovat společníky se změnami jmění.

Ochrana věřitelů

V ustanoveních o ochraně věřitelů bylo upřesněno, že poskytnutí dostatečné jistoty mohou požadovat věřitelé nesplacených pohledávek (dřívější úprava používala termín „věřitelé, kteří nemohou požadovat uspokojení svých pohledávek“), kteří své pohledávky přihlásí do šesti měsíců ode dne, kdy se zápis přeměny do obchodního rejstříku stal účinným vůči třetím osobám, jestliže se v důsledku přeměny zhorší dobytost jejich pohledávek. Posta-

vení věřitelů se posiluje tím, že zákon zakazuje výplatu plnění společníkům (např. výplatu doplatků či vkladů při snížení základního kapitálu) či vlastníkům vyměnitelných a prioritních dluhopisů a opčních listů dříve, než budou pohledávky věřitelů zajištěny.

Upravena byla i ustanovení týkající se přechodu zástavního práva k obchodnímu podílu nebo k účastnickým cenným papírům, např. akciím. Na rozdíl od obecné úpravy, podle které nelze již zastavený obchodní podíl či akcii opětovně zastavit, zákon o přeměnách takovou situaci (stejně jako dosud) umožňuje a konkurenci zástavních práv nově řeší tak, že stane-li se v důsledku přeměny týž obchodní podíl nebo účastnický cenný papír předmětem zástavního práva různých zástavních věřitelů, jejichž pohledávky byly před přeměnou zajištěny samostatně, uspokojí se v případě realizace zástavního práva tyto zástavní věřitelé poměrně, jako kdyby k přeměně nedošlo. Výslovně se nově stanoví, že zanikají-li při fúzi zastavené obchodní podíly nebo účastnické cenné papíry, aniž dochází k jejich výměně, ale zástavní dlužník se již podílil na nástupnické společnosti, přechází zástavní právo na obchodní podíly nebo akcie zástavního dlužníka v nástupnické společnosti. Jestliže zastavené obchodní podíly nebo účastnické cenné papíry zanikají a zástavní právo nepřechází, má zástavní věřitel právo požadovat poskytnutí dostatečné jistoty.

U rozdělení společnosti se vedle terminologie (v případě, že rozdělovaná společnost zaniká, jde o tzv. rozštěpení, které je tak vedle odštěpení, při kterém rozdělovaná společnost nezaniká, jednou ze dvou základních variant rozdělení) mění i pravidla týkající se ručení: ručením budou nadále zajištěny i ty pohledávky, u kterých bylo věřitelům (podle obecných ustanovení v § 35 a násl.) poskytnuto zajištění. Pokud jde o výši ručení, u nástupnické společnosti se upřesňuje, resp. doplňuje, že každá z nástupnických společností ručí za závazky, jež přešly z rozdělované společnosti na ostatní nástupnické společnosti nebo zůstaly rozdělované společnosti, společně a nerozdílně s ostatními nástupnickými společnostmi až do částky ocenění jmění, jež na ni mělo přejít podle projektu rozdělení, uvedené v posudku znalce pro ocenění jmění; nedochází-li k ocenění jmění posudkem znalce, ručí každá z nástupnických společností do částky vlastního kapitálu vykázané v zahajovací rozvaze. Pro ručení rozdělované společnosti platí i nadále, že tato ručí za závazky, jež přešly v důsledku odštěpení na nástupnickou společnost či společnost, do výše svého vlastního kapitálu vykázaného v zahajovací rozvaze.

Přeměny a trestní odpovědnost

1. 1. 2012 nabyl účinnosti zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (publikovaný pod č. 418/2011 Sb.), který se dotýká i přeměn obchodních společností, když upravuje přechod trestní odpovědnosti na právní nástupce a postup v případě, že je proti společnosti procházející přeměnou vedeno trestní stíhání.

Zákon vychází z obecné zásady, že trestní odpovědnost právnické osoby (společnosti) přechází na všechny její právní nástupce, přičemž přešla-li trestní odpovědnost na více právních nástupců, přihlédně soud při rozhodování o druhu a výměře trestu mimo jiné k tomu, v jakém rozsahu na každého z nich přešly výnosy, užítky a jiné výhody ze spáchaného trestného činu. U přeměn je toto pravidlo doplněno tak, že společnost, proti které bylo zahájeno trestní stíhání, nemůže být do doby jeho pravomocného skončení zrušena a nemůže dojít k její přeměně ani k jejímu zániku, s výjimkou případů, kdyby důsledky byly nepřiměřené povaze spáchaného trestného činu; v takovém případě přechází trestní odpovědnost na právního nástupce. O tom, zda společnost může být zrušena a zda smí dojít k její přeměně, popřípadě k jejímu zániku, rozhodne na návrh v přípravném řízení soudce a v řízení před soudem předseda senátu.

Společnost, proti které bylo zahájeno trestní stíhání, je povinna neprodleně písemně oznámit státnímu zástupci a v řízení před soudem předsedovi senátu, že budou prováděny úkony směřující k jejímu zrušení, zániku nebo přeměně, a to před provedením těchto úkonů, jinak jsou tyto úkony neplatné. Neplatnost je však konstruována jako relativní, kdy pokud státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu nepodaří příslušnému soudu návrh na vyslovení neplatnosti úkonů směřujících ke zrušení, zániku nebo přeměně společnosti, neplatnost rozhodnutí o schválení přeměny nebo neplatnost projektu přeměny, hledí se na tyto úkony jako na platné. ●

Mgr. Petr Dvořák, advokát
Vejmelka & Wünsch, s. r. o.

VEJDELKA & WUNSCH
ADVOKÁTI • PRÁVNÍKÉ KANCELÁŘE

PORSCHE DESIGN

TIMEPIECES

P' 6000

KOTVA department store | Ground floor | Republic Square 8 | Prague 1
KOTVA obchodní dům | Přizemí | nám. Republiky 8 | Praha 1

Zástava třetí osoby a pohledávka banky v insolvenčním řízení

Banka jako zajištěný věřitel má v insolvenčním řízení výhodnější postavení než ostatní věřitelé. Uspokojuje se odděleně od ostatních věřitelů ze zpeněžení zástavy, kterou byla její pohledávka zajištěna. To jí zpravidla zaručuje, že bude uspokojena i v případě, kdy se na ostatní věřitele nedostane. Platí to ale jen tehdy, pokud banka svou pohledávku řádně

přihlásí, insolvenční správce ji uzná anebo dojde ke zjištění pohledávky později v incidenčním sporu.

V praxi se vyskytují problémy zejména tehdy, má-li banka svou pohledávku zajištěnu majetkem třetí osoby. Jde o případ, kdy banka poskytne úvěr dlužníkovi ale úvěr zajistí svým majetkem třetí osoba. Zde vzniká několik otázek, jejichž chybné zodpovězení může mít za následek

popření pohledávky banky v insolvenčním řízení. Pokusím se tyto otázky položit a zodpovědět.

Přihlašuje se pohledávka banky vůči třetí osobě?

Pokud se v úpadku nenachází dlužník ale třetí osoba, která poskytla zajištění, věřitel nemá vůči třetí osobě pohledávku z úvěro-

vé smlouvy. Třetí osoba nečerpala úvěr, jen zajistila jeho splacení svým majetkem. Za této situace vzniká otázka, zda věřitel musí přihlásit svou pohledávku do insolvenčního řízení třetí osoby.

Zákon stanoví, že zajištění věřitele uplatňují své pohledávky přihláškou pohledávky, v níž se musí dovolat svého zajištění. To platí i pro nárok banky vůči třetí osobě. Pokud banka nechce přijít o zajištění své pohledávky, musí přihlásit svou pohledávku v insolvenčním řízení třetí osoby, kde běží propadná lhůta. Na tom nic nemění skutečnost, že sám dlužník nemá aktuálně problém se splácením úvěru a není na něj vedeno insolvenční řízení. Pokud banka zmešká lhůtu, přijde o zajištění své pohledávky. Zástava bude zpeněžena bez její účasti a výtěžek se použije na uspokojení pohledávek věřitelů, kteří se přihlásili do insolvenčního řízení třetí osoby.

Banka již později nemůže využít svého zajištění, a to ani mimo insolvenční řízení, ani v insolvenčním řízení dlužníka. Zákon neumožňuje zahrnout zástavu třetí osoby do majetkové podstaty dlužníka z úvěrové smlouvy. V tom se nový insolvenční zákon liší od předchozího zákona o konkursu a vyrovnání.

Odpověď na první položenou otázku tedy zní tak, že banka musí přihlásit svou pohledávku do insolvenčního řízení třetí osoby, nechce-li přijít o zajištění své pohledávky.

Jakou pohledávku nemá banka vůči třetí osobě?

Pokud má banka přihlásit svou pohledávku do insolvenčního řízení třetí osoby, vzniká otázka, jakou pohledávku má vlastně přihlásit. Názory na to, zda banka má vůči třetí osobě nějakou pohledávku, a jakou, procházela v soudní praxi vývojem. Jednodušší je zodpovědět otázku, jakou pohledávku banka vůči třetí osobě nemá.

Banka nemá vůči třetí osobě pohledávku na splacení úvěru, jak se věřitelé někdy mylně domnívají. Banka poskytla úvěr dlužníkovi, a ne třetí osobě. Proti třetí osobě logicky nemá nárok na vrácení úvěru. Na tom nic nemění ani to, že třetí osoba zajistila pohledávku na vrácení úvěru svým majetkem. Přesto se v přihláškách pohledávek vůči třetím osobám objevuje jako titul úvěrová smlouva, což je důvodem popření pohledávky. To, že banka přihlásí jinou pohledávku, než jakou má, není podle ustálené soudní praxe důvodem pro to, aby ji insolvenční správce vyzýval k opravě vad přihlášené pohledávky. Je to důvod pro popření pohledávky.

Odpověď na druhou položenou otázku tedy zní tak, že banka nemá vůči třetí osobě pohledávku

ku na vrácení úvěru a pokud takovou pohledávku přihlásí, bude popřena.

Jakou pohledávku má banka vůči třetí osobě?

Každá pohledávka, která se přihlašuje v insolvenčním řízení, musí být individuálně určena. Mezi její základní identifikační znaky patří osoba věřitele a dlužníka, právní důvod, výše a splatnost pohledávky. Tyto identifikační znaky dávají pohledávce její tvář. Těmito znaky musí být pohledávka vymezena.

V daném případě není pochyb o tom, že věřitelem je banka a dlužníkem je třetí osoba, nikoli dlužník z úvěrové smlouvy. To, že dlužníkem není ten, kdo přijal úvěr, se nutně promítne také do právního důvodu přihlašované pohledávky. Právním důvodem pohledávky není úvěrová smlouva. Právním důvodem pohledávky je právo banky na uspokojení z majetku poskytnutého k zajištění, plynoucí například ze zástavní smlouvy. Pokud banka uvede v přihlášce pohledávky jako právní důvod vzniku pohledávky smlouvu o úvěru, je to důvod pro popření takové pohledávky.

Také výše přihlašované pohledávky se nerovná výši pohledávky z úvěrové smlouvy. Bylo by tomu tak pouze tehdy, pokud by byla hodnota zajištění vyšší, než je pohledávka z úvěrové smlouvy. Z logiky věci plyne, že zajištěný věřitel se může uspokojit v insolvenčním řízení

přihlásí pohledávku o více než 50% vyšší, než má, k jeho pohledávce se nepřihlíží. Navíc musí zaplatit do majetkové podstaty částku, o kterou přihlášená pohledávka převyšuje rozsah, ve kterém byla pohledávka zjištěna. Pokud banka přihlásí pohledávku ve výši 10 milionů korun českých, činí tato sankce 7 milionů korun českých.

Co se týče splatnosti úvěrové pohledávky, ta se projeví v daném případě v modifikované podobě. Není-li úvěrová pohledávka splatná, nelze ještě vykonat právo banky na uspokojení ze zajištění. Pohledávka proto musí být přihlášená jako podmíněná. Podmínkou je splatnost úvěrové pohledávky. Pokud banka přihlásí svou pohledávku vůči třetí osobě jako nepodmíněnou, i když ještě není splatná úvěrová pohledávka, jde o důvod popření pohledávky s rizikem sankce, uvedené výše.

Úvěrová pohledávka a pohledávka vůči třetí osobě

Charakter pohledávky banky vůči třetí osobě nejlépe vynikne, porovnáme-li její identifikační znaky s úvěrovou pohledávkou (viz. tabulka).

JUDr. Michal Žižlavský,
advokát v Praze, člen představenstva ČAK
a insolvenční správce se zvláštním povolením
Žižlavský a partneři, advokátní kancelář

Pohledávka z úvěrové smlouvy				
věřitel	dlužník	právní důvod	výše	splatnost
Banka nebo jiný zajištěný věřitel	dlužník z úvěrové smlouvy	vrácení úvěru	úvěrová pohledávka	podle úvěrové smlouvy

Pohledávka proti třetí osobě				
věřitel	dlužník	právní důvod	výše	splatnost
Banka nebo jiný zajištěný věřitel	třetí osoba, která poskytla zajištění	uspokojení ze zajištění	hodnota zástavy, nejvýše úvěrová pohledávka	ovlivňuje podmíněnost pohledávky

třetí osoby maximálně do výše hodnoty zajištění. Jestliže banka poskytne dlužníkovi úvěr ve výši 10 milionů korun českých a hodnota zástavy třetí osoby činí 3 miliony korun českých, banka může přihlásit pohledávku jen ve výši 3 milionů korun českých. Pokud věřitel

Lze převádět dosud nevydané akcie?

DVOŘÁK & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

Nejvyšší soud se ve svém rozhodnutí sp. zn. 29 Cdo 4946/2009 ze dne 23. 2. 2011 vyjádřil k možnosti převodu akcií, jež dosud nebyly vydány. Do té doby byla tato otázka převážně tématem akademických diskuzí.

Předmět sporu spočíval v tom, zda navrhovatelé splnili podmínky pro svolání mimořádné valné hromady dle § 181 odst. 1 obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“). Citované ustanovení poskytuje akcionáři či akcionářům právo žádat představenstvo společnosti o svolání mimořádné valné hromady k projednání navržených záležitostí, pokud souhrnná jmenovitá hodnota jejich akcií činí alespoň 5% základního kapitálu u společnosti se základním kapitálem do 100 mil. Kč [1]. V uvedené věci jeden ze zakladatelů společnosti (vzniklé bez veřejné nabídky akcií) převedl na jinou osobu (jednoho z navrhovatelů ve výše uvedeném sporu) právo na vydání upsaných 50 kusů akcií, jejichž emisní kurs byl splacen, a to v době, kdy samotné akcie ještě nebyly vydány. Soudy tak měly posoudit, zda došlo k platnému převodu akcií ze zakladatele na jednoho z navrhovatelů, protože jinak by navrhovatelé dohromady nevlastnili akcie o jmenovité hodnotě dosahující potřebných 5% základního kapitálu.

Argumenty odvolacího soudu

Odvolací soud potvrdil rozhodnutí první instance o zamítnutí návrhu na zmocnění ke svolání mimořádné valné hromady, když uzavřel, že navrhovatelé nesplňují podmínky citovaného ustanovení, neboť nemají podíl na společnosti odpovídající alespoň 5% základního kapitálu. Odvolací soud totiž ve shodě se soudem prvního stupně shledal výše uvedený převod 50 kusů akcií neplatným. Konstatoval, že „nebyly-li vydány akcie či zatímní listy, může akcionář vykonávat všechna práva společníka, avšak nemůže převádět svou účast v akciové společnosti, neboť ta je převoditelná jen s cenným papírem, v němž je ztělesněna.“

Odvolací soud také argumentoval tím, že na právo na vydání akcií nelze aplikovat ustanovení § 524 občanského zákoníku (postoupení pohledávky), jelikož zde nelze hovořit o pohledávce ve smyslu tohoto ustanovení. Dále uvedl, že „právo [na vydání akcií] je součástí podílu na akciové společnosti a aby jím bylo možno samostatně disponovat, muselo by být uvedeno ve výčtu samostatně převoditelných práv v § 156a odst. 2 obch. zák.“ Rovněž odkázal na shodný názor publikovaný v komentáři prof. Dědiče [2].

Nejvyšší soud z jiné perspektivy

Navrhovatelé však s výše uvedenými závěry odvolacího soudu nesouhlasili a podali proti usnesení dovolání. Nejvyšší soud shledal zásadní právní význam „v řešení otázky, zda lze převést účast (podíl) v akciové společnosti poté, co upisovatel splatil celý emisní kurs akcie přesto, že akciová společnost dosud nevydala akcie.“

Nejvyšší soud dovodil, že takový převod je možný, jelikož akcie představují vyjádření podílu osoby na společnosti a taková osoba je dle ustanovení § 155 odst. 1 obch. zák. „oprávněna vykonávat práva akcionáře jako společníka, i když společnost dosud nevydala akcie nebo zatímní listy, a to ode dne zápisu základního kapitálu [...] do obchodního rejstříku“. Nejvyšší soud konstatoval, že práva akcionáře zahrnují nepochybně i právo nakládat s podílem na společnosti a že výkon práv akcionáře obchodní zákoník ve výše uvedeném ustanovení nikterak neomezil. Vzhledem k uvedenému je podle Nejvyššího soudu nepochybné, že akcionář je oprávněn převést svůj podíl na jinou osobu i za situace, kdy akcie ani zatímní listy nebyly vydány. Nejvyšší soud rovněž připomněl, že i prvorepubliková judikatura takový převod přípouštěla s odůvodněním, že „není zákona, který by zakazoval prodej akcií ještě nevydaných“ [3].

Nejvyšší soud se dále věnoval samotné formě převodu podílu: ztotožnil se s názorem odvolacího soudu, že právo na vydání akcií nelze převádět dle ustanovení občanského zákoníku upravující postoupení pohledávky, „neboť nejde o pohledávky a nejde ani o samostatně převoditelné právo ve smyslu ustanovení § 156a obch. zák.“

„Obchodní zákoník ani jiný předpis smlouvou o takovém převodu [dosud nevydaných akcií] neupravuje.“ Nejvyšší soud uzavřel, že taková smlouva bude smlouva inominátní. Lze se domnívat, že se bude jednat o obchodní závazkový vztah, na který se přiměřeně použijí ustanovení o kupní smlouvě. Důvodem je, že akcie je cenným papírem dle § 1 odst. 1 zákona o cenných papírech (dále jen „ZCP“) a smlouva o úplatném převodu cenných papírů se řídí v souladu s ustanovením § 13 odst. 1 ZCP úpravou kupní smlouvy v obchodním zákoníku.

Pro úplnost je třeba dodat, že Nejvyšší soud se již přihlásil ke komentovanému rozhodnutí, když v usnesení sp. zn. 29 Cdo 5293/2009 ze dne 29. 3. 2011 uvedl, že postavení akcionáře může být odvozeno mimo jiné i „z nabytí podílu na společnosti před vydáním akcií“.

Závěr

Argumentaci Nejvyššího soudu lze označit za správnou, protože důsledněji vychází z ústavní zásady soukromého práva „co není zakázáno, je dovoleno“ a principu proporcionality.

Lze také argumentovat tím, že respektování závěrů odvolacího soudu by vedlo k absurdní situaci v případě, že by akciová společnost nevydala akcie svým akcionářům, kteří by tak museli společnost žalovat na jejich vydání, aby mohli vůbec převádět svoji účast ve společnosti na jiné osoby. ●

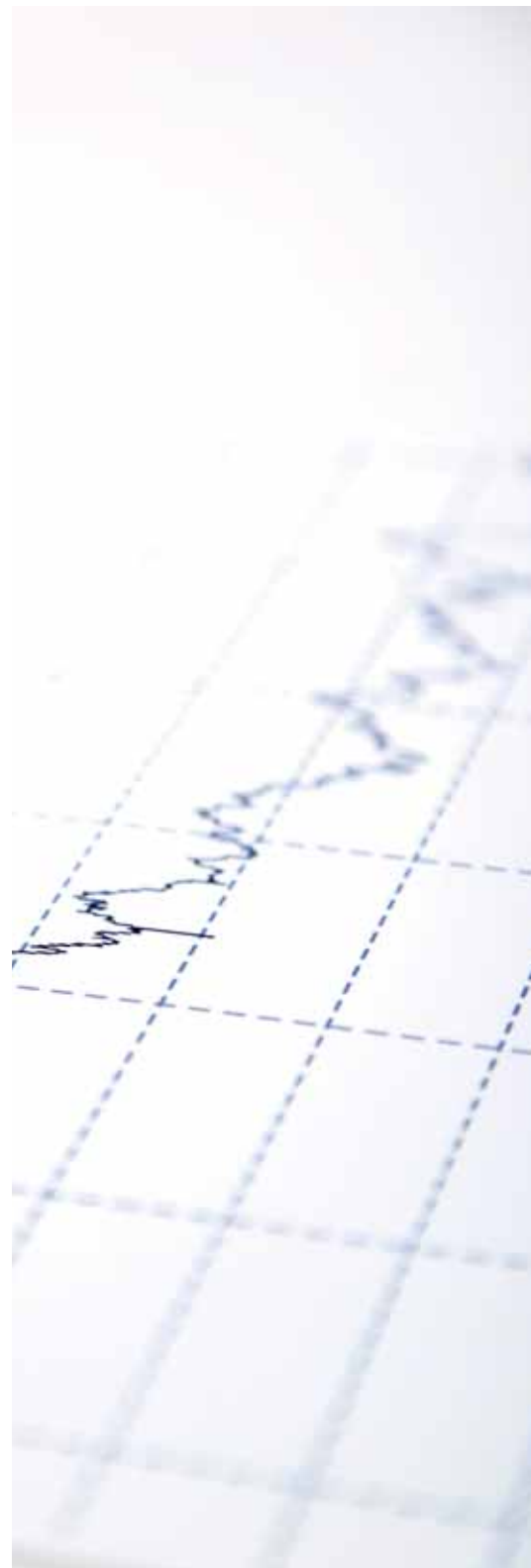
Mgr. Ondřej Huml
DVORÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

[1] U společnosti se základním kapitálem vyšším než 100 mil. Kč je dostačující, pokud souhrnná jmenovitá hodnota akcií navrhovatelů činí alespoň 3% základního kapitálu.

[2] Dědič, J. a kol. Obchodní zákoník. Komentář. POLYGON, Praha 2002, s. 1689.

[3] Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. prosince 1924, RV II 813/24.

Nejvyšší soud se vyjádřil k otázce zneužívání institutu okamžitého zrušení pracovního poměru

Nejvyšší soud vydal na přelomu roku 2011 dva rozsudky uveřejněné pod sp. zn. 21 Cdo 4042/2010 a 21 Cdo 3676/2010, v nichž se vyjádřil ke stále častější tendenci zaměstnanců řešit mzdové spory se zaměstnavatelem prostřednictvím institutu okamžitého zrušení pracovního poměru či dokonce tímto způsobem zaměstnavatele postihovat v případech zjevných chyb a omylů týkajících se výpočtu výše mzdy.

Shrnutí situace

V prvním výše zmiňovaném sporu[1] nevyplatil zaměstnavatel své zaměstnankyni měsíční prémiové ohodnocení. Tato zaměstnankyně proto okamžitě zrušila pracovní poměr, jelikož jí podle jejího názoru nebyla vyplacena část mzdy a to ani do 15 dnů po uplynutí termínu splatnosti.[2]

V druhém případě[3] čerpala zaměstnankyně dovolenou v délce tří dnů, které však byly nedopatřením účetního oddělení zaměstnavatele vykázány jako dny odpracované, a jako takové byly i proplaceny. Zaměstnankyně následně okamžitě zrušila pracovní poměr, neboť jí nebyla proplacena dovolená, kterou řádně čerpala. Z dokazování vyplynulo, že v důsledku účetní chyby bylo této zaměstnankyni vyplaceno o 714 Kč méně.

Rozhodování soudů prvního a druhého stupně

Soudy první i druhé instance se v obou případech soustředily především na otázku, zda v konkrétních případech skutečně došlo k nevyplacení mzdy nebo jakékoli její části. Pokud došlo k závěru, že zaměstnavatel skutečně zaměstnanci nevyplatil část mzdy, automaticky prohlásily okamžité zrušení pracovního poměru za platné. Posouzením, zda reakce zaměstnance byla vzhledem k míře porušení povinností na straně zaměstnavatele přiměřená, či zda situaci ovlivnily jiné okolnosti, které činily okamžité zrušení pracovního poměru vůči zaměstnavateli příliš tvrdé a ve svém důsledku odporující dobrým mravům, se nezabývaly.

Nejvyšší soud

Nejvyšší soud v obou svých rozhodnutích zdůraznil, že účel úpravy okamžitého zrušení pracovního poměru ze strany zaměstnance vztahující se na tyto případy[4] spatřuje v tom, že umožňuje každému zaměstnanci ihned ukončit pracovní poměr u zaměstnavatele, který porušil svoji povinnost vyplatit mu za vykonanou práci mzdu nebo plat (a neučinil

tak ani v dodatečně 15denní lhůtě), neboť nelze po zaměstnanci spravedlivě požadovat, aby nadále pro takového zaměstnavatele pracoval. Důvod pro okamžité zrušení pracovního poměru je tak dán především v případě, kdy zaměstnavatel není schopen plnit své závazky vzhledem k hrozícímu úpadku. Důvod osprave-

dlužící okamžité zrušení pracovního poměru je třeba spatřovat i v případě, kdy zaměstnavatel svévolně neuspokojí právo na mzdu nebo plat v plné výši, ačkoliv nárok zaměstnance je naprosto nesporný.

Dále Nejvyšší soud upozornil, že každou nesprávnost, která může ve vztahu zaměstnance a zaměstnavatele vzniknout, nelze automaticky pojit s negativními následky dopadajícími na zaměstnavatele, kterému tak není poskytnuta možnost odčinit svá případná pochybení. Soulad s dobrými mravy ovládajícími každý pracovněprávní vztah už pak vůbec nelze spatřovat v takové praxi, kdy je institut okamžitého zrušení pracovního poměru zneužíván jako účinné řešení mzdových sporů či jako právní prostředek, prostřednictvím kterého lze kdykoliv postihovat zaměstnavatele za omyly, chyby nebo zjevné nesprávnosti při výpočtu mzdy či platu.

Nejvyšší soud tak prohlásil v obou případech okamžité zrušení pracovního poměru za neplatné, a to i přesto, že v druhém výše zmíněném sporu[5] skutečně došlo k poškození mzdových práv zaměstnance, byť nepatrně.

Závěr

Nejvyšší soud České republiky vyjádřil respekt k pojetí institutu okamžitého zrušení pracovního poměru v zákoníku práce coby právního prostředku mimořádného, jehož má být užito v těch situacích, kdy vzhledem k míře porušení povinností na straně zaměstnavatele nelze po zaměstnanci dále požadovat, aby pokračoval ve výkonu práce pro tohoto zaměstnavatele.

Zruší-li zaměstnanec okamžitě svůj pracovní poměr, náleží mu odstupné[6]. Výše odstupného může být dozajista lákadlem ke snahám nalézt v jednání zaměstnavatele záminku k učinění takového kroku, namísto užití jiného a zákonem upřednostňovaného, způsobu nápravy.

Možná právě i toto je jedním z důvodů, proč se novelizace zákoníku práce účinná od 1. ledna 2012 dotkla i otázky odstupného v případě okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnancem. Nová právní úprava v případě okamžitého zrušení pracovního poměru ze strany zaměstnance již danému zaměstnanci nárok na odstupné nepřiznává, nýbrž stanoví, že zaměstnanci náleží náhrada mzdy či platu

ve výši průměrného výdělku za dobu, která odpovídá délce doby výpovědní. ●

Ondřej Chlada
Tomáš Neuvirt
Randl Partners
advokátní kancelář, člen *ius laboris*

Poznámky

- [1] Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 4042/2010
- [2] § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“)
- [3] Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 3676/2010
- [4] § 56 odst. 1 písm. b) zákoníku práce
- [5] Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 3676/2010
- [6] § 56 odst. 2 zákoníku práce (účinný před 1. 1. 2012)

ALLEN & OVERY epravo.cz

Váš partner na cestě právem

POZVÁNKA

Allen & Overy a EPRAVO.CZ
vás pod záštitou
České advokátní komory
srdečně zvou na

15. ročník turnaje české advokacie
Turnaj se koná v pátek
14. září 2012
v Beroun Golf Resortu

PROGRAM:

- 08.30** Registrace hráčů, snídaně
- 09.30** Zahájení turnaje, postupný start
- 15.00** Odpolední raut
- 17.00** Slavnostní vyhlášení výsledků turnaje a předání cen

Turnaj je určen pouze pro advokáty a advokátní koncipienty s platným HCP.

Systém turnaje:

Stableford na úpravu HCP

Startovné:

1.000 Kč

Máte-li zájem se turnaje zúčastnit, prosíme o potvrzení účasti **Barboře Čulíkové** na e-mailovou adresu barbora.culikova@allenoverly.com nebo na telefonní číslo **222 107 139**.

Prosíme o sdělení registračního čísla ČGF a aktuálního HCP.

Uzávěrka registrace je **10. září 2012**.

Podrobnější informace o Beroun Golf Resortu naleznete na www.golfberoun.cz

Těšíme se na setkání s vámi!

Pár poznámek k problematice poučovací povinnosti dle § 118a o.s.ř. v rozhodčím řízení

V květnovém vydání Soudních rozhledů v roce 2011 bylo publikováno rozhodnutí Ústavního soudu ČR ze dne 8. března 2011, sp. zn. I. ÚS 3227/2007, které se zabývalo mj. problematikou poučovací povinnosti rozhodců v rozhodčím řízení.

Po rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. dubna 2007, sp. zn. 32 Odo 1528/2005 a rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. května 2010, sp. zn. 23 Cdo 3749/2008 se jedná o další rozhodnutí, které vyslovuje právní názor, že by v rozhodčím řízení měla být aplikována poučovací povinnost zakotvená v ustanovení § 118a o.s.ř.

Toto ustanovení bylo do občanského soudního řádu pojato novelou provedenou zákonem č. 20/2000 Sb. s účinností od 1. ledna 2001. Poučovací povinnost soudu se uplatní v případech, kdy některá ze stran sporného řízení neunáší svá procesní břemena (tj. břemeno tvrzení či břemeno důkazní), popř. pokud účastník, který není zastoupen (advokátem nebo

notářem), nedostatečně realizuje svá procesní práva a povinnosti.

Prvním případem, kdy se v občanském soudním řízení aplikuje ustanovení § 118a o.s.ř. je situace, kdy účastník nevyličil všechny rozhodné skutečnosti, popř. je neuvěděl úplně, což by mělo za následek závěr soudu o nedůvodnosti žaloby (v případě žalobce), popř.

o nedůvodnosti žalobní obrany (v případě žalovaného). Druhou situací je stav, kdy se liší právní posouzení věci provedené účastníkem a právním posouzením, o němž uvažuje soud. V obou případech má předseda senátu povinnost takového účastníka vyzvat, aby svá tvrzení doplnil a poučít ho o následcích nesplnění této výzvy. Soud musí účastníkovi sdělit, jaké skutečnosti je třeba tvrdit a proka-

zovat. S tím souvisí i třetí případ, kdy některý z účastníků podle názoru soudu neunáší své břemeno důkazní a kdy je předseda senátu povinen vyzvat takového účastníka, aby bez zbytečného odkladu označil a navrhl důkazy potřebné k prokázání všech jeho sporných tvrzení a poučit jej o následcích nesplnění této výzvy.

Všechna uvedená opatření soudu mají směřovat k tomu, aby rozhodnutí vydané v občanském soudním řízení nebylo pro některého z účastníků překvapivé a aby byl v rámci řízení před soudem prvního stupně co nejlépe

zjištěn skutkový stav věci, tj. aby soud mohl získat dostačující a spolehlivý podklad pro vydání rozhodnutí ve věci.

Je však otázkou, zda je nutné tuto poučovací povinnost mechanicky aplikovat též na rozhodčí řízení, které je mimosoudním způsobem řešení majetkových sporů a které je ovládáno jinými procesními principy než civilní řízení.

Základní procesní úprava rozhodčího řízení je obsažena v zákonu č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozhodčím řízení“).

Zákon o rozhodčím řízení upravuje základní procesní postup rozhodců a v případě tzv. stálých rozhodčích soudů umožňuje, aby tyto soudy vydávaly své statuty a řády, které mohou mj. určit způsob řízení a rozhodování.[1] Jelikož celé rozhodčí řízení je postaveno na konsenzuálním principu, zákon o rozhodčím řízení upřednostňuje dohodu stran ohledně postupu, kterým mají rozhodci vést řízení. Teprve není-li takové dohody, stanoví zákon, že rozhodci postupují v řízení způsobem, který považují za vhodný a že vedou rozhodčí řízení tak, aby bez zbytečných formalit a při poskytnutí stejné příležitosti k uplatnění práv všem stranám byl zjištěn skutkový stav věci potřebný pro rozhodnutí sporu.[2]

Ačkoli zákon o rozhodčím řízení výslovně umožňuje přiměřené použití občanského soudního řádu jakožto obecné procesní právní úpravy,[3] jedná se tu pouze o částečné subsidiární použití. Aplikace občanského soudního řádu je namístě pouze tehdy, pokud zákon o rozhodčím řízení či předpisy vydané na jeho základě[4] neobsahují vlastní úpravu dané problematiky a pokud tato aplikace není v rozporu se základními principy, které ovládají rozhodčí řízení. Podle ustálené judikatury českých soudů[5] přiměřené použití občanského soudního řádu na rozhodčí řízení neznamená, že se v rozhodčím řízení použijí všechna ustanovení mechanicky. Nejedná se tedy o úplnou subsidiaritu použití občanského soudního řádu. Je nutno souhlasit s prof. Bělohávkem, že automatická aplikace všech ustanovení občanského soudního řádu na rozhodčí řízení by byla proti samotnému principu rozhodčího řízení, které by se tím dostalo svým formalismem na úroveň soudního řízení. Občanský soudní řád nelze v rámci rozhodčího řízení přiměřeně aplikovat na základě a v souvislosti s pravidly aplikovatelnými pro řízení před obecnými soudy, nýbrž výlučně v souvislosti se zákonem o rozhodčím řízení jako zvláštním předpisem, a to předpisem stejné právní síly, jakou je nadán občanský soudní řád.[6] Přiměřená aplikace občanského soudního řádu tedy neznamená, že budou, třeba jen dílčím způsobem, popřeny základní principy ovládající rozhodčí řízení.

Důsledné uplatňování poučovací povinnosti zakotvené v ustanovení § 118a o.s.ř. má své opodstatnění i v civilním řízení, kde se uplatňuje zásada koncentrace řízení a slouží tak zejména k ochraně těch účastníků řízení, kteří nejsou zastoupeni právním zástupcem – profesionálem. V rozhodčím řízení se však

koncentrace řízení neuplatní, a zejména nutno opětovně souhlasit s názorem vysloveným prof. Bělohávkem, že dobrovolným přijetím rozhodčí doložky účastníci závazkového vztahu přijímají možnost podstatným způsobem ovlivnit průběh případného sporu ohledně svých subjektivních práv. Současně tím však též na sebe přebírají plnou odpovědnost za uplatnění svých práv.[7]

Je pochopitelné, že i rozhodčí řízení se mohou lišit s ohledem na okruh jejich účastníků. Pokud se však jedná o nejrozšířenější typ rozhodčího řízení, tj. obchodní arbitráž, jejímiž účastníky jsou podnikatelské subjekty, pak je nutné závěr o odpovědnosti stran za uplatnění jejich procesních práv a povinností nutno přijmout bezvýhradně. Jistá úskalí je možné spatřovat v jiném typu rozhodčího řízení, které je dnes předmětem mnohých diskuzí, a to spotřebitelské arbitráže, kde strany rozhodčího řízení nejsou fakticky ve zcela rovnoprávném postavení. Strana, která je spotřebitelem, si mnohdy ani není vědoma, že je účastníkem rozhodčího řízení a jaké jsou na ni v tomto řízení kladeny nároky. V takových situacích musí rozhodci postupovat při volbě procesního postupu obzvláště obezřetně, aby skutečně oběma stranám poskytli stejnou příležitost věc před nimi projednat, aby jim umožnili skutečně uplatnění jejich práv a aby byl zjištěn skutkový stav věci potřebný pro rozhodnutí sporu. Zejména pokud se jedná o stranu, která není ve sporu zastoupena právním zástupcem, mělo by jí být poskytnuto dostatečné poučení o jejích procesních právech a povinnostech, které s ohledem na okolnosti případu může být obdobné či dokonce totožné s poučovací povinností zakotvenou v ustanovení § 118a o.s.ř.

Když byl v roce 2007 vydán rozsudek Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Odo 1528/2005, ve kterém byl poprvé vysloven právní názor, že by v rozhodčím řízení měla být aplikována poučovací povinnost zakotvená v ustanovení § 118a o.s.ř., vyvolalo toto rozhodnutí debatu o tom, do jaké míry je možno aplikovat procesní předpisy jinak použitelné pro řízení před soudy (tedy zejména o.s.ř.) i na řízení před rozhodci. Právní názor vyslovený v dané věci Nejvyšším soudem byl následně v roce 2010 potvrzen v rozsudku téhož soudu, sp. zn. 23 Cdo 3749/2008 a v roce 2011 dokonce nálezen Ústavním soudem sp. zn. I ÚS 3227/07. Domnívám se, že všechna výše zmiňovaná rozhodnutí je nutno vykládat a popř. je aplikovat s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti předmětných projednávaných případů.

Pokud jde o rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. dubna 2007, sp. zn. 32 Odo 1528/2005, je nutné zdůraznit, že rozhodující skutečností bylo, že rozhodci v posuzovaném

případě posoudili věc po právní stránce jinak, než účastníci řízení, když shledali jimi posuzované smlouvy neplatnými pro neurčitost podle ustanovení § 37 občanského zákoníku, aniž o tom účastníky poučili, aniž jim umožnili se k odlišné právní kvalifikaci vyjádřit. Rozhodci svůj odlišný právní názor vyslovili až v rozhodčím nálezu, kdy byl žalobkyni příznán nárok nikoliv z důvodu porušení povinnosti ze smlouvy, tak jak bylo požadováno, nýbrž z titulu práva na náhradu škody pro neplatnost smluv. V daném případě bylo rozhodnutí rozhodců bezpochyby překvapivé a lze souhlasit s právním názorem Nejvyššího soudu, že došlo k porušení zásady rovnosti stran, podle které jsou rozhodci povinni vést rozhodčí řízení tak, aby bez zbytečných formalit a při poskytnutí stejné příležitosti k uplatnění práv všem stranám, byl zjištěn skutkový stav věci potřebný pro rozhodnutí sporu.

V případě posuzovaném v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. května 2010, sp. zn. 23 Cdo 3749/2008, rozhodci zamítli návrh žalované na provedení důkazu pro nadbytečnost, ačkoli tento důkaz byl podle jejich právního názoru nezbytný k prokázání tvrzení žalobkyně. Žalobkyně se o této skutečnosti dozvěděla až z rozhodčího nálezu, ve kterém bylo zamítnutí žaloby odůvodněno tím, že žalobkyně neunesla důkazní břemeno, když tento důkaz sama rozhodcům nenavrhl a nepředložila. V tomto případě je pochybení rozhodců zřejmé, a proto lze plně souhlasit se závěrem Nejvyššího soudu, že bylo třeba žalobkyni ohledně její důkazní situace relevantním způsobem poučit.

V posledním uváděném rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 8. března 2011, sp. zn. I ÚS 3227/07, šlo o podobnou situaci, když rozhodci zamítli návrh na provedení důkazu, který se později ukázal jako klíčový s ohledem na právní posouzení věci ze strany rozhodců. V tomto rozhodnutí však Ústavní soud poněkud nešťastně dovodil, že pokud v rozhodčím řízení byla porušena poučovací povinnost dle § 118a o.s.ř., je tím naplněn zrušovací důvod uvedený v § 31 odst. 1 písm. e) zákona o rozhodčím řízení.

Pokud by však byla výše uvedená rozhodnutí interpretována způsobem, že v rozhodčím řízení musí být vždy za každých okolností aplikováno ustanovení § 118a o.s.ř., jinak by se jednalo o závažnou procesní vadu, která by mohla znamenat odnětí možnosti věc před rozhodci projednat (dle ustanovení § 31 písm. e) zákona o rozhodčím řízení), mělo by to za následek, že kterákoli ze stran rozhodčího řízení by mohla kdykoli (respektive ve lhůtě pro podání žaloby na zrušení rozhodčího nálezu[8]) využít skutečnosti, že v rozhodčím řízení, kterého se dobrovolně účastnila

a v němž nebyla úspěšná, nebylo aplikováno ustanovení § 118a o.s.ř. Tohle by pak mohlo být důvodem pro zrušení rozhodčího nálezu. S tímto výkladem nelze souhlasit, neboť otevírá cestu pro zrušení rozhodčího nálezu způsobem, který zákonodárce rozhodně nepředpokládal a který by byl v rozporu se zásadami, na kterých řízení před rozhodci spočívá.

Stát v rozhodčím řízení respektuje obecně uznávanou zásadu autonomie vůle, jež se vztahuje i na sjednání rozhodčí doložky. Ostatně sám Ústavní soud v posledním citovaném rozhodnutí uvedl, že kontrolní funkce státu tak musí být vyvážena, aby na straně jedné nebylo popřeno pravidlo, že i v rozhodčím řízení má být poskytována právní ochrana, avšak na straně druhé aby tím nebyly setřeny výhody rozhodčího řízení, a tak i jeho praktická využitelnost.[9] Soudy mohou do rozhodčího řízení zasahovat jen v zákonem vymezených případech (viz taxativní výčet v ustanovení § 31 zákona o rozhodčím řízení), a to zásadně jen tehdy, pokud dojde k závažnému porušení procesních principů ovládajících rozhodčí řízení.

Pokud jde o důvod uvedený v ustanovení § 31 písm. e) zákona o rozhodčím řízení, tj. nemožnost věc před rozhodci projednat, domnívám se, že jim mají být napraveny závažné procesní vady spočívající v porušení rovnosti stran, kdy je jeden z účastníků neodůvodněně zvýhodňován oproti druhému účastníkovi, respektive kdy není některé ze stran dána plná příležitost k uplatnění jejich práv. Může se jednat o celou řadu pochybení, např. že strana vůbec nebyla o zahájení rozhodčího řízení informována, či že ve věci nebylo konáno ústní jednání, ačkoli se práva na ústní projednání věci strany nevzdaly, popř. že nebyla straně poskytnuta přiměřená lhůta k vyjádření. V určitých případech se může jednat i o takové pochybení rozhodců, kdy v důsledku jimi zvoleného procesního postupu je jejich rozhodnutí pro strany překvapivé. Jedná se o situace, kdy nebylo možné takové rozhodnutí na základě zjištěného skutkového stavu věci, postupu rozhodců a dosud přednesených tvrzení účastníků řízení předvídat. Tak tomu bývá tehdy, kdy rozhodci posuzovali skutečnost, kterou žádný z účastníků řízení nikdy netvrdil, popřípadě nepopíral. Je možné souhlasit s tím, že v určitých případech lze předveditelnost rozhodnutí rozhodců docílit i tím, že rozhodci určitým způsobem seznámí účastníky se svým odlišným právním názorem a dají jim možnost se k tomu názoru vyjádřit. Osobně se však domnívám, že toto seznámení účastníků s odlišným právním názorem rozhodců nemusí nutně probíhat podle občanského soudního řádu a tato skutečnost, že nebylo v posuzovaném případě

aplikováno ustanovení § 118a o.s.ř., nemůže být považována za procesní vadu, která by byla způsobilá přivodit zrušení rozhodčího nálezu soudem. ●

Mgr. Jana Šustová,
advokátní koncipientka a doktorandka
Právnické fakulty UK
Čísar, Češka, Smutný a spol.
advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Viz ustanovení § 13 odst. 2 zákona o rozhodčím řízení.
- [2] Viz ustanovení § 19 odst. 1 a 2 zákona o rozhodčím řízení.
- [3] Viz ustanovení § 30 zákona o rozhodčím řízení.
- [4] Např. právě výše zmiňované statuty a řády stálých rozhodčích soudů.
- [5] Viz tak např. rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ve věcech sp. zn. 32 Cdo 3299/2009, sp. zn. 23 Cdo 3749/2008, sp. zn. 32 Cdo 1528/2005.
- [6] Viz Bělohávek, A. a et Petzl, T. Aplikace procesních předpisů na rozhodčí řízení. Právní rádce, 2008, č. 2.
- [7] Tamtéž.
- [8] Viz ustanovení § 32 zákona o rozhodčím řízení.
- [9] Viz náleze Ústavního soudu ze dne 8. 3. 2011, sp. zn. I. ÚS 3227/07.

...už nepoužívám klávesnici, jenom diktuji...

**PROFESIONÁLNÍ SOFTWARE PRO
PŘEVOD MLUVENÉHO SLOVA DO TEXTU**

Novavoice

Povinnost mít kopie dokladů prokazujících existenci pracovního vztahu (pracovních smluv) přímo na pracovišti ve světle metodického pokynu SÚIP

Hlavním cílem novely zák. č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti provedené zákonem č. 1/2012 Sb. s účinností od 5. ledna 2012 je především zabránit zaměstnávání neoprávněně pobývajících cizinců ze třetích zemí.

Ú kolem novely je tak (mimo jiné) dostát povinnosti stanovené členským zemím ve směrnici ES 2009/52/ES, o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, která měla být transponována do jejich právních řádů do 20. července 2011. Novela zákona o zaměstnanosti ovšem neupravuje jen nové povinnosti v souvislosti s výkonem nelegální práce cizinci ze třetích zemí, ale dopadá rovněž na výkon závislé práce mimo pracovní vztah, tzv. švarcsystém.

Zákon o zaměstnanosti tak zakotvuje pro každou právnickou a fyzickou osobu zcela novou povinnost, a to povinnost mít v místě pracoviště kopie dokladů prokazujících existenci pracovněprávního vztahu (pracovní smlouvy a dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr) všech zaměstnanců (nejen cizinců) a dále pak i kopie dokladů prokazujících oprávněnost pobytu cizince na území České republiky. Stanovení této povinnosti má usnadnit provádění kontrol ze strany inspekce práce a lépe odhalovat případy nelegálního zaměstnávání[1].

MPSV v tiskové zprávě[2], která doprovází vydání metodického pokynu k zajištění jednotného postupu při provádění kontrol nelegálního zaměstnávání Státním úřadem inspekce práce (SÚIP), dovozuje (s odkazem na povinnost součinnosti ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 a § 7 zák. č. 251/2005 Sb., o inspekci práce), že zaměstnavatel je povinen předložit uvedené doklady (kopie pracovních smluv, dohod o provedení práce a dohod o pracovní činnosti, včetně kopie dokladů prokazujících oprávněnost pobytu cizince na území České republiky) na pracovišti, kde se koná kontrola

a v průběhu této kontroly, a to v listinné podobě. Pouze v případech, kdy má zaměstnavatel více pracovišť s malým počtem zaměstnanců nebo to vyžaduje zvláštní povaha jeho činnosti, je za splnění této povinnosti považováno předložení kopie pracovních smluv či dohod uložených v elektronické podobě (naskenované originální smlouvy např. ve formátu pdf) na paměťových médiích, např. CD, DVD, flash discích aj. prostředcích výpočetní techniky s možností vytisknutí pro potřeby doložení výsledků kontroly. Takovýto výklad podaný ze strany MPSV (vyžadování listinné formy kopie) jde ale nad rámec zákona; zákon o zaměstnanosti hovoří o povinnosti mít v místě pracoviště kopie dokladů, aniž by rozlišoval, zda se má jednat o kopie v listinné podobě nebo v elektronické podobě. Jsme toho názoru, že pokud tedy i v jiných, než v tiskové zprávě uváděných, případech zaměstnavatel uchovává na pracovišti pouze v elektronické podobě, nemůže být v takovém případě ze strany inspekce práce důvodně sankcionován.

Metodický pokyn[3] k zajištění jednotného postupu při provádění kontrol nelegálního zaměstnávání zavazuje inspektory a další kontrolující osoby vyhodnotit nepředložení dokladů prokazujících existenci pracovněprávního vztahu přímo při kontrole a na pracovišti jako nelegální práci. Dodatečné předložení těchto dokladů již nemá mít vliv na vyhodnocení, zda jde o práci legální či nelegální. Osobě, která umožní výkon nelegální práce, je přitom uložena pokuta v minimální výši 250 000 Kč (horní hranice dosahuje až 10 000 000 Kč). Fyzické osobě („zaměstnanci“), která vykonává nelegální práci, pak lze uložit pokutu až do výše 100 000 Kč. Smysl tohoto pokynu může unikat zejména v případech, kdy se jedná pouze o administrativní pochybení zaměstnavatele, když zaměstnavatel ze mzdy takového zaměstnance, jehož pracovní smlouvu pouze neměl na pracovišti, pravidelně odvádí daň a pojistné. Zaměstnavateli, kterému tak bude uložena sankce za umožnění výkonu nelegální práce pouze z toho důvodu, že neměl na pracovišti k dispozici pracovní smlouvu zaměstnance, pak zřejmě nezbude než se bránit uložené sankci za správní delikt v rámci správního soudnictví.

Další zásadní změnou je zcela nová právní úprava ručení osob za úhradu pokuty uložené inspekci práce (dokonce i za dlužnou odměnu cizinci a související náklady) v případě, že taková osoba věděla, nebo při vynaložení náležité péče vědět měla a mohla, že odebírá zboží/služby od osoby („zaměstnavatele“), která umožňuje výkon nelegální práce cizincům bez platného povolení k pobytu na území České republiky. Stejně ručí i případný prostředník. O tom, zda ručení vzniklo a kdo

je ručitelem, rozhoduje ve správním řízení Úřad práce. Jakým způsobem se ovšem může ten, kdo odebírá služby či zboží od třetí osoby dostatečně ochránit a zabránit (především) vydání rozhodnutí o vzniku jeho ručení? Jak bude v konkrétních případech Úřad práce postupovat? K tomuto bodu jakékoli výkladové stanovisko chybí a nejspíše tak budeme muset vyčkat až judikatury správních soudů. Zřejmě je ale nereálná představa, že by každý podnikatel v rámci svých obchodních vztahů měl s náležitou péčí prověřovat každého svého dodavatele, zda náhodou cizinci, který pro něho pracuje, nechýbí povolení k pobytu. Primárně by se ale každý podnikatel měl chránit alespoň tak, že do každé smlouvy, kterou uzavírá, zakotví prohlášení svého dodavatele, že neumožňuje výkon nelegální práce a ani neodebírání žádné plnění od osoby, která by výkon nelegální práce umožňovala. ●

JUDr. Anna Bartůňková, advokátka
JUDr. Pavel Holec, partner a advokát
HOLEC, ZUSKA & Partneri advokáti

■ ■ ■ **HOLEC, ZUSKA & PARTNERI**
ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWALT

Poznámky

[1] Viz ust. § 5 zák. č. 435/2004 Sb., podle kterého se nelegální práci rozumí:

1. výkon závislé práce fyzickou osobou mimo pracovněprávní vztah (viz ust. § 2 ZP); nebo
2. pokud fyzická osoba-cizinec vykonává práci v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu s povolením k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání ve zvláštních případech („zelená karta“) vydaným podle zvláštního právního předpisu nebo v rozporu s modrou kartou; to neplatí v případě převedení na jinou práci podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce;
3. pokud fyzická osoba-cizinec vykonává práci pro právnickou nebo fyzickou osobu bez platného povolení k pobytu na území České republiky, je-li podle zvláštního právního předpisu vyžadováno.

[2] Dostupné na http://www.mpsv.cz/files/clanky/12728/tz_030412a2.pdf

[3] Pokyn je od 1. dubna 2012 závazný pro všechny inspektory a další osoby, které se na kontrolách podílejí.

Povaha zápisů do obchodního rejstříku na úsvitu rekodifikace a dnes

Účelem tohoto článku je popsat a shrnout konkrétní případy, kdy mají skutečnosti zapisované do obchodního rejstříku účinky konstitutivní či deklaratorní, spíše než přinést inovativní výklad ustanovení obchodního zákoníku („ObchZ“) týkajících se účinků zápisů do obchodního rejstříku. Vzhledem k tomu, že pravidla rozlišování povahy zápisů rozličných skutečností do obchodního rejstříku jsou roztroušena na různých místech ObchZ, považuji za účelné jejich sepsání do uceleného textu, neboť okolnost, zda účinky té které skutečnosti nastávají až zápisem do obchodního rejstříku, nebo ještě před tímto zápisem, má zásadní vliv na právní postavení nejen samotné společnosti, jejích společníků či orgánů, ale také na postavení třetích osob, zejména věřitelů společnosti. Tento článek rovněž přináší shrnutí jednotlivých změn v zápisech do obchodního rejstříku v souvislosti s rekodifikací soukromého práva.

Obecně k povaze zápisů

Jak již bylo avizováno, zápisy do obchodního rejstříku mají dvojí povahu – zápisy s konstitutivními účinky, u nichž vznik, změna nebo zánik právních skutečností nastává až provedením tohoto zápisu, a zápisy s účinky deklaratorními, které vznik, změnu či zánik právních skutečností pouze osvědčují; pro jejich vznik, změnu a zánik je tedy relevantní jiná právní skutečnost. Deklaratorní jsou tedy zápisy takových skutečností, jejichž účinky nastávají bez ohledu na to, zda a od kdy byly tyto skutečnosti v obchodním rejstříku zapsány. Konstitutivní neboli právotvorné jsou takové zápisy, bez nichž by nemohly nastat právní účinky zapisovaných skutečností, takže zápis takových skutečností je předpokladem jejich právních účinků navenek, vůči třetím osobám.[1]

Povaha zápisu má význam zejména z hlediska zásady materiální publicity obchodního rejstříku, který se váže výhradně k účinku deklaratornímu. Pouze deklaratorní zápisy poskytují třetím osobám možnost dovolávat

se skutečností dosud nezapsaných v obchodním rejstříku, neboť u konstitutivního zápisu daná skutečnost před zápisem do obchodního rejstříku nevznikne a nelze se jí tedy dovolat.[2]

Zápis jednotlivých skutečností

Zatímco konstitutivní povahu zápisu musí výslovně stanovit právní předpis, v ostatních případech se bude jednat o zápis deklaratorní. [3] Konstitutivní povaha zapisovaných skutečností týkajících se obchodních společností tak bude vyplývat přímo ze samotné dikce zákona a její posouzení bude ve většině případů zcela jednoznačné. Konstitutivní povahu bude mít zcela jistě u všech forem obchodních společností vznik společnosti,[4] její zánik,[5] přeměna společnosti,[6] udělení prokury[7] či změna obchodní firmy. U změny obchodní firmy zákon sice explicitně nestanoví, že účinky

podnikatel (tj. i obchodní společnost) zapsán v obchodním rejstříku.[8] Z toho lze jednoznačně odvodit, že dokud nedojde k zápisu nového znění firmy do obchodního rejstříku, je podnikatel povinen činit právní úkony pod firmou dosavadní (tedy aktuálně zapsanou). K obdobnému závěru dospějeme i v případě zápisu odštěpného závodu či jiné organizační složky podniku (§ 7 ObchZ). Vedoucí takovéto organizační složky je pak zmocněn za podnikatele činit veškeré právní úkony týkající se této složky rovněž ode dne svého zápisu do obchodního rejstříku (§ 13 odst. 3 ObchZ).

Pokud se týče účinku zápisů ve vztahu k jednotlivým formám obchodních společností, má konstitutivní povahu též zvýšení či snížení základního kapitálu u společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti. Rovněž, rozhodla-li akciová společnost o štěpení či spojení akcií, změně formy či druhu akcií nebo o omezení převoditelnosti akcií, nabývá tato změna účinky až dnem zápisu do obchodního rejstříku.[9] Konstitutivní účinky bude mít i zřízení zástavního práva k obchodnímu podílu.[10]

Oproti tomu, převod obchodního podílu a následné změny v osobě společníka mají účinky pouze deklaratorní (k tomu např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4282/2008 ze dne 27. 1. 2009: „Zápis společníka společnosti s ručením omezeným do obchodního rejstříku má deklaratorní povahu. Ke změně v osobách společníků při převodu obchodního podílu dochází okamžikem platnosti a účinnosti smlouvy o převodu obchodního podílu.“). Smlouva o převodu obchodního podílu přitom nabývá platnosti dnem, kdy ji společník a nabyvatel uzavřou. Ustanovení § 115 odst. 4 ObchZ odkládá pouze účinnost převodu, a to jen ve vztahu ke společnosti, nikoli ve vztahu k účastníkům smlouvy či ke třetím osobám. [11] Tytéž účinky bude mít i přechod obchodního podílu na právního nástupce podle § 116 ObchZ, neboť dědictví se nabývá ipso iure smrtí zůstavitele. Výše uvedená pravidla přitom budou dopadat i na převod či přechod obchodních podílů v komanditní společnosti a zápisu komanditistů do obchodního rejstříku, a to s odkazem na přiměřené použití úpravy společnosti s ručením omezeným i na právní postavení komanditistů podle ust. § 93 odst. 4 ObchZ. Deklaratorní povahu bude mít rovněž zápis, změna či výmaz společníků veřejné obchodní společnosti (a tedy i komplemtářů komanditní společnosti).[12]

Výjimku však bude představovat zápis nového společníka společnosti s ručením omezeným v případě zvyšování základního kapitálu společnosti. Osoba, která podle § 143 odst. 2 a 3 ObchZ učiní se souhlasem valné hromady písemné prohlášení, ve kterém přijímá závazek

k novým vkladům a přistupuje ke společenské smlouvě, se stává společníkem až ke dni zápisu nové výše základního kapitálu společnosti do obchodního rejstříku.[13] Na komanditní společnost však uvedené zřejmě dopadat nebude, neboť základní kapitál komanditní společnosti se do obchodního rejstříku nezapisuje, a proto bude mít zápis komanditistů i v tomto případě povahu deklaratorní.

Deklaratorní účinky bude mít například také zápis změny sídla společnosti, volba orgánů či ustanovení člena orgánu do funkce, neboť z ustanovení obchodního zákoníku konstitutivní účinky zápisu těchto skutečností neplynou. Účinky těchto skutečností nastanou již rozhodnutím příslušného orgánu společnosti o změně sídla nebo o volbě orgánů. Rovněž zápis vstupu společnosti do likvidace bude mít povahu deklaratorní, neboť tato vstupuje do likvidace ke dni, k němuž je zrušena.[14] Obdobné bude platit i v případě zápisu osoby likvidátora, na kterého přechází působnost statutárního orgánu již jeho jmenováním.[15]

Ne všem skutečnostem však lze jednoznačně přiřadit konstitutivní nebo deklaratorní účinky zápisu. Například výše vkladu a rozsah jeho splacení u společnosti s ručením omezeným i komanditní společnosti bude požívat dvojího režimu. Zápis těchto skutečností má zásadně účinky deklaratorní, ovšem s výjimkou prvotního zápisu těchto skutečností do obchodního rejstříku, který je konstitutivní. [16] Také ve vztahu k ručení společníků za závazky společnosti má zápis vkladu společníka (či komanditisty) povahu konstitutivní. Vyplývá to z dikce ustanovení § 106 odst. 2 ObchZ, které stanoví, že „Společníci ručí společně a nerozdílně za závazky společnosti do výše souhrnu nesplacených částí vkladů všech společníků podle stavu zápisu v obchodním rejstříku. Zápisem splacení všech vkladů do obchodního rejstříku ručení zaniká.“ To má význam zejména za situace, kdy by se v období mezi splacením vkladu společníka a zápisem tohoto splacení do obchodního rejstříku z titulu ručení obrátil na společníka věřitel se svou pohledávkou, kterou má vůči společnosti. Ačkoliv tento společník svůj vklad již zcela splatil, jeho ručení zanikne až zápisem splacení vkladu do obchodního rejstříku. U komanditistů stejný závěr vyplývá z § 93 odst. 1 ObchZ.[17] Nelze tedy obecně říci, že zápis vkladu společníka má účinky výhradně konstitutivní nebo deklaratorní.

Nová úprava

Výše uvedená pravidla povahy zápisů do obchodního rejstříku se týkají pouze současné právní úpravy. Ode dne účinnosti nového občanského zákoníku, který byl vyhlášen ve

změny obchodní firmy nastávají až zápisem do obchodního rejstříku, vyplývá to však z povahy ustanovení o obchodní firmě, zejména z § 8 odst. 1 a § 9 odst. 2 ObchZ, která stanoví, že obchodní firma je název, pod kterým je

Sbírcе zákonů pod č. 89/2012 Sb., a zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) musíme počítat s tím, že i úprava účinků zápisu některých skutečností do obchodního rejstříku bude poznamenána určitými změnami. Pro rozlišení účinků konstitutivních a deklaratorních se zřejmě i pro novou úpravu aplikuje stejné pravidlo, a sice že konstitutivní povahu zápisu výslovně stanoví právní předpis, zatímco v ostatních případech se bude jednat o zápis deklaratorní. Obecně lze říci, že zápis většiny skutečností do obchodního rejstříku, které se týkají obchodních společností, bude mít zpravidla stejné účinky, jako je tomu doposud. Z tohoto pravidla však lze vysledovat některé výjimky.

Rozdíl oproti současné právní úpravě představuje zejména otázka udělení prokury. Ačkoliv se prokura bude i nadále zapisovat do obchodního rejstříku, její účinnost nastane již jejím udělením (nikoliv až zápisem). Navrhovaná úprava však do okamžiku zápisu prokury do obchodního rejstříku chrání dobrou víru třetích osob.[18] To bude mít význam zejména za situace, kdy podnikatel ve třetí osobě vzbudí mylnou domněnku, že udělil prokuru nebo že ji udělil ve větším rozsahu. Pokud bude tato třetí osoba v dobré víře, bude z takového jednání domnělého prokuristy zavázán podnikatel i v případě, že prokura nebyla udělena v takovém rozsahu, v jakém došlo k jednání, nebo že nebyla udělena vůbec. Tato změna by mohla přispět k odstranění zbytečného formalismu a při respektování dobré víry třetích osob by dle mého názoru neměla činit v praxi potíže.

Další oblastí, která bude poznamenána změnami, bude zvýšení základního kapitálu společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti. V případě společnosti s ručením omezeným nastanou účinky zvýšení základního kapitálu zápisem do obchodního rejstříku, byl-li základní kapitál zvýšen z vlastních zdrojů. V případě zvyšování kapitálu převzetím vkladové povinnosti však oproti současné úpravě nastanou účinky již samotným převzetím povinnosti a splacením takového vkladu, nestanoví-li valná hromada v rozhodnutí o zvýšení, že nastávají později. Účinky zvýšení však nemohou nastat později, než dojde k zápisu nové výše základního kapitálu do obchodního rejstříku. Podle důvodové zprávy k zákonu o obchodních korporacích je zrušení vazby účinnosti změny na zápis do obchodního rejstříku dána tím, že tato vazba na zápis komplikuje praktický život, když se tím (časově) nemožují některé transakční metody, které jsou jinde ve světě běžné. Domnívám se, že tato změna bude mít vliv zejména na účinky zápisu nového společníka společnosti s ručením omezeným do obchodního rejstříku v případě zvyšování základního kapitálu společnosti. Zatímco dle současné úpravy se osoba, která převezme vkladovou povinnost, stane společníkem až zápisem zvýšení základního kapitálu do obchodního rejstříku, v případě nové úpravy bude záležet na tom, zda účinky zvýšení základního kapitálu nastanou již převzetím vkladové povinnosti a zaplacením vkladu, nebo zda valná hromada rozhodne, že tyto účinky nastanou později.

U akciové společnosti nastanou účinky zvýšení základního kapitálu zpravidla okamžikem zápisu do obchodního rejstříku. Pokud však

bude zvyšovat základní kapitál společnost, její akcie jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, nebo jejichž vydání je poslední podmínkou pro jejich přijetí na evropský regulovaný trh, nastanou účinky zvýšení základního kapitálu upsáním akcií a splacením předepsané části jejich emisního kursu, nestanoví-li rozhodnutí valné hromady, popřípadě jiného orgánu o zvýšení základního kapitálu jinak. Účinky zvýšení základního kapitálu však nemohou nastat dříve, než budou upsány akcie, a ne později, než bude nová výše základního kapitálu zapsána do obchodního rejstříku.

Snížení základního kapitálu u obou typů společností zachovávat koncept konstitutivního účinku zápisu, neboť je stále akcentována zvýšená ochrana věřitelů.[19]

Shrnutí

Závěrem lze shrnout, že problematika povahy zápisů do obchodního rejstříku (až na uvedené výjimky) příliš velké změny nedozná. Za zmínku stojí snad jen ještě větší rozdílnost úpravy, než je tomu doposud, neboť kromě zákona o obchodních korporacích je navrhovaná úprava obsažena i v novém občanském zákoníku, který představuje lex generalis obsahující úpravou obecnou. ●

Mgr. Pavel Janků, advokátní koncipient
ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o.

ŘANDA HAVEL LEGAL
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ I LAW FIRM

Poznámky

[1] FALDYNA, F. Obchodní rejstřík – Pojem, podstata a účel obchodního rejstříku a řízení ve věcech obchodního rejstříku. Právní fórum. 2006, č. 1, s. 1.

[2] Ust. § 29 odst. 5 ObchZ.

[3] FALDYNA, F. Obchodní rejstřík – Pojem, podstata a účel obchodního rejstříku a řízení ve věcech obchodního rejstříku. Právní fórum. 2006, č. 1, s. 1.

[4] Ust. § 62 odst. 1 ObchZ.

[5] Ust. § 68 odst. 1 ObchZ.

[6] Ust. § 59 odst. 1 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů.

[7] Ust. § 14 odst. 6 ObchZ.

[8] Srov. viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1441/2007 ze dne 22. 10. 2009.

[9] Viz ust. § 173 odst. 2 a § 186b odst. 1 ObchZ.

[10] Ust. § 117a odst. 3 ObchZ.

[11] Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4872/2008 ze dne 31. 3. 2009.

[12] ŠTENGLOVÁ, I. Obchodní rejstřík po novele. Povaha zápisů do obchodního rejstříku a jejich důsledky. ASPI – Původní nebo upravené texty pro ASPI. 2005, č. 17.

[13] Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 228/2007 ze dne 26. 6. 2007.

[14] Ust. § 70 odst. 2 ObchZ.

[15] Ust. § 70 odst. 3 ObchZ.

[16] FALDYNA, F. Obchodní rejstřík – Pojem, podstata a účel obchodního rejstříku a řízení ve věcech obchodního rejstříku. Právní fórum. 2006, č. 1, s. 1.

[17] Srov. viz DVOŘÁK, T. Práva a povinnosti společníků komanditní společnosti. ASPI – Osobní obchodní společnosti. 2008, s. 242.

[18] Viz § 444 odst. 1. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník: „Kdo vlastní vinou vyvolá u třetí osoby domněnku, že zmocnil někoho jiného k právnímu jednání, nemůže se dovolat nedostatku zmocnění, byla-li třetí osoba v dobré víře a mohla-li rozumně předpokládat, že zmocnění bylo uděleno.“

[19] Důvodová zpráva zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).

**Lidský mozek je schopen zapamatovat si okolo 5 000 tváří.
Pro vyřízení všech vašich finančních záležitostí vám stačí pamatovat si jedinou.**

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o *službách Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Advokáti máte rychlý a jednotný přístup ke všem účtům - vaše osobní i profesní finance vám pomáhá spravovat jeden bankéř. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

 citibank®

Rozkrývání vlastnických struktur akciových společností

V dubnu tohoto roku předložila vláda Poslanecké sněmovně ke schválení návrh nového zákona o zvýšení transparentnosti právnických osob. Cílem tohoto návrhu, jak vyplývá z důvodové zprávy, je vyloučit možnost existence akcionářských struktur, kdy by identita akcionářů společnosti nemohla být ze strany státních orgánů ověřena a umožnit jako alternativu „volného oběhu“ akcií na majitele větší využití tzv. imobilizace cenných papírů.

Návrh zákona je reakcí na jeden z hlavních problémů současné právní úpravy, za který navrhovatelé považují možnost akciových společností vydávat akcie na majitele. Důsledkem výše uvedeného je, že se výrazně komplikuje zjišťování skutečných vlastníků takovýchto společností, a to jak ze strany orgánů veřejné moci, tak ze strany samotných společností, které by měly být schopny prokázat svou akcionářskou strukturu. Existence anonymních akciových společností je spojována zejména s rizikem netransparentního a korupčního prostředí. Dalším rizikem je, že prostřednictvím takovýchto akciových společností může docházet k legalizaci výnosů z trestné činnosti, jakož i k obcházení zákona při získávání veřejné podpory či při zadávání veřejných zakázek.

Navrhovatelé si od návrhu nového zákona slibují, že navrhované změny jednak zvýší transparentnost podnikatelského prostředí, transparentnost transakcí při poskytování veřejných prostředků a dále zabrání únikům peněz do šedé ekonomiky. Tím rovněž, dle navrhovatelů, zajistí vyšší důvěru zahraničních investorů, což bude mít za následek jejich příliv na český trh. Zprůhlednění vlastnických struktur by mělo v neposlední řadě přispět k odhalování osob páčících trestnou činnost a posílit tak pozici České republiky v oblasti mezinárodního boje proti korupci a proti praní špinavých peněz.

Konkrétně se tedy, s cílem co nejvíce omezit anonymní vlastnictví akciových společností, navrhuje zachovat možnost akciových společností vydávat akcie na majitele, avšak pouze pod podmínkou jejich zaknihování (registrace) u centrálního depozitáře, nebo jejich imobilizace (fyzické uložení) u banky. Účelem obou

zmíněných způsobů je identifikovat vlastníka akcií, ať už centrálním depozitářem nebo bankou, a tuto identifikaci využít pro účely orgánů činných v trestním řízení, jakož i pro další dozorové a správní orgány, zadavatele veřejných zakázek, poskytovatele dotací a grantů a dalších.

Akcie na majitele pak bude možné převádět zápisem v evidenci investičních nástrojů. Výpisem z takové evidence se budou prokazovat též samotní akcionáři. Nadto, v zájmu transparentnosti a ochrany kapitálového trhu, návrh zákona zavádí povinnost akcionářů držících listinné akcie na jméno zřídít si pro účely výplaty dividendy účet u bankovní instituce. Účelem tohoto kroku je možnost ověření identifikace akcionáře samotnou společností, jakož i sledování toku dividend a jiných peněžitých plnění ve prospěch daného akcionáře.

Navrhovaná úprava by však bez dalšího představovala citelný zásah veřejné moci do ústavně zaručené svobody vlastnictví, jelikož povinnost zaknihovat nebo imobilizovat akcie na majitele nutí společnosti vynakládat vysoké náklady spojené s její realizací. Návrh tento problém řeší tím, že ve veřejném zájmu odkrývání vlastnických vztahů slouží povinnost zaknihovat nebo imobilizovat akcie na majitele pouze jako alternativa k jiné možnosti. Touto jinou možností je přeměna akcií na majitele na akcie na jméno, jejímž výsledkem je identifikace vlastníka akcie tím, že bude na akcii uveden.

V rámci přechodného období, tj. období pro přizpůsobení stávajících právních vztahů nové právní úpravě, se navrhuje poskytnout společnostem, které vydaly listinné akcie na majitele, lhůta (i) k rozhodnutí o změně formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno, a (ii) k rozhodnutí o změně jejich podoby na zaknihované nebo k rozhodnutí o imobilizaci stávajících listinných akcií na majitele u poskytovatelů investičních služeb v České republice. Po marném uplynutí zákonné lhůty se počítá s tím, že se listinné akcie na majitele stanou akciemi na jméno, a to ke dni v zákoně stanoveném. Nebudou-li následně tyto akcie předloženy společnosti k vyznačení relevantních změn, popř. výměně, ztratí jejich akcionáři po dobu prodlení veškerá práva s těmito akciemi spojená. Napříští se tedy předpokládá, že ak-

ciové společnosti budou moci vydávat akcie na majitele jen jako zaknihované či imobilizované cenné papíry.

Navrhovatelé odhadují, že celkové náklady na provedení nové právní úpravy budou odvislé od toho, jakou variantu akciová společnost zvolí. V případě, že si zvolí přeměnu akcií na majitele na akcie na jméno, lze náklady odhadem vyčíslit řádově na 20 až 30 tisíc korun českých, a to v závislosti na objemu emise. Kdyby se všech 13 tisíc akciových společností s akciemi na majitele, registrovaných v České republice, rozhodlo pro tuto variantu, celkové náklady by odhadem převýšily 390 milionů korun českých. V případě volby zaknihování či imobilizace akcií na majitele budou náklady odvislé od výše poplatků za emise zaknihovaných akcií a od poplatků vynaložených na vedení účtu u Centrálního depozitáře nebo u schovatele. Odhadem by tak celkové náklady mohly převýšit částku 20 milionů korun českých ročně (jako poplatky hrazené Centrálnímu depozitáři).

Jakkoli vysoké by bylo zatížení podnikatelského sektoru, navrhovatelé očekávají, že taková zátěž bude vykompenzována vyšší transparentností, která povede k efektivnosti a hospodárnosti při nakládání s veřejnými prostředky a zvýší investiční atraktivitu České republiky.

Otázkou však zůstává, zda lze vůbec primární cíl předkládaného návrhu zákona opravdu naplnit. Tj., zda lze rozkrýt vlastnické vazby a tím dosáhnout vyšší transparentnosti v podnikatelském prostředí a napomoci odhalování pachatelů trestní činnosti. Identifikaci vlastníka akcií totiž zjistíme toliko z toho, kdo je jako formální vlastník veden. Skutečného vlastníka, tedy osobu fakticky akcie ovládající, tím však i nadále nezjistíme. Tak je to i v případě, kdy je akcie vlastněna zahraniční anonymní společností, což bude pravděpodobně nejčastější případ. Tímto tak akciová společnost bude i nadále poskytovat anonymitu svým skutečným vlastníkům. ●

Monika Kajánková
Weinhold Legal, v. o. s.

WEINHOLD LEGAL

INZ. Autocentrum Dojáček

ČERMÁK a spol.

advokátní a patentová kancelář
law and patent office

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. patří k největším a nejuznávanějším v České republice. Poskytujeme komplexní právní služby podnikatelské sféře i jednotlivcům. Specializujeme se především na právo průmyslové, na problematiku ochrany duševního vlastnictví a na obchodní právo v nejširším slova smyslu.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. je velmi často vyhledávána domácí i zahraniční klientelou, čemuž každoročně odpovídá její umístění v prestižním přehledu The European Legal 500, průvodci světem advokátních kanceláří, který je široce respektován pro svou nezávislost a objektivitu. V oboru průmyslového práva a jiného duševního vlastnictví advokátní kancelář Čermák a spol. pravidelně zaujímá přední místa v oborech rozhodování sporů, obchodní právo a právo společností.

Společnost Čermák a spol. získala v letech 2010, 2011 a 2012 cenu „IP Law Firm of the Year“, udělovanou Managing Intellectual Property, pro Českou republiku a cenu „Právnícká firma roku 2010 a 2011 v oblasti duševního vlastnictví“ a „Právnícká firma roku 2011 v oblasti práva informačních technologií“ udělovanou společností EPRAVO.CZ, akciová společnost.

Advokátní kancelář Čermák a spol. poskytuje veškeré právní služby nejen v rámci České republiky, ale i na Slovensku a na evropské úrovni (zejména zastupování před Evropským patentovým úřadem a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu). Většina klientů především v oblasti průmyslových práv využívá výhod vyplývajících ze zastupování jedinou kancelář v obou zemích. Centrální evidenci převzatých kauz vede pražská kancelář, která v takových případech obvykle zajišťuje i styk s klienty.

Své právní služby poskytujeme v českém, slovenském, anglickém, německém a francouzském jazyce.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. | Elišky Peškové 15 | 150 00 Praha 5 |
| tel.: +420 296 167 111 | fax: +420 224 946 724 | e-mail: intelprop@apk.cz |

www.cermakaspol.cz

Zánik zástavního práva k pohledávce na běžném účtu

V bankovní praxi se objevil problém, zda zaniká zástavní právo banky k pohledávce na běžném účtu, jestliže zůstatek na tomto účtu klesne do záporné hodnoty (do debetu). Když banka poskytuje svému klientovi úvěr, sjednává si s ním často jako zajišťovací prostředek k zajištění závazku splatit úvěr právě své zástavní právo k jeho pohledávce klienta na běžném účtu vedeném u této banky.

Problematickou se jeví skutečnost, že zástava banky, tj. hodnota zastavené pohledávky, nemusí být v čase konstantní. Naopak, stav (zůstatek) peněžních prostředků na běžném účtu bývá v praxi značně proměnlivý. Zejména v případech, kdy je běžný účet využíván pro platební styk, se nezřídka stává, že zůstatek na běžném účtu změní své saldo i několikrát za den. Může se dokonce stát, že se zůstatek účtu dostane do debetu, ať už povoleného (např. z důvodu poskytnutého kontokorentního úvěru) či nepovoleného (např. z důvodu zúčtování operací s platební kartou vydanou k danému běžnému účtu). Ať tak či onak, je zřejmé, že banka může mít zástavní právo k pohledávce klienta, jejíž hodnota se v čase mění.

Z toho, že hodnota pohledávky může v určitém okamžiku klesnout na nulu a dokonce i pod ní, bývá někdy vyvozován zánik této pohledávky jako zástavy podle ustanovení § 170 odst. 1 písm. b) obč. zák. V důsledku zániku zástavy má pak dojít i k zániku zástavního práva banky. Jestliže je později běžný účet znovu kreditován novými platbami a ve prospěch účtu jsou připsány nové peněžní prostředky, pak podle tohoto názoru tyto nové peněžní prostředky jsou novou pohledávkou majitele účtu za bankou, na kterou však již nedosahuje zástavní právo banky. To by pak mělo mimo jiné za následek, že banka by byla povinna např. při exekuci pohledávky z účtu povinného – zástavního dlužníka, tyto peněžní prostředky vyplatit.

S tímto názorem nelze souhlasit. Je nanejvýš sporný závěr, že poklesem zůstatku na běžném účtu do debetu dojde k zániku zástavy, tj. zastavené pohledávky klienta.

Uzavřením smlouvy o běžném účtu vznikne mezi bankou a jejím klientem (majitelem účtu) smluvní vztah. Smlouvou o běžném účtu se banka zavazuje zřídit od určité doby v určité měně účet pro jeho majitele, přijímat na zřízený účet peněžní prostředky, vyplácet z něj peněžní prostředky nebo z něj či na něj provádět jiné platební transakce (§ 708 obč. zák.). Běžný účet má povahu zúčtovacího instrumentu, na nějž banka připsuje a z něhož odepisuje peněžní prostředky svého klienta, majitele účtu.

Ze vztahu mezi bankou a majitelem účtu vznikne zpravidla pohledávka majitele účtu vůči bance. Výše této pohledávky odpovídá stavu aktuálního zůstatku na účtu.

Je pravdou, že v případě debetního (záporného) zůstatku na účtu se situace obrátí a věřitelem se stává banka, která má najednou pohledávku za svým dlužníkem, tj. majitelem účtu. Tato výměna rolí, ať už dočasná (způsobená např. nezúčtováním došlých plateb na účet) nebo dlouhodobá, však nemění nic na tom, že mezi bankou a majitelem účtu stále existuje původní smluvní vztah založený smlouvou o běžném účtu a stále tu existuje jedna pohledávka a tomu odpovídající závazek.

Pohledávka majitele účtu vůči bance má jako každá jiná pohledávka svou druhou stranu, to je závazek banky vůči majiteli účtu. Závazky zanikají způsoby uvedenými v občanském a obchodním zákoníku. Ani závazek banky nemůže zaniknout jinak než způsobem uvedeným v občanském a obchodním zákoníku, tedy nejčastěji splněním závazku. Mezi důvody zániku závazku však není uveden pokles hodnoty pohledávky. Pohledávka majitele účtu tak stále existuje. Pokud pohledávka existuje, nemůže ani zaniknout jako zástava podle § 170 odst. 1 písm. b) obč. zák.

Kdykoli je později ve prospěch běžného účtu připsána nějaká došlá platba, která vrátí stav běžného účtu zpět do kreditní (kladné) hodnoty, má majitel účtu opět pohledávku vůči bance. Změnou stavu účtu nevzniká žádný nový smluvní vztah ani nedojde ke změně v obsahu již založeného smluvního vztahu. Nemůže tak

vzniknout nějaká „nová“ pohledávka. Jedná se o jednu a tu samou pohledávku, ke které si banka zřídila zástavní právo.

Kdyby měl platit závěr, že zástavní právo zanikne poklesem hodnoty pohledávky do debetu, pak by majitel účtu – zástavní dlužník způsobil zánik zástavního práva jednoduše tím, že si své peníze ze zastaveného účtu v hotovosti vybere či je převede na jiný účet. Tím by zástavní právo banky zaniklo. Když by potom peníze na zastavený účet vložil zpět nebo je tam nechal bezhotovostně převést, možná by si tím vykoledoval zájem Finančního analytického útvaru, ale banka by už k této pohledávce zástavní právo neměla (zřejmě by si ho musela znovu smluvně zřídit). Domnívám se, že z hlediska právní jistoty zástavního věřitele to je naprosto nepřijatelný závěr.

Dovoluji si tedy uzavřít, že snížením hodnoty zůstatku na běžném účtu, třeba až k nule, nedojde k zániku zástavy a zástavní právo banky k pohledávce nadále trvá. ●

Mgr. Michael Mann, advokát
Advokátní kancelář Zrůstek, Lůdl a partneři v.o.s.

Právní odpovědnost dodavatele za spáchání správního deliktu dle ustanovení § 120a zákona o veřejných zakázkách a rizika z toho vyplývající

Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“) zakotvoval v době svého schválení a nabytí účinnosti pouze právní odpovědnost zadavatele za porušení povinností stanovených tímto zákonem.

Až novelou ZVZ č. 417/2009 Sb. bylo s účinností od 1. 1. 2010 do ZVZ doplněno ustanovení § 120a, které upravilo rovněž určité správní delikty dodavatelů. Odstavec 1 písm. a) tohoto paragrafu upravuje právní odpovědnost dodavatele za spáchání správního deliktu, jehož se dopustí tím, že předloží k prokázání splnění kvalifikace informace nebo doklady, které neodpovídají skutečnosti a mají nebo mohou mít vliv na posouzení kvalifikace dodavatele.[1] Cílem novely bylo posílit odpovědnost dodavatelů za porušení postupu v zadávacích řízeních, zejména za uvádění nepravdivých údajů majících vliv na posouzení kvalifikace dodavatele.

Je skutečností, že dosud uplynula poměrně krátká doba od nabytí účinnosti této novely ZVZ, což neumožnilo vytvoření ustálené rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“), resp. soudů v této oblasti. To platí nejen pro posuzování stanovených podmínek odpovědnosti dodavatelů, ale i pro ukládání sankcí včetně zákazu plnění veřejných zakázek a vedení rejstříku osob se zákazem plnění veřejných zakázek (§ 144 ZVZ),

tzv. black listu, „černé listiny dodavatelů“. Další vývoj v posuzování uvedených otázek může být ovlivněn i chováním dodavatelů a je naprosto legitimní úvaha, čeho by se měl dodavatel z hlediska § 120a ZVZ vyvarovat, resp. zda a do jaké míry lze ze strany dodavatelů předejít správnímu postihu dle novely ZVZ.

Pokud jde o podmínky odpovědnosti dle ustanovení § 120a odst. 1 písm. a) ZVZ, tj. odpovědnosti za předložení informací nebo dokladů neodpovídajících skutečnosti k prokázání splnění kvalifikace, jedná se o odpovědnost objektivní, tj. bez ohledu na zavinění, ať již ve formě nedbalosti či úmyslu. Tohoto správního deliktu se dopustí ten, kdo doklady o kvalifikaci předloží, tedy ten, kdo učiní příslušný úkon. Zatímco při podání žádosti o zápis do seznamu kvalifikovaných dodavatelů a vydání certifikátu v systému certifikovaných dodavatelů žadatel (dodavatel) předkládá své doklady, u dokladů k prokázání splnění kvalifikace může dodavatel do nabídky či žádosti o účast předložit doklady o kvalifikaci subdodavatele, což však nezabývá dodavatele odpovědnosti za tento správní delikt. Dodavatel tedy odpovídá rovněž za doklady o kvalifikaci dodané jemu subdodavatelem. Tohoto správního deliktu se totiž dopustí ten, kdo doklady o kvalifikaci předloží, tedy dodavatel. Z ustanovení § 120a odst. 2 ZVZ pak vyplývá, že ÚOHS je povinen, ukládat-li sankci za správní delikt dle § 120a odst. 1 písm. a), vždy uložit jak pokutu (do 20 mil. Kč[2]), tak i zákaz plnění veřejných zakázek (na dobu tří let), nemůže si vybrat pouze jednu z obou uvedených sankcí.

O výše uvedených podmínkách odpovědnosti dle § 120a ZVZ není z hlediska záměru zákonodárce ani v odborné literatuře sporu. Určité spory či pochybnosti však mohou nastat v případech, kdy jde o aplikaci uvedeného ustanovení na postup dodavatele, jestliže má nést odpovědnost např. i za reference svého subdodavatele, které skutečnosti neodpovídaly.

V odborné literatuře k § 120a ZVZ bývá doporučováno[3], že s ohledem na objektivní odpovědnost dodavatele se jeví jako vhodná zvýšená kontrola údajů poskytnutých subdodavatelem ze strany dodavatele, neboť v mezním případě může subdodavatel předložit nesprávné doklady s úmyslem vyřadit dodavatele z trhu veřejných zakázek. Byly publikovány i právní názory, že nelze případné porušení ZVZ přičítat k tíži dodavatele, který nesprávné údaje subdodavatele pouze předložil zadavateli, aniž by jakkoli ovlivňoval jejich obsah. V zásadě by neměl být nikdo odpovědný za porušení zákona třetí osobou, proto by ani dodavatel neměl nést odpovědnost za správní delikt podle § 120a odst. 1 písm. a) ZVZ, pokud nebyl autorem nepravdivé informace předložené zadavateli k prokázání splnění kvalifikace.[4] Tuto zásadu ovšem nelze z nynějšího znění § 120a ZVZ dovodit; toto ustanovení

umožňuje ve své podstatě, v rozporu se zásadami správního procesu, sankcionovat dodavatele jako účastníka řízení za porušení právní povinnosti způsobené osobou třetí, která sama dle konstrukce § 120a paradoxně nemůže být za své porušení sankcionována. Nicméně pokud nebude toto ustanovení zrušeno Ústavním soudem nebo novelizováno, je nutno je respektovat.

Jedinou možností pro dodavatele, jak se zbavit odpovědnosti za poskytnutí nesprávných údajů, ať již samotného dodavatele nebo subdodavatele, dávají za současného právního stavu společná ustanovení o správních deliktech, konkrétně § 121 ZVZ, který se vztahuje i na správní delikty dodavatelů. Ten ve svém odstavci 1 stanoví, že právníká osoba (zde dodavatel) za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní odpovědnosti zabránila. Existuje tedy možnost, aby se dodavatel vyvinul z odpovědnosti za spáchaný správní delikt. K aplikaci této možnosti vyvinění neexistuje dosud relevantní rozhodnutí ÚOHS.

Z rozhodovací praxe ÚOHS je znám jediný případ, kdy uchazeč – společnost předložil k prokázání kvalifikačních základních předpokladů nepravé a nepravdivé doklady dokládající jeho bezdlužnost, konkrétně potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení a potvrzení finančního úřadu, což mělo vliv na posouzení kvalifikace dodavatele, a kdy tato skutečnost vedla k uložení zákazu plnění veřejných zakázek a zařazení na tzv. black list. Nejednalo se o potvrzení subdodavatele, ale samotného dodavatele, přičemž bylo prokázáno a vzato za přitěžující okolnost, že doklady, které v zásadních věcech neodpovídaly skutečnosti, předložil dodavatel vědomě. Dodavateli byla za zjištěný správní delikt uložena pokuta ve výši 500 000 Kč a zákaz plnění veřejných zakázek na dobu tří let, dodavatel byl zařazen na tzv. black list a je na něm zařazen do současné doby jako jediný dodavatel.[5]

Další skutkově obdobný případ spočívající v předložení dokladu o referenci k prokázání technických kvalifikačních předpokladů, které dle ÚOHS neodpovídaly skutečnosti, skončil nakonec zastavením řízení.[6] Jednalo se o situaci, kdy vybraný uchazeč předložil referenci o realizaci veřejné zakázky s finančním objemem přesahujícím 5 mil. Kč (zadavatel požadoval nejméně 5 mil. Kč). Přitom tohoto finančního objemu uchazeč dosáhl součtem plnění ze smluv na realizovanou veřejnou zakázku, které sjednal nejen se zadavatelem, ale i s jinými zúčastněnými objednateli. Dosažení požadovaného finančního objemu tímto způsobem ÚOHS původně neakceptoval, konstatoval spáchaní správního deliktu dle § 120a odst. 1 písm. a) ZVZ. Nicméně porušení ZVZ zde nebylo hodnoceno jako vědomé, šlo o údaje poskytnuté dodavatelem a nebyla řešena možnost zbavení se odpověd-

nosti dodavatelem s poukazem na vynaložení veškerého úsilí, které lze od pachatele správního deliktu požadovat. Předmětné rozhodnutí ÚOHS bylo v druhém stupni zrušeno[7] a v následném novém řízení ÚOHS porušení zákona neshledal. ÚOHS přitom vyšel ze skutečnosti, že plnění, která byla do reference započtena, byla úzce spojená s danou zakázkou (Znojemským historickým vinobraním 2009), přestože smluvním partnerem nebyl výlučně zadavatel.

Jakkoli není k dispozici žádné vodítko z rozhodovací praxe ÚOHS k výkladu „vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno na dodavatele požadovat, aby porušení právní odpovědnosti zabránil“, a analogie z obecných právních předpisů je problematická, zastáváme názor, že na dodavatele lze požadovat nikoli veškeré, tj. absolutní úsilí k zabránění porušení právní odpovědnosti, ale pouze takové úsilí, které lze s ohledem na konkrétní podmínky – objektivně posuzováno – rozumně na dodavatele požadovat. ÚOHS by měl samozřejmě míru úsilí dodavatele posuzovat ad hoc. Nicméně se domníváme, že dodavatel by měl v každém případě jednat alespoň na úrovni obecné preventivní povinnosti dle ustanovení § 415 občanského zákoníku. Nelze vždy předjímat nesprávnost údajů subdodavatele; záleží zejména na tom, zda a jaké měl dodavatel zkušenosti se svým subdodavatelem z předchozích závazkových vztahů, zda měl o něm reference od jiných dodavatelů, apod.

Dodavatel by si měl alespoň sjednat ve smlouvě se subdodavatelem dle § 51 odst. 4 ZVZ (příp. ve smlouvě se subdodavatelem o uzavření budoucí smlouvy) nástroje k provedení kontroly údajů u zadavatele referenční veřejné zakázky a pro případ zjištění nesprávných údajů sjednat smluvní pokutu v motivující výši, např. až na horní hranici pokuty dle § 120a odst. 2 ZVZ (20 mil. Kč) a možnost odstoupení od smlouvy pro podstatné porušení smluvní povinnosti. Výslovně by mělo být ve smlouvě mezi dodavatelem a subdodavatelem uvedeno, zda subdodavatel může prokázat splnění kvalifikačních předpokladů prostřednictvím svého subdodavatele s tím, že pak ovšem nese vůči dodavateli stejnou odpovědnost, jako kdyby ji prokazoval sám, včetně smluvní pokuty a odstoupení od smlouvy.

Uvedené skutečnosti lze doporučit jednak pro posílení postavení dodavatele, jednak pro argumentaci při případném zahájení správního řízení o správním deliktu dle § 120a odst. 1 ZVZ. Dodavatel by mohl argumentovat i tím, že o subdodavatelé neměl žádné negativní informace, případně že se subdodavatelem dlouhodobě spolupracuje, tuto skutečnost doložit smlouvami, a dovozovat, že nemohl poskytnutí nepravdivých údajů u subdodavatele předpokládat.

Dosud není k dispozici žádné rozhodnutí ÚOHS, které by sankcionovalo dodavatele za

poskytnutí nepravdivých údajů jeho subdodavatelem. Je otázka, zda by dodavatel, který byl ze strany ÚOHS sankcionován v řízení o správním deliktu dle § 120a ZVZ za předložení nepravdivých referencí poskytnutých jeho subdodavatelem, měl možnost vůči němu uplatnit právo na náhradu škody.

Jak již bylo řečeno, i když ZVZ sankcionuje předložení informací nebo dokladů, které neodpovídají skutečnosti, k prokázání splnění kvalifikace, činí tak pouze vůči dodavateli. Vůči subdodavatelům nelze uplatnit odpovědnost z titulu porušení samotného ZVZ. Právní vztah mezi dodavatelem a subdodavatelem, který se podílí na prokázání splnění kvalifikace, v rámci účasti dodavatele v zadávacím řízení na veřejnou zakázku musí být dán smlouvou dle § 51 odst. 4 ZVZ (případně smlouvou o uzavření budoucí smlouvy), přičemž z povahy smluvních stran plyne, že se bude jednat o smlouvu v režimu obchodního zákoníku. Proto přichází obecně v úvahu odpovědnost subdodavatele vůči dodavateli za porušení povinnosti ze závazkového vztahu (smluvní povinnosti) dle ustanovení § 373 a násl. obchodního zákoníku.

Tato odpovědnost je odpovědností objektivní. Zásadně jde o odpovědnost vůči druhé smluvní straně (zde vůči dodavateli). Ale dosah tohoto ustanovení je širší. Judikatura Nejvyššího soudu [8] dovodila, že existence protiprávního úkonu je dána i tam, kde škůdce porušil povinnost ze smlouvy s jinou osobou než poškozeným, jestliže závazek, k jehož porušení došlo, měl dopad do právní sféry poškozeného. V daném případě by mohlo přicházet v úvahu i porušení smlouvy subdodavatele ze smlouvy s jeho subdodavatelem.

Objektivní odpovědnost škůdce (zde subdodavatele) není absolutní. Podle ustanovení § 373 ObchZ je ten, kdo porušil právní povinnost ze závazkového vztahu, povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okol-

nostmi vylučujícími odpovědnost (§ 374 obchodního zákoníku). K vyloučení odpovědnosti (k liberaci) subdodavatele by došlo jen, jestliže by do očekávaného průběhu věcí zasáhla vnější okolnost, kterou ten, kdo je zavázán (subdodavatel), nemohl dobře překonat ani ji v době vzniku závazku nemohl předvídat.

V daném případě zastáváme názor, že porušení právní (smluvní) povinnosti by dodavatel jednoznačně prokázal a subdodavatel by nemohl argumentovat tím, že nemohl předvídat důsledky poskytnutí nepravdivé informace, tj. subdodavatel by se tedy nemohl ze své odpovědnosti vyvinut.

Dodavatel by se ovšem mohl domáhat pouze škody, která vznikla v důsledku porušení smluvní povinnosti, tedy jako následek, který je v přímé příčinné souvislosti s porušením smluvní povinnosti. Zde je třeba vzít v úvahu, v jaké fázi zadávacího řízení dodavatel byl z důvodu nepravdivých údajů subdodavatele vyloučen zadavatelem ze zadávacího řízení. Pokud by se tak stalo ve fázi posouzení kvalifikace, tj. ještě před podáním nabídek, nebyla by namístež úvaha, že by se při následném hodnocení stal vybraným uchazečem a veřejnou zakázku získal. Proto by nebylo v takovém případě možno nárokovat škodu z titulu ušlého zisku z předmětné veřejné zakázky, ale jen marně vynaložené náklady dodavatelem související s jeho účastí v zadávacím řízení (§ 380 obchodního zákoníku). Pokud by však k vyloučení došlo až po podání nabídek (např. v otevřeném řízení) a dodavatel by měl na základě podaných nabídek šanci veřejnou zakázku získat, byla by situace složitější a bylo by možno uvažovat i o náhradě ušlého zisku.

Jiná by byla situace, pokud by, kromě vyloučení z účasti v zadávacím řízení, byl dodavatel v následném správním řízení sankcionován za správní delikt dle § 120a odst. 1 písm. a) ZVZ pokutou a zákazem plnění veřejných zakázek na dobu tří let. V takovém případě by dodavatel mohl uplatňovat skutečnou škodu ve výši ulo-

žené sankce a náhradu ušlého zisku, který by mu v době zákazu pravděpodobně za obvyklých podmínek ušel (§ 381 obchodního zákoníku).

Na výše uvedené úvahy dá ovšem jasnou odpověď až rozhodovací praxe ÚOHS při posuzování správních deliktů dodavatelů podle § 120a a 121 ZVZ a případně soudní judikatura, pokud bude řešit následně spory o náhradu škody mezi sankcionovanými dodavateli a jejich subdodavateli. ●

JUDr. Roman Buzek

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Přestože poslední novela č. 55/2012 Sb. změnila celý odstavec 1, fakticky došlo pouze k doplnění nového písmene c); věcný obsah písm. a) a b) zůstal nezměněn.
- [2] Před novelou č. 55/2012 Sb. do výše 10 mil. Kč.
- [3] Např. Jurčík, R.: Zákon o veřejných zakázkách, 2. vydání, C.H.Beck, Praha, 2011, s. 595 – 597.
- [4] Grulich, T.: Nad velkou novelou zákona o veřejných zakázkách, Právní fórum (Wolters Kluwer ČR, a.s.), č. 9/2010.
- [5] Rozhodnutí č.j. S 196/2010/VZ-19174/2010/530/JWe z 23. 2. 2011.
- [6] Rozhodnutí č.j. S 174/2010/VZ-9961/2011/510/IFa ze dne 19. 3. 2012.
- [7] Rozhodnutí č.j. R 149,151/2010/VZ-3035/2011/310/EKu z 6. 3. 2011.
- [8] Rozhodnutí NS publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 56/2004.

Rödl & Partner

PRÁVNÍ PORADENSTVÍ | DAŇOVÉ PORADENSTVÍ | AUDIT
OUTSOURCING | MANAGEMENT & BUSINESS CONSULTING

Úspěch nezná hranic!
Provázíme Vás po celém světě.

Praha

Platněřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
prag@roedl.cz

Brno

Mendlovo nám. 1a
603 00 Brno
Tel.: +420 530 300 500
bruenn@roedl.cz

www.roedl.cz

Prodloužení dlouhodobého pobytu cizince – jednatele společnosti s ručením omezeným

Problematiku upravuje zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „cizinecký zákon“). V posuzovaném případě se jedná o prodloužení trvalého pobytu občana třetí země za účelem účasti ve statutárním orgánu právnické osoby (jednatele ve společnosti s ručením omezeným). Občanem třetí země je občan státu, který není členem Evropské unie a není zároveň občanem Islandu, Lichtenštejnska, Norska a Švýcarska.

Oprávnění k pobytu z důvodu účasti ve statutárním orgánu právnické osoby na území České republiky se od 1. ledna 2011 cizincům vydává pouze za účelem „podnikání“ (tj. není již vydáváno oprávnění k pobytu za účelem „účasti v právnické osobě“).

Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání se podává na pracovišti Ministerstva vnitra, Oddělení pobytu cizinců, příslušném dle místa hlášeného pobytu cizince, a to, pokud cizinec na území již pobývá za stejným účelem (např. na základě víza k pobytu nad 90 dnů nebo na základě povolení k dlouhodobému pobytu).

Žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti jeho dosavadního víza nebo dlouhodobého pobytu. V případě, že by podání žádosti ve lhůtě zabránily důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do tří pracovních dnů po zániku těchto důvodů.

Žádost se podává na vyplněném formuláři, ke kterému musí cizinec předložit všechny nezbytné přílohy, přičemž se musí jednat o originály nebo úředně ověřené kopie těchto dokumentů. Všechny předkládané dokumenty musí být vyhotoveny v českém jazyce nebo do češtiny úředně přeloženy. Cizozemské veřejné listiny musí být navíc opatřeny vyšším ověřením (apostila, superlegalizace).

Žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat osobně. V případě, že bude žádost podána jiným způsobem (elektronicky, poštou, zmocněným zástupcem), řízení o žádosti není zahájeno, pokud se cizinec osobně nedostaví do pěti dnů na pracoviště Ministerstva vnitra, kam byla žádost podána.

K žádosti v posuzovaném případě je nutno předložit následující přílohy:

- cestovní pas;
- doklad o zajištění ubytování včetně příslušného výpisu z katastru nemovitosti;
- 2 fotografie;
- doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob;
- doklad o zápisu cizince jako jednatele v obchodním rejstříku ohledně příslušné obchodní společnosti, ve které cizinec funkci jednatele vykonává (dále jen „obchodní společnost“);
- potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že tento cizinec nemá vymahatelné nedoplatky;
- potvrzení příslušné správy sociálního zabezpečení o tom, že cizinec nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále;
- potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že obchodní společnost nemá vymahatelné nedoplatky;
- potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že obchodní společnost nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále;
- na požádání platební výměr daně z příjmu;
- doklad o cestovním zdravotním pojištění, a na požádání doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. V této souvislosti je praktické podotknout, že doklad o cestovním zdravotním pojištění se nevyžaduje od cizince, který je účastníkem veřejného zdravotního pojištění, což jednatel, který má za výkon funkce jednatele příjem ze závislé činnosti (viz níže) nepochybně je;
- správní poplatek ve výši 2500 Kč.

Podrobněji k dokladu prokazujícímu úhrnný měsíční příjem cizince

Pokud je cizinec jednatelem právnické osoby a tento má příjmy pouze za výkon této funkce (příjem ze závislé činnosti a funkčních požitků), předloží cizinec potvrzení příslušné obchodní společnosti o výši průměrného čistého měsíčního příjmu a doklad, ze kterého bude vyplývat nárok na jeho odměnu, a její výše, případně způsob jeho odměňování (zejména smlouva o výkonu funkce podle § 66 odst. 2 obchodního zákoníku nebo zápis z valné hromady společnosti, popř. vnitřní předpis společnosti, ze kterého bude zřejmé stanovení odměn příslušného jednatele).

Je však nutné prokázat úhrnný měsíční příjem cizince, který současně splňuje požadavky pravidelnosti a stálosti takového příjmu. Za prokázání takového příjmu tedy nelze považovat předložení jednorázového výpisu z účtu o zůstatku na účtu.

Výše úhrnného měsíčního příjmu cizince a společně s ním posuzovaných osob nesmí být nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob.

Částka životního minima jednotlivce – tedy cizince, který není posuzován společně s jinými osobami – činí dle nařízení vlády 409/2011 Sb. měsíčně 3 410 Kč.

Nejvyšší částkou normativních nákladů na bydlení u žádosti podaných v období od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2012 je podle nařízení vlády č. 408/2011 Sb.:

- 7 068 Kč u jedné osoby
- 10 144 Kč u dvou osob v rodině
- 13 813 Kč u třech osob v rodině
- 17 269 Kč u čtyř a více osob v rodině

Celková částka, jejíž výši musí doložený úhrnný měsíční příjem splňovat pro účely doložení dokladu o zajištění prostředků k uvedeným druhům povolení k pobytu, je tedy součet částek životního minima žadatele a společně s ním posuzovaných osob podle výše uvedených kritérií a odpovídající částky normativních nákladů na bydlení.

Pokud cizinec věrohodně prokáže, že na bydlení své a příp. s ním společně posuzovaných

osob vynakládá jinou částku než tu, která je určena částkou normativních nákladů na bydlení, vypočítá se nutný měsíční příjem součtem částek životních minim a skutečných prokázanych nákladů na bydlení.

Náklady na bydlení tvoří nájemné nebo jiná částka placená za poskytnutí ubytování, a dále náklady za plyn, elektřinu, vodné, stočné, odvoz odpadu a centrální vytápění nebo za pevná paliva, pokud tyto náklady za plnění poskytovaná v souvislosti s užíváním bytu nebo jiného prostoru určeného k bydlení nejsou zahrnuty do nájemného, popř. do částky placené za poskytnutí ubytování.

Závěrem lze říci, že prodloužení dlouhodobého pobytu cizince – člena statutárního orgánu a zároveň občana třetí země – bylo nedávnou změnou cizineckého zákona opět značně ztíženo a nezbývá než cizinci či jeho právnímu zástupci popřát při podávání žádosti „pevné nervy“, neboť jistě nelze očekávat, že úředníci Ministerstva vnitra budou skutečnost, zda jednotlivé přílohy žádosti odpovídají požadavkům zákona, posuzovat shovívavě. ●

Mgr. Regina Huntley
advokátka/Senior Associate
Rödl & Partner, v.o.s.

Rödl & Partner

Hromadné postoupení pohledávek jako forma dispozice s rizikovým portfoliem NPL (non-performing loans)

Finanční krize roztočila, mimo jiné, spirálu dvou na sobě úzce závislých světů: procentní nárůst toxických bankovních úvěrů, ať již spotřebitelských nebo korporátních nejen v České republice resp. střední Evropě, ale i celosvětově, je stíhán stále se zpřísňující regulací obezřetného podnikání bank. Nová pravidla stanovování rizikové váhy aktiv a důraz na jejich poměr ke kapitálu banky, Tier 1 ve výši devíti procent, to vše staví bankovní sektor před nutnost přizpůsobit procesy, systémy a způsoby řízení rizik „nové éře“ a nové dynamice na trhu poskytování finančních služeb. Otázka, jak naložit s nesplácenými úvěry, se tím stává čím dál aktuálnější.

Při dispozicích s problémovými úvěry má banka na výběr z celé řady variant. Kromě postoupení pohledávek může volit mezi refinancováním, dočasným vzdáním se části práv z konkrétní úvěrové smlouvy, anebo akcelerací a případnou realizací zajištění. Rozhodnutí pro tu či onu alternativu bude závislé na celé řadě faktorů, jako např. (i) poměr rizikově vážených aktiv k celkovému kapitálu; (ii) výše dlužné částky a hodnoty zajištění; (iii) administrativní a transakční náklady zvolené varianty; anebo (iv) státní příslušnosti dlužníka – je-li dlužník cizinec, může být realizace zajištění takto nespláceného úvěru složitější.

Proč postoupení pohledávek?

Na rozdíl od ostatních způsobů může postoupení pohledávek bance vyřešit hned dva problémy najednou. Banka se jednak postoupením problémových úvěrů zbaví rizikově vážených aktiv a „vylepší“ tak svůj kapitál. A na druhé straně, v důsledku stále se zvyšující po-

ptávky po koupi problémových úvěrů může své rizikové portfolio „výhodněji“ prodat, případně efektivněji utopit náklady.

Banky jsou jako regulované subjekty podrobeny rozsáhlému dohledu. Jakákoliv dispozi-

ce s podnikem banky či jeho částí, fúze nebo rozdělení banky, může být provedena jen s předchozím souhlasem České národní banky. Naproti tomu k postoupení pohledávek z problémových úvěrových smluv banka předchozí souhlas České národní banky nepotře-

buje. K postoupení se nevyžaduje ani souhlas dlužníka, neboť, je-li mu změna věřitele bankou prokázána, není z jeho pohledu podstatné, zda k cessi platně či vůbec došlo (23 Cdo 3002/2009). Oznámení změny věřitele bankou dále vylučuje povinnost změnu prokázat nabyvatelem pohledávky.

Ze strany poptávky pak vychází této formě dispozice s rizikovým portfoliem vstříc rozhodnutí Evropského soudního dvora č. C-93/10 (GFKL Financial Services AG), dle kterého není postoupení pohledávek z nesplácených úvěrů za cenu nižší, než činí jejich nominální hodnota, předmětem DPH, pokud rozdíl mezi nominální hodnotou a kupní cenou pohledávek odráží v okamžiku jejich postoupení jejich skutečnou ekonomickou hodnotu. Rozdíl totiž

58/2006). Nutno podotknout, že daňový subjekt bude muset v tomto ohledu unést důkazní břemeno před svým správcem daně.

Postoupení pohledávky a bankovní tajemství

Dřívější diskuze ohledně otázky možného porušení bankovního tajemství postoupením pohledávky z bankovních obchodů vyřešil Nejvyšší soud tak, že postoupením pohledávek ze smlouvy o úvěru, se kterou úhradou je dlužník v prodlení, banka povinnosti z bankovního tajemství neporušuje (29 Odo 1613/2005).

Náležitosti smlouvy o postoupení pohledávek

Smlouva o hromadném postoupení pohledávek z nesplácených úvěrů se co do náležitostí nebude lišit od klasické postupní smlouvy. Vyžaduje písemnou formu, označení účastníků i dostatečně určitou identifikaci postupovaných pohledávek, přičemž předmětem postoupení mohou být jak pohledávky budoucí nebo podmíněné, tak i pohledávky sporné.

Identifikace pohledávky při transakcích s nesplácenými úvěry

Je zásadně na účastnících, jaká identifikační kritéria postupovaných pohledávek zvolí. Je-li zjištělné, o jakou pohledávku jde, není-li ji možno zaměnit s pohledávkou jinou (32 Cdo 690/2009) a je-li zjištělné, jak a kdy byla postoupena, bude specifikována určitě. Nezaměnitelnou identifikaci postupovaných pohledávek lze, při splnění určitých okolností, provést např. i odkazem na čísla postupitelo- vých faktur (32 Odo 1242/2005), analogicky tedy úvěrových smluv či údajů o osobách dlužníků s uvedením předmětů plnění (29 Odo 775/2004). Identifikace může být provedena i v jiné listině (20 Cdo 3106/2008), což je praktické právě při hromadném postupování úvěrových smluv. Naproti tomu, uvedení právního důvodu vzniku či právní kvalifikace pohledávek povinnou náležitostí není, přičemž na záadu by neměla být ani chybná právní kvalifikace titulu pohledávky (31 Cdo 678/2009). Zvláštní pozornost je však vždy třeba věnovat situacím, kdy se ze základního smluvního vztahu postupují pouze některé pohledávky. Každé takové postoupení totiž vyžaduje zvláštní specifikaci (31 Cdo 678/2009) a pro potřeby hromadného postoupení je nelze doporučit.

nepředstavuje odměnu za službu postupníka a odpovídá spíše zvýšenému riziku platební neschopnosti dlužníků. Fakt, že nominální výše pohledávky postoupené za úplatu vždy nevyhovuje o její skutečné hodnotě v době postoupení, dovodil i Nejvyšší soud (29 Odo

Ujednání o ceně

Ujednání o ceně za postoupení není obligatorní náležitostí smlouvy o postoupení pohledávky, jeho absence by však nutně vedla k závěru o bezúplatnosti postoupení. Cenu, resp. způsob jejího určení, je tedy nutno dohodnout vždy v době uzavření smlouvy. Na druhou stranu může být cena resp. způsob jejího určení dohodnuta zvlášť a ve smlouvě stačí uvést odkaz na listinu, která ji bude obsahovat.

Příslušenství a zajištění

Nebylo-li sjednáno něco jiného, přechází s postoupenou pohledávkou zásadně i její příslušenství, všechna práva s ní spojená, jakož i její zajištění, bez ohledu na jejich případnou samostatnou uplatnitelnost (32 Odo 473/2005) i splatnost (32 Odo 469/2005). Je však vždy nutné zkoumat, jaká pohledávka byla smlouvou postoupena.

Odpovědnost za úplatné postoupení

Při sjednávání úplatné postupní smlouvy by obě strany transakce měly věnovat zvýšenou pozornost nastavení parametrů ujednání o obsahu pohledávek, a to především s ohledem na možnou zákonnou odpovědnost spojenou s jejich kvalitou, pravostí a existencí. Zvážit by dále měly zakotvení limitace náhrady škody, ustanovení o odpovědnosti za dobytost pohledávky aj. Jakákoliv dispozice s nespláceným portfoliem formou postoupení pohledávek se také neobejde bez předchozí či následně důkladné prověrky postupovaných úvěrových smluv – due diligence. Jejím předmětem by mělo být především zkoumání platnosti úvěrových smluv a jejich jednotlivých ujednání, možného zákazu postoupení pohledávky, kontrola druhu zajištění a jeho existence, promlčení aj. Závěry této prověrky totiž mohou mít dopad na cenu postoupení. ●

**Mgr. Miroslav Gejdoš, advokátní koncipient
Schönherr s.r.o.**

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

www.das.cz
Infolinka 800 10 55 10

Vaše cesta k právu!

D.A.S. Vám zajistí komplexní právní servis:

- ▶ specializovanou a odbornou právní pomoc v ČR i zahraničí
- ▶ právní poradenství 24 hodin denně ZDARMA
- ▶ zastupování odborníkem v konkrétní právní problematice až do výše 500.000 Kč
- ▶ právní ochrana ve všech oblastech života: od běžného soukromého rodinného života přes motorismus a zaměstnání až po podnikání

-
- ✓ řešení problémů souvisejících s vyřizováním reklamací
 - ✓ uplatňování nároků na odškodnění
 - ✓ zastupování v trestním či přestupkovém řízení
 - ✓ spory vzniklé s ostatními pojistiteli
 - ✓ spory mezi nájemníkem a majitelem bytu či domu
 - ✓ spory týkající se motorových vozidel a řidičů
 - ✓ pracovněprávní spory

Několik poznámek k právní úpravě svěřenského fondu v novém občanském zákoníku

Právní řády některých zemí kontinentální Evropy, stejně tak jako obecně právní řády zemí common law, upravují institut tzv. trustu či svěřenectví.[1]

Do českého právního prostředí se však právní úprava svěřenského fondu nově dostává až zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (dále jen „NOZ“), a to jako určitá specifická forma správy cizího majetku.

Exkurz do právní úpravy správy cizího majetku

Institut svěřenského fondu, jenž má svůj původ v římskoprávním fideikomisu,[2] je upraven v NOZ v rámci úpravy správy cizího majetku.

Z hlediska systematiky NOZ je správa cizího majetku, včetně právní úpravy svěřenského fondu, soustředěna v části třetí, hlavě II, dílu 6, § 1400 až 1474 NOZ. Správa cizího majetku je svou povahou úpravou generální, zatímco svěřenský fond je k němu svou povahou úpravou speciální.[3]

Při správě cizího majetku vznikají práva a povinnosti principiálně jak správci, tj. osobě, která byla na základě určitého titulu pověřena správou příslušného majetku, tak beneficiantovi, tj. osobě, které svědčí či plynou určitá práva či ekonomické výhody ze spravovaného majetku.[4] NOZ výslovně předpokládá možnost plurality správců i beneficiantů. Přitom se na

straně správce předpokládá primárně osobní výkon správy, neboť vztah správce a beneficianta je založen na principu důvěry, avšak k plnění dílčích úkolů se připouští, aby jím správce pověřil i třetí osobu. Správce však odpovídá za výběr takovéto osoby.

NOZ předkládá dvě základní formy správy cizího majetku. Jsou jimi tzv. prostá správa cizího majetku a plná správa cizího majetku. Pro plnou správu cizího majetku je příznačné širší oprávnění správce v dispozici s majetkem a jejím účelem je rozmnožení stávajícího majetku, zatímco u prosté správy je primárním cílem jeho zachování.[5]

Správce musí důsledně oddělovat svůj vlastní majetek od majetku daného mu do správy, což si vyžádá vedení specifické evidence a řešení souvisejících otázek. Dále je mu uloženo plnit své povinnosti s péčí řádného hospodáře.[6] Z právního jednání správce neplynou práva a povinnosti jemu samotnému, nýbrž jeho jednání je činěno na účet beneficianta, resp. svěřenského fondu. Jedná se tak o jakousi obdobu stávající úpravy jednání komisionáře.

Svěřenský fond

Dlužno podotknout, že NOZ přebírá, byť s jistými úpravami, právní úpravu trustu obsaženou v občanském zákoníku kanadského Québecu, což může do budoucna potenciálně poskytnout určitou interpretační inspiraci.

Účel, vznik a správa svěřenského fondu

Podstatou institutu svěřenského fondu je vyčlenění určité části majetku zakladatele svěřenského fondu, která je svěřena k určitému účelu.[7] K takto vyčleněnému majetku ztrácí původní vlastník vlastnické právo, které bude nadále vykonávat svěřenský správce vlastním jménem na účet fondu. Správci náleží plná správa vyčleněného majetku, tj. právo měnit jeho podstatu, rozmnožovat ji a investovat, byť není považován za vlastníka svěřenského fondu.[8] Majetek ve svěřenském fondu však není ani ve vlastnictví osoby, které má být ze svěřenského fondu plněno.[9] Jedná se tak o specifický případ „odděleného vlastnictví“, aniž by se jednalo o věc, která nikomu nepatří ve smyslu § 1045 odst. 1 NOZ.[10]

Z hlediska účelu, k jehož naplnění byl svěřenský fond vytvořen, stanoví NOZ členění na svěřenské fondy veřejně prospěšné a soukromé. Rozdíl mezi nimi je zejména v tom, zda lze svěřenský fond zřídit za účelem dosahování zisku (soukromý svěřenský fond), či nikoli (veřejně prospěšný svěřenský fond).[11]

Vznik svěřenského fondu je podmíněn existencí statutu svěřenského fondu ve formě veřejné listiny. Přitom ohledně způsobu vzniku svěřenského fondu připouští NOZ dvě formy, a to, vznik smlouvou nebo pořízením pro případ smrti. Obligatorním předpokladem vzniku svěřenského fondu je dále skutečnost, že svěřenský správce přijme pověření ke správě fondu. V případě, kdy by správce odmítl přijmout pověření ke správě fondu a ani náhradní správce (pokud je možné jej ustanovit) takové pověření nepřijme, by patrně k vytvoření svěřenského fondu nedošlo.

Zúčastněné subjekty

Svěřenským správcem může být jakýkoli svéprávný člověk. Stanoví-li tak zákon, může jím být i právnická osoba. Pokud je však svěřenský správce zároveň zakladatelem nebo osobou, která má být ze svěřenského fondu plněno, musí zde být určen minimálně jeden další správce, který je odlišný od zakladatele nebo obmyšleného tak, aby byla zajištěna určitá nezávislost správy fondu. Takoví správci pak musí právně jednat společně. Svěřenský správce je jmenován a odvoláván zakladatelem fondu, příp. může být zakladatelem ve statutu zvolen i jiný způsob jmenování nebo odvolávání správce.

Dalším subjektem je osoba zakladatele a zvláště pak obmyšleného. Zakladatel může jmenovat osobu obmyšleného a určit mu plnění ze svěřenského fondu. Neučiní-li tak zakladatel, bude jmenování obmyšleného spadat do působnosti svěřenského správce. V případě fondu zřízeného k soukromému účelu vybírá správce osobu obmyšleného z okruhu osob určených statutem. Obmyšlenému náleží plnění, jenž může být reprezentováno poskytováním plodů, užitků, výnosů ze svěřenského fondu nebo podílů z nich, anebo vydáním podstaty nebo podílu na podstatě svěřenského fondu při jeho zániku.

Dohled nad správou svěřenského fondu

Výkon dohledové pravomoci, ve smyslu kontroly, je svěřen zakladateli, resp. jeho právním nástupcům, obmyšlenému a případně i dalším osobám, určí-li tak statut. Není-li ještě zřejmá osoba obmyšleného nebo nelze-li ho v daném okamžiku určit a zakladatel nesevěřil výkon dohledové pravomoci v zájmu obmyšleného žádné osobě, jmenuje takovou osobu soud.

Vůči osobám nadaným dohledovou pravomocí má svěřenský správce mj. různé informační povinnosti a je jim povinen na žádost umožnit

kontrolu dokladů o svěřenském fondu a poskytnout další informace, např. podat zprávu o své činnosti ve vztahu ke svěřenskému fondu a hospodaření.

Soud může svěřenskému správci na návrh zakladatele, obmyšleného nebo osob, které na tom mají právní zájem, uložit nebo zakázat určité jednání, příp. i správce odvolat a jmenovat nového. Tyto osoby se zároveň mohou dovolat neplatnosti právního jednání, jímž je fond či právo obmyšleného poškozeno. Toto právo je však limitováno zásadou ochrany práv třetích osob. Nemůže tak být uplatněno, pokud by vedlo k újmě třetích osob, což však může vyvolat otázku, jak bude tato skutečnost soudem ověřována, resp. prokazována. Dále je soud za stanovených okolností oprávněn rozhodnout i o zrušení svěřenského fondu, o změně účelu veřejně prospěšného svěřenského fondu či o změně statutu fondu.

Zánik svěřenského fondu

Svěřenský fond zaniká obvyklými způsoby, jakými jsou uplynutí doby, na kterou byl svěřenský fond založen, dosažením sledovaného účelu fondu nebo rozhodnutím soudu. V případě fondu zřízeném za soukromým účelem rovněž v důsledku vzdání se práv na plnění všemi

obmyšlenými. V případě úmrtí správce fyzické osoby nebo zániku správce právnické osoby nedochází automaticky k zániku svěřenského fondu, ale je ustanoven nový správce, a to buď dle podmínek uvedených ve statutu, nebo soudem na návrh osoby, která na tom má právní zájem.

Při zániku správy se majetek fondu vydává obmyšlenému a není-li ho, tak zakladateli fondu. Tuto povinnost plní svěřenský správce. Není-li ani obmyšleného ani zakladatele, připadá majetek fondu státu. To z toho důvodu, že správce svěřenského není jeho vlastníkem. V případě fondu, jenž byl zřízen za veřejně prospěšným účelem, je majetek převeden do jiného svěřenského fondu nebo vlastnictví právnické osoby, jejíž účel je co možná nejbližší původnímu účelu fondu. Způsob naložení s majetkem pro případ zániku však může být odlišně upraven ve statutu. Svěřenský fond zaniká až okamžikem vydání, příp. převedení majetku.

Závěr

Zavedení institutu svěřenského fondu jakožto specifické formy správy cizího majetku je jistě žádoucím krokem v rámci tzv. rekodifikace soukromého práva v České republice, a to jak z pohledu vytvoření podmínek pro realizaci smluv-

ni volnosti a zájmů jednotlivců, tak i z hlediska možnosti realizace veřejně prospěšných zájmů.

Vzhledem ke skutečnosti, že institut svěřenského fondu, resp. obdobné právní instituty, jsou běžnou součástí vyspělých právních řádů jak v oblasti common law, tak i na evropském kontinentu, lze považovat jeho zavedení za pozitivní krok. Samozřejmě, jako v případě každého nového právního institutu, se konkrétní přínosy, ale i slabší stránky projeví až s odstupem času, při jeho využívání v každodenním životě. Nicméně, s ohledem na inspiraci dlouhodobě osvědčeným modelem, věřme, že výhody a praktická využitelnost svěřenských fondů budou výrazně převládat. Při tom je nutno pamatovat také na potřebu dotvoření adekvátních souvisejících pravidel, jako jsou mj. daňové či účetní předpisy, tak, aby tento nový a užitečný institut mohl být skutečně životaschopným. ●

Mgr. Jiří Duba, advokátní koncipient

Mgr. Zdeněk Husták, of counsel

BBH, advokátní kancelář, v.o.s.

Poznámky

- [1] Trust je zpravidla definován jako právní vztah, kterým zakladatel trustu svěřuje majetek do moci správce ve prospěch beneficianta nebo pro jiný zvláštní účel. Srov. např. WESTWOOD, H., RIEGELS, C. et al. *British Virgin Islands, Commercial Law*. Hong Kong : Sweet & Maxwell, 2012, str. 457.
- [2] Fideikomis byl původně jen zvláštním typem odkazu, kterým zůstavitel vyjadřoval žádost, aby bylo plněno ve prospěch třetí osoby. Později se z této žádosti stala právní povinnost, kdy dědic či jiná osoba byla povinna převést pozůstalost na odkazovníka.
- [3] Viz důvodová zpráva k § 1448 až 1452 NOZ.
- [4] Hned úvodní ustanovení dílu upravujícího správu cizího majetku (§ 1400 odst. 1 NOZ) vymezuje, která osoba je považována za správce („každý, komu je svěřena správa majetku, který mu nepatří“), a která za beneficianta (ten, v jehož prospěch je správa prováděna). Uvedené vymezení inklinuje k neformálnímu pojetí těchto osob s důrazem na materiální stránku.
- [5] Jako určitou paralelu je možno uvést srovnání se stávajícím institutem správy cenných papírů dle § 36 odst. 1 zákona

č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů. Pro smlouvu o správě cenných papírů je charakteristický právě závazek správce vykonávat práva spojená s cenným papírem, tj. obdobně, jako je tomu u prosté správy dle NOZ, být v dalším, např. ve výkonu předkupních práv, lze spatřovat i určité prvky plné správy, tj. správy vedoucí k rozmožnění majetku svěřenského fondu.

Paralelu s institutem plné správy cizího majetku dle NOZ lze potom vidět kupř. ve stávajícím institutu smlouvy o obhospodařování cenných papírů dle § 37a zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, kde je obhospodařovatel, ve smluvním rámci dohodnutém se zákazníkem, nadán širokou diskrekcí k provádění nejrůznějších úkonů a dispozic s majetkem svěřeným mu do obhospodařování.

- [6] Tj. dle důvodové zprávy k § 1411 až 1418 NOZ by měl jednat čestně, věrně, prozřívavě a pečlivě se zřetelem k účelu, jehož má být správou dosaženo.
- [7] Důvodová zpráva k § 1448 až 1452 NOZ uvádí: „Svou povahou se svěřenské fondy blíží nadacím, liší se od nich však zejména

nedostatkem právní osobnosti, dočasným trváním, větší variabilitou účelu a zásadní absencí veřejnoprávního dohledu nad nimi.“

- [8] § 1456 NOZ: „Svěřenskému správci náleží plná správa majetku ve svěřenském fondu. Do veřejného seznamu nebo do jiné evidence se svěřenský správce zapisuje jako vlastník majetku ve svěřenském fondu s poznámkou „svěřenský správce“.“
- [9] Zatímco obecná část upravující správu cizího majetku používá pojem „beneficiant“, do právní úpravy svěřenského fondu byl namísto něho zapracován pojem „obmyšlený“ jako specifické označení osoby, které má být ze svěřenského fondu poskytnuto plnění.
- [10] Srov. důvodová zpráva k § 1045 až 1050 NOZ.
- [11] Srov. § 1449 odst. 2 NOZ: „Svěřenský fond zřízený k soukromému účelu slouží k prospěchu určité osoby nebo na její památku. Tento fond lze zřídit i za účelem investování pro dosažení zisku k rozdělení mezi zakladatele, zaměstnance, společníky či jiné osoby.“ a § 1449 odst. 3 NOZ: „Hlavním účelem veřejně prospěšného svěřenského fondu nemůže být dosahování zisku nebo provozování závodu.“

Rekonstrukce nemovitosti a stavební zákon

Rekonstrukce nemovitosti je komplexní proces, který, z čistě technického hlediska, nezbytně vyžaduje předchozí odbornou konzultaci stavebníka (myšleno tím investora – vlastníka nemovitosti, nikoliv subjekt fakticky stavbu provádějící) s architektem, statikem, stavitelem, apod. Nepřehlédná je však i související platná právní úprava, která upravuje podmínky realizace rekonstrukce nemovitosti, zejména nezbytná povolení, kdy se stavebník často spoléhá na nekvalifikovanou radu výše uvedených „neprávníků“ s rizikem, že stavební úřad nedocení přístup stavebníka k plnění stanovených právních povinností a zkomplikuje stavebníkovi vysněný počátek užívání si „nového“ domova. Následující text má za cíl popsat relevantní kritéria, předpoklady a řízení před stavebním úřadem ve věci zamýšlené rekonstrukce, jehož působnost povolovací a dozorová je v souvislosti s prováděním stavebních prací neopominutelná. Text rovněž upozorňuje na případné sankce spojené s provedením rekonstrukce nemovitosti v rozporu se zákonem č. 183/2006 Sb., v platném znění (dále jen „stavební zákon“ nebo „SZ“), a jeho prováděcími vyhláškami.

Právní povaha rekonstrukce

Platný stavební zákon pojem rekonstrukce, popř. rekonstrukční práce nezná, což však neznamená, že se na rekonstrukce tato zákonná úprava nevztahuje. Stavební zákon pracuje s obecnějším pojmem „stavební úprava“, jakožto změnou dokončené stavby, při které se však zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby; mění-li se vnější ohraničení stavby, jedná se podle stavebního zákona buď o nástavbu, nebo o přístavbu. Stavba pak podle definice pokrývá veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání.[1] Stavbou se podle stavebního zákona rozumí též změna dokončené stavby, konkrétně pak stavební úprava, při které se

zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení budovy.[2]

S ohledem na výše uvedené lze typickou rekonstrukční práci, spočívající v modernizaci bytové či nebytové jednotky, interiéru rodinného domu nebo bytového domu, kde se rekonstrukce dotýká jednotek a/nebo společných prostor, považovat za vyhovující vymezení stavební úpravy podle stavebního zákona. Jestliže jsme tedy dovodili působnost stavebního zákona na rekonstrukci nemovitosti, je třeba se zabývat povolovacími procesy stavebních prací, jak je upravuje stavební zákon a podmínkami jejich uplatnění na práce rekonstrukčního charakteru.

Zákonné podmínky realizace rekonstrukce

Pokud jde o povolovací procesy v rámci územního plánování, které vedou k vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, není třeba se jimi ve vztahu k rekonstrukčním pracím zabývat, neboť stavební úpravy územní rozhodnutí či souhlas nevyžadují[3] (srovnej se změnou dokončené stavby ve formě nástavby či přístavby, kde je tomu naopak).

Povolovacími procesy v rámci stavebního řádu je nutno se zabývat podrobněji. Stavební zákon rozlišuje v zásadě trojí režim, a to stavba (i) bez ohlášení a bez stavebního povolení, (ii) s ohlá-

šením a (iii) se stavebním povolením. Ve vztahu k rekonstrukcím se za dále popsanych okolností uplatní každý z uvedených režimů:

- stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžaduje rekonstrukce spočívající ve stavebních pracích, jimiž se nezasahuje do nosných konstrukcí stavby, nemění se vzhled stavby ani způsob užívání stavby, nevyžadují posouzení vlivů na životní prostředí (tzv. EIA) a jejichž provedení nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby;[4]
- ohlášení stavebnímu úřadu je potřeba, pokud provedení rekonstrukce povede ke změně způsobu užívání (byť části) stavby, aniž by zároveň došlo k zásahům do nosných konstrukcí stavby, změně vzhledu stavby nebo ke vzniku povinnosti zajistit posouzení vlivů na životní prostředí;[5]
- žádost o stavební povolení je pak nevyhnutelná, pokud se rekonstrukcí zasahuje do nosných konstrukcí stavby, mění se vzhled stavby, vyžaduje se posouzení vlivů na životní prostředí nebo provedení rekonstrukce může negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby.

Výrazy použité v předchozím odstavci jsou pro laika, jímž může v této konkrétní oblasti být i jinak specializovaný právník, nesrozumitelné, proto se jim budu detailněji věnovat.

Nosnou konstrukcí se obecně ve stavebnictví rozumí základ (kostra) celé stavby, která zajišťuje pevnost, stabilitu a ochranu stavby a slouží jako základ pro montáž dalších součástí a prvků. Nosná konstrukce bývá zpravidla betonová, železobetonová nebo ocelová.

Vzhled stavby je dán objektivně zjistitelnými fyzikálními charakteristikami, kterými jsou tvar, rozměry, povrch a barevnost jeho vnějších viditelných částí; rekonstrukcí, kterou se mění vzhled stavby, jsou takové úpravy dotčených vnějších viditelných částí stavby, jejichž provedení se projeví zrakově běžně rozlišitelnou změnou být jen jedné z uvedených charakteristik.

Způsob užívání stavby je vázán především na účel, k němuž byla stavba povolena, jinak vyplývá též z kolaudačního souhlasu nebo z oznámení o užívání stavby; změna ve způsobu užívání stavby je dána změnou v účelu, kterému má stavba nadále sloužit.

Posouzení vlivů na životní prostředí (tzv. EIA) vyžadují záměry rekonstrukcí odpovídající popisu činnosti nebo technologií uvedených v příloze č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění, mezi nimiž „naštěstí“ nelze najít rekonstrukci povahy

uvažované v tomto textu, přičemž nejbližší taková rekonstrukce spočívá např. ve stavebních úpravách hotelového komplexu nebo rekreačního areálu, umístěných v chráněném území[6] nebo na ploše nad 1 ha; EIA tudíž vyvolá nutnost ohlášení rekonstrukce, popř. získání stavebního povolení pro rekonstrukci jen ojedinele.

Konečně, pokud jde o negativní vliv na požární bezpečnost stavby, výchozím právním předpisem je vyhláška Ministerstva vnitra č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, v platném znění, která za stav požární bezpečnosti stavby označuje stav, kdy jsou splněny požadavky upravené vyhláškou pro příslušný typ stavby. Vyhláška výslovně upravuje požadavky, mimo jiné, pro stavby rodinného domu, bytového domu a ubytovacího zařízení, přitom odkazuje na soubor českých technických norem (ČSN), jímž musí stavba vyhovovat; negativní vliv rekonstrukce na požární bezpečnost stavby záleží v tom, zda se stavebními úpravami změni poměry stavby do té míry, že nebudou v souladu s jednou či více použitelnými technickými normami.

Stručně shrnuto by stavebník chystající rekonstrukci, kterou bude zasahováno do nosné konstrukce stavby, měnit se vzhled stavby nebo která negativně ovlivní požární bezpečnost stavby, měl do svého časového harmonogramu zahrnout dobu nutnou k získání stavebního povolení od příslušného stavebního úřadu (v zásadě 30 – 60 dnů). Má-li se v důsledku rekonstrukce změnit způsob užívání (části) stavby (např. účel bydlení se nahradí/doplní účelem podnikání), vystačí stavebník s ohlášením rekonstrukce příslušnému stavebnímu úřadu, což však nemusí nutně znamenat časovou úsporu, neboť zákonná lhůta stavebního úřadu k povolení ohlášené rekonstrukce činí 40 dnů ode dne doručení ohlášení stavebnímu úřadu. Pokud se úřad v uvedené 40denní lhůtě k ohlášené rekonstrukci nevyjádří, uplatní se fikce vydání souhlasu s provedením rekonstrukce uplynutím lhůty. V obou případech je přitom nutno počítat s výdaji na pořízení projektové dokumentace, která tvoří povinnou součást ohlášení, resp. žádosti.

Popis a náležitosti ohlášení

Pro ohlášení rekonstrukce příslušnému stavebnímu úřadu nepředepisuje stavební zákon ani vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu, v platném znění (dále jen „prováděcí vyhláška“), žádný závazný formulář, proto postačí uvést základní údaje o stavebníkovi a zohlednit obsahové požadavky na ohlášení podle ustanovení § 105 SZ v následujícím rozsahu:

- údaje o stavebníkovi;
- údaje o rekonstrukci – jejím rozsahu, účelu, způsobu a době provádění;
- dotčeném pozemku a stavbě;

Spolu s ohlášením je stavebník povinen stavebnímu úřadu doložit:

- své právo provést rekonstrukci (např. smlouvou, soudním rozhodnutím, správním opatřením, výpisem z katastru nemovitostí – vlastnické právo, existence věcného břemene, apod.);
- projektovou dokumentaci ve dvojím (není-li stavebník vlastníkem rekonstruovaného objektu, pak ve trojím) vyhotovení, kterou tvoří situační náčrt podle katastrální mapy s vyznačením umístění pozemku a nemovitosti, kde má rekonstrukce probíhat, vyznačením hranic se sousedními pozemky a objektů na nich umístěných a jednoduché stavební nebo montážní výkresy specifikující navrhovanou rekonstrukci.

Na projektovou dokumentaci pro účely ohlášení rekonstrukce jsou kladeny nižší nároky než pro účely stavebního povolení, proto ji kromě projektanta[7] může zpracovat též osoba, která má vysokoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru anebo střední vzdělání stavebního směru s maturitní zkouškou a alespoň tři roky praxe v projektování staveb.

Při ohlášení rekonstrukce se nepoužije úprava rozsahu a obsahu projektové dokumentace dle přílohy č. 1 vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, v platném znění (dále jen „vyhláška o dokumentaci“).

Popis a náležitosti žádosti o stavební povolení

Pokud jde o stavební řízení, povinnosti stavebníka jsou dány již okruhem účastníků řízení, kterými mohou být (podle okolností) nejen vlastníci nemovitostí a pozemků, na/v nichž je rekonstrukce prováděna, ale i vlastníci sousedních nemovitostí a staveb, mohou-li být jejich práva rekonstrukcí přímo dotčena, a oprávnění z věcných břemen, mohou-li být jejich práva rekonstrukcí přímo dotčena. Zásadně je účastníkem řízení společenství vlastníků jednotek spravující dům, v němž má rekonstrukce probíhat. Za zmínku stojí judikaturní vymezení sousedství,[8] kterým je nejen pozemek mající společnou hranici s pozemkem, na němž má být realizována stavba, kdy sousedství se neprojevuje v hranicích pozemku, ale v možnosti zásahu do práv souseda zamýšlenou stavbou, a dále odborný výklad

pojmu přímé dotčení, kterým lze nepochybně rozumět především dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různě imise, ale i dotčení zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu; naproti tomu není zcela zřejmé (není dosud všeobecná shoda), zda lze za přímé dotčení považovat výrazné zhoršení nebo úplné odejmutí stávajícího výhledu ze sousedního pozemku nebo stavby nově umísťovanou stavbou nebo obtěžování souseda pohledem (výhledem), kdy na sousedním pozemku je již stavba pro bydlení, která má okna obytných místností orientována směrem vůči protilehlým stěnám rovněž s okny obytných místností nově umísťované stavby, byť by odstupné vzdálenosti staveb stanovené prováděcí vyhláškou ke stavebnímu zákonu byly dodrženy. Tyto dva naposled uvedené příklady jsou svým charakterem dotčení sousedních nemovitostí nepochybně odlišné od předchozí řady případů shora uvedených, kdy jde nesporně vždy o přímé dotčení.[9]

Pro žádost o stavební povolení rekonstrukce je nutno použít předepsaný formulář, který tvoří přílohu č. 2 prováděcí vyhlášky, kde stavebník uvede údaje o:

- sobě;
- dotčeném pozemku a stavbě;
- rekonstrukci, jejím rozsahu, účelu, způsobu provádění, době provádění a odhadovaných nákladech;
- zpracovateli projektové dokumentace;
- staviteli;
- parametrech staveniště;
- známých účastníků řízení;
- potřebných záborů; a
- souladu s obecnými požadavky na výstavbu a se závaznými stanovisky dotčených orgánů.

Spolu s ohlášením je stavebník povinen stavebnímu úřadu doložit:

- své právo provést rekonstrukci (např. smlouvou, soudním rozhodnutím,

správním opatřením, výpisem z katastru nemovitostí – vlastnické právo, existence věcného břemene, apod.);

- projektovou dokumentaci v rozsahu stanoveném vyhláškou o dokumentaci;
- plán kontrolních prohlídek;
- závazná stanoviska dotčených orgánů,[10]
- volitelně výsledky předjednaných dohod s účastníky řízení.

Obecné požadavky na výstavbu

Obecné požadavky na výstavbu, terminus technicus stavebního zákona, se uplatní přiměřeně i na provádění rekonstrukce. Přiměřenost je dána tím, že ne všem požadavkům lze vyhovět, jestliže rozsah prováděných změn na nemovitosti je omezený, jak tomu obvykle v případě rekonstrukce bude. Základní pilíře obecných požadavků, jimiž se bude nucen zabývat i stavebník provádějící rekonstrukci, zahrnují mechanickou odolnost a stabilitu, požární bezpečnost, ochranu zdraví a životního prostředí, bezpečnost užívání, ochranu proti hluku a úsporu energií a tepelnou ochranu,[11] a to jak ve vztahu k materiálům při rekonstrukci použitým, tak ve vztahu ke stavebním postupům v rámci rekonstrukce. Konkrétní požadavky, které stavebník musí splnit, lze nalézt ve vyhlášce Ministerstva pro místní rozvoj č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, nařízení vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, a zákoně č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky. Dále nelze opominout ani vyhlášku Ministerstva pro místní rozvoj č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, a zvláště závazné úpravy samosprávných celků jako např. vyhláška č. 26/1991 Sb., hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze.

Sankce

Závěrem se dostávám k tomu, zda a jaké sankce hrozí stavebníkovi v případě, že po přečtení tohoto článku zjistí své pochybení při (ne)komunikaci se stavebním úřadem v souvislosti s provedenou rekonstrukcí.

Za přestupek stavebníka – fyzické (podnikající) či právnické osoby bez rozdílu – se považuje provedení rekonstrukce vyžadující ohlášení bez takového ohlášení s tím, že vyměřená výše pokuty může dosáhnout až 200 000 Kč. Pokud je rekonstrukce prováděna bez stavebního povolení, pak se uplatní vyšší hranice až 500 000 Kč. Při určení konkrétní výše pokuty je stavební úřad vždy povinen individuálně posoudit závažnost spáchaného přestupku/deliktů, způsob jeho spáchání a následky a okolnosti, za nichž byl spáchan; podle toho pak vyměřit částku udělené pokuty. Za podpůrné aplikace zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, lze dále uvést, že odpovědnost fyzické osoby za přestupek zaniká, jestliže od jeho spáchání uplynul více než jeden rok, aniž by došlo k jeho projednání příslušným stavebním úřadem.[12] Pro zánik odpovědnosti právnické osoby za správní delikt platí úprava ve stavebním zákoně, podle níž odpovědnost zaniká, jestliže stavební úřad o správním deliktu nezahájí řízení do jednoho roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne, kdy byl spáchan; obě lhůty musí být dodrženy zároveň.[13] Odpovědnost právnické osoby za správní delikt podle stavebního zákona přitom není objektivní; prokáže-li, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila, za správní delikt neodpovídá. Využití tohoto zákonného liberačního důvodu je však v kontextu rekonstrukce nemovitosti spíše omezené. ●

Mgr. Milan Holeček, advokát
Vejmělka & Wünsch, s. r. o.

 VEJMEJKA & WUNSCH
KANCELAR PRÁVNÍKŮ A ADVOKÁTŮ

Poznámky

[1] § 2 odst. 3, 4 a 5 SZ

[2] § 2 odst. 4 a 5 SZ

[3] § 81 odst. 3 SZ

[4] § 103 odst. 1 písm. h) SZ

[5] § 104 odst. 2 písm. n) SZ

[6] např. zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., zákon č. 20/1987 Sb.

[7] osoba oprávněná k projektové činnosti ve výstavbě na základě zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů

a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

[8] nálež ÚS publikovaný pod č. 96/2000 Sb.

[9] S. Malý: Nový stavební zákon s komentářem, ASPI, 2007, str. 110

[10] např. orgán ochrany přírody a krajiny – obec/kraj/MŽP, orgán památkové péče – obec/kraj/NPÚ, orgán požární ochrany – obec/kraj/HZS, apod.

[11] Směrnice Rady ES 89/106/EHS

[12] Ve smyslu rozhodnutí NSS např. 1 As 22/2012-55 se za projednání ve smyslu § 20 odst. 1 přestupkového zákona považuje zákonný proces ukončený rozhodnutím, které splňuje všechny znaky zásadně nezměnitelného individuálního správního aktu. Do uplynutí prekluzivní jednorozhodnutí je tudíž nutné, aby příslušné rozhodnutí bylo nejen vydáno, ale nabylo rovněž právní moci.

[13] § 182 odst. 3 SZ

pevné základy vysoké cíle

- Bankovníctví a finance
- Insolvence a finanční restrukturalizace
- Fúze a akvizice
- Korporátní právo
- Nemovitosti
- Soudní spory

dynamický vztah s klientem

osobní a aktivní přístup

efektivní řešení

DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.
Palác Archa, Na Poříčí 1046/24
110 00 Praha 1

Tel.: +420 221 774 000
Fax: +420 221 774 555

office@dunovska.cz
www.dunovska.cz

Změny v úpravě zadávací dokumentace a kvalifikace uchazečů od 1. dubna 2012

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Rozsáhlá novela zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), která nabývá účinnosti od 1. dubna 2012 (s určitými výjimkami, které nabývají účinnost až 1. ledna 2014, ale tato ustanovení nejsou předmětem tohoto článku), uveřejněná zákonem č. 55/2012 Sb. (dále také jen „dubnová novela“), přináší mnoho změn jak pro zadavatele, tak i dodavatele. Tento článek se zaměří zejména na změny v právní úpravě týkající se zadávací a kvalifikační dokumentace.

Hlavním cílem přijaté novely je zvýšení transparentnosti zadávání veřejných zakázek a posílení možnosti kontroly vynakládání veřejných prostředků. Přijatá opatření by měla zefektivnit vynakládání veřejných prostředků větším důrazem na rovnou soutěž a kontrolu dodržování principů hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti.

Konkrétní změny týkající se zadávací dokumentace

Zadávací dokumentací se dle ustanovení § 44 zákona o veřejných zakázkách rozumí soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel.

Jak z výše uvedeného vyplývá, zadavatel tedy nově již neodpovídá pouze za správnost zadávací dokumentace, nýbrž za správnost zadávacích podmínek. Návrh zpřesňuje a napravlující terminologii, kdy důsledně rozlišuje obecný pojem zadávací podmínky a zadávací dokumentace. Nově je výslovně uvedeno, že zadavatel odpovídá za správnost zadávacích podmínek, čímž se rozumí veškeré požadavky zadavatele uvedené v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, v zadávací dokumentaci či v jiných dokumentech obsahujících vymezení předmětu veřejné zakázky.

Zadávací dokumentace musí nově obsahovat zvláštní technické podmínky, je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, a nově připouští požadavek zadavatele na podání nabídky pouze v elektronické podobě prostřednictvím elektronického nástroje. U veřejných zakázek na stavební práce musí kromě základních náležitostí zadávací dokumentace obsahovat projektovou dokumentaci a soupis stavebních prací, jejichž rozsah bude určen vyhláškou Ministerstva pro místní rozvoj ČR.

Novela zpřesňuje možnost zadavatele specifikovat tu část veřejné zakázky, kterou musí plnit dodavatel, respektive která určitá věcně vymezená část plnění předmětu veřejné zakázky nesmí být plněna subdodavatelem. Dosavadní aplikační praxe se omezovala toliko na objemové finanční vyjádření. Nově by tedy zadavatelé v zadávací dokumentaci měli konkrétně specifikovat a vymežit část veřejné zakázky, kterou pro ně nesmí plnit subdodavatel.

Nové znění ustanovení zákona připouští u stavebních prací použití „obchodních názvů“

v zadávacích podmínkách. Samozřejmě za výslovného uvedení, že zadavatel připouští i jiné, kvalitativně a technicky obdobné řešení, aby nedocházelo k narušení hospodářské soutěže. U veřejných zakázek na stavební práce se dále zavádí institut obchodních podmínek, které musí být v souladu s prováděcím právním předpisem. Pro tyto účely bude vydán prováděcí právní předpis, který stanoví povinné náležitosti obchodních podmínek. Již ze zákona však vyplývá, že v obchodních podmínkách musí být stanoveno, že technický dozor u téže stavby nesmí provádět dodavatel ani osoba s ním propojená. To neplatí, pokud technický dozor provádí sám zadavatel.

S úpravou zadávací dokumentace nedílně souvisí i způsob jejího poskytování dodavatelům, který se s účinností dubnové novely rovněž zásadně mění. Nově bude muset být textová část dokumentace umístěna na profilu zadavatele (stejně tak tam bude muset být kvalifikační dokumentace v případě užšího řízení, jednacím řízení s uveřejněním a v případě soutěžního dialogu).

Uchazeči o veřejnou zakázku by v souvislosti s dubnovou novelou měli zaregistrovat zásadní změnu týkající se podávání žádosti o dodatečné informace a jejich poskytování. Opět se vrací časové omezení, do kdy je možné příslušné žádosti u zadavatele podávat, a to šest (případně pět) pracovních dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek (znění před novelou bylo bez časového omezení). Zadavatel je nově povinen odeslat dodatečné informace nejpozději do čtyř (případně tří) pracovních dnů po doručení žádosti (lhůty před novelou byly o jeden pracovní den delší). Zadavatelé i uchazeči by si měli dát pozor na změnu výše uvedených lhůt, aby nedocházelo k porušování zákona.

Změny v požadavcích zadavatele na kvalifikaci uchazeče

Požadavkům zadavatele na kvalifikaci věnuje zákon o veřejných zakázkách zvláštní pozornost. Je to z toho důvodu, že prostřednictvím kvalifikace zadavatel zjišťuje, zda je samotná nabídka uchazeče právně a ekonomicky podložena, tedy zda je dodavatel způsobilý splnit předmět veřejné zakázky. Dodavatel, který nesplní kvalifikaci v požadovaném rozsahu, musí být veřejným zadavatelem vyloučen z účasti v zadávacím řízení. Jedná se o nevyvratitelnou právní domněnku toho, že pokud dodavatel kvalifikaci nesplní, není způsobilý k plnění veřejné zakázky.

Kvalifikace zákon dělí na čtyři kategorie, a to základní, profesní, ekonomicko-finanční a technické. Dubnová novela příslušné kvali-

fikace částečně modifikuje a my si ukážeme, jaké zásadní změny pro zadavatele, případně uchazeče od 1. dubna přináší.

Ze základních kvalifikačních předpokladů vypada kontroverzní písmena l) a m) týkající se doložení seznamu statutárních orgánů nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele, a povinnosti akciové společnosti předložit seznam akcionářů s podílem vyšším než 10%. Jedná se o vypuštění dvou písmen ve vzorovém dokumentu čestného prohlášení.

U profesních kvalifikačních předpokladů se dubnovou novelou nic nemění.

K zásadním změnám dochází u ekonomického a kvalifikačního předpokladu, neboť příslušný paragraf, který je upravoval s účinností dubnové novely, zcela vypadal, byl zrušen. Jeho úprava je přesunuta pouze do ustanovení § 50 odst. 1 písm. c), které říká, že dodavatel předloží čestné prohlášení o své ekonomické a finanční způsobilosti splnit veřejnou zakázku. Důvody, které k tomu zákonodárce vedly, byly takové, že dosavadní úprava byla často ze strany zadavatele zneužívána a přispívala k nedůvodnému omezování okruhu potenciálních dodavatelů. Co to v praxi znamená? Nově jsou povinné ekonomické kvalifikační předpoklady prokazovány pouze předložením čestného prohlášení dodavatele, že je schopen splnit danou zakázku. Nikoliv již konkrétní výši obrátu, pojištěním nebo předkládáním účetních závěrek, jak tomu bylo doposud. V případě, že by zadavatel chtěl po případném uchazeči požadovat určité konkrétní ekonomické garance, zejména co se týče pojištění, je možné tuto podmínku upravit v návrhu smlouvy a vyžadovat její plnění po vítězném uchazeči. Tato změna by měla umožnit účast většího počtu zájemců o zakázku. Uvidíme však, zda praxe přinese očekávané výsledky, a ačkoliv lze očekávat větší nárůst potenciálních uchazečů, zda nebude docházet k výběru uchazečů, kteří přecení své síly a následně nebudou schopni dostát svým závazkům, a to z ekonomických důvodů.

Zásadní změna se dotkla i technického kvalifikačního předpokladu, kde došlo ke zrušení možnosti zadavatelů požadovat prokázání některých stávajících předpokladů, jejichž zajištění bylo nepřiměřeně náročné a přitom nemělo prokazatelnou přímou vazbu na kvalitu plnění zakázek (ISO, EMAS a jiné podobné certifikáty). Nadále bude možné stanovit určité technické / kvalitativní požadavky na poptávané plnění, jako je objektivně definovaná ekologická šetrnost, energetická náročnost apod., ovšem tyto musí být stanoveny v rámci specifikace předmětu zakázky, nikoliv jinou formou jako kvalifikační předpoklad dodavatele. Vhodné je rovněž upozornit na změnu týkající se dokládání tech-

nického kvalifikačního předpokladu týkajícího se seznamu významných dodávek / služeb, není-li možné získat osvědčení z důvodu spočívající na straně objednatele. Původně stačilo čestné prohlášení uchazeče, nově se dokládá smlouva s příslušným objednatelem a doklad prokazující uskutečnění plnění dodavatele. U technických kvalifikačních předpokladů je nově stanovena maximální hranice, a to pro jediný kvalifikační předpoklad – reference u stavebních zakázek. Zadavatel může požadovat doložení referencí, jejichž plnění je maximálně 50% předpokládané hodnoty soutěžené zakázky.

Zákon tedy výslovně preferuje doložení garancí plnění zakázky až v rámci smluvního vztahu s vítězným dodavatelem, nikoliv prostřednictvím kvalifikačních kritérií, když výslovně stanoví, že veřejný zadavatel není oprávněn stanovit takové kvalifikační předpoklady, které by vedly k podstatnému omezení hospodářské soutěže, a současně by kvalifikační předpoklady bylo vzhledem k potřebám zadavatele možné nahradit stanovením odpovídajících smluvních podmínek.

Specifická změna se dotkla požadavku na kvalifikaci v případě zjednodušeného podlimitního řízení. Dodavatel zde předkládá nově pouze čestné prohlášení, že splňuje kvalifikaci, kterou zadavatel požaduje. Vychází se z toho, že v tomto typu řízení zadavatel vyzývá vybrané dodavatele k podání nabídky, a měl by oslovovat pouze ty, o kterých ví, že jsou schopni zakázku plnit.

Jen pro úplnost bychom měli zmínit, že stáří dokladů, předkládaných v rámci prokázání kvalifikačních předpokladů, se výrazně komentovanou novelou nijak zásadně nemění. Pouze se upřesňuje, do kterého okamžiku běží lhůta stáří dokumentu podle jednotlivých typů zadávacích řízení. Doklady nesmějí být starší 90 dnů v případě otevřeného řízení, zjednodušeného podlimitního řízení a jednacím řízení bez uveřejnění ke dni podání nabídky. V případě užšího řízení, jednacím řízení s uveřejněním a soutěžního dialogu je to ke dni podání žádosti o účast a v případě dynamického nákupního systému ke dni odeslání či předání předběžné nabídky. Tato pravidla se použijí obdobně v případě otevřeného a užší soutěže o návrh. Nejedná se o zásadní změny, pouze o zpřesnění terminologie.

Zadavatelé i uchazeči o veřejnou zakázku by si měli dát pozor s ohledem na výše uvedené na změny, které dubnová novela do zadávacího řízení přinesla, a to při všech výběrových řízeních zahájených již od 1. dubna 2012. ●

Mgr. Kristina Lincerová, advokátka
Advokátní kancelář Dána, Pergl & Partneři

Nový směr výkladu ust. 196a odst. 3 ObchZ ve světle judikatury NS ČR

V únoru 2012 vydal velký senát občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky docela průlomové rozhodnutí, týkající se nejen v právní obci tolik diskutovaného ustanovení § 196a obchodního zákoníku. Cílem tohoto příspěvku není znova analyzovat jednotlivé odstavce uvedeného ustanovení obchodního zákoníku, ale poukázat na zcela nový pohled Nejvyššího soudu ČR na požadavek zajištění znaleckého posudku za účelem stanovení kupní ceny převáděného majetku a absolutní neplatnost právního úkonu učiněného v rozporu s ustanovením § 196a odst.3 obchodního zákoníku.

Není jisté sporu o účelu ustanovení § 196a obchodního zákoníku, kterým je ochrana společnosti před zneužitím postavení jejích orgánů, společníků a dalších osob oprávněných společností zavazovat či vykonávajících ve společnosti určitý vliv, ale i ochrana věřitelů společnosti. Jde o to, aby osoby, které mají možnost ovlivnit její jednání, neuzavíraly ve svůj prospěch obchody, které budou pro společnost nevýhodné, nebo aby nedocházelo ke zneužívání jejího majetku.

Podle ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku v případě, že společnost nebo jí ovládaná společnost úplatně nabývá majetek od zakladatele, akcionáře nebo od osoby jednající s ním ve shodě, od člena představenstva, člena dozorčí rady, prokuristy či jiné oprávněné osoby ve smyslu odst. 1, nebo od osoby jí ovládané anebo od osoby, se kterou tvoří koncern, za protihodnotu ve výši alespoň jedné desetiny upsaného základního kapitálu společnosti ke dni nabytí nebo na tyto majetek této hodnoty úplatně převádí, musí být hodnota takového majetku stanovena na základě posudku znalce jmenovaného soudem. Další ustanovení § 196a odst. 4 obchodního zákoníku vyjmenovává

situace, kdy se, mimo jiné, znalecký posudek nevyžaduje.

Podle dosavadní ustálené judikatury porušení povinnosti stanovit hodnotu převáděného majetku na základě posudku znalce

jmenovaného soudem ve smyslu ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku mělo za následek absolutní neplatnost úkonu, jímž bylo s majetkem disponováno způsobem popsaným v tomto ustanovení. Nejvyšší soud ČR dovozoval, že absolutní neplatnost práv-

ního úkonu působila přímo ze zákona bez dalšího s tím, že jeho právní následky tedy od počátku nenastaly. V této souvislosti lze jediné souhlasit s dalším názorem soudů, že absolutní neplatnost nemůže být dodatečně zhojena a nelze tak neplatný úkon následně učinit platným. Z toho tedy vyplývalo a soudy tak i dovozovaly, že dodatečně vyhotovený znalecký posudek nemůže na neplatnosti právního úkonu, kterým byla realizována majetková dispozice podle ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku, nic změnit, a to bez ohledu na to, nakolik se ve znaleckém posudku stanoví hodnota převáděného majetku přiblížila kupní ceně.

Přitom Nejvyšší soud ČR sám dospěl již dříve k závěru, že zákon požadavkem na zpracování znaleckého posudku sleduje, aby cena převáděného majetku nebyla závislá jen na vůli smluvních stran (když tato může být ovlivněna právě postavením osoby, se kterou společnost

příslušnou smlouvou uzavírá), ale aby byla stanovena způsobem, který v dostatečné míře zaručuje, že bude odpovídat reálné (tržní) hodnotě majetku v daném místě a čase. Nejvyšší soud ČR dále upřesňuje svůj výklad, že účelem ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku je pro vypočtené situace upravit mechanismus, jehož cílem je vyloučení negativních důsledků případného konfliktu mezi zájmy společnosti a zájmy osoby, jednající jejím jménem, a zabezpečit, aby převod majetku nevedl k poškození společnosti, potažmo jejich společníků a věřitelů.

Je otázka, nakolik byl dosavadní, možná zbytečně přísný a restriktivní, výklad Nejvyššího soudu ČR vedoucí k absolutní neplatnosti příslušných právních úkonů, v souladu se samotnou původní podstatou požadavku na zpracování znaleckého posudku. V praxi působil nemalé komplikace při různých transakcích s konfliktem zájmů a nastoloval právní nejistotu případných dalších nabyvatelů majetku převáděného v rozporu s požadavky uvedeného ustanovení, konkrétně při absenci předchozího zpracování znaleckého posudku, a to zejména byly-li tímto majetkem nemovitosti.

Nově však Nejvyšší soud ČR zmírňuje svůj výklad v tom směru, že závěr o absolutní neplatnosti právního úkonu (převodu majetku) bez předchozího zpracování znaleckého posudku za účelem stanovení kupní ceny vztahuje bez dalšího pouze na situaci, kdy společnost by byla takovým převodem majetku poškozena. Průlom lze spatřovat v závěru, že pokud byla ve smlouvě podléhající režimu ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku sjednána cena tržní, tj. cena v daném místě a čase obvyklá, ačkoliv cena, za kterou byl majetek převeden, nebyla stanovena na základě posudku znalce jmenovaného soudem, bylo účelu sledovaného uvedeným zákonným příkazem dosaženo, být nikoliv postupem předpokládaným v ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku. V takovém případě však podle Nejvyššího soudu ČR nově není žádný důvod dovozovat absolutní neplatnost uzavřené smlouvy jen proto, že nebyl dodržen mechanismus zabezpečující, aby cena za převod majetku nebyla sjednána na úkor společnosti. Opačný závěr by v krajním případě mohl vést i k poškození společnosti, k jejíž ochraně uvedené ustanovení slouží. Novým předpokladem pro závěr o (absolutní) neplatnosti smlouvy není pouze nedodržení požadavku, aby hodnota převáděného majetku byla stanovena na základě posudku znalce jmenovaného soudem, ale současně i zjištění, že cena sjednaná ve smlouvě je pro společnost méně výhodná než cena v daném místě a čase obvyklá. Smlouva nebude nadále považována za neplatnou jen

proto, že cena nebyla stanovena na základě posudku znalce jmenovaného soudem, jako tomu bylo doposud. Soudy budou muset nadále zkoumat i skutečnost, zda byl majetek převeden za cenu tržní, či dokonce vyšší než tržní. Bez ohledu na to však bude muset být stále respektován princip, že převod majetku mezi osobami uvedenými v daném ustanovení by neměl být výhodnější pro jednu z nich.

V této souvislosti snad stojí ještě za zmínku jiné rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR z roku 2009, kde Nejvyšší soud ČR dospěl teleologickým, systematickým a logickým výkladem ustanovení § 196a obchodního zákoníku k závěru, že požadavek určení „ceny ručení“, coby hodnoty majetku ve smyslu odst. 3 ve spojení s odst. 5 uvedeného ustanovení, na základě posudku znalce jmenovaného soudem není na převzetí ručení aplikovatelný.

Zdá se, že nová interpretace uvedeného ustanovení hledá jeho původní smysl a chráněný zájem na úkor jeho formálního pojetí. Pro vyloučení nebo alespoň minimalizaci dalších pochybností a právní nejistoty by si příslušné ustanovení obchodního zákoníku jistě zasloužilo určitou a jasnou formulaci. ●

Iva Valová, advokátka
HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

□ □ HOLEC, ZUSKA
& PARTNEŘI
ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWALTER

Exekutorský úřad Přerov

**NEVÍTE SI RADY S DLUŽNÍKY?
OBRAŤTE SE NA NÁS!**

Komenského 38 | 750 02 Přerov

Tel.: 581 216 030 | Fax: 581 738 020

E-mail: urad@exekuce.cz

www.exekuce.cz

Epidemie procesní nehospodárnosti

Nejvyšší soud ČR vloni ve sbírce svých rozhodnutí a stanovisek publikoval rozhodnutí Vrchního soudu v Praze[1], které se odchýlilo od dosavadního výkladu §9 odst. 3 písm. r) bodu 6 o.s.ř.

Podle tohoto ustanovení nejsou krajské soudy příslušné jako soudy prvního stupně v podnikatelských sporech o peněžité plnění, ve kterých žalovaná částka nepřevyšuje 100 000 Kč; ke sporům do 100 000 Kč jsou tedy příslušné okresní soudy, ke sporům nad 100 000 Kč už soudy krajské.

Uplatňuje-li se však jednou žalobou více plnění s různým skutkovým základem (např. více faktur z jednotlivých kupních smluv uzavíraných v rámci pravidelného obchodního styku), vyvstává otázka, zda pro účely určení věcné příslušnosti brát v potaz pouze celkovou výši žalované částky, nebo zda zkoumat příslušnost u každého jednotlivého plnění zvlášť.

Soudci se v rozporu s dosavadní judikaturou Vrchního soudu v Olomouci přiklonili k názoru, že podmínka věcné příslušnosti má být posouzena u každého jednotlivého nároku zvlášť. Ty nároky, které podmínku věcné příslušnosti u daného soudu nesplní, je pak třeba vyloučit k samostatnému řízení. Rozhodnutí následně začaly následovat soudy nižších stupňů a i v již dříve zahájených řízeních, v nichž bylo naráz uplatněno např. několik pohledávek nad sto tisíc a několik pohledávek nižších, došlo k předložení věci vrchnímu soudu k rozhodnutí o věcné příslušnosti dle § 104a odst. 2 o.s.ř.

Nová tendence je snad šetrnější k právu na zákonného soudce, k jehož obejití by jinak mohlo dovést kumulaci žalobních nároků dojit. Především však představuje nadměrnou zátěž pro účastníky řízení i samotné soudy. Důvodem, proč se nároky s různým právním základem ocitají v jedné žalobě, je totiž zpravidla jejich podobnost nebo skutková souvislost. Bude-li však mezi těmito nároky vedena umělá čára dle jejich výše, přinese to nejen dvojnásobné náklady se zahájením řízení, účastí na soudním jednání, předkládání mnohdy totožných důkazů atd., nýbrž i zdvojené nároky na kapacitu soudů – a další zpomalení jejich činnosti.

K problematice spojování skutkově a právně obdobných věcí těchto účastníků se přitom nedávno vyjádřil i Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 8. 9. 2011, sp. zn. II.ÚS 2013/10. V kontextu nařizování exekuce podrobil kritice postup, kdy byly jednotlivé nároky uplatňovány zvlášť s cílem navýšení nákladů řízení hrazené povinným. Dovedl, že je vždy nutné zvažovat, zda skutkově a právně obdobné věci těchto účastníků, které k příslušnému soudu nebo soudnímu exekutorovi napadnou, z důvodů procesní ekonomie nespojit a tento postup, kterým se šetří procesní náklady jak na straně účastníků řízení, tak na straně soudů a exekutorských úřadů, označil za nanejvýš žádoucí. Spíše než názor Vrchního soudu v Praze by tedy Ústavní soud patrně podpořil spíše dřívější judikaturu, která spojování věcí nebránila.

Navzdory tomu všechny případy z naší praxe, které byly zažalovány dle dřívějšího výkladu citovaného ustanovení, nyní čekají na přezkoumání věcné příslušnosti některým z vrchních soudů. Rovněž žaloba na uhrazení několika faktur pod 100 000 Kč, jejíž suma v celkovém součtu tento limit převyšuje, kterou jsme již dle nového výkladu podali u okresního soudu, byla tímto soudem – možná ve snaze nelogický výklad zvrátit, možná ve snaze ušetřit si práci – postoupena vrchnímu soudu s návrhem, že o věci má rozhodovat krajský soud. O žádném z těchto případů nebylo ani po bezmála půl

roce rozhodnuto; vzhledem k množství věcí, kterých se sporný výklad týká, se tomu snad ani nelze divit.

Po neuvážlivém sjednocení judikatury tak obecné soudy zachvátí epidemie procesní nehospodárnosti, kdy tyto místo aby poskytovaly ochranu práv účastníků řízení, zaměstnávají se nesmyslnými procesními komplikacemi. Dostane-li se spor o výklad ustanovení o věcné příslušnosti před Ústavní soud, je pravděpodobné, že rozhodne v intencích své dosavadní judikatury a výklad vrátí do starých kolejí. Do té doby se však účastníci soudních sporů zřejmě ještě mají na co těšit. ●

Mag. iur. Pavla Kratochvílová
Mgr. Jakub Tomšej
CMS Cameron McKenna v.o.s.

C/M/S
Law . Tax

Poznámka

[1] Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 11. 2010, sp. zn. Ncp 2505/2010

Věc v právním smyslu ve vztahu k autorskému právu

Nově přijatý zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „Nový OZ“) přináší řadu změn. Jednou z nich je i nová úprava věci v právním smyslu (upravená zejména v ustanoveních § 489 a § 496 Nového OZ). Účelem tohoto článku je zamyslet se nad tím, zda navržená změna úpravy věci v právním smyslu bude mít vliv i na vnímání a postavení autorských práv.

Autorská práva a zákon č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník

Podle zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZ“) jsou v souladu s § 118 odst. 1 OZ předmětem občanskoprávních vztahů pouze věci, práva, pokud to jejich povaha připouští nebo jiné majetkové hodnoty a navíc i zvláštní kategorie bytů a nebytových prostor (§ 118 odst. 2 OZ). Kam zařadit podle tohoto vymezení např. autorské dílo, resp. výtvar duševní činnosti autora? Dříve než se budu zabývat touto otázkou, je nezbytné zde připomenout, že autorské dílo je předmětem autorského práva, jehož obsah tvoří jak práva majetková, tak i vylučná osobnostní práva autora (§ 10 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „AZ“)). Právě osobnostní práva autora jsou práva nepřevoditelná, kterých se autor nemů-

že vzdát, (viz § 10 AZ) důsledkem čehož autor může disponovat pouze se svými majetkovými autorskými právy, a to prostřednictvím licence. Ovšem i nabyvatel majetkových au-

torských práv z licence musí vždy brát ohled na osobnostní autorská práva autora (např. typicky musí uvádět jméno autora u příslušného autorského díla).

Podle některých názorů[1] je autorské dílo hodnotou nemajetkovou, proto pro ni neplatí stejný právní režim jako pro věc, majetkové právo nebo jinou majetkovou hodnotu podle OZ.

Autoři komentáře k OZ[2] zastávají jiný názor, jelikož usuzují, že z ustanovení OZ a z dalších občanskoprávních předpisů vyplývá, že předmětem občanskoprávních vztahů mohou být i nehmotné statky, mezi které řadí i výsledky duševní autorské činnosti. Ovšem mlčí o tom, zda tyto výsledky lze podřadit pod jednu z kategorií předmětu občanskoprávních vztahů podle § 118 OZ.

A konečně autoři komentáře k AZ[3] se zabývají myšlenkou podřazení autorských práv pod věci movité ve smyslu OZ. Nicméně závěrem autoři přiznávají, že vzhledem k pozitivní úpravě věci v OZ nelze autorské právo do této skupiny předmětů občanskoprávních vztahů podřadit.

I přes výše uvedené rozdílné názory různých autorů by se dalo spíše tedy usuzovat, že v případě autorského díla se jedná o svébytnou kategorii, která nemůže být předmětem občanskoprávních vztahů, jelikož to výše popsaná povaha autorského práva vzhledem k existenci osobnostních práv autora, která jsou neoddělitelnou součástí práv autora, nepřipouští.

Autorská práva a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

Nový OZ opouští dělení předmětu občanskoprávních vztahů na věci, práva a jiné majetkové hodnoty, doplněné navíc o zvláštní kategorii bytů a nebytových prostor. Pouze definuje věc v právním smyslu. Podle § 489 Nového OZ „Věc v právním smyslu ... je vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebě lidí.“. Nový OZ tedy přichází se širokým vymezením věci v právním smyslu, která zahrnuje jak hmotné, tak i nehmotné věci (např. předměty spadající do kategorií průmyslového vlastnictví atd.). Chápání i nehmotných věcí jako věci v právním smyslu potvrzuje ustanovení § 496 Nového OZ, které výslovně dělí věci na hmotné a nehmotné. Podle § 496 Nového OZ „Hmotná věc je ovladatelná část vnějšího světa, která má povahu samostatného předmětu“, zatímco „Nehmotné věci jsou práva, jejichž povaha to připouští, a jiné věci bez hmotné podstaty.“ Nový OZ se tedy vydal cestou vyčerpávající definice hmotné věci a věci. Věci, které nevyhovují definici hmotné věci, jsou pak a contrario věcmi nehmotnými.

Nové vymezení věci v právním smyslu lépe odpovídá praktickým potřebám při aplikaci práva, a jako konstatuje důvodová zpráva[4]

k § 489 Nového OZ, „...navržené pojetí věci v právním smyslu a způsobiloho předmětu vlastnictví plně konvenuje čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a odpovídá i pojetí mezinárodních smluv na ochranu vlastnictví a řadě nadnárodních úprav...“.

Výslovné podřazení nehmotných statků pod věc v právním smyslu je tedy výrazným posunem oproti OZ. Je ovšem taková změna zásadní i z pohledu autorských práv?

Na první pohled by se mohlo zdát, že i např. dílo autora bude nově věcí v právním smyslu jako nehmotný statek. Domnívám se, že tak tomu ovšem není. Podle důvodové zprávy k Novému OZ je věcí v právním smyslu to, čeho se mohou týkat subjektivní majetková práva, především právo vlastnické. Obecně je pro věc v právním smyslu typické, že si ji lze přivlastnit. Jak již bylo výše řečeno, podle AZ je autorské právo souborem majetkových a osobnostních práv autora. A právě existence těchto osobnostních práv autora vedle jeho majetkových autorských práv má za následek, že duševní výtvor autora v podobě autorského díla, které je předmětem autorského práva, není možné podřadit pod definici věci podle Nového OZ.

Zastávám tedy názor, že nehmotnou věcí podle Nového OZ budou tedy práva duševního vlastnictví jiná, než autorská, jako např. předměty průmyslového vlastnictví (ochranná známka atd.).

Nicméně lze dodat, že nehmotnou věcí v právním smyslu podle Nového OZ (konkrétně právy „...jejichž povaha to připouští...“) jsou majetková práva, ke kterým lze zařadit např. i autorskoprávní licenci, jejímž prostřednictvím dochází k dispozici pouze s majetkovými autorskými právy, zatímco osobnostní práva autora zůstávají licencí nedotčena.

Ve vztahu k autorskému právu stojí za zmínku ještě nová úprava licence k předmětům průmyslového vlastnictví a k předmětům chráněným autorským právem zakotvená v § 2358 a násl. Nového OZ. Dle důvodové zprávy k Novému OZ má zařazení úpravy licence do Nového OZ pouze systematický účel. Tato nová úprava licence k předmětům práva duševního vlastnictví má mít pouze obecný charakter a má zastřešovat speciální úpravy licencí k předmětům průmyslového vlastnictví a k předmětům chráněným autorským právem, které jsou podle platného a účinného práva upravené v českém právním řádu samostatně a v rozdílných právních předpisech.[5] Tato obecná úprava licence k předmětům duševního vlastnictví v Novém OZ věcně téměř nemění speciální úpravu licencí, obsažených ve zvláštních předpisech. I přes avizovanou zastřešující úpravu licence v Novém OZ se nicméně některá jeho ustanovení vztahují pouze na licenci k předmětům

autorského práva (např. zvláštní ustanovení pro licenční smlouvu nakladatelskou v § 2384 a násl., zvláštní ustanovení pro práva související s právem autorským a pro právo pořizovatele databáze v § 2387 a násl., odstoupení od smlouvy pro změnu přesvědčení autora v § 2382 atd.).

Skutečný vzájemný vztah ustanovení Nového OZ upravujících licenci a ustanovení speciálních právních předpisů, upravujících různé druhy licencí samostatně, ukáže zřejmě až jejich praktická aplikace.

Závěr

Závěrem lze shrnout, že přínos úpravy Nového OZ, ve spojení s jeho důvodovou zprávou, spočívá, dle mého názoru, ve vymezení postavení autorských práv tím, že je nepodřazuje pod definici věci v právním smyslu. ●

JUDr. Anna Valeková, advokátka
MSB Legal, v.o.s.

Poznámky

- [1] TELEČ, I., TŮMA, P., Autorský zákon, komentář, 1. vydání, /C.H.Beck 2007/, str. 5.
- [2] ŠVESTKA, J., HULMÁK, M., ŠKÁROVÁ, M., SPÁČIL, J. a kol., Občanský zákoník, komentář, 2. vydání, /C.H.Beck 2009 Praha/, str. 643.
- [3] KŘÍŽ, J., HOLCOVÁ, I., KŘEŠŤANOVÁ, V., Autorský zákon, komentář, /Linde Praha 2005/, str. 27.
- [4] Důvodová zpráva k návrhu Nového OZ je k dnešnímu dni dostupná na >>> zde.
- [5] Úprava licence k předmětům průmyslového vlastnictví je upravena v zákonu č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zatímco úprava licence k předmětům chráněným autorským právem je zakotvena v AZ.

Stanovisko k „Doporučení MMR postupu u zakázek, u kterých má být smlouva uzavřena po 1. 4. 2012“

Dne 1. 4. 2012 nabyl účinnosti zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „novela“).

Tato novela, mimo jiné, přináší významnou změnu limitů pro veřejné zakázky, které mají být zadávány v režimu zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“).

K novele vydalo Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) doporučení postupu u zakázek, u kterých má být smlouva uzavřena po 1. 4. 2012[1], jenž vyvolává u mnoha zadavatelů ohledně jejich postupu při výběru dodavatele ve veřejných zakázkách s předpokládanou hodnotou od 1 mil. Kč do 2 mil. Kč, resp. od 3 mil. Kč do 6 mil. Kč zahájeného a neukončeného dle právní úpravy zadávání veřejných zakázek účinné do 31. 3. 2012 značnou nejistotu. Důvodem nejistoty zadavatelů je především skutečnost, že dle MMR lze přechodná ustanovení novely, tedy možnost dokončit řízení dle dosavadních právních předpisů, aplikovat pouze na zadávání veřejných zakázek v režimu ZVZ, ovšem nikoliv na postup mimo režim ZVZ. V tomto článku se pokusíme nejistotu zadavatelů ve výše naznačeném smyslu zmírnit.

Doporučení MMR, cit.:

„Veřejné zakázky s předpokládanou hodnotou od 1 mil. Kč do 2 mil. Kč, resp. od 3 mil. Kč do 6 mil. Kč, které byly až dosud (do 31. 3. 2012,

pozn. aut.) veřejnými zakázkami malého rozsahu, a tedy zadávané postupem mimo režim ZVZ, bude podle nové úpravy nutné považovat za podlimitní veřejné zakázky a postupovat při jejich zadávání v některém ze standardizovaných druhů zadávacího řízení.

Pro případ veřejných zakázek, jejichž zadávání bylo zahájeno před účinností novely, ale bude ukončeno až poté, co nabude účinnosti, obsahuje novela v čl. II přechodné ustanovení, podle něhož se zadávání veřejných zakázek, soutěže o návrh a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. Zadáváním se v souladu s § 17 písm. m) ZVZ rozumí závazný postup zadavatele podle ZVZ v zadávacím řízení, a to až do uzavření smlouvy nebo do zrušení za-

dávacího řízení, postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky v dynamickém nákupním systému anebo zadávání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy. To znamená, že za zadávání lze považovat pouze takový postup zadavatele, kdy zadává veřejnou zakázku v některém z druhů zadávacích řízení, které jsou uvedeny v § 21 ZVZ, v dynamickém nákupním systému nebo na základě rámcové smlouvy. Vzhledem k tomu, že pojem „zadávání“ je v ZVZ jasně definován, nelze jej vykládat extenzivně a přechodné ustanovení tedy nelze vztáhnout i na veřejné zakázky malého rozsahu.

Z výše uvedených důvodů, v rámci předcházení možných komplikací při potenciálních následných kontrolách důrazně doporučujeme zadavatelům, aby veřejné zakázky s předpokládanou hodnotou 1 mil. Kč – 2 mil. Kč, resp. 3 mil. Kč – 6 mil. Kč, u nichž bude smlouva na realizaci uzavřena až po účinnosti novely, zadávali již nyní v některém z formalizovaných řízení dle ZVZ.“

Článek II. Přechodná ustanovení novely, cit.:

„1) Zadávání veřejných zakázek, soutěže o návrh a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2) V řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, která byla zahájena po dni nabytí účinnosti tohoto zákona a která na zadávání veřejných zakázek nebo soutěž o návrh podle bodu 1 navazují, se postupuje podle dosavadních právních předpisů.“

Stanovisko:

Z doporučení MMR vyplývá, že zadavatel, jež zahájil řízení k veřejné zakázce s předpokládanou hodnotou od 1 mil. Kč do 2 mil. Kč, resp. od 3 mil. Kč do 6 mil. Kč mimo režim ZVZ a neukončí jej před 1. 4. 2012, může mít blíže neurčené komplikace při následných kontrolách, a to proto, že tato veřejná zakázka byla až do 31. 3. 2012 veřejnou zakázkou malého rozsahu, zatímco podle nové právní úpravy je veřejnou zakázkou podlimitní, již je nutné zadávat v zadávacím řízení dle ZVZ. Závěr o možných komplikacích je odůvodňován aplikací přechodných ustanovení novely pouze na zadávací řízení dle ZVZ.

Se závěry MMR nesouhlasíme, přičemž níže bude rozvedeno odůvodnění našeho postoje.

MMR dovozuje potencialitu komplikací z textace přechodných ustanovení novely. Z textu přechodných ustanovení však žádné komplikace dovodit nelze.

Předně je třeba uvést, že přechodná ustanovení novely na postup zadavatele mimo režim ZVZ z podstaty samotného řízení neupraveného ZVZ ani dopadat nemohou. Představa o přechodných ustanoveních upravujících, že řízení vyláze z režimu ZVZ se dokončí dle dosavadních právních předpisů, je zcela absurdní.

Dále lze konstatovat, že není zřejmé, co má být komplikacemi ve smyslu doporučení MMR. Pokud by možnými komplikacemi (což z doby publikace doporučení MMR a jeho textace lze označit za pravděpodobné) měla být skutečnost, že veřejné zakázky malého rozsahu, na jejichž realizaci nebyla podepsána smlouva před 1. 4. 2012, je třeba kvalifikovat jako podlimitní veřejné zakázky, přestože výběr dodavatele byl zahájen před 1. 4. 2012, je třeba takovému názoru oponovat, a to z důvodů nesprávné aplikace přechodných ustanovení novely a rozporu se základními právními principy a zásadami, jimiž by byl nadán proces tvorby takového názoru.

Nesprávná aplikace přechodných ustanovení novely

Na úvod je třeba zabývat se otázkou, jaká skutečnost je určující pro postup zadavatele v řízení. Jinými slovy, podle čeho a k jakému okamžiku lze určit, zda bude veřejná zakázka zadávána v režimu ZVZ, či mimo něj.[2] Odpovědí je předpokládaná hodnota veřejné zakázky, a to k okamžiku bezprostředně předcházejícímu zahájení řízení, resp. výběru dodavatele, tedy skutečnost, na jejímž základě lze, dle zákonem definovaných limitů, rozlišit veřejné zakázky malého rozsahu, podlimitní veřejné zakázky, či nadlimitní veřejné zakázky.

Dle § 13 odst. 1 ZVZ se předpokládanou hodnotou veřejné zakázky pro účely tohoto zákona rozumí: „zadavatelem předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky, který je zadavatel povinen stanovit pro účely postupu v zadávacím řízení před jeho zahájením. Při stanovení předpokládané hodnoty je vždy rozhodná cena bez daně z přidané hodnoty“.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že úkon stanovení předpokládané hodnoty, není úkonem zadavatele v zadávacím řízení, ale vždy úkonem, jenž dalšímu postupu zadavatele v řízení, resp. při výběru dodavatele předchází. Teprve na základě stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky zadavatel volí, zda bude veřejná zakázka zadávána dle ZVZ či mimo režim ZVZ.

Přechodná ustanovení novely problematiku stanovení předpokládané hodnoty neřeší, neboť upravují postupy při zadávání veřejných zakázek zahájených přede dnem účinnosti novely, a nikoli úkony jim předcházející. Argumentace možnými komplikacemi ve shora uvedeném kontextu vyplývajícími z přechodných ustanovení je tak lichá, neboť přechodná ustanovení na danou problematiku nedopadají.

Rozpor se základními právními zásadami

Z právních zásad, na něž by naznačovány a přepokládaný závěr MMR narážel, lze zmínit jako hlavní zásadu zákazu retroaktivity práva.

Retroaktivitou se rozumí zpětná účinnost zákona nebo jiného právního předpisu, resp. zpětná časová působnost právní normy a představuje zásadní zásah do právní jistoty subjektů práva. Rozlišují se dva druhy retroaktivity – retroaktivita pravá a nepravá.

Zákaz retroaktivity práva představuje jednu ze základních, stěžejních zásad právního státu, k jehož znakům náleží mimo jiné i princip právní jistoty a ochrany důvěry občana v právo.[3] Retroaktivita práva není zakázána absolutně, neboť obecně je připuštěna nepravá retroaktivita, naopak retroaktivita pravá je zásadně nepřípustná.

Nepravá retroaktivita souvisí s ochranou nabytých práv a s problematikou zásahu do těchto práv a je důsledkem změn v právním řádu. Nejde o zpětnou účinnost (či časovou působnost) v pravém slova smyslu. Při změně právní úpravy musí být vznik právních vztahů, a tedy subjektivních práv a právních povinností, posuzován vždy podle zákonů a jiných pramenů práva, účinných v době jejich vzniku, obsah právních vztahů se posuzuje podle normy účinné v době, kdy se o těchto právních vztazích rozhoduje.[4]

Pravá retroaktivita pak spočívá v tom, že účinnost právního předpisu začne dříve než jeho platnost, takže se použije pozdějšího zákona na případy (právní skutečnosti), které se staly již v minulosti. Takový postup je možný jen ve prospěch (in favorem) subjektivních práv a vůbec právního postavení příslušných právních

subjektů (srov. čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, umožňující retroaktivitu ve prospěch pachatele v trestním právu). Pravá retroaktivita tedy znamená, že se zpětně mění právní poměry, tj. že se podle v současnosti platné a účinné právní úpravy posuzují právní vztahy, právní skutečnosti i právní chování a jednání, které se uskutečnily dříve. Nová právní úprava tedy mění právní následky, které podle práva nastaly přede dnem její platnosti. Přestože v ČR výslovný zákaz retroaktivity obecně pro všechna právní odvětví vysloven není, platí explicitně pouze pro trestní právo hmotné, lze jej vyvodit z principů demokratického právního státu, zejména principu právní jistoty a ochrany nabytých práv.[5]

Ze zákazu pravé retroaktivity práva pak vyplývá, že vznik právních vztahů, existujících před nabytím účinnosti nové právní normy, právní nároky, které z těchto vztahů vznikly, jakož i vykonané právní úkony, se řídí zrušenou právní normou (důsledkem opačné interpretace střetu právních norem by byla pravá retroaktivita). Aplikuje se tedy princip ochrany minulých právních skutečností, zejména právních konání.[6]

Je-li stanovení předpokládané hodnoty úkonem učiněným před zahájením výběru dodavatele veřejné zakázky, a to úkonem, jenž zároveň určuje, jak může zadavatel postupovat, je právě okamžik stanovení předpokládané hodnoty bezprostředně předcházející zahájení výběru dodavatele veřejné zakázky rozhodnou skutečností, jež musí být ve vztahu k dopadu novely na výběr dodavatele posuzována. Pokud tedy veřejná zakázka v okamžiku zahájení procesu výběru dodavatele splňovala finanční limity veřejné zakázky malého rozsahu, nelze ji dodatečně po nabytí účinnosti novely překvalifikovat na veřejnou zakázku podléhající režimu ZVZ ve znění novely. Takový postup by byl v rozporu s obecnou právní zásadou zákazu retroaktivity práva, přičemž porušeny by mohly být i zásady právní jistoty a předvídatelnosti práva.

Závěr

S odkazem na princip právní jistoty a ochrany minulých právních konání je nutno rozlišovat veřejné zakázky podle výše jejich předpokládané hodnoty na základě limitů platných a účinných v době zahájení řízení (výběru dodavatele) o této veřejné zakázce, a to i po nabytí účinnosti novely.

Závěr plynoucí z doporučení MMR o možných komplikacích při následných kontrolách veřejných zakázek s předpokládanou hodnotou od 1 mil. Kč do 2 mil. Kč, resp. od 3 mil. Kč do 6 mil. Kč, jejichž řízení (výběr dodavatele) bylo zahájeno

no před účinností novely a dokončeno za účinností novely, s odkazem na přechodná ustanovení novely, postrádá relevantní odůvodnění, přičemž připuštění možných komplikací by znamenalo připuštění možnosti „překvalifikování“ veřejné zakázky dle její předpokládané hodnoty. Takový závěr by byl zcela evidentním příkladem pravé retroaktivity, a jako takový je třeba jej odmítnout. ●

Mgr. Jan Tejkal, advokát
Mgr. Petr Pernica, advokátní koncipient
Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.

FIALA, TEJKAL A PARTNEŘI S.R.O.
 ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

- [1] Doporučení MMR je přístupné na portále o veřejných zakázkách, dostupné na <http://www.portal-vz.cz/CMSPages/GetFile.aspx?guid=e0252a62-d123-46bc-a8c0-85052fa12db5>
- [2] Možnost zadavatele zadávat veřejnou zakázku mimo režim zákona je upravena v § 18 odst. 5 ZVZ. Tato úprava nebyla novelou nijak dotčena.
- [3] Srov. náleží Ústavního soudu ČR ze dne 8. června 1995, sp. zn. IV. ÚS 215/94, či náleží Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 10. prosince 1992, sp. zn. Pl. ÚS 78/92.
- [4] Gerloch, A.: *Teorie práva*. 4. Upravené vydání, Aleš Čeněk, 2007.
- [5] Gerloch, A.: *Teorie práva*. 4. Upravené vydání, Aleš Čeněk, 2007.
- [6] Náleží Ústavního soudu ČR ze dne 4. února 1997, sp. zn. Pl. ÚS 21/96.

Na světě existuje více než půl milionu typů křesel. Nejpohodlnější je ovšem to, ve kterém teď sedíte.

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o službách *Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Notáři nebudete muset své křeslo už nikdy opustit, protože váš osobní bankéř přijde vždy až k vám. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

 citibank®

Retroaktivní využití judikatury ve sporech ohledně platnosti rozhodčích doložek

Dne 27. září 2011 vydal Krajský soud v Brně rozhodnutí sp. zn. 44 Co 246/2010, které řeší spor týkající se platnosti rozhodčí doložky sjednané odkazem na rozhodčí řády vydané jiným subjektem než stálým rozhodčím soudem.

České soudy se již otázkou platnosti rozhodčí doložky sjednané výše uvedeným způsobem zabývaly v mnohých soudních rozhodnutích. Názory na její řešení však byly, zejména v posledních letech, značně rozdílné. Bylo tomu tak až do doby sjednocujícího usnesení velkého senátu Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 1945/2010 ze dne 11. května 2011, ve kterém velký senát definitivně dospěl k závěru, že takto sjednané rozhodčí doložky jsou, dle § 39 občanského zákoníku, pro rozpor se zákonem neplatné.

Vzhledem k vysokému počtu každoročně uzavíraných rozhodčích doložek má toto sjednocující usnesení dopad na velké množství právních vztahů značné ekonomické hodnoty. Účastníky takovýchto vztahů tak staví do pozice právní nejistoty, a to i přesto, že doložky uzavírali v době, kdy jejich platnost ještě nebyla nijak zpochybňována. I z tohoto důvodu se dané rozhodnutí stalo předmětem četných diskusí mezi odbornou veřejností a poměrně rozsáhlé medializace, přičemž předmětem kritiky byla zejména jeho možná protiústavnost z důvodu narušení principu právní jistoty a předvídatelnosti soudního rozhodování.

Význam rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp. zn. 44 Co 246/2010 tak spočívá právě v tom, že řeší otázku aplikace nejnovějších judikatorních závěrů na posouzení platnosti rozhodčích doložek sjednaných ještě v době, kdy na tuto otázku neexistoval jednotný právní názor.

Krajský soud v Brně závěry Nejvyššího soudu obsažené ve sjednocujícím usnesení ze dne 11. května 2011, sp. zn. 31 Cdo 1945/2010, o absolutní neplatnosti doložek sjednaných odkazem na rozhodčí řády vydané jiným než stálým rozhodčím soudem nijak nepochybuje. Dokonce sám uvádí, že tento názor by měl být v budoucí soudní praxi, která je nyní značně rozříštěna, z důvodu jejího sjednocení respektován a takovouto doložku je proto samu o sobě třeba považovat za neplatnou.

Dále však Krajský soud poukazuje na okolnosti, na jejichž základě by bylo dovolání se absolutní neplatnosti v rozporu s dobrými mravy, a to ve smyslu § 3 odst. 1 občanského zákoníku. Za takové okolnosti soud považuje právě situaci, kdy strany sjednaly rozhodčí doložku v době, kdy její nesprávnost nebyla z ničeho zřejmá a neexistovala konstantní ani rozsáhlejší judikatura, která by řešila otázku platnosti rozhodčí doložky s ohledem na způsob určení rozhodce dle § 7 rozhodčího řádu. Obě strany sporu přitom rozhodčí doložku sjednanou tímto způsobem akceptovaly, neměly žádných pochyb o její platnosti a na jejím základě také jednaly.

Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že za první stěžejní rozhodnutí, zpochybňující možnost způsobu jmenování rozhodce odkazem na rozhodčí řád vydaný jiným subjektem než stálým rozhodčím soudem, je možno považovat až rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 28. května 2009, sp. zn. 12 Cmo 496/2008, které bylo uveřejněno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 45/2010. Až do té doby však rozhodovací praxe zastávala názor, že rozhodčí doložky sjednané výše uvedeným způsobem neplatné nejsou. Ani v období mezi vydáním rozhodnutí Vrchního soudu v Praze a sjednocujícím nálezem Nejvyššího soudu ČR nebyla

praxe soudů při řešení této otázky jednotná.[1] Z výše uvedeného je zřejmé, že vzhledem k rozříštěnosti judikatury v otázce platnosti rozhodčích smluv, která je přitom často řešenou otázkou v soudní praxi, bylo sjednocení názoru na její řešení nevyhnutelné a potřebné. Na druhou stranu, automatická aplikace těchto závěrů může ve velkém množství případů představovat narušení principu právní jistoty stran a předvídatelnosti soudního rozhodování. Rozhodnutí Krajského soudu v Brně tyto principy respektuje a zároveň nijak nepochybuje závěry obsažené ve sjednocujícím usnesení Nejvyššího soudu. Představuje tak ideální řešení sporů týkajících se platnosti rozhodčích doložek uzavřených v době, kdy názor na tuto problematiku ještě nebyl v soudní praxi ustálen. ●

Luboslava Pišteřová
Weinhold Legal, v. o. s.

WEINHOLD LEGAL

Poznámka

[1] Viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. července 2008, sp. zn. 32 Cdo 2282/2008, rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. dubna 2010 sp. zn. 23 Cdo 4895/2009.

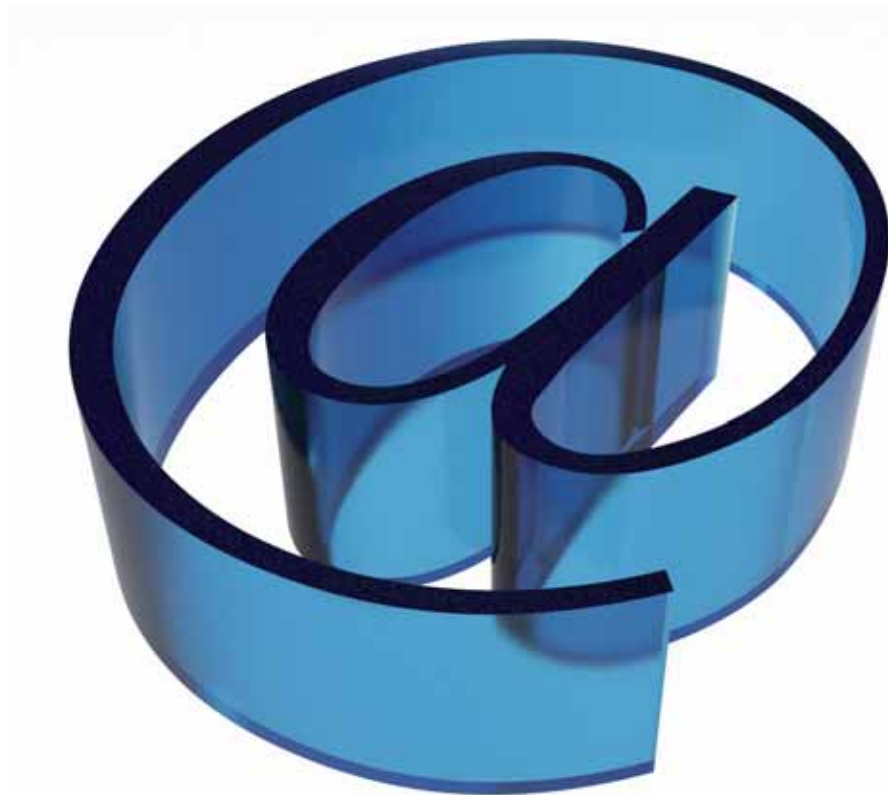
E-mailová pozvánka na pracovní pohovor aneb Nejvyšší soud ČR se vyjádřil k otázce diskriminace při uplatňování práva na zaměstnání

Nejvyšší soud ČR vydal dne 27. března 2012 rozsudek sp. zn. 21 Cdo 4586/2010, v němž vyslovil názor, že za diskriminační nelze označit jednání, kdy zaměstnavatel pozve uchazeče o zaměstnání k osobnímu pohovoru elektronickou formou v nestandardně krátkém čase před termínem osobního pohovoru, pokud nebylo cílem tohoto jednání znevýhodnit některého uchazeče o zaměstnání a motivem nebyl žádný diskriminační důvod.

Shrnutí situace

V posuzovaném případě uchazečka o zaměstnání – žalobkyně zaslala přihlášku do výběrového řízení na místo generálního ředitele Národního památkového ústavu, které bylo vyhlášeno na webových stránkách Ministerstva kultury ČR.

Méně než 24 hodin před termínem osobního pohovoru byla uchazečům zaslána pozvánka na tento pohovor, a to elektronickou (příp. telefonickou) formou. Žalobkyně považovala toto jednání podle § 4 odst. 1 a 2 zákona o zaměstnanosti^[1] za diskriminaci z důvodu majetku s argumentací, že nevlastní osobní počítač a nemá prostředky ke stálému připojení k internetu a celodennímu přístupu k elektronické poště. Dále žalobkyně tvrdila, že nebyla pozvána ani do prodlouženého výběrového řízení. S odůvodněním, že následky tvrzené diskriminace již nelze odstranit a že jí byla ve značné míře snížena důstojnost, podala žalobkyně žalobu, kterou se domáhala náhrady nemajetkové újmy, která jí v důsledku tvrzené diskriminace ze strany žalovaného vznikla.

Soud prvního stupně a odvolací soud

Soud prvního stupně žalobu jako nedůvodnou zamítl s odůvodněním, že v průběhu řízení bylo prokázáno, že žalovaný postupoval vůči žalobkyni stejně jako v případě ostatních účastníků výběrového řízení. Dále se podle tohoto soudu nepodařilo prokázat ani to, že diskriminačním jednáním došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby nebo její vážnosti ve značné míře.

Žalobkyně s tímto výrokem soudu nesouhlasila a podala odvolání.

Odvolací soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně. Přisvědčil, že pro posouzení, zda nastalo diskriminační jednání, je východiskem zjištění, že s osobou, která měla být diskriminována, bylo zacházeno oproti ostatním osobám ve srovnatelném postavení jiným, a to znevýhodňujícím způsobem, a že toto zacházení bylo motivováno diskriminací

z některého zákonem uvedeného důvodu[2]. V daném případě žalobkyně neprokázala (a dokonce ani netvrdila), že by s ní bylo zacházeno odlišně – žalovaný totiž postupoval vůči všem osobám přihlášeným do výběrového řízení shodně, když je pozval na osobní pohovor formou, která odpovídala kontaktům uvedeným v přihláškách uchazečů do výběrového řízení. Tím, že žalobkyně uvedla ve své přihlášce jen minimum kontaktních údajů (resp. neuvedla kontaktní údaj, který by umožňoval okamžité spojení – např. mobilní telefon), žalobkyně sama způsobila, že nebyla včas úspěšně informována o termínu osobního pohovoru.

K dalšímu tvrzení žalobkyně, že nebyla pozvána k prodlouženému výběrovému řízení, pak odvolací soud uvedl, že ani v tomto ohledu nejednal žalovaný se žalobkyní odlišně ve srovnání s ostatními účastníky výběrového řízení. Ačkoli měl být podle usnesení výběrové komise připraven jmenový seznam osob, které by přímo mohl vyzvat ministr kultury k účasti na výběrovém řízení, neměl tento způsob vyzvání znamenat znevýhodnění proti dalším uchazečům, například proti těm, kteří se do prodlouženého výběrového řízení přihlásí na základě oznámení v tisku. Podle názoru odvolacího soudu se tak žalobkyně mohla i bez vyzvání přihlásit do prodlouženého výběrového řízení. Pokud tak neučinila, nelze toto považovat za jakoukoli diskriminaci ze strany žalovaného.

Nejvyšší soud

Žalobkyně nesouhlasila s názorem odvolacího soudu, když neposoudil jednání žalovaného spočívající ve formě a okamžiku oznámení data konání výběrového řízení jako znevýhodňující a motivované diskriminací na základě jejího pohlaví, nemajetnosti a povinností k rodině. Ve svém dovolání žalobkyně zdůraznila, že základní kontaktní údaje uvedla a že při adekvátní formě kontaktování by se o termínu výběrového řízení dozvěděla včas. Podle tvrzení žalobkyně došlo ke snížení její důstojnosti a vážnosti tím, že byla výběrovou komisí označena za osobu s nedostačujícími organizačními schopnostmi, a tak byly dle názoru žalobkyně splněny všechny zákonné podmínky pro přiznání přiměřeného zadosti-činění v penězích.

Nejvyšší soud souhlasil s názorem odvolacího soudu a dovolání zamítl. Na základě zjištěného skutkového stavu sice posoudil jednání žalovaného vzhledem k významu výběrového řízení a neodpovídajícím časovým souvislostem (pozvání k osobnímu pohovoru v době kratší než 24 hodin) za okolnostem nepřiměřené, ale současně uvedl, že v tomto krátkém čase byli po-

zváni k osobnímu pohovoru i ostatní účastníci výběrového řízení.

Aby se mohlo v daném případě jednat o diskriminaci žalobkyně, musel by být žalovaný ke znevýhodnění žalobkyně motivován diskriminačním důvodem, který měl dle tvrzení žalobkyně spočívat v jejich majetkových poměrech. Nejvyšší soud dospěl na podkladě skutkového stavu k závěru, že žalobkyně se sama do výběrového řízení přihlásila elektronickou formou a že žádnou formou žalovanému nesdělila, že nemá osobní počítač ani možnost celodenního přístupu k elektronické poště, a tak se majetkové poměry žalobkyně nemohly stát motivem k jednání žalovaného, kterým by znevýhodnil žalobkyni ve výběrovém řízení. Nejvyšší soud tedy uzavřel, že jednání žalovaného nebylo možné posoudit jako diskriminační a že tak nebyl dán předpoklad pro uplatnění právních prostředků ochrany před diskriminací[3]. Z uvedeného důvodu se tedy již nezabýval dalšími námitkami žalobkyně ohledně tvrzeného značného snížení její důstojnosti a vážnosti.

Závěr

Uvedený případ je dokladem trendu poslední doby, kdy se mezi pracovněprávními spory začala poměrně často objevovat otázka diskriminace. Pro zaměstnavatele to znamená, že musí věnovat patřičnou pozornost právní úpravě diskriminace, a to nejen v pracovněprávních vztazích se zaměstnanci, ale i v situacích před vznikem pracovního poměru, tedy ve vztahu k uchazečům o zaměstnání. V této souvislosti je vhodné zmínit, že právní úprava týkající se diskriminace uchazečů o zaměstnání byla od 1. ledna 2012 přenesena ze zákona o zaměstnanosti (kde je nově pouze stanovena povinnost rovného zacházení vůči těmto osobám a zákaz diskriminace při uplatňování práva na zaměstnání) do antidiskriminačního zákona[4].

Za diskriminaci v pracovních věcech se považuje takové jednání zaměstnavatele, resp. potencionálního zaměstnavatele, které směřuje přímo nebo nepřímo ke znevýhodnění jednoho nebo i více zaměstnanců nebo uchazečů o zaměstnání ve srovnání s ostatními zaměstnanci nebo uchazeči o zaměstnání a které je motivováno diskriminačními důvody, jimiž se podle antidiskriminačního zákona rozumí rasa, etnický původ, národnost, pohlaví, sexuální orientace, věk, zdravotní postižení, náboženské vyznání, víra či světový názor. Pokud v případném soudním sporu zaměstnanec, příp. uchazeč o zaměstnání, tvrdí, že motivem jednání (potencionálního) zaměstnavatele byly zákonem stanovené diskriminační důvody, má soud toto tvrzení za prokázané, jestliže

(potencionální) zaměstnavatel neprokáže, že vůči svým zaměstnancům, příp. uchazečům o zaměstnání, neporušil zásadu rovného zacházení.

Jak vyplynulo z tohoto rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, za diskriminační nelze považovat jednání (potencionálního) zaměstnavatele, jehož motivem není okolnost, v níž zaměstnanec, příp. uchazeč o zaměstnání, spatřuje diskriminační důvod, i kdyby se jinak mohlo jednat o okolnost, která by se mohla stát diskriminačním důvodem. ●

**Mgr. David Borovec, advokátní koncipient
Randl Partners
advokátní kancelář, člen ius laboris**

 Randl Partners

Poznámky

[1] zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění do 31. 12. 2005 (dále jen „zákon o zaměstnanosti“)

[2] § 4 odst. 2 zákona o zaměstnanosti

[3] § 4 odst. 10, 11 a 12 zákona o zaměstnanosti

[4] zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací (antidiskriminační zákon)

Brož
&
Sokol
&
Novák

Advokátní kancelář
Attorneys
Rechtsanwälte

Sokolská 60, 120 00 Praha 2,
Tel: 224 941 946, Fax: 224 941 940,
E-mail: advokati@akbsn.eu,

www.akbsn.eu

Pobočky:

- Praha: Ječná 39a, 120 00 Praha 2, tel.: 221 995 216-218, vyřizuje pohledávky DP hl.m. Prahy
- Přerov: nám. T.G.Masaryka 11, 750 02 Přerov, e-mail: akprerov@akbsn.eu
- Litoměřice: Mírové nám. 30, 412 01 Litoměřice, e-mail: aklitomerice@akbsn.eu
- SR: Špitálska 10. P.O.Box 22, 8514 99 Bratislava, Slovenská republika

Naše kancelář poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti práva obchodního, občanského – procesního i hmotného, správního, rodinného, pracovního a trestního. Zabýváme se i rozhodčím řízením. S nárůstem klientely a rozšířením poskytovaných služeb jsme zřídili další pobočku v Praze a pobočky v Přerově, v Litoměřicích a ve Slovenské republice. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém, polském, ruském a ukrajinském. Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák je členem mezinárodního sdružení International Jurists a může prostřednictvím tohoto sdružení zajistit poskytování právní služby po celém světě.

**Advokátní kancelář
byla vyhodnocena jako
„Právnícká firma roku“
v oblasti trestního práva
za rok 2010 a 2011.**

MALÁ KANCELÁŘ S VELKOU VIZÍ

Služby v pracovněprávní oblasti

Pro klienty Randl Partners jsme vytvořili **kompletní zázemí v pracovněprávní oblasti**, od běžného poradenství a přípravy veškerých dokumentů, přes akutní telefonické a emailové rady až po publikaci HR News a organizaci HR Exchange Meetingů.

Členství v prestižní pracovněprávní alianci Ius Laboris nám dodává potřebný mezinárodní přesah a praxi.

“Tým má velmi dobrou znalost českého pracovního práva a věnuje zvláštní pozornost obchodním aspektům poskytnuté rady. Právníci skvěle spolupracují jako celek a mají dobré vyjednávací schopnosti.”

Chambers Europe 2011

Služby v obchodněprávní oblasti

Obchodní právo se zaměřením na **právo obchodních společností a závazkové právo** je jednou z hlavních specializací Randl Partners. Náš obchodněprávní tým však poskytuje i poradenství v souvisejících oblastech, jako je např. soutěžní právo, právo duševního vlastnictví, administrativní právo, právo nemovitostí, telekomunikační právo, PPP (public private partnerships) či finanční právo.

Naši klienti mohou vždy očekávat vysoce **individuální přístup** k jejich záležitostem.

Dlouholetá praxe a hluboké znalosti obchodního práva, zajištěné specializací všech členů obchodněprávního týmu na obchodní právo a s ním související oblasti, jsou zárukou profesionality veškerých našich služeb.

v oboru
Pracovní právo

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Česká republika
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
Email: office@randls.com
Web: www.randls.com

K trestněprávní odpovědnosti právnických osob za legalizaci výnosů z trestné činnosti z nedbalosti

Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „zákon proti praní špinavých peněz“) již dávno není žádným novem. Přesto se stále ještě jedná o předpis opomíjený a i mezi velkými korporacemi ne příliš docerňovaný. Souvisí to nejen s obecným nevědomím o tom, že jsou nositeli povinností dle zákona, ale rovněž s mylným přesvědčením, že když sami úmyslně neperou špinavé peníze, nemůže jim hrozit žádná sankce. Přitom se v souvislosti s novým zákonem č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen „ZTPO“) naopak mohou dokonce snadno stát pachateli trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti, aniž by to ve firmě kdokoli postřehl.

Povinná osoba dle zákona proti praní špinavých peněz

Zákon proti praní špinavých peněz je předpisem, který je účinný již téměř čtyři roky. Stanoví řadu povinností, jež mají zabránit aktivitám vedoucím k zakrytí nezákonného původu jakékoli ekonomické výhody vyplývající z trestné činnosti, jejichž cílem je vyvolat dojem, že jde o majetkový prospěch nabytý v souladu se zákonem. Jinými slovy smyslem zákona je zabránit činnostem vedoucím k zastření původu finančních prostředků za účelem jejich „vyprání“.

Klíčovým pojmem tohoto zákona je povinná osoba, neboť je to právě ona, na kterou se povinnosti stanovené tímto zákonem vztahují. Povinnou osobou jsou v první řadě úvěrové instituce a další finanční instituce, kterými jsou osoby oprávněné k poskytování leasingu, záruk, úvěrů, půjček stejně tak jako osoby oprávněné ke zprostředkování spoření, leasingu nebo úvěrů.

Mezi povinné osoby řadí zákon rovněž poskytovatele tzv. ready-made společností, a to včetně služeb spočívajících v jednání jako statutární orgán či poskytování sídla. Dalším poměrně

rozšířeným okruhem osob, na které dopadají povinnosti dle tohoto zákona, jsou pak osoby oprávněné k obchodování s použitým zbožím nebo k přijímání věcí do zástavy, tedy typicky bazary a zastavárny. Zákon se rovněž vztahuje na zahraniční právnické nebo fyzické osoby, které vykonávají shora uvedené činnosti a na území České republiky působí prostřednictvím své pobočky nebo provozovny.

Zatímco všechny výše uvedené subjekty jsou si svých povinností ze zákona více méně vědomy, většina podnikatelů naopak vůbec netuší, že i oni jsou povinnými osobami v každém případě, kdy přijmou platbu v hotovosti v hodnotě 15 000 euro nebo vyšší, a to bez ohledu na jejich předmět podnikání. Přitom je třeba mít na paměti, že částky (zálohy, splátky atp.) přijaté v souvislosti s jedním obchodem se sčítají.

Povinnosti povinných osob

Všechny výše uvedené osoby mají dle zákona proti praní špinavých peněz několik klíčových povinností. Zejména se jedná o povinnost identifikovat klienta, jestliže hodnota uskutečňovaného obchodu převyšuje částku 1 000 eur. Povinnost identifikace vzniká ale v některých případech i bez ohledu na uvedený finanční limit. Jedná se zejména o situaci, kdy uskutečňovaný obchod je podezřelý, tedy například situace, kdy klient provádí převody majetku bez zjevného ekonomického důvodu, nebo provádí výběry či převody peněz bezprostředně po hotovostních vkladech. Uvedená identifikace klienta fyzické osoby se provádí za faktické přítomnosti tohoto klienta u povinné osoby prostřednictvím průkazu totožnosti. U právnické osoby se předkládá výpis z obchodního rejstříku, resp. jiný doklad o existenci této právnické osoby.

Ve specifických případech stanovených zákonem je nutno provést kontrolu klienta. Jedná se o situaci, kdy povinná osoba s tímto klientem realizuje obchod, jehož hodnota dosahuje 15 000 eur, dále u podezřelého obchodu či při vzniku obchodního vztahu. Kontrola klienta zahrnuje mimo jiné i zjištění účelu a povahy daného obchodu stejně tak, jako přezkoumání zdrojů peněžních prostředků. Povinnost kontroly musí být provedena v rozsahu potřebném k posouzení velikosti rizika legalizace výnosů z trestné činnosti, a to s ohledem například na typ klienta či obchodního vztahu.

Detekuje-li povinná osoba podezřelý obchod, je povinna tuto skutečnost bezodkladně oznámit Ministerstvu financí, a to nejpozději do 5 dnů.

Trestní odpovědnost právnických osob při praní špinavých peněz

ZTOPO upravuje s účinností od 1. 1. 2012 trestní odpovědnost právnických osob. V souladu se ZTOPO je trestným činem právnické osoby čin spáchaný jejím jménem, v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, a to za podmínky, že tak jednal statutární orgán dané právnické osoby nebo jiná osoba oprávněná jednat jménem nebo za právnickou osobu, osoba vykonávající řídicí nebo kontrolní činnost nebo vykonávající rozhodující vliv na řízení dané právnické osoby. V neposlední řadě je pak právnická osoba trestně odpovědná, i pokud se jedná o jednání jejího zaměstnance.

Trestní odpovědnost právnických osob se vztahuje i na trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti, kterého se dle trestního zákoníku dopustí ten, kdo zastírá původ nebo jinak usiluje, aby bylo podstatně ztíženo nebo

znmemožněno zjištění původu věci získané trestným činem, nebo jako odměna za něj, nebo věci, která byla opatřena za takovou věc. Stejně tak je trestný i ten, kdo jinému spáchání takového činu umožní.

Samotný trestný čin přitom nevyžaduje úmyslné jednání, v souladu s trestním zákoníkem se tohoto činu může dopustit i osoba jednající ve formě nedbalosti. Ke spáchání trestného činu ve formě nedbalosti pak postačuje, že právnická osoba jinému z nedbalosti umožní zastít původ nebo zjištění původu věci.

Klíčová souvislost ZTOPO a zákona proti praní špinavých peněz

Právě výše uvedená trestní odpovědnost za jednání zaměstnance a možnost spáchat trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti je zejména s ohledem na svůj rozsah a možnost kontroly v případě velkých firem majících stovky zaměstnanců nejproblematičtější.

Dle ZTOPO je totiž trestný čin právnické osobě přičitatelný, pokud jej spáchal zaměstnanec nejen na podkladě pokynu právnické osoby, ale i proto, že orgány právnické osoby neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu nebo která po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců nebo jiných osob, jimž jsou nadřizeny, anebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu.

Zde nastupuje právě zákon proti praní špinavých peněz, který předepisuje, jaká opatření musí právnická osoba učinit, aby zamezila možnému toku/vyprání finančních prostředků. Jde o povinnost zavést a uplatňovat postupy vnitřní kontroly a komunikace za účelem plnění povinností stanovených tímto zákonem. V této souvislosti je povinná osoba povinna vypracovat písemně systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření, který obsahuje zákonem přesně stanovený okruh otázek. Povinná osoba zároveň musí nejméně jednou ročně zajistit školení zaměstnanců, kteří se mohou dostat do kontaktu s podezřelými obchody.

A právě tyto povinnosti jsou klíčové, neboť jejich nesplnění je s to založit odpovědnost právnické osoby za trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti. Jestliže tedy právnická osoba, jež je povinnou osobou dle zákona proti praní špinavých peněz, nesplní tyto povinnosti, není vyloučeno, že může být shledána vinnou ze spáchání trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti, například když při-

jme ve splátkách v hotovosti částku přesahující 15 000 eur.

Následky spojené s porušením povinností dle zákona o praní špinavých peněz

Nesplnění řady povinností stanovených zákonem proti praní špinavých peněz může být sankcionováno ze strany Ministerstva financí až do výše 50 000 000 Kč.

Kromě uvedeného ale není vyloučeno, že nesplnění těchto povinností a následně byť nedbalostní jednání zaměstnance právnické osoby může vést i ke vzniku trestní odpovědnosti právnické osoby za trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti. V takovém případě jí může být uložen peněžitý trest či zákaz činnosti, ale i (samozřejmě jen v krajním případě) propadnutí majetku či trest zrušení právnické osoby.

Jedná se tedy o sankce závažným způsobem zasahující do života právnické osoby. Přitom bez zavedení dostatečných opatření vnitřní kontroly a přijetí příslušných interních předpisů může dojít k porušení některé z povinností a následně k uložení citelné sankce velmi snadno. ●

JUDr. Miroslav Pokorný, LL.M., advokát
Mgr. Helena Chadimová, advokátní koncipientka
Schönherr s.r.o.

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

home advantage in central europe

fúze & akvizice
společensvévní právo
soutěžní právo & právo EU
energetika, telekomunikace
veřejné zakázky
nemovitosti & stavební právo
bankovníctví & finance
insolvence & restrukturalizace
pracovní právo
ip, it
řešení sporů

Schönherr je přední advokátní kancelář se zastoupením ve všech zemích střední a východní Evropy. Těžíme ze zkušeností a know-how 310 právníků ve 12 pobočkách mimo jiné i v Praze. Naší základní filozofií je kombinace vysoké profesní kvality a efektivního řešení právních problémů.

www.schoenherr.eu

Schönherr s.r.o. | advokátní kancelář | Palladium | nám. Republiky 1079/1a | CZ-110 00 Praha 1 | office.czechrepublic@schoenherr.eu

schoenherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

AUSTRIA | BULGARIA | CROATIA | CZECH REPUBLIC | EUROPEAN UNION
HUNGARY | POLAND | ROMANIA | SERBIA | SLOVAKIA | SLOVENIA | UKRAINE

Vady právních jednání podle nového občanského zákoníku

Od 1. 1. 2014 nebude většina vad stíhána absolutní neplatností.

Jedním ze zásadních přínosů nového občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb., dále jen „NOZ“) má být výrazné omezení neplatnosti jako sankce za vadu právního úkonu. V prvním příspěvku našeho seriálu k rekonstrukci se proto věnujeme právě tomuto tématu. Přitom je třeba uvést, že nový občanský zákoník namísto termínu „právní úkon“ používá pojem „právní jednání“. Pro přehlednost proto užíváme v dalším textu termín právní jednání i v souvislosti se současným občanským zákoníkem (zákon č. 40/1964 Sb.).

Nový občanský zákoník rozlišuje právní jednání, která mají určitou vadu, na právní jednání zdánlivá a právní jednání neplatná. Kategorii zdánlivých jednání přitom současný občanský zákoník nezná. Právní jednání, která jsou stížena nedostatkem vůle nebo nedostatkem vážnosti, určitosti a srozumitelnosti vůle proto považuje současný občanský zákoník za absolutně neplatná. Podle nového občanského zákoníku se v takových případech o projev vůle vůbec nejedná, takové právní jednání nemá žádnou právní relevanci a jedná se o právní jednání zdánlivé. V praxi se tak například na smlouvu, jejíž součástí je takové zdánlivé dílčí ujednání, bude pohlížet, jako by byla od počátku bez takového ujednání. Nesrozumitelnost a neurčitost právního jednání lze ošem podle nového občanského zákoníku zhojit tím, že se nesrozumitelný nebo neurčitý projev vůle mezi stranami dodatečně vyjasní. V takovém případě se hledí, jako by tu bylo právní jednání od počátku (§§ 551 – 554 NOZ).

Ustanovení o neplatnosti právních jednání nového občanského zákoníku jsou uvozena zásadou, že na právní jednání je třeba hledět spíše jako na platné, než jako na neplatné (§ 574 NOZ). Nový občanský zákoník tak usiluje o odklon od dosavadní praxe (zejména

judikatorní), která vnímá právo formalisticky a jakékoliv vady právního jednání sankcionuje neplatností.

Jako důvody neplatnosti právního jednání jsou v novém občanském zákoníku stanoveny rozpor s dobrými mravy, rozpor se zákonem (včetně obcházení účelu zákona, což není výslovně uvedeno v textu zákona, ale uvádí to důvodová zpráva), počáteční nemožnost plnění, nezpůsobilost nebo neschopnost právně jednat a nedostatek formy.

Co se týče rozporu se zákonem, vyžaduje se nejen, aby právní jednání odporovalo zákonu, ale aby zároveň smysl a účel zákona vyžadoval, aby bylo neplatné. Dochází tedy k odklonu od současného stavu, kdy jakýkoliv rozpor se zákonem zakládá absolutní neplatnost právního jednání (§ 580 NOZ).

Nový občanský zákoník zachovává koncept absolutní a relativní neplatnosti, opouští však taxativní výčet důvodů, pro které je právní jednání relativně neplatné a nahrazuje ho obecnými kritérii, přičemž se preferuje neplatnost relativní před absolutní. Právní jednání je ne-

platné relativně, pokud je neplatnost takového právního jednání stanovena na ochranu zájmu určité osoby a pouze tato určitá osoba může neplatnost tohoto právního jednání namítnout (§ 586 NOZ). Právní jednání je neplatné absolutně, pokud se zjevně přičí dobrým mravům, pokud odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek nebo pokud zavazuje k plnění od počátku nemožnému (§ 588 NOZ).

Stejně jako současný občanský zákoník stanoví nový občanský zákoník, že pokud se důvod neplatnosti právního jednání týká pouze části právního jednání, kterou lze od jeho ostatního obsahu oddělit, je neplatná pouze tato část. Nově je však zdůrazněno, že je třeba vždy zohlednit zájem stran. Pokud tak lze předpokládat, že by k právnímu jednání bez neplatné části nedošlo, bude právní jednání neplatné v celém rozsahu (§ 576 NOZ). ●

Mgr. Kryštof Kobeda, advokátní koncipient
bnt – pravda & partner, s.r.o.

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** patří od roku 1990 mezi renomované kanceláře zaměřené na komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor. Mezi klienty kanceláře patří řada nadnárodních i domácích společností a organizací a institucí veřejného sektoru. Kancelář je členem **mezinárodní sítě** právních kanceláří **International Alliance of Law Firms** zaměřených na komplexní poradenství v obchodním právu s více než 59 členy ve 43 zemích celého světa. Kancelář poskytuje **multidisciplinární služby** v rámci úzké spolupráce s významnými mezinárodními auditorskými a daňově-poradenskými společnostmi zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství a řízení, veřejných zakázek a PPP projektů, projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací. Mezi **hlavní nabízené služby kanceláře** patří:

Veřejný sektor:

- Poradenství a administrace veřejných zakázek
- Poradenství v oblasti veřejné podpory
- PPP projekty
- Poradenství v projektech financovaných z EU fondů
- Poradenství v oblasti výzkumu, vývoje a inovací
- Poradenství v oblasti plánování a financování sociálních služeb
- Analýzy, metodiky, studie proveditelnosti, legislativní podpora, monitoring

Soukromý sektor:

- Právo obchodních společností / obchodní smlouvy
- Fúze & akvizice, due diligence, reorganizace, insolvence
- Pracovní právo
- Retail / Ochrana spotřebitele
- Ochrana duševního vlastnictví, IP / IT, ochrana dat
- Řešení tuzemských a mezinárodních sporů – činnost rozhodců a zastoupení v rozhodčím a soudním řízení
- Nemovitosti a stavební právo

INTERNATIONAL
ALLIANCE
OF LAW FIRMS

HOLEC, ZUSKA & Partneři

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5

Tel: (+420) 296 325 235
Fax: (+420) 296 325 240
recepce@holec-advokati.cz

Práce přesčas a zaměstnanci s kratší pracovní dobou

Práci přesčas se rozumí práce, jejíž výkon musí současně splňovat v následujícím textu blíže diskutované tři definiční znaky vyplývající konkrétně z ustanovení § 93 a dále § 78 odst. 1 písm. i) zákoníku práce.

Prací přesčas je tak práce konaná zaměstnancem: a) na příkaz zaměstnavatele nebo s jeho souhlasem, b) nad stanovenou týdenní pracovní dobu vyplývající z předem stanoveného rozvržení pracovní doby a c) práce konaná mimo rámec rozvrhu pracovních směn.

K prvnímu definičnímu znaku písm. a), tj. příkazu zaměstnavatele nebo souhlasu zaměstnavatele je možné uvést, že každému zaměstnanci s výjimkou zaměstnanců s kratší pracovní dobou, těhotných zaměstnankyň a zaměstnanců

pečujících o dítě mladší než jeden rok může zaměstnavatel nařídit výkon práce až do celkového rozsahu 150 hodin ročně.

V této souvislosti je třeba připomenout, že práce přesčas je výjimečným pracovním režimem a je možné ji zásadně konat jen výjimečně. Práci přesčas může zaměstnavatel zaměstnanci nařídit jen, jde-li o vážné provozní důvody, a to i na dobu nepřetržitého odpočinku mezi dvěma směnami, a za splnění daných podmínek i na dny pracovního klidu. Kdo je oprávněn nařizovat u daného zaměstnavatele práci přesčas, lze stanovit v pracovním řádu. Zpravidla to

bude bezprostředně nadřizený zaměstnanec. Nařídít přesčasovou práci lze i ústně. O práci přesčas se pak jedná i v případě, že kni zaměstnavatel dal souhlas dodatečně tím, že práci vykonanou v přesčase přijal.

Zákoník práce nestanoví formu příkazu ani souhlasu. Vždy však musí jít o příkaz, z něhož je nepochybné, že má zaměstnanec práci přesčas vykonávat a v jakém rozsahu. Souhlas s výkonem práce přesčas může být učiněn písemně, ale také ústně, případně i mlčky, má-li zaměstnavatel vědomost o tom, že zaměstnanec práci přesčas vykonává a přitom příkaz k zastavení práce přesčas nedá a výkon práce vezme na vědomí. Příkaz k práci přesčas může spočívat také v množství přidělené práce a určení nejzazšího termínu, dokdy musí být práce hotova, pokud nelze takový úkol splnit v rámci stanovené týdenní pracovní doby. Souhlas zaměstnavatele lze dále předpokládat také v situaci, kdy zaměstnavatel převezme a využije výsledky práce, kterou zaměstnanec konal po skončení pracovní doby s vědomím zaměstnavatele.

K druhému a třetímu definičnímu znaku písm. b) a písm. c), tj. souhrnně k problematice rozsahu konané práce přesčas a rozvržení pracovní doby, je možné uvést, že zaměstnavatel je povinen předem rozvrhnout stanovenou týdenní pracovní dobu a seznámit zaměstnance včas s tímto rozvržením. Práci přesčas je pak zásadně práce konaná nad stanovenou týdenní pracovní dobu a konaná mimo rámec rozvrhu pracovních směn. Práci přesčas není situace, napracovávali zaměstnanec práci konanou nad stanovenou týdenní pracovní dobu pracovní volno, které mu zaměstnavatel poskytl na jeho žádost.

Jak jsme již uvedli, kromě nařízené práce přesčas dává zákoník práce možnost dohody zaměstnavatele a zaměstnance o výkonu práce přesčas nad uvedený rozsah 150 hodin ročně. Ale i v takovém případě celkový rozsah přesčasové práce nesmí činit v průměru více než 8 hodin týdně. V kalendářním roce by tak celkový rozsah práce přesčas (zaměstnavatelem nařízené a zaměstnancem odsouhlasené), mohl činit nejvýše 416 hodin. Fakticky je tak tedy možné se se zaměstnancem dohodnout na dalších 266 hodinách práce přesčas.

Dle § 114 zákoník práce zásadně platí, že zaměstnanci přísluší za práci přesčas mzda, na kterou mu vzniklo za tuto dobu právo a dále příplatek ve výši nejméně 25% průměrného výdělku, pokud se zaměstnavatelem nedohodli na poskytnutí náhradního volna v rozsahu práce konané přesčas místo příplatku. Pokud se zaměstnavatel se zaměstnancem dohodnou na poskytnutí náhradního volna v rozsahu práce konané přesčas, tak potom

zaměstnanci příplatek nepřísluší a obdrží pouze dosaženou mzdu. Náhradní volno v rozsahu práce konané přesčas je však potřeba poskytnout v době tří kalendářních měsíců po výkonu práce přesčas nebo v jinak dohodnuté době. Přičemž je třeba doplnit, že dle znění novelizovaného zákoník práce platí, že dosažená mzda a příplatek ani náhradní volno zaměstnanci nepřísluší, je-li mzda sjednána již s přihlédnutím k případné práci přesčas. Mzdu s přihlédnutím k případné práci přesčas je možné takto sjednat, je-li současně sjednán rozsah práce přesčas, k níž bylo při sjednání mzdy přihlédnuto. Mzdu s přihlédnutím k případné práci přesčas je možné sjednat nejvýše v rozsahu 150 hodin práce přesčas za kalendářní rok a u vedoucích zaměstnanců v mezích celkového rozsahu práce přesčas.

Pokud jde o zaměstnance pracující u zaměstnavatele na základě zkráceného úvazku, tj. o zaměstnance, kteří mají sjednanu kratší pracovní dobu, pak dle ustanovení § 78 odst. 1 písm. i) zákoník práce platí, že u zaměstnanců s kratší pracovní dobou je prací přesčas až práce přesahující stanovenou týdenní pracovní dobu; přičemž těmto zaměstnancům není, jak jsme již uvedli v úvodu našeho článku, možné práci přesčas nařídít.

Z uvedeného vyplývá, že v případě zaměstnance s kratší pracovní dobou, který koná práci nad rámec rozsahu svého zkráceného úvazku, může vykonávat takovou práci nad rámec sjednaného úvazku pouze po dohodě se zaměstnavatelem. Přičemž platí, že práce vykonávaná takovýmto zaměstnancem až do rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, tj. v případě rovnoměrného rozvržení pracovní doby až do rozsahu 40 hodin, není přesčasem, a tudíž zaměstnanci náleží za tuto práci pouze příslušná mzda za tuto další odpracovanou dobu, nikoliv však příplatek či náhradní volno za práci přesčas.

Pokud by však takový zaměstnanec s kratší pracovní dobou vykonával práci v takovém rozsahu, že by tento rozsah vykonávané práce překročil i limit stanovené týdenní pracovní doby, tj. překročil by například uvedený rozsah 40 hodin, pak by zaměstnanec mohl vykonávat takovou práci přesčas pouze na základě dohody a se souhlasem zaměstnavatele, a nikoliv na základě příkazu či nařízení zaměstnavatele (tj. v daném případě není možné, aby se jednalo o nařízenou práci přesčas, a zaměstnavatel se o této práci musí se zaměstnancem dohodnout) a měl by vedle příslušné mzdy nárok také na poskytnutí příplatku ve výši nejméně 25% průměrného výdělku, pokud se zaměstnavatelem nedohodli na poskytnutí náhradního volna v rozsahu práce konané přesčas místo příplatku.

Na závěr je třeba s ohledem na novelizované znění zákoník práce připomenout, že zaměstnavateli se výslovně zakazuje zaměstnávat práci přesčas těhotné zaměstnankyně a mladistvé zaměstnance. Zaměstnankyním nebo zaměstnancům, kteří pečují o dítě mladší než jeden rok, pak nesmí zaměstnavatel práci přesčas nařídít. ●

**JUDr. Kamil Šebesta, Ph.D., M.B.A., LL.M.,
advokát
KŠD ŠTOVÍČEK
advokátní kancelář, s.r.o.**

advokátní kancelář, s.r.o.

Výhrada zpětné koupě nemovitosti dnes a zítra

Výhrada zpětné koupě představuje tradiční druh vedlejšího ujednání při uzavírání kupní smlouvy. Pro prodávajícího znamená způsob, jak získat prodávanou věc zpět do svého vlastnictví. Do jaké míry lze tuto výhradu v současnosti využít v případě nemovitosti? A jaké změny přinese nový občanský zákoník?

Tak jako v případě předkupního práva představuje výhrada zpětné koupě pro prodávajícího možnost, jak získat prodávanou věc zpět do svého vlastnictví. Významný rozdíl oproti předkupnímu právu spočívá v tom, že v tomto případě je to výlučně původní vlastník věci, na jehož rozhodnutí závisí, zda této možnosti využije a obnoví své vlastnictví.

Odhlédneme-li od některých daňových komplikací, je proto výhrada zpětné koupě zajímavým prostředkem, jak si zajistit poměrně silnou míru kontroly nad věcí, u které i v době následující po jejím prodeji trvá zájem prodávajícího na jejím dalším osudu. To platí bez ohledu na to, že právní řád nabízí i jiné způsoby, jimiž lze dosáhnout podobného efektu (smluvená možnost odstoupení od smlouvy, rozvazovací podmínka apod.).

Úprava v současném občanském zákoníku

Aktuální úprava tohoto institutu obsažená v § 607 až 609 občanského zákoníku přitom obsahuje některá významná specifika a omezení. Vedle povinné písemné formy výhrady zpětné koupě (jakož i jejího následného uplatnění) je nejvýraznějším limitem jejího použití výslovné omezení výlučně na prodej movitých věcí. Důležitým specifikem je také fungování výhrady zpětné koupě – její uplatnění původním prodávajícím vede k výměně rolí původních smluvních stran a původní kupující je původnímu prodávajícímu povinen tutéž věc (v případě věci individuálně určených) vydat za cenu, kterou za ni původní kupující zaplatil.

Za zmínku rovněž stojí poměrně neobvyklý charakter tohoto ujednání. Výhradu zpětné koupě lze totiž na rozdíl od předkupního práva sjednat pouze jako relativní závazkové právo. Přesto může ale mít taková výhrada významné dopady na právní postavení třetích stran – z § 609 odst. 2 věta druhá občanského zákoníku vyplývá absolutní neplatnost jakékoli smlouvy o zcizení věci, která by byla porušením práva její zpětné koupě původním prodávajícím.

Lze tedy za této situace vůbec uvažovat o výhradě zpětné koupě ve vztahu k nemovitostem?

Pohled Nejvyššího soudu

Touto otázkou se zabýval Nejvyšší soud v rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 3504/2007. V dané věci smluvní strany sjednaly pro původního vlastníka nemovitosti právo zpětné koupě. Ten se následně domáhal, aby vzájemná práva z toho vyplývající byla posuzována analogicky podle § 607 až 609 občanského zákoníku. Nejvyšší soud ovšem dospěl k závěru, že analogická aplikace těchto ustanovení by byla obcházením zákona. Zdůraznil přitom výše uvedená specifika výhrady zpětné koupě (zejména potenciální dopad na třetí strany), jakož i výslovné zákonné omezení na movité věci.

Na druhou stranu Nejvyšší soud samotnou výhradu zpětné koupě nemovitosti neposoudil jako neplatnou, nýbrž jako jedno z nepojmenovaných vedlejších ujednání ke kupní smlouvě. Proto tedy Nejvyšší soud uznal, že i takové ujednání má mezi smluvními stranami právní účinky, a uvedl, že „v případě, že je sjednána zpětná koupě nemovitosti, neuplatní se zákonná úprava obsažená v § 607 a násl. obč. zák. Taková smlouva se opírá o § 610 obč. zák. a práva a povinnosti stran se řídí obsahem jejich dohody (a nemožou se týkat práv třetí osoby, a to na rozdíl od práv vzniklých z dohody o právu zpětné koupě věci movité – viz § 609 odst. 2 obč. zák., věta druhá).“

Navzdory zdánlivě jednoznačnému omezení možnosti sjednat výhradu zpětné koupě na

prodeje movitých věcí lze tedy takové ujednání použít i v případě nemovitosti. Takové ujednání má sice charakter čistě relativního závazku, nicméně vůči kupujícímu je vymahatelné a jeho porušení zakládá odpovědnost za škodu. Nejvyšší soud zároveň v této souvislosti konstatoval, že záleží především na smluvních stranách, jak své konkrétní vzájemné závazky vyplývající z výhrady zpětné koupě vymezí. Prostor smluvní svobody je přitom poměrně široký – úprava se může týkat zejména doby trvání práva zpětné koupě (dispozitivně jeden rok od doby uzavření původní kupní smlouvy), ceny, která se má v takovém případě uplatnit či souvisejících závazků kupujícího.

Nový občanský zákoník

Nový občanský zákoník přináší řadu změn také do právní úpravy výhrady zpětné koupě (jedná se především o § 2135 až 2138). Právo zpětné koupě bude především možno sjednat také pro věci nemovité. Z § 2128 nového občanského zákoníku navíc vyplývá, že k nemovitosti (resp. obecně k věcem zapsaným do veřejného seznamu) bude možno výhradu zpětné koupě sjednat jako právo věcné. Nový občanský zákoník zároveň detailněji upravuje vzájemné vypořádání stran – zaplacením smluvené úplaty budou vyrovnány také nároky z užitků či vytěžených plodů věci, strany ovšem budou mít vzájemné nároky vyplývající ze změny hodnoty věci. Změny konečně nastanou také v případě trvání práva zpětné koupě. Na věci movité se bude vztahovat lhůta tříletá, na věci nemovité pak lhůta desetiletá – to ovšem platí jen tehdy, nedohodnou-li se strany jinak. ●

Mgr. Jan Veselý, advokátní koncipient
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVÁ & Co.
Advokátní kancelář - Law Firm

„Committed to your success“

Skupina APOGEO poskytuje komplexní služby v oblasti daní, auditu, oceňování, účetnictví a mezd.

Auditorské služby

Expertní znalosti, individuální přístup a dlouhodobá péče jsou klíčem k nezávislému a profesionálnímu ověření vašich ekonomických informací.

- / Ověřování účetní závěrky
- / Ověřování ekonomických informací
- / Interní audit
- / Forezní audit
- / Účetní due diligence
- / Podnikové kombinace
- / Poradenství v oblasti účetnictví a vnitřní kontroly

Znalecký ústav

Nestranné, profesionální a kvalitní znalecké posudky jsou oporou pro vaše klíčová rozhodnutí a předpokladem úspěšného řešení sporných situací.

- / Oceňování podniků
- / Podnikové kombinace
- / Nemovitosti
- / Movitý majetek
- / Nehmotný majetek
- / Nepeněžitě vklady
- / Cese pohledávek
- / Informační a komunikační technologie
- / Znalecké služby při převzetí a podpora při soudních sporech

Daňové a transakční poradenství

Strategické plánování, znalost daňové legislativy a optimalizace daňového zatížení povedou k stálému zlepšování vašeho hospodaření.

- / Ad hoc daňové poradenství
- / Příprava a kontrola daňových přiznání
- / Daňové audity a due diligence
- / Zastupování ve správním a soudním řízení
- / Transakční poradenství, daňové plánování a optimalizace
- / Mezinárodní zdanění
- / Transferpricing

Účetní a mzdové poradenství

Efektivní outsourcing účetnictví a mezd je cestou ke snížení vašich nákladů, administrativní zátěže a garancí precizního reportingu.

- / Kompletní zpracování účetnictví a mezd
- / Poradenství v oblasti účetní a mzdové problematiky
- / Sestavování statutárních a manažerských výkazů dle ČÚS a IFRS
- / Zastupování před orgány státní správy
- / Účetní due diligence
- / Transakční poradenství
- / Mezinárodní outsourcing

Přeložení státního zástupce

O přeložení státního zástupce na jiné pracoviště rozhoduje příslušný vedoucí státního zástupce, jen jedná-li se o různá pracoviště v rámci sjednaného místa výkonu práce. Nejsou-li jako místo výkonu práce státního zástupce sjednány také pobočky (jejich sídla) určitého státního zastupitelství, může být na pobočku (jinou pobočku) nebo z pobočky do sídla určitého státního zastupitelství státní zástupce přeložen jen s jeho souhlasem a jen, vyžaduje-li to nezbytně provozní potřeba.

Úhrada nákladů zůstavitelova pohřbu

Povinnost dědice uhradit náklady zůstavitelova pohřbu vyplývá přímo z ustanovení § 470 odst. 1 obč. zák. a jedná se tedy o speciální zákonnou úpravu, která vylučuje použití obecných ustanovení o bezdůvodném obohacení (§ 451, § 454 a násl. obč. zák.). Platila-li náklady zůstavitelova pohřbu osoba, která není dědicem zůstavitele, vznikl jí vůči dědicům nárok z jednostranného kontraktu na jejich zaplacení.

Vedení účetnictví

Pověří-li statutární orgán vedením účetnictví jinou osobu, je jeho povinností nejen prověřit, zda jde o osobu kvalifikovanou a vytvořit jí podmínky pro výkon funkce, ale také výkon svěřené působnosti efektivně kontrolovat. K vytvoření předpokladů pro výkon svěřené působnosti – vedení účetnictví – patří i zajištění toho, že podklady, které pověřená osoba dostane, jsou úplné, správné a pravdivé.

Člen výboru SVJ

Usnesení shromáždění o volbě člena (členů) výboru je vždy důležitou záležitostí ve smyslu ustanovení § 11 odst. 3 zákona o vlastnictví bytů. Jsou-li voleni všichni členové výboru, může přehlasovaný vlastník napadnout jak celou volbu, tak i volbu jen některého z členů výboru.

Cenné papíry a dobrá víra

Jakmile je v zákonem stanovené evidenci podle § 1 odst. 2 a 3 zákona o cenných papírech poté, co došlo ke zvýšení základního jmění

akciové společnosti, proveden zápis akcií na zvýšení základního jmění podle § 5 odst. 6 zákona o cenných papírech na účty jednotlivých majitelů, je třeba takto zapsané akcie považovat za vydané. Majiteli takto vydaných akcií se pak, na základě vyvratitelné právní domněnky upravené v § 58 odst. 7 zákona o cenných papírech, stávají osoby, na jejichž účet byly akcie připsány – není-li prokázáno něco jiného.

Konkurs

Věřitel, jenž svou pohledávku vůči dlužníku může vzhledem k majetkovým poměrům dlužníka bez obtíží vydobýt výkonem rozhodnutí (exekucí), nemůže uspět s návrhem na prohlášení konkursu na majetek dlužníka. Je-li takový návrh přesto podán, musí být zamítnut.

Insolvenční návrh

Požadavek, aby měl dlužník více věřitelů, je ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona splněn, má-li vůči dlužníku vedle insolvenčního navrhovatele pohledávku

po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti i nejméně jeden další věřitel. Nejde-li o případ uvedený v § 143 odst. 2, větě druhé insolvenčního zákona, nebrání závěru, že insolvenční návrh obsahuje tvrzení, že dlužník má více věřitelů s pohledávkami po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti okolnost, že insolvenční návrhova- tel a jeden další věřitel jsou každý majitelem části původně jediné pohledávky (k jejímuž rozdělení došlo postoupením části pohledávky).

Neplatnost smlouvy o převodu majetku, podléhající ustanovení § 196a odst. 3 obč. zák.

Předpokladem pro závěr o neplatnosti smlouvy o převodu majetku podléhající ustanovení § 196a odst. 3 obč. zák. není pouze nedodržení požadavku, aby hodnota převáděného majetku byla stanovena na základě posudku znalce jmenovaného soudem, ale (současně) i zjištění, že cena sjednaná ve smlouvě je pro společnost méně výhodná než cena v daném místě a čase obvyklá.

Promlčení a exekuce

I v exekučním řízení mohou nastat situace, kdy uplatnění námitky promlčení je výrazem zneužití práva na úkor účastníka, který mar- ně uplynutí promlčecí lhůty nezavinil. I pro exekuční řízení tak platí, že obecně námitka promlčení v rozporu s dobrými mravy není; ve zcela výjimečných případech odůvodně- ných zvláštními okolnostmi ale její uplatně- ní může být shledáno v rozporu s dobrými mravy.

Finanční arbitř a odpovědnost za škodu

Za škodu způsobenou při výkonu státní moci neodpovídají poškozenému osoby, jichž stát k plnění svých úkonů použil, nýbrž (za splnění zákonných podmínek) pouze stát a ten je také ve vztahu k poškozenému výlučně nositelem povinnosti k náhradě škody. To platí též o fi- nančním arbitrovi.

Nabídka převzetí

Byl-li návrh podle § 183c odst. 5 obč. zák. podán akcionářem poté, kdy již bylo návrhem jiného akcionáře řízení ve věci stejné nabídky převzetí zahájeno (ale dříve, než bylo pravo- mocně skončeno), je nutno tento další návrh považovat za přistoupení k prvnímu řízení. Předpokládal-li totiž obchodní zákoník v ci- tovaném ustanovení, že základ nároků všech dotčených osob bude vyřešen v jednom říze-

ní, je nutné i všem pozdějším návrhova- telům, kteří se doplacením rozdílů v souladu s tímto ustanovením domáhají u soudu, umožnit plně uplatnění jejich procesních práv, včetně práva vyjádřit se k návrhům na důkazy a ke všem dů- kazům, které byly provedeny (§ 123 o. s. ř.). To je možné pouze tehdy, jsou-li účastníky prvního řízení, v němž budou důkazy k prokázání zákla- du jejich nároků prováděny.

Odpovědnost státu za škodu

Účelem náhrady nemajetkové újmy způso- bené nepřiměřeně dlouhým řízením je kom- penzace stavu nejistoty, do níž byl poškoze- ný v důsledku nepřiměřeně dlouze vedeného řízení uveden a v níž byl tak udržován; od- škodňována je újma způsobená nejistotou ohledně výsledku řízení a s ním souvisejícím právním postavením poškozeného. Bez vě- domosti o probíhajícím řízení, které je způ- sobilé do právního postavení poškozeného zasáhnout, nemůže být poškozený ve stavu nejistoty ohledně jeho výsledku a nemůže mu tedy v jejím důsledku vznikat ani nema- jetková újma.

Důkazní břemeno

Nestanoví-li právní předpis jinak, stíhá dů- kazní břemeno toho účastníka, jemuž je exis- tence příslušné skutečnosti podle hmotného práva ku prospěchu. Domáhá-li se žalobce po- žalované plnění z titulu nároku na smluvní pokutu za prodlení se zaplacením kupní ceny a dovozuje-li tento nárok z ujednání obsahu- jícího výraz připouštějící různý výklad, pak je na něm, aby (v pochybnostech, tj. neuspějí-li výkladové metody stanovené v § 266 odst. 1 a odst. 2 obč. zák.) tvrdil a prokázal nejen skutečnosti umožňující závěr, že žalované vznikl vůči němu závazek k zaplacení kupní ceny, s jehož plněním se dostala do prodlení, nýbrž též takové okolnosti, z nichž lze dospět k závěru, že to byla žalovaná, kdo při jednání mezi účastníky výraz připouštějící různý vý- klad poprvé použila.

Zvýhodnění věřitele

Zvýhodnění věřitele ve smyslu § 223 tr. záko- níku nevyžaduje, aby byl zvýhodněný věřitel zcela uspokojen na úkor ostatních věřitelů; postačí, jestliže od pachatele obdrží více, než by odpovídalo poměrnému a rovnoměrnému uspokojení všech věřitelů. Z hlediska zavinění se vyžaduje úmysl, pachatel jako dlužník musí jednat se záměrem vyhnout se poměrnému uspokojení ostatních věřitelů a chce tím ales- poň částečně zmařit uspokojení jejich pohledá- vek, případně si je vědom toho, že jeho jednání může mít takový následek, a pro případ, že jej způsobí, je s tím srozuměn.

Upuštění od přípravy trestného činu

Pro uplatnění trestní neodpovědnosti pachate- le při upuštění od přípravy za podmínky od- stranění hrozícího nebezpečí ve smyslu § 20 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku jde o odstranění konkrétně hrozícího nebezpečí plynoucího ze zvlášť závažného zločinu, protože jde o to, aby pachatel dobrovolně zajistil, že nehrozí nebez- pečí vzniklé zájmu chráněnému trestním zá- koníkem z podniknuté přípravy, a tedy, že již nedojde k následkům, které by jinak, pokud by nebylo od přípravy upuštěno, došlo. Není tak nezbytné, aby pachatel, který dobrovol- ně odstranil nebezpečí hrozící konkrétnímu zájmu chráněnému trestním zákoníkem, ze svého dosahu odstranil vše, co vytvářelo obecnou potencionální možnost spáchat jiný trestný čin.

Doručování rozhodnutí státnímu zástupci

Doručení opisu rozhodnutí odvolacího soudu krajskému státnímu zástupci je z hlediska hod- nocení jeho významu pro běh lhůty k podání dovolání stejné jako jeho doručení státnímu zá- stupci okresního státního zastupitelství. Lhůta k podání dovolání nejvyššího státního zástup- ce běží od toho doručení rozhodnutí státnímu zástupci příslušného státního zastupitelství, jež bylo provedeno nejdříve.

Soudní poplatky

Usnesení, jímž bylo za řízení před soudem prv- ního stupně přiznáno účastníku řízení osvobo- zení od soudních poplatků, platí jen do pravo- mocného skončení řízení; na dovolací řízení se nevztahuje.

Splatnost vistasměnky

Nezaniklo-li právo majitele vistasměnky proti výstavci, platí pro ně, že se stalo splatným (ne- určil-li výstavce jinak) posledním dnem zákon- ně lhůty pro předložení směnky výstavci.

Předběžné opatření dle insolvenčního zákona

Usnesení, jímž insolvenční soud rozhoduje o návrhu na nařízení předběžného opatření dle § 100 insolvenčního zákona není (stejně jako všechna další usnesení, jimiž soud v ob- čanském soudním řízení rozhoduje o návrzích na nařízení předběžných opatření), usnesením „ve věci samé“ a nelze připustit dovolání proti usnesení, jímž odvolací soud takové usnesení potvrdil.

Hrubý nepoměr k majetkovým poměrům pachatele při překročení rámce obvyklého podnikatelského rizika

Hrubý nepoměr k majetkovým poměrům pachatele při překročení rámce obvyklého podnikatelského rizika ve smyslu § 256c odst. 1 písm. e) tr. zák., ale i § 224 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku je nutno posoudit na základě porovnání povahy a finanční náročnosti obchodu nebo operace v závislosti na jejím organizačním i materiálním zabezpečení ze strany dodavatele včetně jeho personálních, materiálních (např. dopravní, strojní a jiné vybavení) a finančních prostředků nutných pro realizaci takového obchodu nebo operace na straně jedné a jejího finančního krytí a nutné součinnosti ze strany odběratele na straně druhé, což zahrnuje zejména dohodnutý způsob financování a potřebné spolupráce ze strany odběratele v průběhu realizace (např. vyplacení finanční zálohy na počátku realizace, další financování jednotlivých etap, zajišťování a financování víceprací, předání díla a vypořádávání případných reklamací apod.). Z hlediska závěru o hrubém nepoměru v tomto smyslu záleží jen na skutečném výsledném poměru vzájemného srovnání těchto veličin.

Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy

Za prekursor se ve smyslu Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 považují všechny látky, které jsou uvedeny v příloze I, ale i léčivé přípravky, které jsou sice jinak z této definice vyloučeny, avšak uvedené látky z nich lze snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými prostředky. V případě konkrétního léčebného přípravku (léku) obsahujícího některou z látek, na něž dopadá definice prekursoru, je nutné posoudit, zda způsob, jakým lze prekursor z konkrétního léčebného přípravku (léku) použít nebo extrahovat, je možné označit za snadno proveditelný dostupnými nebo hospodářskými prostředky. Za takový lze považovat možnost extrahovat prekursor z léčebného prostředku např. rozpuštěním ve vodě nebo v jiném roztoku, zahřátím nad otevřeným ohněm nebo jiným tepelným zdrojem, a to za použití zcela běžných nástrojů, náčiní či hospodářských zařízení apod. Může tedy jít o běžné úkony jednotlivce či skupiny osob v rámci individuální nebo manufakturní výroby, za využití zcela běžných nástrojů, náčiní či hospodářských zařízení, při nichž dojde k vyloučení nebo jinému oddělení prekursoru, aniž by k tomu bylo nutno použít složitých chemických, laboratorních nebo obdobných náročných postupů.

Právo na přiměřené zadostiučnění podle § 131 odst. 4 obch. zák.

Ustanovení § 131 odst. 4 obch. zák. dovoluje přiznat akcionáři právo na přiměřené zadostiučnění jen v případě, že jeho základní práva společníka byla porušena v souvislosti s tím, že valná hromada přijala konkrétní usnesení. Uvedené ustanovení nezakládá právo na přiměřené zadostiučnění, nebyl-li návrh usnesení přijat potřebnou většinou hlasů.

Přihlášení pohledávky do insolvenčního řízení

Přihlásí-li věřitel pohledávku vůči dlužníku u jiného než insolvenčního soudu, je pohledávka přihlášena včas do insolvenčního řízení pouze tehdy, jestliže jiný než insolvenční soud odevzdá přihlášku nejpozději posledního dne lhůty určené k přihlášení pohledávek v rozhodnutí o úpadku orgánu, který má povinnost ji doručit insolvenčnímu soudu.

Vyvrácení domněnky platební neschopnosti

Dlužník vyvrátí domněnku své platební neschopnosti ve smyslu § 3 odst. 2 insolvenčního zákona jakmile v insolvenčním řízení osvědčí nebo prokáže schopnost uhradit všechny splatné závazky těch věřitelů, jež má insolvenční soud pro účely rozhodnutí o věřitelském insolvenčním návrhu za osvědčené (doložené).

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Námítky proti směnečnému platebnímu rozkazu

Mají-li mít námítky proti směnečnému platebnímu rozkazu původ v mimosměnečných vztazích účastníků, se směnkou toliko souvisejících (tzv. kauzální námítky), bude požadavek na řádné odůvodnění námitek naplněn zásadně jen tehdy, jestliže žalovaný v námítkách alespoň stručně vylíčí obsah tzv. směnečné smlouvy, jež byla bezprostředním důvodem vzniku

směnky, popř. závazku konkrétního směnečného dlužníka (např. uvede, že podle konkrétního ujednání účastníků směnka zajišťovala určitou kauzální pohledávku) a dále vymezí skutečnost, v jejímž důsledku by měl být zproštěn povinnosti směnku zaplatit (např. že pohledávka směnkou zajištěná již byla zaplacená, zanikla započtením, uzavřením dohody o narovnání apod.).

Účastníci řízení

Domáhá-li se žalobce toho, aby soud nahradil projev vůle dalších účastníků řízení směřující k tomu, aby se stal členem družstva, konstatuje, že s danými účastníky uzavřel dohodu o převodu členských práv a povinností v družstvu, jde o vztah vyplývající ze smlouvy, kterou se převádí členská práva a povinnosti, jenž je podle výslovného znění dotčeného ustanovení řízením dle § 9 odst. 3 písm. g/ o. s. ř. Dopadá na něj proto ustanovení § 200e a násl. o. s. ř., přičemž jde o tzv. řízení nesporné; účastenství v něm se přitom s ohledem na § 200e odst. 3 o. s. ř. řídí ustanovením § 94 odst. 1 o. s. ř.

Obchodní podíl

Ani tehdy, je-li zřizováno „spoluvlastnictví“ k obchodnímu podílu, nemohou účastníci takové smlouvy zříditi „spoluvlastnictví“ jenom k jeho určité části, představované majetkovou hodnotou obchodního podílu, aniž by se „spoluvlastník“ stal účastníkem společenské smlouvy a aniž by nabýval podíl na veškerých právech a povinnostech společníka.

Konkurs

Je-li ústavně přípustné poté, co mezinárodní soud shledal, že zásahem orgánu veřejné moci bylo v rozporu s mezinárodní smlouvou porušeno lidské právo nebo základní svoboda, neobnovit řízení před Ústavním soudem, který rozhodoval v jiné než trestní věci, pak nemůže být porušením článku 46 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ani to, že nelze obnovit ani řízení před obecnými soudy.

Odpovědnost státu za škodu

Konstatování porušení práva poškozeného, jako jedna z forem zadostiučnění poskytovaného za nemajetkovou újmu podle § 31a odst. 2 zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o potírání a jejich činnosti, přichází do úvahy pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky odpovědnosti státu za danou nemajetkovou újmu. Konstatování porušení práva poškozeného nepřícháží do úvahy tehdy, není-li možné dovodit jednu ze tří podmínek odpovědnosti státu za nema-

Advokátní kancelář

Naše služby:

Korporátní a komerční právo

M&A

Finanční restrukturalizace

Cenné papíry

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Nemovitosti a stavební právo

Duševní vlastnictví

MSB Legal, v.o.s.

Radlická 28/663
150 00 Praha 5

Tel.: +420 251 566 005

Fax: +420 251 566 006

E-mail: paha@msblegal.cz

MSB Legal, v.o.s.

Hlubinská 1378/36
702 00 Ostrava

Tel.: +420 596 639 891

E-mail: ostrava@msblegal.cz

www.msblegal.cz

Advokátní kancelář MSB Legal, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právnickým osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

Janáčkovo nábřeží 51 / Praha 5 / 150 00

tel.: 251 119 311 / fax: 251 119 318 / email: sekretariat@ak-sladek.cz

SLÁDEK & PARTNERS, v.o.s.

advokátní kancelář

www.ak-sladek.cz

Jsme renomovaná advokátní kancelář střední velikosti se sídlem v Praze. V současné době s 25 zaměstanci. Zakladateli společnosti v roce 2003 byli a jejich dosavadními společníky jsou advokáti Mgr. et Mgr. Václav Sládek a Mgr. Iva Sládková

Poskytujeme právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti obchodního práva, občanského práva, správního práva, práva cenných papírů, konkursního práva, práva k nemovitostem, bytového a stavebního, práva duševního vlastnictví.

Samostatnou skupinu kanceláře tvoří specialisté na:

- exekuční právo a exekuční řízení
- nemovitosti
- veřejné zakázky

Velká část naší činnosti spočívá v zastupování klientů v řízení před soudy a orgány veřejné správy, a to ve všech stupních, u soudů pak včetně řízení před soudem Ústavním, jakož i zpracování příslušných podání nutných pro řízení před evropským soudem pro lidská práva ve Štrasburku.

SLÁDEK & PARTNERS, v.o.s.

advokátní kancelář

jetkovou újmu, zejména způsobil-li si poškozený vazbu sám nebo dospěje-li soud k závěru, že přes omezení práv poškozeného mu žádná nemajetková újma v příčinné souvislosti s vykonanou vazbou nevznikla. V takovém případě není správné porušení blíže neurčeného žalobcova práva konstatovat jen proto, aby „se mu dostalo alespoň nějaké útěchy“.

Rozsudek pro uznání

Zpochybní-li žalovaný uplatněný žalobní nárok na zaplacení penále z prodlení s právní argumentací směřující k jeho možné neplatnosti pro neurčitost, jde o takové dostatečné vylíčení rozhodujících skutečností ve smyslu ustanovení § 114b o. s. ř., v jehož důsledku fikce uznání uplatněného nároku nenastane.

Vyrovnání a podvodná jednání

Pohledávka, která ve smyslu ustanovení § 63 odst. 1 ZKV zanikla nad rámec splacené vyrovnací kvóty splněním potvrzeného vyrovnání, může být ve spojení s úpravou obsaženou v ustanovení § 65 odst. 1 ZKV způsobilým předmětem postoupení. Právní mocí rozhodnutí, jímž soud vyhoví žalobě vyrovnacího věřitele nebo jeho právního nástupce podané podle § 65 odst. 1 ZKV, pozbývá potvrzené vyrovnání vůči tomuto žalobci účinků.

Vyplacení vypořádacího podílu ve veřejné obchodní společnosti

Právo na vyplacení vypořádacího podílu ve veřejné obchodní společnosti se promlčuje v obecné čtyřleté promlčecí době, která počíná běžet dnem jeho splatnosti. Pro určení doby splatnosti práva na vyplacení vypořádacího podílu po zemřelém společníkovi je třeba určit okamžik vzniku tohoto práva, když platí, že se právo nemůže stát splatným před svým vznikem. Pripouští-li společenská smlouva veřejné obchodní společnosti dědění podílu (a ve společnosti zůstávají alespoň dva společníci) v souladu s § 88 odst. 1 písm. c) obch. zák., vzniká právo na vyplacení vypořádacího podílu podle § 91 odst. 2 obch. zák. dědici, který se nepřihlásil o účast ve společnosti. Toto právo nevzniká již dnem právní moci rozhodnutí o tom, kdo je dědicem bývalého společníka, neboť k tomuto dni není postaveno najisto, zda vůbec dědici právo na výplatu vypořádacího podílu vznikne, tj. zda se o účast přihlásí, či nikoli.

Vady podání

Je-li žalobní návrh neurčitý nebo nesrozumitelný, musí výzva k odstranění vad žaloby ve smy-

slu ustanovení § 43 odst. 1 o. s. ř. obsahovat též vysvětlení, v čem podle soudu spočívá neurčitost nebo nesrozumitelnost žalobního návrhu.

Odkládací podmínka

Nelze považovat za záměrné a neoprávněné zmaření odkládací podmínky jednání, se kterým byla druhá smluvní strana srozuměna a k němuž dala svůj souhlas. Takové jednání není svévolným jednáním narušujícím důvěru druhé smluvní strany v řádné naplnění uzavřené smlouvy a není tedy ani jednáním, které by bylo třeba sankcionovat způsobem předvídaným v § 36 odst. 3 obč. zák.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Spojení věcí

Insolvenční soud, který spojil ke společnému projednání insolvenční řízení manželů (dlužníků), je i po spojení věcí povinen zakládat všechna rozhodnutí nejen do spisu, pod jehož spisovou značkou je v daném řízení nadále pokračováno, ale též do „připojeného“ spisu, včetně připojeného elektronického spisu v insolvenčním rejstříku.

Policejní akademie a vzdělání v oborech práva

Policejní akademie není vysokou školou zaměřenou na studium práva a výchovu právníků ve všech oborech práva a v celém rozsahu každého právního oboru, ale jde o vysokou školu zaměřenou na vzdělání v jiných profesích, a to pro potřeby policejních složek, poskytující i vzdělání v některých právních oborech s obsahem a v rozsahu odpovídajícím zaměření školy. Právní obory na Policejní akademii nejsou hlavní náplní studia, obsah a rozsah výuky nemůže být rovnocenný s obsahem a rozsahem jednotlivých právních oborů na vysoké škole specializované na výuku práva, na níž je studium práva hlavním studijním oborem.

Náhrada škody

I v době trvání závazkového vztahu vzniklého na základě kupní smlouvy je možno dovodit, že prodávajícímu vznikla škoda spočívající v ušlém zisku, kterého by dosáhl, jestliže by mu kupující zaplatil kupní cenu zboží, jež bylo

předmětem kupní smlouvy. Tato škoda nastává tehdy, je-li z chování kupujícího zřejmé, že sjednané zboží nepřevezme, či neposkytne spolupůsobení nutné k tomu, aby prodávající mohl splnit svůj závazek, a v důsledku této skutečnosti nevznikne prodávajícímu právo na zaplacení kupní ceny. Závěr o tom, že škoda může nastat již za trvání závazku, současně automaticky neznamená, že náhrada této škody bude vůbec přiznána, nebo přiznána v plné výši.

Občanské sdružení

Možnost soudu zasahovat do spolkové autonomie se vztahuje na případy, kdy rozhodnutí spolkového orgánu odporuje zákonu či stanovám, popř. jiným interním předpisům sdružení. Je-li rozhodnutí orgánu sdružení založeno na výkladu smlouvy a jejích ustanovení, a tato interpretace se jeví být nesprávná, pak je nutno připustit oprávněnost soudní intervence, neboť přezkum těchto otázek příslušným spolkovým orgánem může mnohdy vykazovat prvky nezákonnosti.

Dotaz akcionáře na valné hromadě

Požaduje-li akcionář na valné hromadě jen ta vysvětlení, na která mu dává zákon právo, tj. vysvětlení potřebná pro posouzení předmětu jednání valné hromady, je představenstvo povinno mu potřebná vysvětlení poskytnout na valné hromadě. S takovými požadavky totiž představenstvo, kterému je program valné hromady znám, musí počítat a jeho povinnosti je se na takové případné dotazy připravit, popřípadě zajistit účast osob, které disponují informacemi potřebnými pro zodpovězení oprávněných dotazů. Je pak věcí konkrétního posouzení každého jednotlivého dotazu vzneseného na valné hromadě, zda jde o dotaz, na jehož zodpovězení má akcionář právo, tj. o dotaz, jehož zodpovězení je potřebné pro posouzení předmětu jednání valné hromady. Je-li tomu tak, nemůže představenstvo odkázat akcionáře na následné zodpovězení jeho dotazu.

Konkurs a výkon rozhodnutí

Podle ustanovení § 45 odst. 2 ZKV (ve znění účinném od 1. května 2000) lze na základě seznamu přihlášek pro zjištěnou pohledávku, kterou úpadce výslovně nepopřel, po zrušení konkursu vést výkon rozhodnutí na úpadcovo jmění, došlo-li ke zrušení konkursu způsobem uvedenými v ustanovení § 44 odst. 1 a 2 ZKV (v rozhodném znění); takový postup však není možný, došlo-li ke zrušení konkursu způsobem uvedeným v ustanovení § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 1 ZKV (v rozhodném znění).

Smlouva o převzetí jmění

Není-li možné na smlouvu o převzetí jmění aplikovat ustanovení § 220k odst. 1 věty třetí obch. zák., pak případná rozhodčí doložka uzavřená mezi společností a hlavním akcionářem, obsažená ve smlouvě o převzetí jmění hlavním akcionářem, ostatní akcionáře společnosti, kteří stranou této smlouvy nejsou, nemůže zavazovat. Právo ostatních akcionářů obrátit se s návrhem na určení výše dorovnání na soud není takovou rozhodčí doložkou nikterak omezeno.

Označení účastníka řízení

Je-li žalobcem v žalobě za žalovaného označen pouze orgán státu (kraje, obce), přičemž se z jiných částí žaloby podává, že směřuje vůči státu (kraji, obci), je na místě takový stav posoudit jako vadu žaloby ve smyslu § 43 odst. 1 o. s. ř. Je-li pak žalobcem posléze zjednána náprava spočívající v označení žalovaného jako České republiky, lze odtud usuzovat na původně vadnou žalobu (§ 43 o. s. ř.), kterou žalobce sám zhojil.

Rozhodčí doložka a pravomoc soudu

Skutečnost, že posouzení právního vztahu vzniklého ze smlouvy, která obsahuje rozhodčí doložku, je předběžnou otázkou pro posouzení právního vztahu (žalobou uplatněných práv a odpovídajících povinností jeho účastníků) vzniklého z jiné právní skutečnosti, nezakládá mezi těmito právními vztahy souvislost ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 216/1994 Sb.

Postoupení pohledávky

Není neplatná postupná smlouva, jejímž předmětem jsou existující pohledávky postoupené s odkládací podmínkou zaplacení dohodnuté ceny za postoupení.

Konkurs a leasing

Okamžikem zápisu věci (předmětu leasingu) do konkursní podstaty úpadce přechází právo nakládat s touto věcí na správce konkursní podstaty.

Konkurs a náhrada škody

V situaci, kdy se věřitel nedomáhá plné výše vzniklé (tvrzené) škody, může být podkladem pro závěr o výši škody i zpráva správce konkursní podstaty o stavu konkursního řízení, která vyloučí možnost uspokojení věřitelovy pohledávky v konkursu v rozsahu, v němž se domáhá náhrady škody, bez zřetele k tomu, že konkursní řízení se formálně dosud nenachází

ve stadiu schválení konečné zprávy nebo vydání rozvrhového usnesení (lhotojnost, zda má jít o rozvrh částečný nebo konečný).

Vady insolvenčního návrhu

Jestliže další insolvenční návrh, který se považuje (ve smyslu ustanovení § 107 odst. 1 věty první insolvenčního zákona) za přistoupení k řízení a který došel insolvenčnímu soudu před rozhodnutím o původním insolvenčním návrhu, obsahuje náležitosti, které chyběly v původním insolvenčním návrhu a pro jejichž nedostatek by jinak bylo možné původní insolvenční návrh odmítnout, jsou tím vady původního insolvenčního návrhu zhojeny.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Nabytí majetku v insolvenčním řízení

Stane-li se dlužník vlastníkem nemovitosti (zástav) až v průběhu insolvenčního řízení, v době po marném uplynutí lhůty stanovené rozhodnutím o úpadku k přihlášení pohledávek (a ustanoveními o možných změnách pořadí přihlášených pohledávek), neznamená to, že by věřitel, který svou pohledávku řádně a včas přihlásil, byl bez dalšího zbaven práva dovolat se zajištění.

Závět

Smyslem a účelem požadavku ustanovení § 476c odst. 2 obč. zák., aby v závěti bylo uvedeno, že zůstavitel „nemůže číst nebo psát“, není formální proklamace opisující text zákona, ale jakákoli slovní formulace, která bude popisovat skutečný stav, kdy lze závět ve smyslu ustanovení § 476c obč. zák. pořídit, tj. stav, kdy zůstavitel opravdu v době pořízení závěti „nemůže číst nebo psát“.

Konkursní podstata a pojištění

Součástí povinnosti spravovat konkursní podstatu s odbornou péčí (s péčí řádného hospodáře) je i povinnost správce konkursní podstaty zvážit s přihlédnutím ke skladbě a hodnotě majetku náležejícího do konkursní podstaty a k tomu, kdy vyšla (nebo při řádném běhu věci měla vyjít) najevo skutečnost, že zde je nepo-

jištěný majetek konkursní podstaty, zda a v jakém rozsahu je namísto „pojistit“ možná rizika škod na majetku konkursní podstaty (včetně těch, jež mohou být způsobeny živelnou událostí) sjednáním pojistné smlouvy týkající se majetku konkursní podstaty (hodnotných věcí, které se v ní nacházejí). Takto pojatá povinnost však není bezbřehá. Meze jí klade především ekonomická smysluplnost pojištění majetku. Správce konkursní podstaty (stejně, jako by to udělal sám vlastník) musí především zvážit, zda s přihlédnutím k povaze a hodnotě pojišťovaného majetku a rizikům možných škod na právě takovém majetku by sjednané pojistné neohrozilo stav konkursní podstaty více, než riziko pojistné události (zda s přihlédnutím k míře možného pojistného krytí není ekonomicky výhodnější daný majetek nepojištit). Dalším omezujícím faktorem pro správce konkursní podstaty je (stejně, jako by tomu bylo u vlastníka) posouzení, zda stav konkursní podstaty dovoluje (bez zřetele k hodnotě věci, jež má být pojištěna) sjednat pojištění majetku (zda se v konkursní podstatě nacházejí prostředky, z nichž bude možné pojištění platit).

Podjatost soudce

Důvod pochybovat ve smyslu ustanovení § 14 o. s. ř. o nepodjatosti soudce nebo přísedícího nespočívá (objektivně nemůže spočívat) v tom, že soud je nesprávně obsazen.

Výpověď obviněného

Jestliže se obviněný v průběhu řízení rozhodne k věci vypovídat, nelze jej tohoto práva zbavit s poukazem na to, že v předcházejícím stadiu řízení výpověď odepřel a jeho výslech se soudou vzhledem k obsahu ostatních důkazů jeví jako nadbytečný.

Včasnost podané stížnosti

Pokud je stížnost podána stranou řízení prostřednictvím datové schránky a je nejpozději posledního dne stanovené lhůty doručena do datové schránky policejního orgánu, proti jehož usnesení směřuje, nebo do datové schránky policejního útvaru u něhož se taková podání primárně soustřeďují a teprve následně přeposílají příslušným policejním orgánům či složkám, které jsou jejich skutečnými adresáty, je taková stížnost podána v zákonné lhůtě.

Podmíněné zastavení trestního stíhání

„Okolnosti případu“ představují takové skutečnosti, které se nevztahují k osobě obviněného jako pachatele trestného činu, ale charakterizují spáchaný trestný čin samotný a jeho společenskou škodlivost. Tyto okolnosti mohou

být vyjádřeny zejména konkrétním způsobem provedení trestného činu, jeho následky, mírou zavinění obviněného, jeho pohnutkou, prostředím a situací, za nichž k činu došlo apod. Při úvaze o tom, zda určitá okolnost nevylučuje podmíněné zastavení trestního stíhání, se nelze omezit jen na izolované hodnocení této okolnosti, ale je třeba zabývat se jí v souvislosti se všemi ostatními okolnostmi charakterizujícími skutek a osobu obviněného, aniž by byly některé z nich zdůrazňovány na úkor jiných.

Dovolací důvod podle ust. § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu

Dovolání podle ust. § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu lze podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Podstatou právního posouzení skutku je aplikace hmotného práva (trestního práva) na skutkový stav, který zjistily soudy I. a II. stupně. Významné je, že předmětem právního posouzení je skutek, tak jak byl zjištěn soudy, a nikoli jak se jeho zjištění domáhají dovolatelé. V dovolání je podle tohoto dovolacího důvodu možné namítat, že skutkový stav, který zjistily soudy nižších instancí, nenaplní znaky trestného činu, jimiž byl ten který obviněný uznán vinným. V kvalifikaci skutkového stavu zjištěného soudy nižších stupňů lze tedy vytýkat jen právní vady. Mimo rámec tohoto dovolacího důvodu jsou jak námitky na porušení procesních předpisů, tak námitky skutkové povahy, tj. námitky, jimiž se dovolatelé domáhají jiného hodnocení důkazů oproti tomu, jak je hodnotily soudy (nahrazení skutkových zjištění soudů jinou verzí skutkového stavu, prosazovanou odvolateli).

Honební společenství a rozhodnutí valné hromady

Rozhodnutí, která byla přijata svolanou valnou hromadou honebního společenstva, jsou nepatná, jestliže předtím nedošlo k vyrozumění člena společenstva o svolání valné hromady v souladu se zákonem a stanovami.

Členská práva a povinnosti v družstvu a dědění

Při výpočtu vypořádacího podílu člena družstva, který zdědil členská práva a povinnosti od svého právního předchůdce, je třeba do počtu ukončených let jeho členství zahrnout i dobu členství jeho právního předchůdce.

Doplatek za vyměněnou akcii

Právo na stanovení doplatku ve vyšší částce, než byla určena projektem rozdělení, může

akcionář uplatnit nejen vůči té nástupnické společnosti, jež byla dle projektu rozdělení povinna vyplatit v projektu stanovenou výši doplatku, ale vůči všem nástupnickým společnostem, na něž přešlo jmění zanikající (rozdělované) společnosti.

Zájmové sdružení právnických osob

Zájmové sdružení ve smyslu § 20f a násl. obč. zák. vytvářejí právnické osoby a vzájemné vztahy upravují stanovami. Skutečnost, že se tyto subjekty staly členy zájmového sdružení, nic nemění na tom, že vztah sdružení právnických osob a jeho členů je vztahem občanskoprávním. Porušení stanov zájmového sdružení při rozhodování jeho orgánu je porušením práva, a protože zákon nestanoví jinak, lze se proti tomu, kdo právo porušil, domáhat ochrany u soudů. Stanovám je třeba v takovém případě přisuzovat význam společenské smlouvy, neboť představují přílohu zakladatelského dokumentu, jehož výsledkem je právě též konkrétní úprava vnitřních poměrů sdružení a vzájemných vztahů jeho členů. Lze pokládat i za oprávněné připustit žalobu s petitem znějícím na určení, že určité ustanovení stanov je v souladu s právními předpisy České republiky, včetně možného řešení prejudiciálních otázek, které se při jejím projednání vyskytnou.

Postup dle § 196a odst. 3 obch. zák.

Z ustanovení § 196a odst. 3 obch. zák. neplyne požadavek, aby akcionáři měli na valné hromadě, schvalující transakci podléhající tomuto ustanovení, k dispozici znalecký posudek, stanovící hodnotu převáděného majetku.

Výjimečný trest

Uložení výjimečného trestu jako přísnější alternativy ke kratšímu trestu odnětí svobody do patnácti let má oporu ve velmi vysokém stupni společenské nebezpečnosti pouze tehdy, jedná-li se s ohledem na všechny rozhodné okolnosti určující tento stupeň o podstatně závažnější případ naplnění příslušné skutkové podstaty, než jaký postačuje pro uložení alternativního trestu odnětí svobody do patnácti let. Na velmi vysoký stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost lze usuzovat především ze souhrnu objektivních okolností (zejména z významu konkrétního dotčeného zájmu chráněného zákonem, ze způsobu provedení činu a jeho následků, z okolností jeho spáchání) a ze subjektivní stránky (zejména z formy a míry zavinění pachatele, jeho pohnutky).

Zvolený obhájce

Je-li obhájce zvolen na plnou moc, v níž je uvedena klauzule, že se v rámci svého pověření může dát zastoupit jiným advokátem (§ 26 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii), není soud povinen odročit veřejné zasedání, jestliže se ho zvolený obhájce nemůže zúčastnit, a pro tento úkon pověřit jiného advokáta. Pokud v takovém případě obviněný odročení veřejného zasedání odmítá s tím, že trvá na osobní účasti zvoleného obhájce, a pro toto veřejné zasedání udělí témuž obhájci novou plnou moc, aniž by předchozí zrušil, uvede, že se zvolený obhájce nesmí dát zastoupit jiným obhájcem, lze takové jednání obviněného posoudit jako obstrukční snahu zmařit průběh řádně nařízeného veřejného zasedání. V případě, že takové veřejné zasedání proběhne za přítomnosti obhájcem na základě substituční plné moci pověřeného jiného advokáta, nejde o porušení práva obviněného na obhajobu zakotvené v člancích 37 odst. 2 a 40 odst. 3 Listiny, a nebylo porušeno ani jeho právo obhajovat se osobně nebo za pomoci obhájce podle vlastního výběru uvedené v čl. 6 odst. 3 písm. c) Úmluvy.

Rozsudek pro uznání

Je-li žalobou uplatněno více nároků a neumožní-li skutková tvrzení v žalobě učinit závěr, že z nich vyplývají všechny nároky, nelze platebním rozkazem rozhodnout pouze o nárocích některých. Za takové situace nelze proto vydat ani kvalifikovanou výzvu k vyjádření podle ustanovení § 114b odst. 1 o. s. ř. s platebním rozkazem spojenou. Vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, lze však o těch nárocích, které jsou samostatně projednatelné, vydat podle ustanovení § 114b o. s. ř. kvalifikovanou výzvu k vyjádření samostatně. O těchto nárocích pak může nastat fikce uznání ve smyslu ustanovení § 114b odst. 5 o. s. ř. vůči každému z těchto nároků samostatně a také samostatně vůči nim soud posuzuje i předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání podle ustanovení § 153a odst. 3 o. s. ř. ●

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Sbírka (březen až květen)

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Částka 23 rozeslána dne 2. března 2012

59/2012 Sb.

Účinnost od: 2. března 2012
VYHLÁŠKA ze dne 22. února 2012 o regulačním výkaznictví

Částka 25 rozeslána dne 7. března 2012

66/2012 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhláší úplné znění zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 215/2009 Sb., zákonem č. 227/2009 Sb. a zákonem č. 355/2011 Sb.

67/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 23. února 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 26 rozeslána dne 7. března 2012

68/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 28. února 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

69/2012 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhláší úplné znění zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 491/2001 Sb., zákonem č. 320/2002 Sb., zákonem č. 53/2004 Sb., zákonem č. 559/2004 Sb., zákonem č. 395/2005 Sb., zákonem č. 21/2006 Sb., zákonem č. 115/2006 Sb., zákonem č. 136/2006 Sb., zákonem č. 342/2006 Sb., zákonem č. 129/2008 Sb., zákonem č. 239/2008 Sb., zákonem č. 41/2009 Sb., zákonem č. 227/2009 Sb., zákonem č. 306/2009 Sb. a zákonem č. 424/2010 Sb.

Částka 27 rozeslána dne 7. března 2012

70/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 29. února 2012 o preventivních prohlídkách

Částka 28 rozeslána dne 12. března 2012

71/2012 Sb.

Účinnost od: 1. října 2012 s výjimkou
ÚSTAVNÍ ZÁKON ze dne 8. února 2012, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů

72/2012 Sb.

Účinnost od: 12. března 2012
ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

73/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012
ZÁKON ze dne 7. února 2012 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech

74/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů

75/2012 Sb.

Účinnost od: 12. března 2012
ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

76/2012 Sb.

Účinnost od: 12. března 2012
ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

77/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů

78/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 29. února 2012, kterou se mění vyhláška č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, ve znění pozdějších předpisů

Částka 29 rozeslána dne 16. března 2012

79/2012 Sb.

Účinnost od: 16. března 2012
VYHLÁŠKA ze dne 5. března 2012 o stanovení vzorů diplomatických a služebních pasů a vzorů tiskopisů žádostí o jejich vydání

80/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 6. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 16/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ekologickém zemědělství

81/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva zdravotnictví ze dne 5. ledna 2012 o vydání cenového předpisu 1/2012/DZP o regulaci cen zdravotní péče, stanovení maximálních cen zdravotní péče zubních lékařů hrazené z veřejného zdravotního pojištění, stomatologických výrobků plně hrazených z veřejného zdravotního pojištění a specifických zdravotních výkonů

Částka 30 rozeslána dne 16. března 2012

82/2012 Sb.

Účinnost od: 31. března 2012
VYHLÁŠKA ze dne 6. března 2012 o provádění kontrol technického stavu vozidel a jízdních souprav v provozu na pozemních komunikacích (vyhláška o technických silničních kontrolách)

83/2012 Sb.

Účinnost od: 1. května 2012 s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 6. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, ve znění pozdějších předpisů

Částka 31 rozeslána dne 20. března 2012

84/2012 Sb.

Účinnost od: 20. března 2012
ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů

85/2012 Sb.

Účinnost od: 19. dubna 2012
ZÁKON ze dne 7. února 2012 o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů

86/2012 Sb.

Účinnost od: 20. března 2012
VYHLÁŠKA ze dne 12. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 671/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o organizaci přijímacího řízení ke vzdělávání ve středních školách, ve znění pozdějších předpisů

87/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 14. března 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 32 rozeslána dne 22. března 2012

88/2012 Sb.

Účinnost od: 6. dubna 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 15. února 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému, ve znění pozdějších předpisů

Částka 33 rozeslána dne 22. března 2012

89/2012 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2014
ZÁKON ze dne 3. února 2012 občanský zákoník

Částka 34 rozeslána dne 22. března 2012

90/2012 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2014
ZÁKON ze dne 25. ledna 2012 o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích)

Částka 35 rozeslána dne 22. března 2012

91/2012 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2014
ZÁKON ze dne 25. ledna 2012 o mezinárodním právu soukromém

Částka 36 rozeslána dne 26. března 2012

92/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 15. března 2012 o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče

Částka 37 rozeslána dne 26. března 2012

93/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012 s výjimkou
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. února 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, ve znění nařízení vlády č. 68/2010 Sb.

Částka 38 rozeslána dne 28. března 2012

94/2012 Sb.

Účinnost od: 28. března 2012
ZÁKON ze dne 29. února 2012 o zásluhách Václava Havla

95/2012 Sb.

Účinnost od: 28. března 2012
ZÁKON ze dne 29. února 2012 o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtového schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2012

96/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 21. března 2012, kterou se

mění vyhláška č. 323/2002 Sb., o rozpočtové skladbě, ve znění pozdějších předpisů

97/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva zdravotnictví ze dne 14. března 2012 o vydání osvědčení o přírodních léčivých zdrojích a zdrojích přírodních minerálních vod a o zrušení osvědčení přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod

Částka 39 rozeslána dne 30. března 2012

98/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012 s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o zdravotnické dokumentaci

99/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o požadavcích na minimální personální zabezpečení zdravotních služeb

100/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o předepisování zdravotnických prostředků a o podmínkách zacházení s nimi

101/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o podrobnostech obsahu traumatologického plánu poskytovatele jednodenní nebo lůžkové zdravotní péče a postupu při jeho zpracování a projednání

102/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o hodnocení kvality a bezpečí lůžkové zdravotní péče

103/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 21. března 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 221/2002 Sb., kterou se stanoví sazebník náhrad nákladů za odborné a zkušební úkony vykonávané v působnosti Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, ve znění pozdějších předpisů

Částka 40 rozeslána dne 30. března 2012

104/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o stanove-

ní bližších požadavků na postup při posuzování a uznávání nemocí z povolání a okruh osob, kterým se předává lékařský posudek o nemoci z povolání, podmínky, za nichž nemoc nelze nadále uznat za nemoc z povolání, a náležitosti lékařského posudku (vyhláška o posuzování nemocí z povolání)

105/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 21. března 2012 o stanovení veřejných přístavů, ve kterých se rozrušují ledové celiny

Částka 41 rozeslána dne 30. března 2012

106/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. března 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 147/2008 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotací na zachování hospodářského souboru lesního porostu v rámci opatření Natura 2000 v lesích, ve znění pozdějších předpisů

107/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. března 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 112/2008 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování národních doplňkových plateb k přímým podporám, ve znění pozdějších předpisů

108/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. března 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 53/2009 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotací na lesnicko-environmentální opatření, ve znění pozdějších předpisů

109/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 21. března 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 42 rozeslána dne 30. března 2012

110/2012 Sb.

Účinnost od: 1. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 28. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 208/2007 Sb., o podrobnostech stanovených k provedení zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání

Částka 43 rozeslána dne 4. dubna 2012

111/2012 Sb.

Účinnost od: 5. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 26. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 16/2005 Sb., o organizaci školního roku, ve znění vyhlášky č. 322/2008 Sb.

112/2012 Sb.

Účinnost od: 11. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 9. března 2012 o vydání pamětní stříbrné dvousetkoruny ke 100. výročí založení Junáka

113/2012 Sb.

Účinnost od: 15. května 2012
VYHLÁŠKA ze dne 9. března 2012 o vydání zlaté mince 'Barokní most v Náměšti nad Oslovou' po 5 000 Kč

114/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. března 2012 o uložení dodatků ke kolektivní smlouvě vyššího stupně a kolektivní smlouvě vyššího stupně

Částka 44 rozeslána dne 6. dubna 2012

115/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012
ZÁKON ze dne 14. března 2012, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

116/2012 Sb.

Účinnost od: 6. dubna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 2. dubna 2012 o předávání údajů do Národního zdravotnického informačního systému

117/2012 Sb.

Účinnost od: 6. dubna 2012 s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 29. března 2012 o podrobnější úpravě činnosti penzijní společnosti, důchodového fondu a účastnického fondu

118/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 28. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 275/2011 Sb., o Programu statistických zjišťování na rok 2012

Částka 45 rozeslána dne 11. dubna 2012

119/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012 s výjimkou

ZÁKON ze dne 14. března 2012, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

120/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

ZÁKON ze dne 14. března 2012, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů

121/2012 Sb.

Účinnost od: 1. května 2012

ZÁKON ze dne 15. března 2012, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik

122/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012

ZÁKON ze dne 22. března 2012, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

123/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012

VYHLÁŠKA ze dne 30. března 2012 o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových

Částka 46

rozeslána dne 12. dubna 2012

124/2012 Sb.

Účinnost od: 15. dubna 2012

VYHLÁŠKA ze dne 30. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 117/2007 Sb., o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů

125/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. dubna 2012 o výši průměrné hrubé roční mzdy v České republice za rok 2011 pro účely vydávání modrých karet podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

126/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 4. dubna 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

127/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 4. dubna 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 47

rozeslána dne 16. dubna 2012

128/2012 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhláší úplné znění zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 119/2007 Sb., zákonem č. 177/2007 Sb., zákonem č. 296/2007 Sb., zákonem č. 32/2008 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb., zákonem č. 126/2008 Sb., zákonem č. 250/2008 Sb., zákonem č. 41/2009 Sb., zákonem č. 227/2009 Sb., zákonem č. 281/2009 Sb., zákonem č. 255/2011 Sb., zákonem č. 420/2011 Sb. a zákonem č. 458/2011 Sb.

Částka 48

rozeslána dne 18. dubna 2012

129/2012 Sb.

Účinnost od: 18. dubna 2012

VYHLÁŠKA ze dne 4. dubna 2012 o podrobnostech uvádění osiva a sadby pěstovaných rostlin do oběhu

Částka 49

rozeslána dne 20. dubna 2012

130/2012 Sb.

Účinnost od: 1. května 2012

VYHLÁŠKA ze dne 12. dubna 2012, kterou se mění vyhláška č. 265/1999 Sb., kterou se stanoví doba setrvání ve služebním poměru u vojáků z povolání, kteří se připravují k výkonu služby studiem, a výše úhrady, kterou lze na vojákovi z povolání požadovat, pokud nesplní dohodu, ve znění pozdějších předpisů

131/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012

VYHLÁŠKA ze dne 12. dubna 2012, kterou se mění vyhláška č. 217/2010 Sb., o stanovení kvalifikačních předpokladů pro služební zařazení vojáků z povolání

132/2012 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 31. ledna 2012 sp. zn. Pl. ÚS 19/11 ve věci návrhu na zrušení čl. VII obecně závazné vyhlášky statutárního města Liberce č. 3/2009 o veřejném pořádku

Částka 50

rozeslána dne 27. dubna 2012

133/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012

VYHLÁŠKA ze dne 20. dubna 2012 o uveřejňo-

vání vyhlášení pro účely zákona o veřejných zakázkách a náležitostech profilu zadavatele

134/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012

VYHLÁŠKA ze dne 20. dubna 2012 o stanovení rozsahu položkového vyúčtování ceny

135/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012

VYHLÁŠKA ze dne 20. dubna 2012 o stanovení rozsahu vyúčtování ceny podle druhu služby

136/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. března 2012 o rozhodné částce pro určení celkové výše mzdových nároků vyplacených jednomu zaměstnanci podle zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů

137/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 19. dubna 2012 o rozšíření závaznosti Kolektivní smlouvy vyššího stupně

138/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 19. dubna 2012 o rozšíření závaznosti Kolektivní smlouvy vyššího stupně

Částka 51

rozeslána dne 4. května 2012

139/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. dubna 2012, kterým se vyhláší částka odpovídající 50 % průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství pro účely životního a existenčního minima a částka 50 % a 25 % průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství pro účely státní sociální podpory

140/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 23. dubna 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 52

rozeslána dne 7. května 2012

141/2012 Sb.

Účinnost od: 22. května 2012

ZÁKON ze dne 11. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů

142/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
ZÁKON ze dne 11. dubna 2012 o změně některých zákonů v souvislosti se zavedením základních registrů

Částka 53 rozeslána dne 10. května 2012

143/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. března 2012 o postupu pro určování znečištění odpadních vod, provádění odečtů množství znečištění a měření objemu vypouštěných odpadních vod do povrchových vod

144/2012 Sb.

Účinnost od: 10. května 2012
VYHLÁŠKA ze dne 25. dubna 2012, kterou se mění vyhláška č. 355/2006 Sb., o stanovení způsobu a podmínek registrace, provozu, způsobu a podmínek testování historických a sportovních vozidel

Částka 54 rozeslána dne 17. května 2012

145/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 25. dubna 2012 o vydání výměru MF č. 02/2012, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami

146/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 27. dubna 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

147/2012 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 21. února 2012 sp. zn. Pl. ÚS 29/11 ve věci návrhu na zrušení § 237 odst. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

Částka 55 rozeslána dne 22. května 2012

148/2012 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2013
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 18. dubna 2012 o stanovení výše úhrady nákladů na přípravu poskytovatele zdravotnické záchranné služby na řešení mimořádných událostí a krizových situací ze státního rozpočtu

149/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 9. května

2012, jímž se určují emisní podmínky pro Kuponový spořicí státní dluhopis České republiky, 2012' 2017, FIX %

150/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 9. května 2012, jímž se určují emisní podmínky pro Reinvestiční spořicí státní dluhopis České republiky, 2012' 2017, FIX %

151/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 9. května 2012, jímž se určují emisní podmínky pro Proti-inflační spořicí státní dluhopis České republiky, 2012' 2019, CPI %

152/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 9. května 2012, jímž se určují emisní podmínky pro Diskontovaný spořicí státní dluhopis České republiky, 2012' 2013

153/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9. května 2012 o rozšíření závaznosti Dodatku č. 1 ke Kolektivní smlouvě vyššího stupně

Částka 56 rozeslána dne 25. května 2012

154/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Červené blato a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

155/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Mohelenská hadcová step a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

156/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012 o vyhlášení Národní přírodní památky Medník a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

157/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Rolavská vrchoviště a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

158/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012 o vyhlášení Národní přírodní památky Jestřebské slatiny a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

159/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012, kterou se zrušují některé právní předpisy o vyhlášení zvláště chráněných území

Částka 57 rozeslána dne 25. května 2012

160/2012 Sb.

Účinnost od: 25. května 2012
VYHLÁŠKA ze dne 18. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 427/2008 Sb., o stanovení výše náhrad výdajů za odborné úkony vykonávané v působnosti Státního ústavu pro kontrolu léčiv a Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

161/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 18. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdočňování nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů

Částka 58 rozeslána dne 30. května 2012

162/2012 Sb.

Účinnost od: 14. června 2012
VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2012 o tvorbě názvu nebezpečné látky v označení nebezpečné směsi

163/2012 Sb.

Účinnost od: 14. června 2012
VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2012 o zásadách správné laboratorní praxe

164/2012 Sb.

SDĚLENÍ Českého statistického úřadu ze dne 18. května 2012 o aktualizaci Číselníku zemí (CZEM)

Částka 59 rozeslána dne 30. května 2012

165/2012 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2013 s výjimkou
ZÁKON ze dne 31. ledna 2012 o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů

166/2012 Sb.

USNESENÍ Poslanecké sněmovny k zákonu o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, přijatému Parlamentem dne 31. ledna 2012 a vrácenému prezidentem republiky dne 14. března 2012

Salans Award for Excellence

At Salans we see in every challenge an opportunity for success.

We like going beyond boundaries. That's why we've been named:

- Law Firm of the Year 2011: Central Europe by The Lawyer
- European Law Firm of the Year 2010 by The Lawyer
- Law Firm of the Year 2009, 2010 and 2011 for Real Estate by epravo.cz.

Our difference lies in how closely we get to know you.

We understand your business and deliver solutions which embrace your vision.

Thank you for your trust.

Salans – A different approach

Platněřská 4

Praha 1

110 00

T: +420 236 082 111

F: +420 236 082 999

prague@salans.com

www.salans.com

SALANS

A different approach

Skutky naděje

Pojďte s námi!

„Skutky naděje 2012“ – je již pátým ročníkem unikátního projektu, který svým rozsahem, aktivním přístupem pořadatelů a hlavně samotných účastníků se řadí k nejmasovějším humanitárním a charitativním akcím v celé republice. Projekt svými aktivitami oslovuje širokou veřejnost a všechny společenské vrstvy. Právě propojení různých společenských vrstev a jednotlivých odvětví sportovních i nespportovních aktivit je jednou z hlavních předností tohoto projektu.

Aktivity projektu Skutky naděje:

Běh naděje

Golf naděje

Kolo naděje

Tenis naděje

Krása pro naději

Projekt Skutky naděje přispívá:

- sbírka věnována na výzkum rakoviny v českých a moravských výzkumných ústavech.
- sbírka věnována na podporu volnočasových aktivit dětí a mládeže.

Více informací o projektu na www.skutkynadeje.cz

Generální partner

Hlavní partneři

Partneři

Hlavní mediální partner

Mediální partneři

č. účtu: 500 100 5500/5500

Organizátoři nenesou odpovědnost za případné úrazy účastníků.

Hlavní organizátor akce a veřejné sbírky a majitelem práv Běhu naděje je společnost Levity a.s.

Veřejná sbírka je pořádána na základě osvědčení vydaného Magistrátem hl. m. Prahy ze dne 27. 2. 2008 pod č. j. S-MHMP/245574/2011

LEVITY

Částka 60 rozeslána dne 30. května 2012

167/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

ZÁKON ze dne 25. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Částka 61 rozeslána dne 30. května 2012

168/2012 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2012

ZÁKON ze dne 25. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů

169/2012 Sb.

Účinnost od: 30. června 2012

ZÁKON ze dne 25. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

170/2012 Sb.

Účinnost od: 14. června 2012

ZÁKON ze dne 25. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

171/2012 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2012

ZÁKON ze dne 26. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů

172/2012 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2012 s výjimkou

ZÁKON ze dne 26. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů

173/2012 Sb.

Účinnost od: 29. června 2012

ZÁKON ze dne 26. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů

174/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

ZÁKON ze dne 2. května 2012, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Částka 62 rozeslána dne 30. května 2012

175/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012 s výjimkou

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. května 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 154/2005 Sb.,

o stanovení výše a způsobu výpočtu poplatků za využívání rádiových kmitočtů a čísel, ve znění pozdějších předpisů

176/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. května 2012 o povolání vojáků v činné službě k plnění úkolů Policie České republiky v období od 1. června 2012 do 30. června 2015

177/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012

VYHLÁŠKA ze dne 24. května 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 266/1999 Sb., o způsobu zabezpečování bezplatného stravování, výstrojních a přepravních náležitostí a o zabezpečování ubytování vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů

178/2012 Sb.

Účinnost od: 1. června 2012

VYHLÁŠKA ze dne 23. května 2012, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků

179/2012 Sb.

Účinnost od: 30. května 2012

VYHLÁŠKA ze dne 23. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 325/2004 Sb., k provedení zákona o ochraně chmele

Přehled **nastávajících účinností** předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Dne 1. března 2012 nabývají účinnosti

442/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2011, kterou se mění vyhláška č. 365/2009 Sb., o Pravidlech trhu s plynem, ve znění vyhlášky č. 370/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

44/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. února 2012, kterou se mění vyhláška č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávních celků, ve znění pozdějších předpisů

51/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. února 2012, kterou se mění vyhláška č. 291/2003 Sb., o zákazu po-

dávání některých látek zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, a o sledování (monitoringu) přítomnosti nepovolených látek, reziduí a látek kontaminujících, pro něž by živočišné produkty mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat a v jejich produktech, ve znění pozdějších předpisů

54/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 26. ledna 2012, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů

60/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 15. února 2012 o stanovení některých podmínek pro poskytování zvláštní podpory zemědělcům

61/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 15. února 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 87/2010 Sb., o stanovení některých podmínek pro poskytování platby na krávy chované v systému s tržní produkcí mléka, ve znění nařízení vlády č. 369/2010 Sb., a nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů

63/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. února 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů

64/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. února 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Dne 2. března 2012 nabývají účinnosti

59/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. února 2012 o regulačním výkaznictví

Dne 12. března 2012 nabývají účinnosti

72/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

75/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

76/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Dne 16. března 2012 nabývají účinnosti

79/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 5. března 2012 o stanovení vzorů diplomatických a služebních pasů a vzorů tiskopisů žádostí o jejich vydání

Dne 17. března 2012 nabývají účinnosti

52/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 25. ledna 2012, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Dne 20. března 2012 nabývají účinnosti

84/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů

86/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 671/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o organizaci přijímacího řízení ke vzdělávání ve středních školách, ve znění pozdějších předpisů

Dne 24. března 2012 nabývají účinnosti

238/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. srpna 2011 o stanovení hygienických požadavků na koupaliště, sauny a hygienické limity pisku v pískovištích venkovních hracích ploch
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

Dne 26. března 2012 nabývají účinnosti

93/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. února 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, ve znění nařízení vlády č. 68/2010 Sb.
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

Dne 27. března 2012 nabývají účinnosti

225/2006 Sb.

ZÁKON ze dne 25. dubna 2006, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
(ustanovení § 42c pozbývá platnosti)

Dne 28. března 2012 nabývají účinnosti

94/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 29. února 2012 o zásluhách Václava Havla

95/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 29. února 2012 o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2012

Dne 31. března 2012 nabývají účinnosti

82/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. března 2012 o provádění kontrol technického stavu vozidel a jízdních souprav v provozu na pozemních komunikacích (vyhláška o technických silničních kontrolách)

Dne 1. dubna 2012 nabývají účinnosti

61/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. února 2010, kterou se mění vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání

s odpady, ve znění vyhlášky č. 341/2008 Sb., a vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů
Pozn.: s výjimkou

369/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 6. listopadu 2011, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

372/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 6. listopadu 2011 o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách)
Pozn.: s výjimkou

373/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 6. listopadu 2011 o specifických zdravotních službách

374/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 6. listopadu 2011 o zdravotnické záchranné službě

375/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 6. listopadu 2011, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě

458/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 20. prosince 2011 o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

19/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 20. prosince 2011, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

39/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. ledna 2012 o dispenzování péči

53/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 25. ledna 2012, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

55/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 31. ledna 2012, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
Pozn.: s výjimkou

56/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. února 2012 o příspěvku na úhradu zaopatření dítěte a jeho průvodce v dětském domově pro děti do 3 let věku

70/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. února 2012 o preventivních prohlídkách

74/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů

77/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 7. února 2012, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů

78/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. února 2012, kterou se mění vyhláška č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, ve znění pozdějších předpisů

80/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 16/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ekologickém zemědělství

92/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. března 2012 o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče

93/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. února 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, ve znění nařízení vlády č. 68/2010 Sb.
Pozn.: s výjimkou

96/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 323/2002 Sb., o rozpočtové skladbě, ve znění pozdějších předpisů

98/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o zdravotnické dokumentaci
Pozn.: s výjimkou

99/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o požadavcích na minimální personální zabezpečení zdravotních služeb

100/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o předepisování zdravotnických prostředků a o podmínkách zacházení s nimi

101/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o podrobnostech obsahu traumatologického plánu poskytovatele jednodenní nebo lůžkové zdravotní péče a postupu při jeho zpracování a projednání

102/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o hodnocení kvality a bezpečí lůžkové zdravotní péče

103/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. března 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 221/2002 Sb., kterou se stanoví sazebník náhrad nákladů za odborné a zkušební úkony vykonávané v působnosti Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, ve znění pozdějších předpisů

104/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. března 2012 o stanovení bližších požadavků na postup při posuzování a uznávání nemocí z povolání a okruh osob, kterým se předává lékařský posudek o nemoci z povolání, podmínky, za nichž nemoc nelze nadále uznat za nemoc z povolání, a náležitosti lékařského posudku (vyhláška o posuzování nemocí z povolání)

105/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. března 2012 o stanovení veřejných přístavů, ve kterých se rozrušují ledové celiny

106/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. března 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 147/2008 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotací na zachování hospodářského souboru lesního porostu v rámci opatření Natura 2000 v lesích, ve znění pozdějších předpisů

107/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. března 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 112/2008 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování národních doplňkových plateb k přímým podporám, ve znění pozdějších předpisů

108/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. března 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 53/2009 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotací na lesnicko-environmentální opatření, ve znění pozdějších předpisů

110/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 28. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 208/2007 Sb., o podrobnostech stanovených k provedení zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání

Dne 5. dubna 2012 nabývají účinnosti

146/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. dubna 2010 o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití

111/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 16/2005 Sb., o organizaci školního roku, ve znění vyhlášky č. 322/2008 Sb.

Dne 6. dubna 2012 nabývají účinnosti

88/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 15. února 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému, ve znění pozdějších předpisů

116/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. dubna 2012 o předávání údajů do Národního zdravotnického informačního systému

117/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. března 2012 o podrobnější úpravě činnosti penzijní společnosti, důchodového fondu a účastnického fondu
Pozn.: s výjimkou

118/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 28. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 275/2011 Sb., o Programu statistických zjišťování na rok 2012

Dne 11. dubna 2012 nabývají účinnosti

112/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. března 2012 o vydání pamětní stříbrné dvousetkoruny ke 100. výročí založení Junáka

119/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 14. března 2012, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

Dne 15. dubna 2012 nabývají účinnosti

124/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 117/2007 Sb., o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů

Dne 18. dubna 2012 nabývají účinnosti

129/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. dubna 2012 o podrobnostech uvádění osiva a sadby pěstovaných rostlin do oběhu

Dne 19. dubna 2012 nabývají účinnosti

85/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 7. února 2012 o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů

Dne 27. dubna 2012 nabývají účinnosti

357/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 27. října 2011, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

Dne 1. května 2012 nabývají účinnosti

115/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. dubna 2011, kterou se mění vyhláška č. 335/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro nealkoholické nápoje a koncentráty k přípravě nealkoholických nápojů, ovocná vína, ostatní vína a medovinu, pivo, konzumní

líh, lihoviny a ostatní alkoholické nápoje, kvasný ocet a droždí, ve znění pozdějších předpisů
Pozn.: s výjimkou

83/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. března 2012, kterou se mění vyhláška č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, ve znění pozdějších předpisů
Pozn.: s výjimkou

121/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 15. března 2012, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik

122/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 22. března 2012, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

130/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. dubna 2012, kterou se mění vyhláška č. 265/1999 Sb., kterou se stanoví doba setrvání ve služebním poměru u vojáků z povolání, kteří se připravují k výkonu služby studiem, a výše úhrady, kterou lze na vojákovi z povolání požadovat, pokud nesplní dohodu, ve znění pozdějších předpisů

Dne 10. května 2012 nabývají účinnosti

144/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. dubna 2012, kterou se mění vyhláška č. 355/2006 Sb., o stanovení způsobu a podmínek registrace, provozu, způsobu a podmínek testování historických a sportovních vozidel

Dne 15. května 2012 nabývají účinnosti

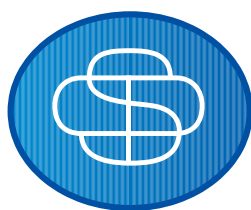
113/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. března 2012 o vydání zlaté mince 'Barokní most v Náměstí nad Oslavou' po 5 000 Kč

Dne 22. května 2012 nabývají účinnosti

141/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 11. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek

PPS
advokáti

Hradec Králové | Praha | Vysoké Mýto | Rychnov nad Kněžnou | Kolín

- Obchodní závazkové vztahy, e-commerce, obchodní právo mezinárodní
- Zakládání a přeměny obchodních společností, koncernové právo, fúze a akvizice, Due Diligence
- Právo ochrany obchodní firmy, hospodářská soutěž, ochrana proti nekalé soutěži
- Právo veřejných zakázek, koncesí a veřejných podpor
- Živnostenské právo
- Mediální právo, reklama
- Likvidace a restrukturalizace, insolvenční právo
- Autorské právo, ochranné známky, ochrana osobnosti a osobních údajů
- Občanskoprávní závazkové vztahy
- Převody a správa nemovitostí, bytová problematika a developerské projekty
- Rodinné právo
- Právo ve zdravotnictví
- Stavební právo, právo životního prostředí a odpadového hospodářství
- Municipální právo, právo veřejné správy
- Evropské právo
- Právo správního a daňového řízení
- Trestní právo, přestupkové právo
- Vymáhání pohledávek
- Přednášková činnost a školení
- Činnost rozhodců

Advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s.r.o.

www.ppsadvokati.cz | pps@ppsadvokati.cz

Jsme členy mezinárodní asociace AEA
(The European Association of Attorneys)

www.aeuropea.com

PwC Legal

Nacházíme řešení

pwc

PwC Legal realizuje transakce a projekty ve více než 80 jurisdikcích, kde také využívá synergií se sítí PwC. To nám umožňuje poskytovat klientům praktické a obchodně orientované řešení na špičkové odborné úrovni a zajišťovat maximální úroveň právních a navazujících poradenských, daňových a auditorských služeb.

www.pwclegal.cz

© 2012 PricewaterhouseCoopers Legal s.r.o., advokátní kancelář. Všechna práva vyhrazena. V tomto dokumentu, "PwC" označuje společnost PricewaterhouseCoopers Legal s.r.o., advokátní kancelář, která je členem sítě společností PricewaterhouseCoopers International Limited, z nichž každá je samostatným a nezávislým právním subjektem.

osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů

Dne 25. května 2012 nabývají účinnosti

160/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 427/2008 Sb., o stanovení výše náhrad výdajů za odborné úkony vykonávané v působnosti Státního ústavu pro kontro-

lu léčiv a Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

Dne 30. května 2012 nabývají účinnosti

165/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 31. ledna 2012 o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

166/2012 Sb.

USNESENÍ Poslanecké sněmovny k zákonu o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, přijatému Parlamentem dne 31. ledna 2012 a vrácenému prezidentem republiky dne 14. března 2012

179/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 325/2004 Sb., k provedení zákona o ochraně chmele

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR, jež se ruší

Dne 2. března 2012 se ruší

408/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. listopadu 2009 o náležitostech a členění regulačních výkazů včetně jejich vzorů a pravidlech pro sestavování regulačních výkazů

Dne 16. března 2012 se ruší

495/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. listopadu 2006 o stanovení vzorů diplomatických a služebních pasů a vzorů tiskopisů žádostí o jejich vydání

172/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. května 2008, kterou se mění vyhláška č. 495/2006 Sb., o stanovení vzorů diplomatických a služebních pasů a vzorů tiskopisů žádostí o jejich vydání

Dne 1. dubna 2012 se ruší

20/1966 Sb.

ZÁKON o péči o zdraví lidu

62/1968 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva národní obrany, vnitra a zdravotnictví o poskytování léčebné preventivní péče v ozbrojených silách a Sboru národní bezpečnosti a o součinnosti orgánů státní zdravotní správy při poskytování této péče (léčebný řád)

11/1988 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva zdravotnictví České

socialistické republiky o povinném hlášení ukončení těhotenství, úmrtí dítěte a úmrtí matky

19/1988 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o postupu při úmrtí a o pohřebnictví

61/1990 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky, federálního ministerstva národní obrany, federálního ministerstva vnitra, federálního ministerstva dopravy, ministerstva vnitra České socialistické republiky, ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky a ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky o hospodaření s léky a zdravotnickými potřebami

242/1991 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva zdravotnictví České republiky o soustavě zdravotnických zařízení zřizovaných okresními úřady a obcemi

394/1991 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva zdravotnictví České republiky o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic v řídicí působnosti ministerstva zdravotnictví České republiky

548/1991 Sb.

ZÁKON České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona České národní rady č. 210/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 425/1990 Sb.

160/1992 Sb.

ZÁKON České národní rady o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních

427/1992 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva zdravotnictví České republiky, federálního ministerstva obrany, federálního ministerstva vnitra, federálního ministerstva dopravy, ministerstva vnitra České republiky, ministerstva spravedlnosti České republiky a ministerstva zemědělství České republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 61/1990 Sb., o hospodaření s léky a zdravotnickými potřebami

434/1992 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva zdravotnictví České republiky o zdravotnické záchranné službě

139/1993 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva zdravotnictví, kterou se zrušuje výnos ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky o hospodaření s drahými kovy ve stomatologické péči v ústavech národního zdraví a dalších zdravotnických organizacích

247/1993 Sb.

VYHLÁŠKA ministerstva zdravotnictví o výběrovém řízení na vedoucí funkce ve zdravotnických organizacích a zařízeních v působnosti ministerstva zdravotnictví, okresních úřadů a obcí

51/1995 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška

Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě

221/1995 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví o znaleckých komisích

342/1997 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví ze dne 12. prosince 1997, kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemoci uznávají

260/2001 Sb.

ZÁKON ze dne 26. června 2001, kterým se mění zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů

105/2002 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví ze dne 13. března 2002, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 221/1995 Sb., o znaleckých komisích

156/2004 Sb.

ZÁKON ze dne 20. února 2004, kterým se mění zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů

552/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. října 2004 o předávání osobních a dalších údajů do Národního zdravotnického informačního systému pro potřeby vedení národních zdravotních registrů

38/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. ledna 2004, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 342/1997 Sb., kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemoci uznávají

259/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. května 2006, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 394/1991 Sb., o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic v řídicí působnosti Ministerstva zdravotnictví České republiky

385/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. července 2006 o zdravotnické dokumentaci

479/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. října 2006, kterou se mění vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci

64/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. března 2007, kterou se mění vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění vyhlášky č. 479/2006 Sb.

250/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. září 2007, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 342/1997 Sb., kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemoci uznávají, ve znění vyhlášky č. 38/2005 Sb.

386/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. prosince 2007, kterou se stanoví nemoci, u nichž se poskytuje dispensární péče, časové rozmezí dispensárních prohlídek a označení specializace dispensarizujícího lékaře

28/2008 Sb.

ZÁKON ze dne 16. ledna 2008, kterým se mění zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů

53/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. února 2008, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 342/1997 Sb., kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemoci uznávají, ve znění vyhlášky č. 38/2005 Sb. a vyhlášky č. 250/2007 Sb.

187/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. května 2008, kterou se mění vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů

232/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. června 2008, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 247/1993 Sb., o výběrovém řízení na vedoucí funkce ve zdravotnických organizacích a zařízeních v působnosti Ministerstva zdravotnictví, okresních úřadů a obcí

3/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. prosince 2009 o stanovení obsahu a časového rozmezí preventivních prohlídek

221/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. června 2010 o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška

o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení)

234/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. srpna 2011, kterou se mění vyhláška č. 221/2010 Sb., o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení)

Dne 18. dubna 2012 se ruší

369/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. října 2009 o podrobnostech uvádění osiva a sadby pěstovaných rostlin do oběhu

298/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. října 2010, kterou se mění vyhláška č. 369/2009 Sb., o podrobnostech uvádění osiva a sadby pěstovaných rostlin do oběhu

168/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 369/2009 Sb., o podrobnostech uvádění osiva a sadby pěstovaných rostlin do oběhu, ve znění vyhlášky č. 298/2010 Sb.

Dne 1. května 2012 se ruší

42/1958 Sb.

ZÁKON o úpravě některých nároků a závazků souvisejících se sjednocením Zakarpatské Ukrajiny s Ukrajinou sovětskou socialistickou republikou

lifestyle

CFO Club: Očekávaný vývoj na kapitálových trzích

Letošní program setkání členů Klubu finančních ředitelů pokračoval ve středu 13. června v prostorách AUREOLE Fusion Restaurant & Lounge v pražské City Tower.

S příspěvky věnovanými aktuální situaci na kapitálových trzích a především jejich dalšímu vývoji vystoupil **Martin Novák**, ředitel divize finance a místopředseda představenstva společnosti ČEZ a člen Rady Klubu finančních ředitelů, **Petr Kobic**, generální ředitel Burzy cenných papírů Praha, a **Marek Tichý**, ředitel Corporate Finance Raiffeisenbank. Diskuzi moderoval **Petr Brávek**, člen představenstva společnosti Slovenská sporiteľňa a člen Rady Klubu finančních ředitelů. Setkání se uskutečnilo pod záštitou společnosti SAS Institute ČR, jejíž obchodní ředitel **Petr Šlajchrt** přítomné finančníky také pozdravil.

Zleva na fotografii: Martin Novák, člen Rady Klubu finančních ředitelů a ředitel divize finan-

ce a místopředseda představenstva, ČEZ, a. s., Petr Kobic, generální ředitel, Burza cenných papírů Praha, Petr Brávek, člen Rady Klubu finančních ředitelů a člen představenstva, Slovenská sporiteľňa, a. s., Marek Tichý, Head of Corporate Finance, Raiffeisenbank a.s.

Martin Novák: „Čím těžší časy, tím snadněji se velkým firmám zajišťuje financování“

Především způsobům zajištění financování společnosti ČEZ a nástrojům, které k tomu používá, věnoval své vystoupení ředitel divize finance a místopředseda představenstva Martin Novák. «Čím těžší časy, tím snadněji se velkým a silným firmám zajišťuje financování,» uvedl. Financující subjekty totiž v době nejis-

Zleva Martin Novák (ČEZ), Petr Koblic (Burza cenných papírů Praha), Petr Brávek (Slovenská sporitelňa) a Marek Tichý (Raiffeisenbank)

toty nejraději půjčují jen nejlepšímu dlužníkům a těmi jsou převážně právě velké a silné společnosti. Jak dále řekl, společnost ČEZ vzhledem k objemu potřebných financí není schopna získat dluhové financování pouze na českém trhu. Od tuzemských bank si proto půjčuje jen relativně málo, řádově jde o miliardy korun. Naprostá většina peněz, které ČEZ ke svému financování používá, pochází z dluhopisů emitovaných v eurech. Důvodem orientace na tuto měnu je mimo jiné i to, že společnost je v podstatě «eurovou» firmou. V eurech přichází polovina tržeb, také na české i německé energetické burze se elektřina obchoduje v této měně. Dluhopisy vydávané v eurech jsou tak přirozeným zajištěním proti kurzovým pohybům.

Eurodluhopisový trh se ale od začátku finanční krize následované recesí zásadně změnil. Zatímco dříve nebyl pro emitenty v Evropě problém umístit dluhopisy s durací deset až patnáct let, nyní je deset let více méně maximum. To je pro zajištění financování například stavby elektráren, jejichž životnost je třicet až šedesát let, málo. ČEZ se proto dle slov Martina Nováka vydal cestou emise dolarových dluhopisů na americkém trhu. V dubnu letošního roku tak ČEZ emitoval dluhopisy ve výši jedné miliardy dolarů. Emise proběhla ve dvou tranších, první s objemem 700 milionů má splatnost deset let, v druhé tranši ve výši 300 milionů byly emitovány dluhopisy se splatností třicet let. „Takové transakce nedělá nejen žádná česká firma, ale neudělala ji ani žádná firma mezi německou a ruskou hranicí, od Baltu až po Středozemní moře,“ doplnil Martin Novák.

Petr Koblic: „Trhy teď řeší jednu základní otázku: Co je safe heaven?“

Jak si dnes stojí světové akciové trhy ve srovnání s předkrizovými roky? Tímto tématem

zahájil svou prezentaci generální ředitel Burzy cenných papírů Praha Petr Koblic. Základní otázkou, kterou dnes trhy dle jeho slov řeší, je: „Který z akciových trhů je dnes safe heaven?“ Ve skupině vítězů, tedy zemí kde nehrozí zásadní „průšvih“, se dle jeho slov nachází Turecko, Brazílie, Norsko, Německo, Čína, Spojené státy, Kanada či Velká Británie. Pokud jde o Čínu, dodal, ta už dnes není emerging market, její volatilita je stejná jako u vyspělých trhů. Do skupiny států, kde se „nic moc neděje“, ovšem propadla zde likvidita a z hlediska investorů nejsou bezpečným přístavem, patří podle něj například Polsko či Francie – a bohužel také Česká republika. Mezi „průšvihové“ státy pak zařadil nikoliv překvapivě Španělsko, Portugalsko či Řecko, překvapením naopak může být špatné umístění Rakouska.

Bezpečnými přístavy jsou z pohledu investorů také velké firmy, navázal Petr Koblic na Martina Nováka. Problémem jsou však firmy menší a střední. Banky dle jeho slov vidí financování SME jako velmi problematické. Přispívá k tomu i to, že evropské firmy mají obecně mnoho dluhů a málo vlastního kapitálu. Pokud je tento poměr ve Spojených státech 50:50, pak v Evropě je to 87:13 ve prospěch dluhu, uvedl. Pražská burza proto dle jeho slov hledala způsob, jak financování malých a středních firem rozvíjet, výsledkem je minulý týden spuštěný trh START. Výhodou pro emitenty by měla být především minimální administrativní náročnost vstupu na trh, trh by měl však zároveň zůstat dostatečně transparentní. START je brán dle evropského práva za trh neregulovaný (resp. regulovaný pouze burzou a jejími pravidly), díky tomu mohou emitenti místo tradičního (a mnohem nákladnějšího) prospektu emise vypracovat pouze jednodušší informační dokument. O důvěryhodnost emise pro investory by se měl starat tzv. „garant emise“ (zaručuje se za schopnost emitenta dostát závazkům plynoucím ze statutu veřejně obchodované spo-

lečnosti) a po uvedení společnosti na trh také tzv. „patron emise“ (zajišťuje likviditu, v průběhu obchodního dne udržuje nabídkovou a poptávkovou cenu). Velikost emise přitom není omezena, záleží pouze na ochotě investičních bank se na emisí podílet a samozřejmě také na „apetitu“ investorů. Jak však Petr Koblic odhaduje, půjde řádově o desítky až stovky milionů korun.

Marek Tichý: „Problémem SME je obtížný přístup ke startovacímu a rozvojovému kapitálu.“

Možnostem financování malých a středních podniků se ve své prezentaci podrobně věnoval Marek Tichý, ředitel Corporate Finance Raiffeisenbank, která je v tuto chvíli jedním ze dvou garantů. SME jsou dle jeho slov významným pilířem stability národní ekonomiky. Velmi důležité jsou zejména pro udržení inovačního potenciálu, hospodářské stability a zaměstnanosti. Slabými stránkami SME, a zde citoval analýzu Ministerstva průmyslu a obchodu, jsou ale mimo jiné nedostatečná kapitálová vybavenost a omezené finanční prostředky. Častým problémem SME je také obtížný přístup k dostatečnému startovacímu a rozvojovému kapitálu. Alternativy, které byly na českém trhu donedávna dostupné (osobní a rodinné finance, privátní investice, private equity a venture capital), ne vždy dostačovaly, proto se Raiffeisenbank podílela na vzniku další platformy, kterou je právě nový trh START. Raiffeisenbank v tuto chvíli přivádí na nový trh PX Start první emisí společnosti Wooky a.s., která se zabývá distribucí a vytvářením elektronického obsahu respektive e-knih na komplexní platformě Wooky.

Na vystoupení panelistů navázala diskuse s dotazy členů CFO Clubu. Hovořilo se například o možných způsobech financování dostavby jaderné elektrárny Temelín či o korporátním dluhopisovém trhu. Přítomní finančníci se také zajímali o další detaily fungování zmíněného trhu START a jeho odlišnosti od polského trhu NewConnect.

Program letošních setkání členů CFO Clubu bude pokračovat 15. srpna diskusním setkáním na téma „Sportovci v roli manažerů“. Jak uvedl Dean Brabec, prezident Klubu finančních ředitelů a Managing Partner CEE společnosti Arthur D. Little, členové Klubu se mohou těšit na velmi zajímavého hosta z hokejového prostředí. ●

Důvěřuj, ale prověřuj: E-Discovery v praxi

Finanční kontrolér velké globální společnosti v chemické výrobě zjistil při běžné kontrole alarmující zjištění. Manažerovi prodeje v jedné z menších poboček v CEE byly poskytnuty velké neschválené půjčky. Společnost proto potřebovala při vyšetřování podporu v oblasti forenzních technologií, aby mohla problému plně porozumět.

Případ, který nedávno řešila společnost PwC je příkladem situace, jež apeluje na nevyhnutelnost správného řízení a zpracování elektronických dat, které mohou představovat významné důkazy, nezbytné pro úspěšné vyřešení krizových situací.

Příprava informačních systémů společnosti na zajištění elektronických dat pro potřebu soudních sporů a vyšetřování regulačními orgány (tzv. E-Discovery) je jedna z oblastí, na kterou u nás prozatím nebyl brán příliš zřetel a která bude podrobněji diskutována na kongresu LawTech Europe 12. listopadu v Praze. Je to první kongres ve střední a východní Evropě, který se zabývá problematikou elektronických důkazů, digitálním vyšetřováním a technologiemi, které jsou určené pro oblast právní podpory a trestního vyšetřování. V České republice se tak poprvé otevře diskuze, jež bude přínosem pro vlády, právníky, žalobce, policii, regulátory, firmy a odborné pracovníky, kteří tak budou moci projednat nerovnováhu v zákonech Evropské unie a USA, využití elektronických důkazů v praxi a základní požadavky směrnic Evropské unie na ochranu a uchování dat.

Množství elektronických dat ve společnostech roste nebývalým tempem, dle některých zdrojů až o více než 35% ročně, což ve většině případů předčí schopnosti mnoha organizací je efektivně řídit a zpracovat. Systémy ve firmách často nebývají navrženy tak, aby reagovaly na krizové situace, ve kterých je za-

potřebí data okamžitě uschovat, analyzovat a zpracovat. Jedním z hlavních úkolů IT manažerů je proto umožnit pracovníkům rychlý a efektivní přístup k datům, zabezpečit jejich ochranu proti útokům zvenčí, proti zneužití informačních technologií v rámci společnosti a zabezpečit rychlou obnovu dat v případě ztráty a technických problémů. I na tato témata pražský kongres upozorní.

A jak společnost PwC, která se kongresu Law Tech Europe 2012 účastní, v případě postupovala?

Kontroloři zajistili forenzní kopie počítačů všech místních zaměstnanců a další relevantní data a zálohy. Ve spolupráci s právníky byl zároveň zabezpečen soulad s místními předpisy na ochranu osobních dat a soukromí. V průběhu procesu tak bylo shromážděno přes dva terabyty dat a zpracováno více než 100 tisíc emailů a souborů, které byly nahrány do analytického prostředí, jenž umožňuje efektivně identifikovat a prohlížet veškerou komunikaci, která by prokázala podvodné chování zaměstnanců místní pobočky.

Dokonce i zkušení vyšetřovatelé byli ohromeni množstvím zjištění v této pobočce. Bylo nalezeno přes 2 500 inkriminujících emailů, které dokazovaly nejen neautorizované půjčky manažera prodeje, ale také široké spektrum dalších aktivit:

- Podvodné nebo zcela fiktivní výdaje, které si nechávali zaměstnanci proplatit;

- Místní zaměstnanci dostávali významné bonusy, které nebyly řádně schválené, ani ve shodě s oficiálním schématem pro výplatu bonusů;
- Jménem společnosti se uzavíraly nevýhodné smlouvy výměnou za provize;
- Management uplácel své obchodní partnery a vytvářel si pro tyto účely speciální fond;
- Management manipuloval s finančními výkazy, aby zakryl skutečné hospodářské výsledky pobočky a pokoušel se uplatit statutárního auditora;
- Mezi dalšími odkrytými aktivitami byly fiktivní zaměstnanecké smlouvy, falešné faktury a podvodné charitativní dary.

Celkové škody u pobočky s pouhými pěti zaměstnanci tak byly odhadnuty na více než 2 miliony USD. Při trestním řízení proti manažerovi prodeje této pobočky byly úspěšně použity elektronické důkazy a na základě těchto zjištění se společnost zaměřila na zlepšení interního kontrolního prostředí, aby zamezila podobným incidentům i v budoucnosti.

Podobné případy a s tím související problematika budou hlavním tématem kongresu LawTech Europe 2012, na němž se představí řada uznávaných expertů z České republiky a ze zahraničí. Podrobný přehled řečníků a program konference naleznete na stránkách www.lawtecheuropecongress.cz.

Hledáte respektovanou finanční instituci?

- Půjčku Provident se 130letou tradicí využívají více než dva miliony zákazníků v šesti zemích světa - u nás, na Slovensku, v Polsku, Maďarsku, Rumunsku a Mexiku.
- Mateřská společnost je úspěšně obchodována na londýnské burze.
- Podle průzkumu neziskové organizace Člověk v tísni je Provident druhou nejméně rizikovou nebankovní společností, od které si lze půjčit peníze.

PROVIDENT

Malé věci dělají velký rozdíl

www.provident.cz

DNY MEXICKÉ KUCHYNĚ A UMĚNÍ V HOTELU HOFFMEISTER 7. června – 31. srpna 2012

Ve středu 6. června velvyslanec Spojených států mexických v České republice, pan José Luis Bernal, ve spolupráci s Ivanou Michalovou, ředitelkou hotelu Hoffmeister, slavnostně zahájil DNY MEXICKÉ KUCHYNĚ A UMĚNÍ, které v hotelu Hoffmeister probíhají až do konce srpna.

Návštěvníci mají možnost v Hoffmeisteru navštívit gurmánskou restauraci a letní stylovou zahrádku se speciální nabídkou mexických pokrmů, které se během Dnů mexické kuchyně a umění v hotelu Hoffmeister podávají:

- Ceviche a'la Mexicana - studený předkrm připravovaný z bílé ryby, který je dochucen bylinkami, chilli papričkou a čerstvou limetkovou šťávou - 220 Kč
- Sopa Azteca - tradiční polévka, jejímž základem je silný kuřecí vývar, který obsahuje kousky kuřecího masa, jemný sýr, smažené tortilly, zakysanou smetanu, smažené papričky „Ancho“ a kousek avokáda - 120 Kč
- Volcancitos - smažený toast z kukuřičné tortilly s fazolovým krémem, hovězím

O MEXICKÉ KUCHYNI

Mexická kuchyně má dlouhou tradici, která sahá daleko před dobu objevení Ameriky Evropany. V jídelníčku domorodých předhispanických obyvatel převládala zelenina, z mas krůta, larvy, ještěrky, různé druhy ptáků a ryb. Spojením kulinářských tradic a evropských prvků oplývá mexická kuchyně širokou nabídkou chutí. Je známa barevností jídel a množstvím koření a přísad. Mexická kuchyně je charakteristická regionální růzností. V podstatě každý region Mexika má svá typická jídla. Typickými surovinami mexické kuchyně jsou fazole, kukuřice a chilli papričky. V rámci míšení vlivů během evropské kolonizace nastaly významné změny jako například uvedení vepřového masa, které má dnes v mexické kuchyni široké využití. S kolonizací bylo do Mexika dále uvedeno také hovězí nebo skopové maso či další druhy obilnin jako například rýže a pšenice, které doplnily místní kukuřici.

pan (chleba) a sladké pečivo. Rýže je připravována na různé způsoby: na červenou (se zelenými rajčaty a cibulí), na zelenou s chilli papričkami (chile poblano), na žlutou se šafránem nebo na černou s černými fazolemi.

K základním kořením patří například mletá chilli paprika, oregano, koriandr, merlík, skořice, kakao, římský kmín, česnek a cibule. Důležitou součástí mexické kuchyně jsou omáčky, připravované z vařených i studených ingrediencí.

Kukuřice se využívá např. k přípravě tortill, tamales, atoles (druh horkého nápoje) nebo antojitos (druh svačiny). Z pšenice se peče

V listopadu 2010 byla tradiční mexická kuchyně zařazena na seznam nehmotných památek lidstva UNESCO.

či vepřovým masem, který se dále gratinuje sýrem Gouda – 290 Kč

- Flautas – mexická tortilla s kuřecím masem provoněným bylinkami – 350 Kč
- Flan – tradiční mexický mléčný dezert s vanilkou – 120 Kč

Speciální událostí během daných dnů je i tematický večer pod názvem „Mexický večer s grilováním v podhradí“, který se pořádá na stylové letní zahrádce hotelu Hoffmeister. Příjemným zpestřením večera je i živá hudba.

Termíny: 27. 7., 10. 8. a 24. 8. 2012

Pro více informací navštivte webovou stránku www.hoffmeister.cz

Součástí Dnů mexické kuchyně a umění je také výstava skleněných předmětů mexické umělkyně Rebeca Huerta Viga, pod názvem „Sweet Delight“. Rebeca je jednou z mála mexických umělců, kteří studují v Čechách a věnují se umělecké práci se sklem. V její tvorbě se snoubí čistě česká technika práce se sklem s mexickými tématy. Výstava potrvá v galerii hotelu Hoffmeister do konce srpna a je přístupná široké veřejnosti. ●

O HOTELU HOFFMEISTER

Hotel Hoffmeister je pětihvězdičkový butikový hotel s dlouhou tradicí, inspirovaný romantikou a klasikou staré Prahy. Všechny pokoje a suity jsou situovány v několika propojených budovách, což je charakteristickým rysem architektury butikových hotelů. Gurmánská restaurace hotelu Hoffmeister nově nabízí jak typicky českou kuchyni, tak i mezinárodní.

V roce 2011 zahájil hotel Hoffmeister koncept „Cesta světovou gastronomií“, ve kterém se snoubí kulinářské umění s uměním

a kulturou dané země. Hotel Hoffmeister je také vyhlášen svými luxusními lázněmi. V prostorách, kde se nachází jeskyně hloubená v 15. století, je unikátní parní lázeň, jedinečná tohoto druhu na území České republiky. Stejně tak i wellness a kosmetický salón nabízí profesionální ošetření v podobě mnoha speciálních wellness procedur. Hotel disponuje i příjemnou letní zahrádkou určenou pro oddech, venkovní snídani či oběd, vhodnou také k večerní party.

**Adresa: Hotel Hoffmeister,
Pod Bruskou 7, 118 00 Praha 1
– Malá Strana, www.hoffmeister.cz**

MUDr. Barbara Taušová – žena v čele špičkového zdravotnického zařízení Canadian Medical Care

„Pacient a lékař musí být partneři“

Energická a zároveň empatická. Takový je první dojem z MUDr. Barbary Taušové, která jako výkonná ředitelka a jednatelka stojí v čele jednoho z předních ambulantních center v České republice. „Ani ve snu by mě nenapadlo, že to tady jednou budu mít na starosti,“ usmívá se.

Klientela Canadian Medical Care, které má sídlo v Praze 6, kdysi mluvila výhradně cizími jazyky. Zařízení původně vzniklo z iniciativy kanadských lékařů, od roku 1998 se přidala i česká klientela. „Dnes je to tak půl na půl,“ vysvětluje doktorka Barbara Taušová a z dalšího rozhovoru vyplývá, že pro všechny pacienty kliniky si přeje totéž, lhostejno ze které země pocházejí: „Ráda bych, aby od nás odcházeli s pocitem, že jsme jim tady pomohli od jejich zdravotních potíží, dokázali se o ně postarat, nebo že jsme je naopak ubezpečili, že jsou zdraví a případně poradit, co mají změnit ve svém životě nebo svém životním stylu. Klademe velký důraz na to, aby vztah mezi lékařem a pacientem nebo klientem byl partnerský. Aby to nebylo jen klišé, ale skutečná realita, která funguje. To se mi za celé dlouhé roky praxe osvědčilo jako správná cesta.“

Když člověk přijde na recepci a rozhlédne se po příchozích a chvíli

poslouchá, zaslechne celou směs světových jazyků a potká velmi různorodé lidi. Na jakou klientelu cílíte? Kdo kliniku vyhledává?

Stále přibíráme nové klienty a otevření jsme všem, kterým na jejich zdraví záleží a vnímají ho jako cennou hodnotu. Pravda je, že mnoho našich klientů jsou cizinci, kteří se do Prahy dostali díky práci, přechodně tu žijí, než zase za několik let jako nomádi půjdou dál. Když jste cizinec a přistěhujete se do Prahy, pak kromě bydlení a zaměstnání řešíte dvě další důležité otázky. Kam budou vaše děti chodit do školy a kde najdete lékaře. Máme tu zkušenost, že klienti, kteří se stěhují, velmi často naše zařízení doporučí nově příchozím. Což nás samozřejmě těší.

Původně bylo zařízení určené jen pro cizince, že?

V zásadě ano. Vznikli jsme v roce 1998 jako malé ambulantní zařízení založené Kanadany, kteří měli výhradně zahraniční klientelu. Dříve v areálu bývala pneumologická klinika a pouze dvě malé ordinace byly pronajaty Ca-

nadian Medical Care. Já jsem sem tehdy docházela jako pediatr jednou týdně. Nikdy jsem si ale nepředstavovala, že to tady jednou budu mít na starosti.

Přišla nějaká přelomová profesní nabídka, nebo ve vašem případě šlo o pozvolný proces?

Platí to druhé, byl to pozvolný a pro mě přirozený proces. Kanaďané, kteří to tady založili tu byli pouze dva roky. Neuměli česky, neměli příslušnou licenci k provozování praxe, měli svůj velmi ohraničený okruh pacientů. Vývoj celé společnosti, zejména přísnější pravidla, která v devadesátých letech nastala a další okolnosti je přiměly Prahu opustit. Měla jsem v té době tady své dětské pacienty, bylo mi líto je opustit. Tak jsem pokračovala a postupně hledala k sobě kolegy, kteří by se starali i o jejich rodiče, nebo měli další specializace, než je pediatrie.

To se vám to pěkně rozrostlo... Jednačtyřicet odborností.

To máte pravdu. (úsměv) Vždycky, když jsem potřebovala nějakého kolegu, tak jsem si ho sem sehnala. Tohle je výsledek. Momentálně je Canadian Medical Care docela složitý organismus, který je potřeba řídit. Loni jsme získali akreditaci Spojené akreditační komise České republiky, která na nás klade zcela legitimní a správné nároky na kvalitu péče. Samozřejmě jsme se snažili kvalitu dodržovat i předtím, ale teď, znáte to... Co je psáno, to je dáno, je to o hodně přísnější zejména v souvislosti s „papírováním“. Co se týče styku s pacientem, postupů v ordinacích, nejrůznější dokumentace na to musím klást mnohem větší důraz, než to bylo dříve. Zvláště při takovém množství lékařů.

Máte dostatek prostoru a času se v právních normách a zákonech, které se vašeho oboru týkají, zorientovat?

Ano, zatím to jde, i když nové předpisy, které nabyly platnost od tohoto roku jsou docela komplikované a komplikují nám hladký chod styku s pacienty v ordinacích. My doufáme, že různé předpisy ještě budou změněny a že to bude víc odpovídat reálnému životu. Myslím si ale, že pro každého lékaře je nezbytné, aby ty zákonné normy znal, věděl, jak se má chovat, jaká vznikají nebezpečí, a snažil se je minimalizovat.

Kdybyste ale mohla vybrat jeden z těch předpisů a zrušit ho otočením kouzelného prstenu, který by to byl? Sama bych věděla – zubařka potřebovala můj podpis i podpis bývalého manžela, aby mohla synovi vytrhnout zub. A správně by se měla syna zeptat, jestli s tím souhlasí.

To je zrovna docela dobrý příklad. (úsměv)

Vnímám to tak, že ze situace, kdy tady nikdo po nikom žádný podpis nechtěl, jsme se dostali do opačného extrému, kdy chceme podpisy na všechno pro každého.

Jaký úkol byl vytyčen pro kliniku na tento rok?

Máme nějakou vizi, která není pouze na tento rok. Chtěli jsme vytvořit systém ambulantní péče, která je určena pro pacienty a klienty, kteří si uvědomují hodnotu svého zdraví. Myslím, že takový systém jsme vytvořili a je čas posunout tu vizi dál. Pro nás je tento rok důležitá inovace a kvalita.

Jako žena stojíte v čele velké kliniky. Bylo by pro vás v nějakém ohledu lepší, kdybyste byla muž?

Takto jsem nikdy neuvažovala a nikdy v životě jsem si to nefekla. Nikdy mě nenapadlo nic ve smyslu: Kdybych byla chlap, tak bych si to prosadila líp, šlo by mi to líp, opravdu nikdy. Ale asi jsem se chovala vždycky jako muž, hodně jsem pracovala. Samozřejmě se občas nějaká výčitka nebo pochybnost, jestli se dostatečně věnuji třeba dětem, ukázala. Ale celkově bych asi nic neměnila.

Chybí vám kontakt s pacienty?

Já ho stále mám. Několik dnů v týdnu jsem v pediatrické ordinaci. A je to pro mě hrozně důležité. Jednak abych si zachovala, jak se říká, řemeslo a také abych měla kontakt s dětmi, matkami a rodinami jako zpětnou vazbu pro to, co tady děláme. Abych byla schopná komunikovat se svými kolegy, co mají v ordinaci dělat případně jinak. Toho bych asi schopná nebyla, kdybych to sama neustále nezkoušela.

Nemáte někdy z povinností a pracovních nároků trochu strach, že je nezvládnete nebo nedokážete vyřešit?

Samozřejmě jsou v životě chvíle, kdy o sobě člověk strašně pochybuje, je nešťastný a nejráději by od všeho utekl. Ale potom si musí říct, že mu vlastně nic jiného nezbyvá a že to dokázat musí. A navíc... Vždycky jsem v sobě měla ten pocit: Tohle přece musím dokázat. ●

„Naši konzultanti jsou odborníci na styling, vizážistiku, typologii barev i materiály.“

Jan Vančura:

Kvalitní oblek na míru reprezentuje i dodává prestiž

Osobitý styl, podtržení vaší jedinečnosti, individuální péče, nejkvalitnější móda na míru. To vše naleznete v zakázkových krejčovstvích Delor, v nichž se vám zkušené odborníky věnují s prvorepublikovou noblesou, hlubokými znalostmi i zájemem špičkových materiálů se staletou tradicí. Exkluzivní služby Deloru jsou však širší a v mnoha ohledech unikátní. Spoluautorem koncepce největší sítě salónů v ČR je **Jan Vančura**.

Jaká byla filozofie vzniku společnosti Delor?

Před deseti lety jsme v České republice začali rozvíjet tradici francouzských a anglických salónů, často spjatých právě se značkou Dormeuil, kterou zde zastupujeme. Náš první salón vyrostl v Praze na Vinohradech, postupně jsme na základě poptávky zákazníků otevřeli další v Holešovicích, Brně a Ostravě. Zatím poslední je pobočka v Bratislavě založená v roce 2010. Vybudovali jsme tak největší síť salónů v zemi.

Jaké je vaše postavení mezi partnerskými salóny značky Dormeuil?

Naše služby jsou rozsáhlejší, než je u ostatních salónů běžné. Rozhodli jsme se totiž nedělat nic polovičatě a poskytnout našim klientům co nejucelenější servis. Z pohledu partnerské značky patříme mezi nejúspěšnější zastoupení a vytváříme jeden z největších obrátů v Evropě. Jeden příklad za všechny – nedávno se nám podařilo v ČR prodat nejdražší oblek v historii, který je utkáno z vlny lamy vikuni a má cenu 300 tisíc korun.

V čem se tedy Delor liší od ostatních salónů?

Odlišuje nás rozsah a kvalita poradenského servisu i celkový zájem o zákazníka. Jde z naší strany až o fandovství. A věřím, že právě díky němu jsme se dostali na současnou úroveň.

Základem vašich služeb je šití a poradenství zákazníkům. Jak s nimi komunikujete?

Servis poskytujeme prostřednictvím konzultantů – odborníků ve stylingu, vizážistice, ty-

pologii barev i pravidlech, jak by měl oblek pro zvolený účel vypadat. Dokážou poradit, jaký oblek je vhodný pro kterou příležitost, provést analýzu klientova šatníku a zjistit, co je třeba změnit či doplnit. Každý zákazník má u nás konkrétního konzultanta, který o něj pečuje. Jde o přátelský a dlouhodobý vztah, který se často dostává třeba až na úroveň, kdy klient zatelefonuje, že potřebuje tři košile... A výběr nechá na konzultantovi. Tato důvěra nás velmi těší, ale také zavazuje.

Mají konzultanti přehled i o látkách?

Samozřejmě, dobře rozumíme také materiálům a jejich uplatnění. Abychom mohli kvalitně poradit, musíme vědět, z jaké látky ušít klientovi oblek pro konkrétní příležitost. Např. když často cestujete, zvolíme pro vás houževnatý a málo mačkový materiál, odolný proti oděru. Cíleně a efektivně tak pracujeme s investicí klienta. Co se týče výběru látek, máme k dispozici několik tisíc vzorů.

V čem je vaše koncepce, využívající konzultanty, jedinečná?

Ve většině krejčovství se vás zeptají, kolik chcete rozparků na saku, jaké knoflíky... My se ptáme, jaké nyní nosíte obleky, v jakém oboru a na jaké pozici pracujete, zda pravidelně cestujete apod.

A na základě odpovědí vybíráme nevhodnější řešení. Pokud klient souhlasí, prohlédneme si i jeho šatník, abychom zjistili, v jaké kondici jsou jeho stávající obleky či košile. Někteří klienti po vyzkoušení našich obleků na míru už pak své starší konfekční nechtějí nosit, jiným vybereme z dosavadního šatníku ty nejlepší a upravíme je.

Jaké další služby ohledně obleků Delor nabízí?

Dodáním vše teprve začíná - poskytujeme kompletní péči včetně čištění, oprav a žehlení. Nechceme, aby zákazníci riskovali poškození v čistírně, s níž nemají zkušenosti. Proto o oblek dbáme po celou dobu. Po přijetí na servis oblek prohlédneme, abychom zjistili, zda není poškozený. Případná poškození spravíme, oblek vyčistíme, je-li to třeba, ručně vyžehlíme, necháme natvarovat na kvalitním ramínku a vrátíme uživateli.

Pečujete i o košile?

Náš košilový servis patří k nejoblíbenějším službám. Košile vyzvedneme přímo u klienta a vyčistíme je mokrou metodou, která je k látce šetrnější než klasické praní. Používáme speciální chemikálie a měkčenou vodu, jež na vláknech nezanechá vodní kámen. Poté košile vyvěsíme, necháme přirozeně uschnout a ručně

DELOR INTERNATIONAL, spol. s r. o.**Salón Praha-Vinohrady**

Uruguayská 11, 120 00 Praha 2
tel.: 273 130 704

Salón Praha-Holešovice

Osadní 35, 170 00 Praha 7
tel.: 273 130 700

Salón Brno

Videňská 125, 619 00 Brno
tel.: 513 034 990

Salón Ostrava

Jurečkova 6, 702 00 Ostrava
tel.: 553 034 400

Salón Bratislava

Panenská 29, 811 03 Bratislava
tel.: 910 333 808

„Do pánského
byznys šatníku
jsme schopni
ušít cokoliv.“

www.delor.cz

těž košile a pro nejnáročnější i kravaty. Mimoto disponujeme největším sortimentem manžetových knoflíčků, kravat a kapesníků v ČR, nově nabízíme také luxusní koženou galanterii a švýcarská psací pera. Perličkou jsou ručně šité boty na míru, u kterých lze vybírat z mnoha modelů.

žehlíme za pomoci moderní technologie. Nakonec se košile apretují – nastříkají přípravkem na škrobové bázi, díky čemuž se méně mačkají. Do 48 hodin od vyzvednutí je pak dodáme zpět na adresu zákazníka.

To je velmi dobrá služba... Jezdíte za klienty např. i kvůli zkouškám?

Ano, část klientů v našich salónech dokonce nikdy osobně nebyla. Jejich známí jim např. Delor doporučí, oni nás poté osloví a my za nimi přijedeme. Kompletní servis od výběru ze vzorníků po zkoušku může proběhnout u klienta doma či v kanceláři.

Co vše si v salónech Delor mohou nechat ušít?

Většinu naší klientely tvoří muži. Do jejich byznys šatníku jsme schopni ušít cokoliv: samostatná saka a kalhoty i obleky pro všechny příležitosti – od sportovních a smart casual přes klasické pro denní nošení až po high byznys a večerní obleky, smokinky či fraky. Nechybějí ani kabáty, šijeme

Zmínil jste ruční šití obuvi – jakým způsobem šijete obleky?

Užíváme dvě varianty. Ta první – tradiční a dnes už unikátní – představuje kompletní ruční šití. Oblek má asi 30 000 stehů, i knoflíkové díry se obšívají ručně. Těchto obleků vyrábíme zhruba čtyřicet měsíčně. Převažuje už však šití obleků na míru s převahou strojní práce, jehož výhodou je např. kratší termín dodání. Takových obleků připravujeme asi osmdesát měsíčně. Sečteno a podtrženo, 120 obleků za měsíc, k nimž ještě musíme připočítat několik dámských kostýmů a 400–500 pánských košil.

Když už mluvíme o termínech: Dokdy klient svůj oblek či košili dostane?

Chceme, aby zákazník od nás vše obdržel do měsíce. Ne vždy se to podaří, ale snažíme se. Když klient velmi spěchá a potřebuje např. oblek pro konkrétní příležitost, v extrémních případech ho ušijeme i do deseti dnů. Zkrátit termín dodání pod dva měsíce nelze pouze u kompletně ručně šitých obleků.

Podle čeho si vybíráte dodavatele?

Chceme být jedničkou, proto vybíráme jedničky i mezi dodavateli. Naše stěžejní značka Dormeuil slaví letos 170 let a našim klientům přináší velkou prestiž. Jsme totiž toho názoru, že oblek má nejen sedět, ale i reprezentovat. A u obleků s nášivkou Dormeuil je prestiž významnou přidanou hodnotou. U košilových látek spolupracujeme s Albini Group, vlastníkem firmy Thomas Mason s tradicí od roku 1700. I ostatní dodavatelé z Anglie, Francie či Itálie mají více než stoletou tradici.

A která služba je ve vaší nabídce nejzavěšší novinkou?

Před několika měsíci jsme zavedli revoluční službu – ve spolupráci s AXA Assistance nabízíme pojištění obleků proti krádeži a zničení, a to za 4% jejich ceny. V prvním roce pojistka kryje stoprocentní plnění, které má podobu ušité nového obleku. ●

Jsme tu pro vás!

PRO VAŠI KANCELÁŘ

- **NABÍZÍME kompletní tisk a zpracování kvalitních tiskovin**

- Advokátní přelepky
- Desky s chlopněmi na spisy advokáta
- **Corporátní tiskoviny**
vizitky, reklamní tašky, roll upy, dárkové předměty a krabičky s logem kanceláře
- Šanony v designu kanceláře
- Reklamní letáky a jiné

www.tiskap.cz

TISKAP s.r.o. • Na Louži 2a, 101 00 Praha 10
• tel.: 267 216 804 • fax: 271 721 264
• epravo@tiskap.cz

Mercedes-Benz

– hodně lákavé Entry

Ať chceme nebo nechceme, auta jsou dnes nejen dopravními prostředky, ale také určitými symboly úspěšnosti, úrovně a postavení. Být opravdu úspěšným a jezdit se starým malým autem nejenže nejde k sobě, ale svědčí to i o tom, že zde asi není něco v pořádku. Dokonce i stará dobrá česká závist pomalu ztrácí na síle a stále víc Čechů si už může pořídit i auto značky **Mercedes-Benz symbolizující spolehlivost**, solidnost i ostatní výše uvedené hodnoty.

Jen pro ilustraci stojí za uvedení, že za první pololetí letošního roku u nás přibýlo na 1 700 nových osobních automobilů Mercedes-Benz, což je mimořádně víc než např. „lidovějších“ Seatů, Fiatů, Chevroletů či Suzuki. Nic proti těmto značkám, ale údaje o prodejích

také o něčem vypovídají. Navíc u nás přibýlo dalších přes 370 kusů lehkých užitkových vozů Mercedes-Benz. Z uvedeného je zřejmé, že navzdory často připomínané krizi a hospodářským problémům se prodeji osobních automobilů, a to zejména v kategorii prémiových vozů daří. Potvrzují to nejen údaje o registracích nových automo-

bilů, ale i skutečnost, jak jsou tyto vozy ve stále větších počtech vidět i na našich silnicích.

Současná nabídka se u nás prakticky neliší od nejvyspělejších evropských zemí a svým způsobem je dokonce v některých případech i ještě atraktivnější. Důkazem toho jsou modely Mer-

že všechny Mercedesy mají servisní prohlídky na 6 let nebo 120.000km zdarma. Připraveno je i výhodné autopojištění – např. pro model C 200 CDI činí jeho výše 1890Kč měsíčně. Dnes už se ani výrazně neliší výše nákladů za náhradní díly. Delší životnost je navíc ve výsledných nákladech výhodnější, než na pohled nižší pořizovací cena. Pokud k tomu připočteme solidní zůstatkovou cenu při prodeji ojetého vozu, pak se uživateli nabízí zajímavé řešení.

Mercedes-Benz nyní nabízí v České republice atraktivní modely Entry ve dvou zákaznických nejžádanějších třídách „C“ a „E“. V rámci nabídky Entry lze navíc různě kombinovat u obou modelových řad objednání výbav na přání, takže se dá každý z modelů individuálně doslova vymazlit.

Ceny obou provedení, naftového (C 200 CDI Blue EFFICIENCY/136 k) i benzinového (C 180 Blue EFFICIENCY/156 k), začínají na stejné částce 780 000Kč (včetně DPH). Ta je tedy vzhledem k úrovni standardní výbavy, zahrnující mnoho prvků, nabízených konkurencí za příplatky, víc než zajímavá. Navíc stejné modely (C 200 CDI i C 180) jsou ve verzi kombi jen o 35 000Kč dražší, včetně DPH.

Standardní výbava Mercedesů třídy „C“ obsahuje mimo jiné: 7 airbagů, tedy včetně kolenního, asistenční systémy ABS, ESP, ASR, brzdový asistent, asistent rozjezdu do kopce a asistenta bdělosti řidiče, dvouzónovou automatickou klimatizaci, tónovaná determální skla, přední sedadla s elektrickým nastavením výšky a sklonu opěradla, elektricky ovládaná přední a zadní okna, palubní počítač, dešťový senzor, start/stop systém, kvalitní autorádio s CD, podvozek se selektivními tlumiči atd.

Také Mercedes-Benz třídy „E“, který je jako model Entry nabízen ve verzi E 220 CDI BlueEFFICIENCY/170 k, představuje za cenu od 975 000Kč (včetně DPH), velmi zajímavou a víc než konkurenceschopnou nabídku. Jen tak mimochodem. Stačí jen letmý pohled do ceníků většiny konkurentů ve vyšší střední třídě osobních vozů, abychom zjistili, jaké jsou reálné cenové relace a jak si zde aktuálně stojí Mercedes třídy „E“.

Standardní výbava Mercedesů třídy „E“ má kromě prvků uvedených pro třídu „C“ navíc ještě: adaptivní víceúrovňové čelní airbasy, tempomat, včetně omezovače rychlosti, multifunkční volant, asistent tlumení dálkových světel a další vymoženosti.

Jak se u nás často ve vztahu ke koupi i automobilů říká, „o peníze jde až v první řadě“. Oba modely ale patří mezi etalony ve svých třídách a pro uživatele představují verze Entry mimořádně zajímavou nabídku spolehlivých a komfortních automobilů, disponujících velmi dobrou výbavou, atraktivní spotřebou, celkově nízkými provozními náklady a překvapivě také příznivou cenou. Současná nabídka Entry tak představuje mimořádně zajímavou cestu k získání špičkového prémiového automobilu.

Při zákaznické kalkulaci zhruba stejně prostorných a stejně vybavených, ale zdaleka ne tak komfortních a prestižních osobních vozů, se dá dojít k zajímavým výsledkům, které potvrzují argumenty z kampaně „Mýty, nebo fakta“, a to, že tento Mercedes není dražší než mnohé stejně vybavené konkurenční modely. Případným zájemcům doporučujeme udělat si vlastní cenové srovnání, nebo navštívit prodejce a nechat si vyhotovit objektivní předběžnou finanční rozvahu. ●

Mercedes-Benz třídy C a E, které se v nabídce Entry mohou dnes, co do pořizovacích a provozních nákladů, snadno srovnávat s většinou stejně velkých automobilů ostatních značek.

Přestože jsou vozy Mercedes-Benz stále synonymem automobilového komfortu, bezpečnosti, prémiového zpracování, spolehlivosti a mimořádně dlouhé životnosti, náklady na jejich pořízení a provoz, např. na ujetí 120 000km, jsou nakonec často nižší, než u na pohled zdánlivě levnějších automobilů. Jako příklad lze uvést,

Darujte detail a eleganci

Nedávno se tisk zaměřil na česká ministerstva a jejich nakládání s rozpočty. Na ministerstvu zahraničí byl letos podle aktuálních zpráv na tyto položky vyhrazen celý milion. Které dárky si ale budou obdarovaní pamatovat a užívat a které jen odloží do depozitáře mezi ostatní...

Ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg minulý podzim věnoval japonské Fukušimě kopii Pražského Jezulátka. Ničivá síla zemětřesení neušetřila ani tamější klášter Congrégation de Notre-Dame, který v roce 1935 postavil český architekt Jan Josef Švagr. Velvyslanectví se s ohledem na český odkaz snažilo uchránit stavbu před demolicí. A Jezulátko mělo z domova dodat obyvatelům potřebnou ochranu. Mezi obvyklými dary, jež jsou předávány při státních návštěvách, tento vyčnívá jasným poselstvím a osobitostí.

Adresnost a personalizace dělá dar darem. Ať už se jedná o pozornost věnovanou u příležitosti mezinárodního charakteru, nebo společenské a firemní akce. Při množství, ze kterého je možné vybírat, je proto nezbytné mít tyto dva aspekty neustále na zřeteli. Kolik luxusních psacích potřeb, broušeného skla, obrazových publikací a podobných předmětů leží zapomenuto kdesi v úložných prostorech slavných osobností, politiků a našich obchodních kolegů... Při výběru dárku je třeba se zaměřit především na funkčnost a detail. Pokud bude tento detail navíc elegantní a exkluzivní, jen lépe.

Ruská carevna Marie Fjodorovna to věděla. A k ruce měla svého dvorního klenotníka, proslulého Petra Karla Fabergé. Jako projev své přízně proto s oblibou obdarovávala státní návštěvy manžetovými knoflíčky.

Od konce osmnáctého století, po mnoha módních peripetích, nadchází opět jejich renaissance. Byly doby, kdy muž bez manžetových knoflíků nebyl pravým gentlemanem. Dnes jde o originální doplněk společenského oděvu, který podtrhne atmosféru jakékoli události. Ti, kteří vystupují na veřejných akcích nebo se často účastní obchodních jednání, chtějí pečlivě vyladit a ozvláštnit svou reprezentativní image. Příhodné manžetové knoflíčky vypovídají o jejich preciznosti a dobrém vkusu.

Vhodné dárky tohoto typu můžete nalézt v sortimentu rodinného šperkařství JwL Jewellery, s velice poutavou historií. Na český trh přináší unikátní šperky z polodrahokamů a pravých perel. Z jeho dílny vycházejí výrobky decentní i extravagantní, proto se hodí pro širokou škálu příležitostí. Důkazem toho je i to, že se stal oficiálním dodavatelem dámských klenotů a manžetových knoflíčků pro moderátorky a zprávaře České televize. Exkluzivní doplňky od něj odebírá např. i Česká podnikatelská pojišťovna nebo Ministerstvo průmyslu a obchodu. Šperky od JwL Jewellery jsou předávány českými ministry jako oficiální dary při státních návštěvách a expandují tak do významných společenských kruhů po celém světě. Jednu brož vlastní dokonce i bývalá ministryně zahraničních věcí USA, Madeleine Albrightová.

Pokud tedy chcete darovat skutečnou hodnotu – darujte detail a eleganci. ●

lifestyle

Kempinski Hotel Hybernská v Praze

*Místo,
kde se potkáte
i s králem*

Malebná zahrada, která svou rozlohou a charakterem nemá v centru Prahy obdoby. Vynikající kulinařské umění šéfkuchaře, jež učarovalo i samotnému saúdskému králi. Unikátní prostor, který se stal oblíbeným výstavním místem pro uznávané české umělce. To vše a ještě více najdete za historickou branou hotelu Kempinski Hybernská v Praze, který se nachází jen několik kroků od pražského Obecního domu a který díky své diskretní atmosféře přilákal nejednu osobnost světové politiky, kinematografie a hudební scény, včetně švédského krále Karla XVI. Gustava, Woodyho Allena či Julia Iglesiasa.

Bezprostředně poté, co návštěvník vstoupí originálním průčelím tohoto původně barokního paláce z 15. století, uchvátí ho pohled do zahrady, která je oblíbeným místem konání mnoha společenských akcí, včetně svateb slavných osobností jako například svatba modelky Aleny Šeredové a fotbalisty Gigi Buffona v loňském roce. Zelená oáza se rozprostírá na obdivuhodných 1 800 metrech čtverečních a zdobí ji kromě sochařských děl českých autorů také barokní fontána z 15. století. Markýzy společně se zimní zahradou, která nabízí lahodné pokrmy hotelové restaurace Le Grill, poskytují příjemný úkryt před nepříznivým počasím jakoukoliv roční dobu. Čtvrteční večery na-

**Kempinski Hotel
Hybernská Prague**

Hybernská 12
110 00 Praha 1
T +420 226 226 111
F +420 226 226 123

www.kempinski.com/prague

víc zpříjemní pravidelné letní barbecue, které ve večerních hodinách nabízí hotelovým i místním hostům neomezenou konzumaci široké nabídky pokrmů z kuchyně uznávaného šéfkuchaře hotelu Marka Fichtnera. Gurmánský zážitek v doprovodu příjemné lounge hudby hotelového DJ Marwina Shamma si mohou letos návštěvníci vychutnat až do 27. září.

Hotel Kempinski s restaurací Le Grill patří již tradičně do gastronomické Mekky pražského pohostinství. Šéfkuchař Marek Fichtner přináší bohaté zkušenosti z dálných krajů, které získal v průběhu sedmiletého působení na zámořských lodích. Pracoval také v dánské No-

mě, v jedné z nejlepších restaurací na světě, ale i v Německu, ve Švýcarsku a v Saúdské Arábii, kde připravoval hostiny pro královskou rodinu. Snoubí tak mezinárodní kuchyni s prvky české tradice, kterou odlehčuje za použití čerstvých a lokálních surovin té nejvyš-

ší kvality. Jeho kulinářské umění mohou obdivovat i cestující v Business třídě letu Českých aerolinií z Prahy do Abú Dhábí, pro který Marek Fichtner navrhl speciální palubní menu. Nezapomenutelným zážitkem je originální bílá rajčatová polévka, která je součástí nabídky.

ky restaurace Le Grill a kterou se Marek Fichtner nesmazatelně zapsal do povědomí svých hostů.

K dobrému jídlu patří i dobré pití. Two Steps bar hotelu Kempinski byl oceněn třetím místem v průvodci Pavla Maurera, Grand Bar 2012. Bar byl zároveň nominován jako jeden z finalistů prestižní soutěže Czech Bar Awards 2011. Místní specialitou je koktejl „Kempinski Rose“ kombinující ovocnou příchutí malin, jablčného džusu a ostrou chuť ginu. Nyní je nově v nabídce také Kempinski Rosé 2011, polosuché růžové víno, které bylo pro hotel exkluzivně vyrobeno ve vinařství Dobrá Vinice. Víno může být zakoupeno pouze v hotelu Kempinski Hyberská. Tato mimořádná limitovaná edice 500 lahví ideálně doplňuje výběr vín hotelu, který čítá více než 150 vysoce kvalitních vín z celého světa.

Hotel Kempinski Hyberská není pouze další luxusní hotel v Praze pro movité turisty. Těší se velké oblibě také u místních návštěvníků, kteří zde vždy objeví klid a odpočinek od ruchu velkoměsta. Navázal tak na unikátní evropskou tradici hotelů Kempinski trvající již od roku 1897. ●

**Kempinski Hotel
Hyberská Prague**

Hyberská 12

110 00 Praha 1

T +420 226 226 111

F +420 226 226 123

www.kempinski.com/prague

Daruj krev v pravou chvíli

Václav Upír krejčí

Málokdo asi přemýšlí nad tím, že v případě potřeby krevní transfuze jeho samotného nebo někoho z jeho blízkých, by se mohlo stát, že vhodná krev nebude k dispozici. Pravdou je, že takové nebezpečí v současné době s největší pravděpodobností nehrozí. Nicméně počet dobrovolných dárců krve v posledních letech mírně, ale systematicky klesá, a tento pokles se zatím nedaří zastavit.

Fakt, že by pokles počtu dobrovolných dárců krve mohl být v budoucnu problém, potvrzuje i MUDr. Petr Turek, CSc., primář Transfuzního oddělení Thomayerovy nemocnice a odborný garant projektu Daruj krev v pravou chvíli. „Na transfuzních stanicích v ČR ročně daruje krev nebo její složky 215 – 255 tisíc osob. Provádí se přes 400 tisíc odběrů plné krve a přes 160 tisíc přístrojových odběrů. Množství vyrobených transfuzních přípravků pokrývá potřeby českých pacientů. V posledních letech však dochází k mírnému, ale systematickému poklesu počtu osob, které krev nebo její složky darují, a to je určité varování do budoucna.“

Právě proto vznikl projekt Daruj krev v pravou chvíli, který si klade za cíl informovat veřejnost o problematice dárcovství krve a dosáhnout tak zvýšení počtu dobrovolných dárců krve. Dalším ze záměrů projektu je také pomoc při rozšíření pohotovostních databází

transfuzních oddělení, v nichž jsou dárci uvedeni podle krevních skupin. Ti jsou tak v případě potřeby schopni darovat krev na zavolání, tedy ve chvíli, kdy je určité krevní skupiny nedostatek.

DAROVAT KREV JE NORMÁLNÍ

Nabízí se otázka, proč vlastně darovat krev. Každému je asi jasné, že dárci krve se podílí na záchraně lidských životů. Už to je samo o sobě dostatečným důvodem, proč darovat krev. Krev jako takovou nikdo neumí vyrobit, a přitom je ve zdravotnictví nenahraditelnou surovinou při výrobě léčiv. Důležité však je, abychom si uvědomili, že darovat krev by mělo být normální a osobní nepohodlí při odběru krve by nemělo být důvodem, proč se dárcovství krve obávat. Dárce krve se ale nemůže stát každý, proto krev nemohou darovat lidé, kteří by mohli někoho ohrozit. „Léčba krví je v ČR bezpečnější, než kdykoli v minulosti,“ říká prim. MUDr. Petr Turek, CSc. „Přesto je podání transfuze spojeno pro příjemce s určitými riziky, asi 1– 2% transfuzí je následovano některou z potransfuzních reakcí (obvykle mírnou, nejčastěji vzestup teploty nebo kožní alergická reakce). Závažné potransfuzní komplikace se vyskytují s frekvencí kolem 1/60 tis. transfuzí. Proto je třeba transfuze indikovat uvážlivě. Jedním z rizik spojených s transfuzí je možnost přenosu infekce z dárce na příjemce transfuze. Taková komplikace je v ČR sice velmi vzácná (asi 1/300 tis. transfuzí pro žloutenku B nebo C, 1/ 2 – 5 mil. transfuzí pro HIV), ale zcela ji vyloučit nelze. Bezpečnost transfuze se opírá o důkladné laboratorní vyšetření odebrané krve, závisí ale i na dobré spolupráci a vzájemné důvěře mezi dárce krve a transfuzním zařízením. Časně po získání infekce může být totiž dárce zdrojem infekce přesto, že laboratorní testy jsou negativní,“ dodává Petr Turek.

DOBROVOLNĚ NEBO ZA PENÍZE?

„S krví je to jako s láskou – obojí může být za peníze nebo zdarma. To, že láska za peníze přináší rizika, víme všichni,“ říká MUDr. Petr Turek, CSc. Proto projekt podporuje dobrovolné dárcovství krve – dobrovolní dárci darují krev ze svobodné vůle, nedostávají žádnou od-

měnu ve formě přímé platby nebo způsobem, který může být považován za náhradu peněz. Takovýto systém potvrzuje, že dárci přistupují k vyplňování vstupních formulářů ohledně svého zdravotního stavu zodpovědněji než Ti, kteří přicházejí darovat krev s vidinou finanční odměny. V rámci projektu Daruj krev v pravou chvíli vznikly také webové stránky www.darujkrev.cz, kde se mohou všichni zájemci dozvědět bližší informace o projektu a jeho garantech, o procesu darování krve nebo si vyhledat příslušné transfuzní oddělení. Zájemci rovněž na těchto webových stránkách mohou odeslat své dotazy přímo na primáře MUDr. Petra Turka, CSc.

Na projektu spolupracuje společnost SPAR ČOS spolu s občanským sdružením Zdraví – Život a do jeho podpory se zapojili také známé osobnosti jako Václav Upír Krejčí nebo režisér Zdeněk Troška, který je patronem projektu. SPAR ČOS nejenom obdarovává výrobce svými produkty, ale v rámci projektu se zapojuje celá řada jejich zaměstnanců. ●

Primář MUDr. Petr Turek, CSc.

Investice českých podnikatelů do rozvoje venkova

www.statekbrezany.cz

Český venkov je specifickou částí životního prostoru, kde je podnikání často jedinou možností, jak realizovat ekonomickou činnost, zejména kvůli nedostatku pracovních příležitostí či mnohdy problematické dostupnosti větších center.

Vedle eskalujícího trendu suburbanizace a migrace zejména mladší populace na venkov se do popředí produkčního pilíře dere o své místo na slunci rozvoj cestovního ruchu. Vzorem podnikatelské iniciativy a toho, jak díky podnikatelům z měst může být zachována historie českých vesnic je rodina Kavanova, která viděla potenciál ve využití již zastavěné plochy vzhledem ke zhodnocení přírodního a kulturního dědictví. Výsledkem je přestavba selského stavení ve velmi příjemný multifunkční pension využitelný i pro firemní účely.

Statek Břežany se nachází jen několik kilometrů od Rakovníka směrem na Kralovice a k dnešnímu dni čítá obec, jejíž historie sahá až do roku 1039, 120 obyvatel. Automaticky vystává otázka, čím se zde lidé mohou živit. Paní Kavanová, majitelka nově zrekonstruovaného selského stavení, se však nechává slyšet: „Lidé v Břežanech jsou nesmírně aktivní. S pomocí grantů a přiložením vlastních rukou zachránili a zrekonstruovali například historickou sýpku z doby Marie Terezie. Pravidelně se tady pořádají společné akce, kdy se setkává větší-

ky obyvatel vesnice. Bývá to při příležitosti nejrůznějších výročí, poutí nebo posvícení“.

Klíčové pro efektivní podnikání je relevantní existence poptávky na trhu po produktu či službě, dostatečná motivace a elán. Ten rodině Kavanově nechyběl a Statek Břežany se stal jejich společnou vášní. Finance z vydělaného podnikání investovali do statku z roku 1850, respektive do budov ve zchátralém stavu. Jejich společnou vizí však bylo v rámci rekonstrukce udělat maximum pro zachování autentické podoby. Rekonstrukce trvala celé dva roky a stále se prý vždy najde nová vidina a cíl, jak statek zatraktivnit a přitom zachovat skromnou filozofii stavení, a to sice „propojit historii s nejvyšším komfortem, který současný svět vyžaduje“. Do budoucna je v tomto duchu v plánu taktéž sauna či vířivka.

Unikátní je statek v tom, že je k dispozici celým skupinám, které zde mají veškeré soukromí. Tedy jedna skupina má vždy celý statek pro sebe. Dlouholeté zkušenosti a osobní kontakty umožňují rodině Kavanově pro zájemce připravit jakékoli akce od teambuildingu,

kdy si účastníci sáhnou na dno svých sil, ale zároveň je společně prožitý zážitek smělý do pevného kolektivu, až po vzdělávací semináře vedené světově uznávanými lektory ve většině oblastí lidské činnosti jako například marketing, personalistika a řízení lidských zdrojů, kreativita, psychologie apod. Zájemci mají k dispozici jak prostorný dvůr, plně vybavenou kuchyň a společenskou místnost s dětským koutkem, tak velkou konferenční místnost. Standard ubytovacích služeb je neméně důležitý pro provozování venkovské turistiky. Dnes již přebudovaný statek nabízí celkem 12 komfortních pokojů pro 30 osob.

To, zda český venkov skomírá, nebo naopak žije bohatým životem, je na zvážení každého z nás. Koncept Statku Břežany je vzorem dobré investice a počínů českých podnikatelů, kteří jsou jedni z těch, kdo se postarali o popření dogmatu, že by to „na venkově nešlo“ a svou činnost dali vzniknout navazujícím příležitostem pro další subjekty, podílející se na ekonomickém a sociálním rozvoji venkova a spádového okolí – řezník, pekař, kuchař, truhlář, zedníci či například lektori volnočasových aktivit. ●

Putovní výstava Fenomén Igráček a jeho svět interaktivních exponátů

Každá země má své fenomény a věci, které se staly nedílnou součástí života. V České republice mezi ně bezesporu patří legendární postavička Igráček, s níž teď vyrůstá další nová generace dětí a která po letech, kdy se na ni pozapomnělo, znovu dobývá ztracené pozice.

MÁLEM ZAPOMENUTÁ HRAČKA SLAVÍ SVŮJ NÁVRAT

Nový začátek nebyl jednoduchý. Nyní ovšem o úspěšném návratu Igráčka svědčí mimo jiné nebývalý zájem o interaktivní výstavu Fenomén Igráček v Praze na Petříně a putovní výstavu, kterou již mohli navštívit jeho malí i velcí obdivovatelé v regionech Čech a Moravy. Putovní výstava „Fenomén IGRÁČEK“ odstartovala na půdě Technického muzea v Brně. Zde ji zhlédlo 15 237 návštěvníků. Dále se přesunula do oblastního muzea Praha-východ v Brandýse nad Labem, kde se měsíční návštěvnost zvedla o 86%. Šlo tedy o vysoce nadprůměrné číslo. Podobných hodnot bylo v posledních letech dosaženo pouze při výstavách originálů obrazů Josefa Lady nebo knižních ilustrací Zdeňka Milera. IGRÁČEK zavítal i na mikulovský zámek, kde bude do září a také aktuálně do Nového Města na Moravě.

Na své si přijdou nejen děti. Návštěvníci se mohou těšit na nepřeborné množství novinek a zajímavostí ze světa IGRÁČKA, legendární funkční figurky, kterou mnozí z rodičů znají ze svých mladých let. Expozice navíc nabízí nový, inspirující rozměr pro vnímání této zajímavé hračky. Vedle odhalení všech zajímavostí o IGRÁČKOVÍ je cílem výstavy také zasvětit širokou veřejnost do tajů výroby české hračky, inspirovat děti k tvořivosti a motivovat je k poznávání nových věcí a okolního světa. Součástí expozice jsou proto jednotlivé výlisky IGRÁČKA, ukázka výrobních forem a materiálů nebo velká maketa města obydleného těmito inovovanými funkčními figurkami. Velký zájem vzbuzují kreativní vize vývojářů, kteří popustili uzdu fantazii a doplnili expozici o řadu nápadů. Celou výstavu provází bohatá textová a fotografická dokumentace, jejímž prostřednictvím se mohou hosté přenést do minulosti IGRÁČKA, zhlédnout jeho současnost a těšit se na to, co přijde.

jako 9 členů rodiny. V obchodech si mohou zákazníci vybrat nejen základní verzi IGRÁČKA, ale pořídit si mohou i rozšířené vybavení spolu s postavičkou, autem nebo praktickým kufříkem pomáhajícím dotvořit pracovní prostředí dané profese. ●

IGRÁČEK BAVÍ DĚTI I DOSPĚLÉ

„IGRÁČEK se od dob, kdy poprvé spatřil světlo světa, hodně změnil, a to také expozice velice výstižně zachycuje,“ říká Miroslav Kotík, jednatel a majitel společnosti EFKO, která Igračka vrátila zpět do života. „Od března se nám s výstavou podařilo zakotvit i na pražském Petříně, kde bude až do konce roku 2012 k vidění stálá expozice. Prostory stálé expozice pod Petřínskou věží představují dětem i interaktivní exponáty, které byly vyvinuty ve spolupráci s Ing. Vítězslavem Prokopem z Brna. Exponáty Optický klam, Trojhranná kola, Kinetičtí panáci, Elektromagnetické dělo, Plexihranol či Elektrický jeřáb maximálně zapojují děti v rámci výstavy tak, aby si mohly vyzkoušet některé základní principy fyziky a mechaniky.“

Pro ty, kteří se do hlavního města nedostanou, zachováme i putovní výstavu, a to především proto, že regionům chceme zůstat věrni. Byly totiž první, kdo o výstavu projevil zájem,“ dodává Miroslav Kotík.

Je vidět, že koncept hračky, které v sedmdesátých letech vdechli život Jiří Kalina a Marie Krejchová, nestárne. Přesto musel být přizpůsoben současnosti. Na rozdíl od mnoha jiných výstav není cílem Fenoménu Igraček pouhá komerční a bezduchá prezentace, ale výstava svou interaktivitou inspiruje děti k tvořivosti a motivuje je k poznávání nových věcí a okolního světa. Toho je možné docílit prostřednictvím hry a zábavy. V tomto duchu se nese i celá výstava.

Postavička IGRÁČKA vznikla v 70. letech 20. století ve společnosti IGRA. Předlohou IGRÁČKA byla postavička Hanse Becka, která inspirovala tehdejší designéry společnosti IGRA, Jiřího Kalinu a Marii Krejchovou. IGRÁČKY v nové podobě vyrábí tradiční česká společnost EFKO. Portfólio této společnosti zahrnuje i výrobu dalších hraček a především her. Produkce je zaměřena zejména na mladší děti, ale na své si přijdou i starší jedinci, kterým EFKO nabízí řadu originálních stolních her, jež rozproudí zábavu na každé párty. Výroba je soustředěna v Novém Vesele. IGRÁČEK, funkční postavička, která prošla od své původní podoby několika technickými úpravami, se v inovované verzi na českém trhu objevuje v 19 různých povoláních a dále

WWW.EFKO.CZ
WWW.IGRACEK.CZ

Revoluce ve značení a následném nakupování pneumatik

Od 1. listopadu 2012 musí být v souladu s regulací Evropské Unie označeny všechny pneumatiky vyrobené po 30. červnu 2012 a prodávané v rámci EU standardizovanými štítky znázorňujícími jejich hodnocení ve třech klíčových kritériích.

S ohledem na přímý vliv na kvalitu životního prostředí se jedná o valivý odpor pohonných hmot a hlučnost pneumatik, z hlediska bezpečnosti je dalším a sice třetím parametrem hodnota přilnavosti. Parametry uvedené na štítku jsou dobrým orientačním bodem. Štítky konečným zákazníkovi, provozovatelům vozových parků a dalším kupujícím poskytnou objektivní elementární přehledné informace a prakticky mohou být prvním vodítkem při finálním rozhodování o výběru nové pneumatiky.

Nové značení pneumatik u zákazníků vyvolá jistě spoustu otázek. Bude značení pneumatik jednotné? Stejně jak u pneumatik evropských výrobců, tak i těch, kteří pneumatiky vyrábějí mimo Evropu?

Nová legislativa se vztahuje na osobní, lehké užitkové a nákladní automobily. „Všechny osobní, 4x4 a VAN pneumatiky, které byly vyrobeny po 30. červnu 2012, a zákaznickovi budou prodávány po 1. listopadu 2012, už podléhají testování Evropské vyhlášky č. 1222/2009. Tato vyhláška platí pro všechny pneumatiky, které budou prodávány v EU. Jak pro pláště evropské výroby, tak i pro pláště mimoevropských výrobců. Podmínky testování jsou nastaveny pro všechny stejně“, uvádí Roman Sabol, obchodní ředitel servisní sítě BestDrive.

Díky označení, které je ve své podstatě obdobou značení řady elektrospotřebičů, každý potenciální zákazník na první pohled snadno zjistí vliv pneumatiky na spotřebu paliva, přilnavost pneumatiky za mokra a klasifikaci hluku výrobku. Cílem opatření je zvýšit bezpečnost provozu a z environmentálního hlediska zlepšit hospodárnost a šetrnost k životnímu prostředí v silničním provozu.

Odborníci vítají značení standardizovanými štítky pozitivně, nicméně poradenství odborníků v oblasti výběru pneumatik bude podle

nich i nadále významné. Parametrů kvality je u pneumatik celá řada a vliv plnohodnotných testů na rozhodování koncového spotřebitele při nákupu nových pneumatik bude vždy zásadnější: „O zákazníky naší sítě servisů BestDrive se snažíme vždy pečovat komplexně. Do našich služeb patří tedy i poradenství při výběru vhodných pneumatik. Povinné označení nových pneumatik kvitujeme, nicméně štítek nedokáže postihnout všechny výkonnostní charakteristiky pneumatiky, poradenství v servisech shledáváme z toho důvodu za stále rozhodující“, dodává Ing. Magda Pančochová, marketingová manažerka sítě servisů BestDrive. ●

WWW.BESTDRIVE.CZ

GO GREEN

aneb Zelené ambice v kancelářských prostorech

Hledáte nové kanceláře? Chcete komfort, dobrou adresu, ale i úsporu nákladů? Zkuste se zaměřit na budovy se stavebními standardy, které zaručují nízkou spotřebu energií. Nejen trh s rezidenčními nemovitostmi, ale i s kancelářskými budovami má v nabídce zajímavé projekty. Často je však složité se v nabídce energeticky úsporných, zelených nebo pasivních budov vyznat. Vodítkem vám přitom mohou být získané certifikace. Mezi ty nejvýznamnější patří americký LEED, britský BREEAM a německý DGNB.

System LEED (Leadership in Energy and Environmental Design) byl vyvinut v roce 1998 americkou Radou pro zelené budovy a je to

nejrozšířenější certifikační systém na světě. Britský systém BREEAM vyvinutý v roce 1990 je nejstarším certifikačním systémem, ale není tak rozšířený jako LEED. Německý certifikační systém DGNB byl vyvinut Německou radou pro trvale udržitelné budovy spolu s Federálním ministerstvem dopravy, výstavby a městského rozvoje. Tato nejmodernější metoda zavedená v roce 2008 nastavuje pro budovy podrobná kritéria mnoha standardů.

Základem například právě certifikace DGNB je šest kvalitativních parametrů: ekologie, hospodárnost, socio-kulturní a funkční parametry, technické parametry, procesy a kvalita lokality. „Při našem procesu certifikace DGNB byla zkoumána nejen samotná budo-

va, ale také lokalita, a to z mnoha úhlů pohledu. V potaz byla brána jak ekologická, tak také ekonomická, funkční i technická stránka projektu,“ říká Alois Vyleta, ředitel české kanceláře CA IMMO, která jako první v České republice získala nejvyšší možný, zlatý, certifikát DGNB pro budovu Amazon Court.

I ostatní certifikační systémy mají ve svých kritériích principy udržitelné architektury. Co to vlastně znamená udržitelné stavět?

Udržitelná architektura v kostce

„Po celém světě se začíná utvářet nová, skutečně ekologicky odpovědná architektura. Ekologický dopad budov totiž spočívá v tom,

že samotné budovy spotřebují až 40% energetických zdrojů," říká Didier Montagne, ředitel mezinárodní přehlídky udržitelné architektury ARKOS FORUM, a dodává, „zdroje naší planety jsou omezené. I proto se právě architekti, urbanisté či stavební firmy, ale i sami obyvatelé čím dál tím více snaží vyhledávat a upřednostňovat trvale udržitelné řešení pro budovy.“ Cílem udržitelné architektury je minimalizace spotřeby energie a zdrojů, a to při zohlednění všech životních cyklů budovy. Snahou je potom optimalizace nejrůznějších faktorů, které ovlivňují životní cyklus budovy od získávání surovin pro její stavbu přes vybavení budovy až po likvidaci budovy, když doslouží svému účelu. Udržitelná architektura pak zohledňuje následující faktory:

- Snížení spotřeby energie
- Snížení provozních nákladů a využití přírodních zdrojů (voda, slunce)
- Použití obnovitelných stavebních materiálů a stavebních komponentů
- Redukce přepravních nákladů (použitých stavebních materiálů a komponentů)
- Bezpečné odstranění použitých materiálů
- Možnost dalšího využití pro jiné účely
- Dostupnost veřejnou dopravou a napojení na cyklistické stezky

Nezapomeňte se zeptat aneb Co je důležité:

Při volbě nových kanceláří jistě budete mít mnoho kritérií, které se budou vztahovat

k lokalitě a její dostupnosti, vybavení budovy a samozřejmě nájemného. Zeptejte se i na spotřebu energií. Pokud padne vaše volba na energeticky úspornou budovu, můžete významně uspořit na provozních nákladech. Výhodou jsou administrativní budovy, které jsou již nějaký ten rok v provozu a mohou na konkrétních příkladech demonstrovat úsporu nákladů na energie a provoz kanceláří. „V současné době je na trhu pražských nemovitostí více než desítky administrativních projektů, které respektují zásady udržitelné architektury,“ říká Jiří Hlaváč, partner TPA Horwath, a dodává, „dle našich zkušeností se úspora provozních nákladů v takových kancelářích pohybuje v rozmezí 20 až 50 procent v porovnání s konvenčními budovami, a to v závislosti na využití nejnovějších úsporných technologií a jejich vhodné kombinaci.“

Co můžete očekávat:

- Regulovanou teplotu vzduchu
- Častou výměnu vzduchu – zdravější prostředí než u běžné klimatizace
- Zpravidla open space, ovšem s možností rozdělit jej na menší prostor
- Využití přírodních zdrojů energií, o kterých víte jen vy a facility manager – například nasávání chladného vzduchu od řeky, hloubková tepelná čerpadla, využití dešťové vody apod.

Příklad z praxe

Budova Amazon Court v loňském roce získala zlatý certifikát DGNC, jako nejvyšší možné hodnocení mezinárodního certifikačního

systému Německé rady pro trvale udržitelné budovy. Amazon Court spolu s budovami Danube House a Nile House tvoří významný administrativní areál River City Prague v pražském Karlíně. Budova má sedm nadzemních a tři podzemní podlaží a svým nájemníkům nabízí 19 800 m² kancelářských prostor a 2 200 m² pro obchody a služby. Využívá energeticky úsporných technologií v kombinaci s využitím přírodních zákonitostí. Typickým příkladem tohoto přístupu je tzv. záplavové větrání, jež zajišťuje „zdravou“ klimatizaci, která umožňuje výměnu vzduchu v kancelářských prostorech několikanásobně častěji než u běžných budov. K dalším technologickým inovacím budovy Amazon Court patří i ojedinělý systém střešní konstrukce zajišťující skvělou tepelnou izolaci, který byl v České republice použit vůbec poprvé. Jeho základem je ETFE fólie, z níž jsou vymodelovány „vzduchové polštáře“, které tvoří střechu budovy. V atriu pak zaujme systém různobarevných vnitřních žaluzií, které se samy zatahují podle pohybu slunce. ●

Sportujete nadoraz?

Lék Wobenzym®

- ✓ urychluje hojení
- ✓ posiluje oslabenou imunitu

Více na www.wobenzym.cz

Wobenzym je tradičním lékem z přírodních zdrojů pro vnitřní užití. Pečlivě přečtěte příbalovou informaci.

www.wobenzym.cz, konzultace na tel.: 800 160 000
MUCOS PHARMA CZ, s.r.o., Uhřetěveská 448, 252 43 Průhonice

Milé dámy i pánové,
v žádném případě Vám nepřejeme nic špatného, ale sami víte, že při sportování můžete přijít k úrazu velmi snadno. Přijměte proto tento tip:

Účinná pomoc při zranění

Ve vrcholovém sportu se už řadu let osvědčuje především k urychlení hojení po úrazech a při léčbě poruch imunity enzymový lék Wobenzym. Velmi dobré zkušenosti s ním mají fotbalisté, atleti, lyžaři, hokejisté, boxeři, cyklisté a mnozí další. Také tisíce rekreačních sportovců mohou z vlastní zkušenosti potvrdit, že jim Wobenzym pomohl urychlit hojení po úrazu a návrat do zaměstnání a že díky tomuto léku mohli začít dříve znovu sportovat.

Význam enzymů po úrazu

Enzymy, které obsahuje Wobenzym, urychlují vstřebávání otoků a krevních podlitin a zkracují dobu hojení úrazu až o polovinu doby, která by jinak byla zapotřebí. Proto se Wobenzym hodí k léčbě otoků, krevních podlitin a výronů, pohmožděnin, ale i vykloubení a zlomenin. Při zranění přitom platí zásada, že čím dříve po úrazu se začne s podáváním Wobenzymu, tím účinnější je jeho působení.

Posílení imunity, urychlení regenerace

Zvýšená fyzická zátěž při intenzivním sportování podobně jako psychické vypětí a stres oslabují imunitu. Wobenzym posiluje oslabenou imunitu a urychluje regeneraci. Po namáhavém sportovním výkonu to Vaše svaly zvládnou s Wobenzymem mnohem lépe.

NENÍ ENZYM JAKO ENZYM

Enzymy jsou biologické katalyzátory. V organismu je několik tisíc druhů enzymů. Každý enzym je vyhraněný specialista: působí určitým způsobem pouze na určitou látku. Jen některé enzymy mohou být použity pro léčbu.

Lék Wobenzym obsahuje unikátní směs enzymů, jejíž účinnost je ověřena rozsáhlým vědeckým výzkumem, řadou kontrolovaných klinických studií a více než 40 letou léčebnou praxí. Každý enzym a jeho přesně stanovené množství zde má svůj význam. Zvláště cenný je živočišný enzym trypsin, který má výrazný protizánětlivý účinek a zlepšuje hojení. Účinek jiných enzymových směsí může být zcela odlišný.

TPA Horwath:

OČEKÁVANÝ VÝVOJ NA REZIDENČNÍM TRHU ČR A POROVNÁNÍ SE ZEMĚMI CEE

Tomáš Podškubka,
senior manager
TPA Horwath

Jiří Hlaváč,
partner TPA
Horwath

Realizované ceny bytů v České republice v prvním čtvrtletí roku 2012 dále klesaly. Údaje zveřejnil Český statistický úřad (ČSÚ). Přitom dříve publikovaná data o nabídkových cenách bytů byla optimistická, a to zejména s ohledem na zvýšenou sazbu DPH.

Realizované ceny starších bytů v prvním čtvrtletí roku 2012 v Praze klesly oproti stejnému období minulého roku o 3,1 %, mimo Prahu dokonce o 5,0 %. Jedná se o pokračující trend, který lze předpokládat i v dalších letech. Jedním z mála faktorů, který by mohl další vývoj ovlivnit, je končící proces deregulace nájemného a s tím spojená zvýšená poptávka po vlastním bydlení.

Realizované ceny nových bytů jsou sledovány pouze v Praze, protože pro zbytek republiky chybí dostatek údajů. V prvním čtvrtletí roku 2012 klesly oproti stejnému období minulého roku o 2,6 % a za sledované období od roku 2009 tomu nebylo jinak. Situaci neovlivnil ani stoupající počet prodaných bytů v novostavbách, kterých se už v roce 2011 prodalo přibliž-

ně stejné množství, jako před blížící se krizí v roce 2008. Protože se prodává více nových bytů, než je ve výstavbě, je pravděpodobné, že se jejich ceny přiblíží ke svému dnu a bude následovat stagnace.

Za budoucí trend na rezidenčním trhu lze považovat klesající počet nájemního bydlení a s tím spojený růst počtu bytů v osobním vlastnictví, dále bude docházet k renesanci družstevního bydlení, velký důraz bude dán na kvalitu bydlení a úsporu energií. Aktivita kupujících bude záviset na nejistém makroekonomickém vývoji v České republice, na úrokových sazbách hypotečních bank a vývoji životní úrovně obyvatel.

Daňová uznatelnost úroků z hypotečních úvěrů

Za poměrně silný stimul pro pořízení vlastního bydlení považuje řada občanů, v případě že si vezmou hypotéku nebo úvěr ze stavebního spoření, možnost uplatnit si zaplacené úroky z hypotečních úvěrů jako snížení základu daně. V současnosti byl představen vládní návrh zákona na konsolidaci veřejných rozpočtů, který obsahuje řadu opatření vedoucích ke snížení výhod poplatníků, např. solidární zvýšení daně z příjmů fyzických osob ve výši 7% z nadlimitního příjmu, omezení výdajových paušálů, zrušení základní slevy na dani z příjmů fyzických osob pro důchodce, apod.

Dotknou se opatření i výše zmíněné daňové uznatelnosti úroků z hypotečních úvěrů?

Ano, i když jen částečně. Dnes platný zákon o daních z příjmů umožňuje odečíst od základu daně poplatníka částku ve výši zaplacených úroků z úvěru ze stavebního spoření nebo z hypotečního úvěru poskytnutého bankou, pokud byl tento úvěr použit na financování bytové potřeby. Předmětem pořízení může být byt nebo rodinný nebo bytový dům, který bude poplatník daně z příjmů nebo jeho manžel, potomek, rodiče nebo prarodiče obou manželů používat k vlastnímu trvalému bydlení. Nárok na odpočet úroků prokazuje fyzická osoba finančnímu úřadu smlouvou o úvěru a každoročně potvrzením banky nebo stavební spořitelny.

Úhrnná částka úroků, o které se snižuje základ daně ze všech úvěrů poplatníků v téže domácnosti, nesmí počínaje rokem 2012 překročit částku 80 000 Kč za kalendářní rok. Do konce roku 2011 byla maximální výše úroků

uplatnitelných 300 000 Kč za domácnost. Dobrou zprávou ale je, že žádná další změna už není v plánu.

O tom, že tuto daňovou výhodu čerpá stále více fyzických osob, svědčí i statistické údaje získané z webu Ministerstva financí. Níže uvedená tabulka uvádí od roku 2005 do roku 2010 počet daňových příznání fyzických osob, ve kterých byl uplatněn odečet úroků. Přestože počet podaných daňových příznání meziročně kolísá, suma odečtených úroků neustále roste (pro úplnost s ohledem na dosud neuzavřené období pro podání daňového příznání za rok 2011 a jejich zpracování budou data z tohoto roku známa na podzim 2012).

Rok	Počet daňových příznání	Suma úroků uplatněných jako snížení daně základu v Kč
2005	327 271	7 297 267 381
2006	389 858	8 820 826 867
2007	442 602	11 117 228 557
2008	342 004	11 878 895 874
2009	352 132	13 984 540 844
2010	361 964	15 333 612 840

Zdroj: Ministerstvo financí

Aktuální ceny bytů a sazby hypoték ve městech střední a východní Evropy

Společnost TPA Horwath provedla bleskový průzkum v zemích střední a východní Evropy zaměřený na aktuální ceny bytů v hlavních městech, na jejich předměstích a ve městech do 500 tisíc obyvatel a také na aktuální průměrné sazby hypoték v těchto zemích v porovnání s Českou republikou.

Průzkum proběhl v České republice, Rakousku, Slovensku, Polsku, Slovinsku, Chorvatsku, Srbsku a Rumunsku. Pro porovnání cen bytů byl jako vzorek brán byt velikosti 60 m².

Pro úplnost je nutné uvést vysvětlení, proč nebyl průzkum prováděn také v Maďarsku, které mezi země střední a východní Evropy bezpochyby patří. Maďarský hypoteční trh si v posledních letech prošel velmi těžkou zkouškou. Před ekonomickou krizí bylo v Maďarsku velmi oblíbené půjčovat si v cizích měnách – zejména ve švýcarských francích a eurech. Důvodem byla velmi nízká úroková sazba u úvěrů v těchto měnách ve srovnání s forintem. Po znehodnocení forintu se ale

z těchto hypoték stala noční můra jak pro dlužníky, tak pro maďarskou centrální banku. Na přelomu roku 2011 a 2012 proběhla u řady hypoték v cizích měnách státem řízená konverze na forint, na které byly donuceny podílet se i banky (zhruba dvěma třetinami, jednu třetinu ponese maďarský stát). Atmosféře v bankovním sektoru neprospívají ani zveřejněné záměry maďarské vlády z posledního období týkající se speciální daně pro banky z finančních transakcí.

Prvním a z hlediska České republiky velmi zajímavým bylo porovnání cen bytů v širším centru hlavních měst. Jako nejdražší se ukázala Vídeň, kde se ceny pohybují v rozmezí 6,8 mil. až 13,1 mil. Kč a střední cena se pohybuje kolem 10 mil. Kč. Hned poté následuje Praha, kde obvyklá cena (střed) činí 5,62 mil korun. Nejlevnější byty má rumunská Bukurešť s cenou obvykle kolem 1,77 mil Kč.

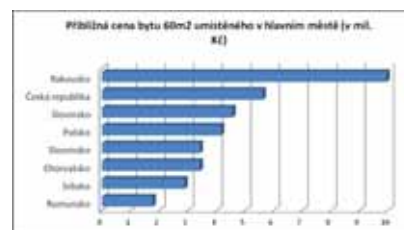
Následující tabulka č. 1 a graf č. 1 ukazují přehled obvyklých cen bytů v hlavních městech dotazovaných států v pořadí od nejlevnějších po nejdražší.

Tab. 1

Přibližná cena bytu 60m ² umístěného v hlavním městě	střed v mil. Kč
Rumunsko	1,77
Srbsko	2,89
Chorvatsko	3,42
Slovensko	3,42
Polsko	4,16
Slovinsko	4,56
Česká republika	5,62
Rakousko	9,95

Zdroj: TPA Horwath

Graf 1

Zdroj: TPA Horwath

V další tabulce č. 2, která porovnává ceny bytů na předměstích hlavních měst, je situace, co se týče pořadí, obdobná. Z tabulky a grafu č. 2 je patrné, že pokles ceny bytu na předměstí oproti centru města je výrazný zejména v Rakousku, České republice a Polsku.

Tab. 2

Přibližná cena bytu 60 m ² umístěného na předměstí hlavního města	střed v mil. CZK
Rumunsko	1,33
Srbsko	1,98
Chorvatsko	2,05
Slovensko	2,28
Polsko	2,44
Česká republika	3,00
Slovinsko	3,27
Rakousko	5,20

Zdroj: TPA Horwath

Graf 2

Zdroj: TPA Horwath

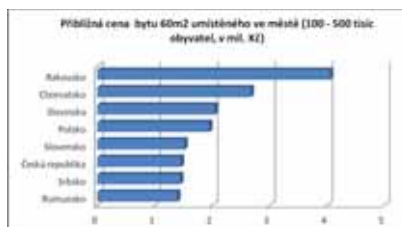
Poměrně výrazně se situace mění u bytů ve městech se 100–500 tisíci obyvatel – viz tab. 3 a graf 3. Nejdražší byty v těchto městech má opět Rakousko, ale Česká republika se naopak dostává mezi nejlevnější. Poměrně drahé byty má v takovýchto městech zejména Chorvatsko. U ostatních zemí je patrný pokles cen bytů v mírnějším rozsahu. Tomáš Podškubka, senior manager TPA Horwath, doplňuje: „Jednoznačně největší rozdíl mezi cenami bytů v hlavním a menším městě má Rakousko a Česká republika. U nás se jedná o rozdíl cca 4 miliony Kč, v Rakousku skoro šest. Naopak nejmenší rozdíly mezi hlavním městem a menšími městy zaznamenalo Chorvatsko, kde se často jedná o přímořská letoviska, tedy atraktivní lokality, a Rumunsko.“

Tab. 3

Přibližná cena bytu 60m ² umístěného ve městě (100 – 500 tisíc obyvatel)	střed v mil. Kč
Rumunsko	1,39
Srbsko	1,44
Česká republika	1,45
Slovensko	1,52
Polsko	1,95
Slovinsko	2,05
Chorvatsko	2,67
Rakousko	4,06

Zdroj: TPA Horwath

Graf 3

Zdroj: TPA Horwath

Bez zajímavosti nejsou ani aktuální hypoteční sazby v těchto zemích. Jejich přehled ukazuje tab. 4. „V současnosti jsou nejvyšší sazby hypoték v Rumunsku a jedny z nevyhodnějších jsou v Rakousku. Rozdíl sazeb mezi těmito zeměmi je 3 procentní body, což např. u hypotéky na 2 miliony činí 60 tisíc korun za rok. Aktuální výše úrokových sazeb hypoték je v celém regionu v současné době výhodná,“ vysvětluje Jiří Hlaváč, partner TPA Horwath.

Tab. 4

Aktuální roční hypoteční úroková míra v %	střed
Rumunsko	6,13%
Srbsko	5,70%
Chorvatsko*	5,55%
Slovensko	5,00%
Česká republika*	3,68%
Polsko	3,24%
Slovinsko	3,11%
Rakousko	3,00%

* Jedná se o sazby v lokální měně
Zdroj: TPA Horwath

IQ Ostrava Office Park

NEJNOVĚJŠÍ TRENDY VE VÝSTAVBĚ KANCELÁŘSKÝCH BUDOV JSOU KONEČNĚ VIDĚT I V REGIONECH

Ještě donedávna byla výstavba nových kancelářských budov především doménou hlavního města. Zde v poslední době vyrostlo a staví se několik nových projektů, jejichž výstavba a provoz probíhají ve statutu tzv. zelených budov.

Tyto projekty jsou certifikovány některým ze systémů, který zaručuje, že daná budova bude šetrná k životnímu prostředí. Regionům se zatím nová výstavba spíše vyhýbala, na čemž má svůj podíl i nepříznivá ekonomická situace. Přesto byl letos v Brně ve Spielberk Office Centre dokončen kan-

celářský mrakodrap Tower B, který je první budovou na jižní Moravě certifikovanou podle „zeleného“ systému BREEAM. Aktuálně je projekt nositelem hodnocení úrovně „excellent“, ale usiluje o získání nejvyšší úrovně „outstanding“. Druhým příkladem šetrné budovy mimo hlavní město je administrativní projekt IQ Ostrava, který je držitelem stejného certifikátu. Jeho dokončení se předpoklá-

Mrakodrap Tower B
v Brně

**Nádherný výhled na Brno a okolí
z nejvyšších pater Tower B**

dá na podzim tohoto roku. Developerem obou projektů je společnost CTP, architektem Studio Acht.

Tower B je jedna ze dvou nejnovějších výškových budov v areálu Spielberk Office Centre. Za dobu své existence se stal tento administrativně-obchodní park respektovanou značkou pro byznys komunitu celého regionu. Sídlí zde na 65 významných firem, například AVG, Lufthansa, Monster, Deloitte, Regus, GE Money Bank, PPG, AWD, Miele a řada dalších. Spielberk Office Centre je vzdálený pár minut od centra města a je přístupný i široké veřejnosti, která zde může zajít do obchodu, posedět v restauracích a kavárnách, případně si zacvičit ve fitness centru. Areálem prochází také cyklostezka, na kterou se dá vyrazit na kultovním holandském kole VANMOOF se světlem poháněným ze solárního zdroje. Kola jsou k zapůjčení přímo v areálu.

Aktuálně nejvyšší budova v Brně a pátá nejvyšší v České republice, Tower B, je vysoká 85 metrů a má 20 podlaží. Z nejvyšších pater nabízí nádherný výhled na Brno a jeho okolí. Prvním nájemcem je dlouhodobý klient CTP, společnost Honeywell, jejíž zhruba 100 zaměstnanců se sem již nastěhovalo. Budova je konstruována tak, aby zde mohly sídlit jak velké společnosti, například centrály podniků, tak i nájemci, kterým stačí menší prostory. V krátké době zbývá ve Spielberk Office Centre dokončit ještě budovu Tower A, která bude sloužit jako hotel.

Další mrakodrap z dílny CTP se nachází v moravskoslezské metropoli. IQ Ostrava nebo také Tieto Towers (podle téměř dvoutřetinového nájemce budovy, lídra v oblasti informačních technologií a inženýrských služeb v Evropě, společnosti Tieto) je situován v docházkové vzdálenosti 5 minut od centra Ostravy. Komplex se skládá ze dvou propojených výško-

vých budov o 13 a 10 patrech a nabídne více než 21 000 m² prvotřídních kancelářských prostor. Stejně jako brněnský areál Spielberk Office Centre bude i IQ Ostrava obklopen bohatou zelení se zahradními prvky. IQ Ostrava Office Park bude napojen na síť ostravských cyklostezek a podobně jako v Brně poskytne klientům centra i cyklistům z okolí holandská kola k zapůjčení. Pro zaměstnance a širokou veřejnost nabídne areál restaurace, kavárny a několik obchodních jednotek.

Oba dva nové projekty jsou certifikovány systémem BREEAM, díky kterému ušetří jejich nájemci až 30 procent energií. ●

Návrh zákona o dani z převodu nemovitostí

V návaznosti na plánované úpravy ve zdanění příjmů zveřejnilo Ministerstvo financí informační materiál k plánovaným změnám zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí (dále jen „zákon o trojdani.“).

Vzhledem k tomu, že předmět daně dědické a daně darovací (příjmy nabyté děděním a darováním) má být zahrnut do předmětu daně z příjmů fyzických či právnických osob, je plánováno zrušení zákona o trojdani a vznik zcela nové normy upravující pouze daň z převodu nemovitostí s účinností od 1. ledna 2014.

Návrh zákona o dani z převodu nemovitostí má kromě jiného reagovat na změny v občanském zákoníku a v zákoně o obchodních společnostech a družstvech.

Mezi nejvýznamnější změny, které zákon o dani z převodu nemovitostí dle současného návrhu Ministerstva financí přinese, jsou změny v definici předmětu daně. Definice nemovitosti v návrhu zákona nově vychází z definice uvedené v novele občanského zákoníku, která ovšem zahrnuje i některá věcná práva (např. právo stavby). Vymezení nemovitosti dle zákona o dani z převodu nemovitostí však bude užší, nebude například zahrnovat věcná břemena, zástavní práva, předkupní práva aj. Zásadní změnou, kterou přináší nový občanský

zákoník, je staronové pojetí vztahu pozemku a stavby, podle kterého je stavba vždy součástí pozemku. Předmětem daně z převodu nemovitostí budou nově i případy úplatného zřízení, převodu, přechodu nebo zániku tzv. práva stavby.

Novým institutem zavedeným novelou občanského zákoníku je tzv. svěřenecký fond. Nově by měly být předmětem daně z převodu nemovitostí i úplatné transakce s nemovitostí vůči tomuto svěřeneckému fondu (např. úplatné vyčlenění nemovitosti z majetku zakladatele do tohoto fondu).

Dále se také rozšiřuje okruh transakcí, které jsou předmětem daně. V návaznosti na novou právní úpravu obchodních korporací je navrhováno zdanění převodů obchodních podílů (účasti) v obchodních korporacích vlastnicích nemovitostí dani z převodu nemovitostí. Nebude tedy již možné „vyhnout se“ dani z převodu prostřednictvím prodeje obchodního podílu ve společnosti vlastníci nemovitostí.

Zásadní změnou, kterou Ministerstvo financí plánuje, je změna v osobě poplatníka daně. Poplatníkem daně bude u smluvních úplatných převodů vlastnických nebo jiných věcných práv k nemovitostem primárně nabyvatel nemovitosti. V důsledku této změny dojde u daně z převodu nemovitostí k zániku institutu ručitele, kterým byl doposud nabyvatel. Manželé budou dle návrhu nově poplatníky u nemovitostí ve společném jmění manželů společnými a nerozdílnými. Doposud byl poplatníkem každý z manželů samostatně.

Změny by se také měly dotknout stanovení základu daně. V případech nejčastějších převodů nemovitostí (např. bytů, nebytových prostor, rodinných domů, garáží, rekreačních objektů apod.) bude základ daně stanoven ve výši ceny sjednané, nebude-li tato cena o více než jednu třetinu nižší než cena obvyklá v daném místě ke dni nabytí dotčených nemovitostí.

Nutnost využití znaleckého posudku nelze vyloučit u převodů nestandardních a stavebně

náročnějších nemovitostí (např. multifunkční objekty).

V plánu je také významná revize stávajícího systému osvobození, např. zrušení osvobození související s převody privatizovaného a restitovaného majetku atd. Na druhou stranu by se měla zavést nová osvobození, která budou uplatňována zejména v případech, kdy je poplatníkem stát, územně samosprávný celek nebo příspěvková organizace.

Nově se plánuje do zákona zavést možnost odečtu nákladů od základu daně. V návrhu se počítá s tím, že poplatník bude mít možnost od základu daně z převodu nemovitostí odečíst odměnu a náhradu hotových výdajů za znalecký posudek.

V určitých mimořádných případech nebude uložena povinnost podávat daňové přiznání (např. u osvobozených převodů). Daňové přiznání nebude muset podávat ani poplatník v případě, že daň činí méně než 100 Kč. ●

Více informací o tomto tématu Vám poskytnou:

Ing. Jaroslava Hanková
Senior Tax Consultant
E: hankova@apogeo.cz

Bc. Magdaléna Jochová
Junior Tax Consultant
E: jochova@apogeo.cz

APOGEO Group, SE
Koněvova 2660/141, 130 83, Praha 3
Tel: +420 267 997 700
Fax: +420 296 566 445
e-mail: info@apogeo.cz
www.apogeo.cz

APOGEO
audit | tax | valuation | finance

VY, BUSINESS A AUTOMOBIL

Komfort, krása, elegance, kvalita služby a individualita – to zcela samozřejmě patří k světové autopůjčovně Europcar a k její nabídce. A jestli někdo skutečně rozumí potřebám osobní dopravy, na kterou jsou kladeny ty nejvyšší nároky, a jestli někdo dokáže ocenit kvalitu této služby, pak to jsou jistě hráči golfu, už jen proto, že podle odhadů víkendoví hráči golfu v Evropě najezdí měsíčně až tři miliardy kilometrů.

Europcar v ČR

Svým váženým zákazníkům Europcar nabízí nejnovější modely značek Audi, BMW, Mercedes, VW, Hyundai, Opel a Škoda, v barvě, výbavě a s doplňky podle individuálního přání. Velice oblíbenou výhodou je možnost po 3-6 měsících vyměnit vůz za nový typ či faceliftovanou modelovou řadu, a to téměř ihned po uvedení na trh.

Chytřejší než leasing

Golfisté jsou velmi častými klienty autopůjčovny Europcar, a protože umí ocenit kvalitu služby, vybírají si z nabídky nejen vozy pro volný čas a reprezentaci, ale využívají všech možností, které Europcar nabízí. Jednou z manažersky oblíbených je flexibilní pronájem, což je výjimečná služba, která poskytuje maximální komfort a zbavuje veškerých starostí s firem-

ním provozem automobilů. Standardní součástí služby je kompletní servis vozu, sezónní výměna pneumatik, vyřízení pojistných událostí i přistavení náhradního vozu v případě poruchy či nehody. Zajištění těchto provozních záležitostí ušetří drahý čas a zaručí vždy 100% mobilitu. Mezinárodní společnost Europcar, která je hrdým držitelem prestižního ocenění Nejlepší pronajímatel osobních vozidel World Travel Awards nepřetržitě už od roku 2005.

Luxusní nabídka

S flexibilním pronájemem je možno mít k dispozici čtyřikrát ročně nový vůz, přičemž pronájem je zároveň ekonomicky efektivní volbou, která neblokuje finanční kapitál dlouhodobým závazkem a v případě potřeby umožňuje pronájem rychle ukončit na konci měsíce, a to bez sankcí. Služba tak pohotově reaguje na aktuální potřeby a umožňuje optimalizovat výdaje na provoz vozidel. Významný je i fakt, že téměř nezáleží na velikosti společnosti či velikosti jejího vozového parku.

Europcar klade důraz na individuální požadavky klienta i na jeho bezpečí a komfort. Samozřejmostí je vybavení vozů nejmodernějšími prvky pasivní i aktivní bezpečnosti. S tím souvisí i komfort pojistných vztahů – s flexibilním pronájemem získá klient nejnižší možnou spoluúčast na pojistných událostech v ČR a možnost připojištění na nulovou spoluúčast. Navíc je ve vozech k dispozici navigace GPS s pravidelně aktualizovanými mapami celé Evropy, příjemné je i zvýšení komfortu interiéru aplikováním aromaterapie.

Výhody flexibilního pronájmu

Přináší komfort skvělé služby a odstraňuje problémy s firemními vozidly

- Klient si zvolí značku, model, barvu, doplňky i výbavu vozidla s možností změny modelu každých 6 měsíců
- Veškeré převozy firemního vozu – servis, opravy a přezouvání pneu zajistí Europcar
- Zdarma přistavení náhradního vozidla v případě potřeby
- Zdarma navigace GPS a aromaterapie
- Možnost ukončení smlouvy koncem měsíce bez sankcí
- Speciální bonusy Exclusive by Europcar pro vedení firem

**O NOVÉ AUTO
SE MŮŽETE**

Flexileasing

by Europcar

STARAT, NEBO

SI HO JEN UŽÍVAT

**SVOBODA
VÝJÍMEČNOST
DOBRODRUŽSTVÍ
NEZÁVISLOST**

Flexileasing - vaše bezstarostná jízda

žádné starosti s vašimi vozy - vše řešíme za vás

žádné dlouhodobé závazky - maximální flexibilita

až 4x ročně nový vůz - váš komfort a bezpečí

nejnovější modely na trhu - vaše dokonalá image

Zavolejte ještě dnes a naši profesionálové vám vypracují analýzu optimalizace vašeho autoparku ZDARMA, nebo získajte 30% bonus z ceny na tři měsíce jako dárek **pro prvních 30 klientů.**

Volejte na: +420 224 829 243

www.flexileasing.cz

We know how to score.

KŠD ŠTOVÍČEK
advokátní kancelář, s.r.o.

PRAHA BRATISLAVA

KŠD ŠTOVÍČEK
ECONOMIC SERVICES, a.s.

www.ksd.cz

ALFA INTERNATIONAL
THE GLOBAL LEGAL NETWORK

EXEKUTORSKÝ ÚŘAD PŘEROV JUDr. TOMÁŠE VRÁNY:

JEDENÁCT LET VE VYKONÁVÁNÍ PRÁVA

Stávající sídlo úřadu v ulici Komenského v centru Přerova.

Když byl v roce 2001, po době temna v oblasti vymahatelnosti práva, zaveden institut soudních exekutorů, patřil k prvním úřadům, které v ČR vznikly. Dnes má kolem dvou stovek zaměstnanců a ročně řeší téměř 70 000 exekučních případů. Řeč je o Exekutorském úřadu Přerov, soudního exekutora JUDr. Tomáše Vrány, jehož pracovníci nyní drží nad vodou naděje mnoha firem a institucí, které by se rády opět shledaly se svými penězi. Míra zadlužení domácností, živnostníků i obchodních společností totiž vyvolává stále rostoucí poptávku po jeho službách.

I přes komplikace, které výkon exekuční činnosti přináší, a přesto, že většina neodborné

veřejnosti exekutorskou profesi vnímá negativně, snaží se přerovský úřad dělat s maximálním nasazením vše proto, aby byla naplněna litera zákona a povinní dostali svých závazků vůči oprávněným.

Primárním faktorem úspěchu Exekutorského úřadu Přerov je individuální přístup k jednotlivým exekučním případům, stejně jako důslednost všech jeho zaměstnanců. Navíc úřad nepřestává rozvíjet technické vybavení a pracovat na zvyšování úrovně svých služeb, dává prostor inovativním, progresivním, pracovitým a zodpovědným lidem tak, aby si dlouhodobě udržoval svou kvalitu.

REFERENČNÍ GRAFY

Exekutorský úřad Přerov provádí již 60% dražeb nemovitostí on-line.

Dražby movitých předmětů pořádá úřad každý třetí pátek v měsíci v obci Čekyně u Přerova.

STRUKTURA ÚŘADU

Vedení EÚ Přerov – zleva soudní exekutor Tomáš Vrána, ředitel úřadu Robert Runták, zástupce soudního exekutora René Mohyla, vedoucí oddělení ekonomiky a vnějších vztahů Petr Tichý

Oddělení sekretariátu

Sekretariát poskytuje veškeré podpůrné činnosti potřebné pro administrativní chod úřadu. Mezi ty patří zejména vedení a evidence spisů, odesílání a přijímání pošty a datových zpráv. Dále oddělení zajišťuje kontakt s účastníky řízení, soudy, úřady, bankami a dalšími institucemi. Na tomto úseku je kladen rozhodující důraz na kontrolu a hlídání lhůt jednotlivých částí exekučního procesu tak, aby jedna činnost operativně navazovala na druhou.

Oddělení ekonomiky a vnějších vztahů

Ekonomická část oddělení zpracovává vše kolem finančních toků. Eviduje vymožená plnění získaná na základě dohod s dlužníky nebo jako realizace exekučních příkazů, či plnění získané z dražeb movitých a nemovitých věcí. Spokojenost věřitelů je klíčovou náplní práce druhé části oddělení – oddělení vnějších vztahů, díky jehož činnosti má věřitel přehled a informace o stavu jednotlivých řízení a jejich vývoji. Další agendou je pak smluvní zajišťování případů, organizace odborných seminářů, školení, prezentace, publikační činnost, v rámci které je věřitel seznamován s aktuální či

připravovanou legislativou včetně dopadů na exekuční činnost, s novinkami v oblasti vymáhání pohledávek a dalšími aktuálními tématy.

Oddělení primárního vymáhání

Stěžejním úkolem tohoto oddělení je maximalizovat efektivitu vymáhání pohledávek v rané fázi exekuce. Jeho nedílnou součástí je úsek detektivů, který zajišťuje sběr informací o povinných a jejich majetku, ty následně vyhodnotí a stanoví další postupy. Komunikační páteří rané fáze vymáhání je úsek call centra, který zpracovává většinu příchozích hovorů, dále kontaktuje dlužníky, upomíná platby, sjednává dohody a kontroluje jejich plnění.

Oddělení vykonavatelů

Vykonavatelé provádějí soupisy movitých věcí a jejich případné odvozy, přijímají úhrady, zajišťují obhlídky nemovitostí či asistenci při jejich vyklizení. Mobilniární exekuce je efektivním způsobem exekučního řízení, který se bezprostředně dotýká movitého majetku povinného v jeho bydlišti či místě podnikání a velmi tak zvyšuje pravděpodobnost vymožení dlužné částky. Zaměstnanci oddělení podléhají náročným zkouškám a jsou dále vzděláváni v oblasti psychologie a komunikace. Jsou vybaveni moderními technickými prostředky, bez kterých se efektivní výkon této profese neobejde.

Vozový park úřadu – dodávky určené pro účely mobilniárních exekucí.

Právní oddělení

Rozhoduje o způsobech provádění exekuce, v rámci své pravomoci vydává rozhodnutí a řeší proces s exekučními a odvolacími soudy. Vyhodnocuje podání a dále nastavuje pracovní postupy pro ostatní zaměstnance. Dohlíží na činnost jednotlivých oddělení, pro-

Dražba movitých
předmětů
v dražební hale

vádí pravidelná školení zaměstnanců, uvádí do praxe změny legislativy a work-flow. Jednou z jeho stěžejních činností je rovněž organizace a realizace exekuce prodejem nemovitostí a movitých věcí. Vede důležitá jednání s účastníky řízení a jejich právními zástupci, účastní se případných soudních jednání a úkonů mimo úřad.

Další aktivity úřadu

Exekutorský úřad Přerov se snaží aktivně zabývat poradenskou činností, edukovat veřejnost svými příspěvky zaměřenými na exekuční problematiku v médiích, či odpovídat na dotazy jednotlivců. Pravidelně pořádá semináře zaměřené na vzdělávání v nejrůznějších oblastech procesního a hmotného práva souvisejícího s exekuční činností. Finančně podporuje nadějně sportovce, sportovní spolky a sdružení, pomáhá neziskovým organizacím, podporuje hendikepované lidi či děti bez domova. Za tradiční lze považovat neformální, sportovně společenské setkání s klienty a obchodními partnery úřadu, nazvané „O exekutorské kladivo“. Letošní již sedmý ročník opět přinese klání v tenise, kopané a pétanque a další doprovodný program.

**Předávání cen po skončení tenisového
turnaje v Kozlovicích u Přerova v rámci
akce O exekutorské kladivo**

ROZHOVOR SE SOUDNÍM EXEKUTOREM TOMÁŠEM VRÁNOU Z EXEKUTORSKÉHO ÚŘADU PŘEROV:

„DLUŽNÍCI SE PROFESIONALIZUJÍ“

Je vymáhání dluhů v Česku něčím specifické oproti dalším evropským zemím?

V oblasti exekučního práva máme stejně jako v jiných oborech nejbližší ke Slovensku. V porovnání se slovenskými kolegy mají ale čeští exekutoři méně svázané ruce – v roce 2009 totiž některé pravomoci, dříve vyhrazené soudu přešly na soudní exekutory, čímž došlo k odbremenění soudů a zrychlení těch fází exekuce, kam dříve vstupovala rozhodovací činnost soudu. Hodnotit různá specifika v těch či oněch zemích by bylo asi na samostatný rozhovor.

Jak se díváte na provádění mobiliárních exekucí, se kterými váš úřad bývá spojován?

Každý exekutor má povinnost vykonávat exekuční činnost tak, aby bez zbytečných průtahů při zachování kritérií přiměřenosti exekuce

vymohl pohledávku oprávněného. Jestliže dlužník neplatí a exekuci nelze provést jiným způsobem, je naší povinností přistoupit k provedení exekuce prodejem movitých věcí, abychom k vymožení pohledávky vyčerpali všechny dostupné exekuční nástroje, jinak by se mohlo jednat o neodůvodněnou nečinnost.

Váš úřad patří k největším exekučním drazitelům movitého a nemovitého majetku. Vyžaduje to náročnou organizaci?

Vysoký počet dražeb přisuzují vysokému nápadu exekucí. Objem prodejů přichází tedy jaksi automaticky. Nicméně je třeba důsledná procesní organizace v jednotlivých řízeních, aby vše běželo, jak má. Již od roku 2006 jsme informovali o všech dražbách na webových stránkách a prostřednictvím rozsáhlé inzerce, což přineslo ovoce v podobě vyššího procenta úspěšnosti. Nemovitosti dnes dražíme především elektronicky, movitý majetek zpeněžíme jednou měsíčně v areálu našich exekučních skladů.

Jak hodnotíte stav vymáhání pohledávek po deseti letech?

Oproti stavu před rokem 2001 je vymahatelnost práva v České republice pořád nepochybně vyšší, vnější podmínky se ale stále zhoršují. Souvisí to s tím, že jedna část dlužníků se profesionalizuje a ta druhá je tak zadlužená nebo nemajetná, že už nemají z čeho platit nebo nemají postižitelný majetek a v dalším zadlužování jim žádný právní předpis nebrání. Právní úprava je v mnoha ohledech zastaralá a některé majetky, přestože mají nezanedbatelnou hodnotu, dnes nelze efektivně postihnout, natož zpeněžit. Snad do vykonávacího řízení zavane svěží vítr po přijetí novely exekučního řádu, která mimo jiné přináší i nové způsoby vedení exekuce.

To jistě bude vyžadovat změny v pracovních postupech?

Určitě. Časté legislativní změny znamenají, že musíme být stále ve střehu a dobře připraveni, aby v momentě, kdy se stane právní úpra-

va účinnou, vše bez problému běželo. Úřad se snažíme neustále rozvíjet – musíme držet krok s dobou a nabízet profesionální služby, jinak bychom svoji pozici rychle ztratili. Investujeme do vzdělávání zaměstnanců, neustále pracujeme na vývoji softwaru, vybavujeme vykonavatele nejmodernějšími technickými pomůckami, atd.

Nepřestává Vám chybět motivace, když se Vám podařilo vytvořit dobře fungující instituci?

Denně se mi dostává zpětná vazba od účastníků řízení, kdy mi na úřad chodí děkované maily za vymožení pohledávky, vzornou komunikaci nebo vyřízení složité kauzy. Spokojenost klientů, příchod nových oprávněných a důvěra těch stávajících jsou pro mne výzvou k další práci. Každá taková reakce pak vyvažuje mediální balast mýtů a chimér o naší práci a praktických.

Máte při své práci čas na zábavu a koníčky?

Ne vždy se mi na ně daří najít tolik volného času, zvláště pak v průběhu pracovního týdne. S manželkou jsme vášniví chovatelé brazilských fil, většinu víkendů proto trávíme společně na naší chatě na venkově, kde mají psi volnost. Vše plánuji tak, abych nevynechal pokud možno žádný zápas fotbalové Sigmey Olomouc. ●

Exekuce.cz

**Exekutorský úřad Přerov,
soudní exekutor JUDr. Tomáš Vrána**
Komenského 38, 750 02 Přerov
Tel.: +420 581 216 030
Fax: +420 581 738 020
Email: urad@exekuce.cz
www.exekuce.cz

Weil

Weil, Gotshal & Manges s.r.o. advokátní kancelář

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2011
PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘE

a současně

Právnická firma roku 2011 v kategoriích:

- Fúze a akvizice
- Řešení sporů a arbitráže

Děkujeme našim klientům

Křižovnické nám. 193/2
110 00 Praha 1
tel.: 221 407 300, fax: 221 407 310

Právníci **ROWAN LEGAL** jsou autory

- **Komentář k zákonu o veřejných zakázkách**
- **Přehled judikatury ve věcech veřejných zakázek**
- **Softwarové právo**
- **Kapitola za Českou republiku v ICCA Handbook on Commercial Arbitration**

v kategorii

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

www.rowanlegal.com

Kursov^é zisky nejsou zdanitelným příjmem?

Nejvyšší správní soud vydal v květnu 2012 překvapivý rozsudek, který zcela zpochybňuje fungující obecně přijímaná daňová pravidla a je v zásadním rozporu s platným zákonem o daních z příjmů. V zásadě říká, že při danění kursových zisků resp. ztrát je třeba rozlišovat mezi kursovými rozdíly, vzniklými pouhým přepočtem a skutečnými kursovými zisky, resp. ztrátami. Nerealizované kursov^é rozdíly nepředstavují podle tohoto rozsudku zdanitelný příjem, neboť vznikají pouze na základě přepočtu a jedná se tedy jen o „virtuální“ zisky nebo ztráty.

Za revoluční myšlenku je nutno považovat označení zaučtovaných kursových rozdílů za fiktivní příjmy a konstatování soudu: „Ziskem může být pouze zhodnocení koruny vůči zahraniční měně doprovázené fyzickým tokem peněz, které je ovšem jasné až k datu uskutečnění operace (splátky, na kterou bylo vynaloženo méně českých korun).“ Tato myšlenka je v zásadním rozporu s ustanovením platného zákona o daních z příjmů, který v § 23 uvádí, že pro zjištění základu daně se vychází z výsledku hospodaření (zisk nebo ztráta) u poplatníků vedoucích účetnictví. Tento výsledek hospodaření je následně upravován, jsou vylučovány nezdanitelné výnosy či nedaňové náklady. V zákoně o daních z příjmů pak není možno najít oporu pro vyjmutí kursových rozdílů vznikajících z přepočtu cizoměnových závazků či aktiv ke konci rozvahového dne ze základu daně. Tento přístup je v českém prostředí tradiční a jeho popření nabourává základní principy stanovení základu daně dle českého zákona o daních z příjmů.

Judikát nesprávně vychází z toho, že existuje rozdíl mezi realizovaným a nerealizovaným kursovým ziskem či ztrátou, což české účetní ani daňové právo nezná. Za zcela chybný a odtržený od ekonomické reality je nutno považovat závěr soudu: „Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že je třeba rozlišovat mezi kursovými rozdíly, vzniklými pouhým přepočtem

a skutečnými kursovými zisky, resp. ztrátami. Nerealizované kursov^é rozdíly nepředstavují zdanitelný příjem, neboť vznikají na základě přepočtu a nemají žádný relevantní základ v nakládání s majetkem (operativní činnosti podnikatelského subjektu), nemají žádný vliv a dopad na hospodářskou produktivitu, resp. výsledek hospodaření. Jedná se de facto pouze o virtuální zisky nebo ztráty.“

Není bez zajímavosti, že kursovým rozdílům se věnoval stejný senát v judikátu 5 Afs 34/2011 – 117. Zde tento senát přisvědčil správnosti účtování o kursových ziscích z přecenění závazků k rozvahovému dni do výnosů a kasační stížnost poplatníka, který se domáhal vyjmutí kursových zisků ze svého daňového základu, zamítl.

Na vzniklý chaos a paniku mezi podnikateli, kteří připravovali daňová přiznání, reagovalo Generální finanční ředitelství (dále jen „GFŘ“) svým stanoviskem, které bylo předáno Komodě daňových poradců. V něm je uvedeno, že v současné době vnímá GFŘ zmíněný judikát jako ojedinělost nemá povahu ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu. GFŘ po jeho analýzách neshledalo žádné relevantní důvody k odchýlení se od osavadní praxe, a proto zůstane ze strany daňové správy doposud zastávané aplikační postupy ohledně zdaňování kursových rozdílů zachovány. ●

Jana Skálová, partner TPA Horwath

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI
Advokátní kancelář

Advokátní kancelář

Dáňa, Pergl & Partneři

Na Ořechovce 580/4
162 00 Praha 6 – Střešovice
Tel.: +420 224 232 611
Fax: +420 233 313 067
e-mail: akdpp@akdpp.cz
www.akdpp.cz

Advokátní kancelář

Zrůstek, Lůdl a partneři v.o.s.

Doudlebská 1699/5
140 00 Praha 4
Tel.: +420 210 051 143
e-mail: ak@akpzl.cz
www.akpzl.cz

BBH, advokátní kancelář, v. o. s.

Klimentská 1207/10
110 00 Praha 1
Tel.: +420 234 091 355
Fax: +420 234 091 366
e-mail: legal@bbh.cz
www.bbh.cz

bnt - pravda & partner, s.r.o.

Palác Langhans
Vodičkova 707/37
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 929 301
Fax: +420 222 929 341
e-mail: info.cz@bnt.eu
www.bnt.eu

Čísař, Češka, Smutný a spol.

advokátní kancelář
CITY TOWER
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 224 827 884
Fax: +420 224 827 879
e-mail: ak@akccs.cz
www.akccs.cz

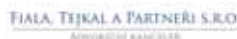
CMS Cameron McKenna v.o.s.

Na Poříčí 1079/3a
110 00 Praha 1
Tel.: +420 296 798 111
Fax: +420 221 098 000
e-mail: Prague@cms-cmck.com
www.cms-cmck.com

DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: office@akds.cz
www.akds.cz

Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.

Mezníkova 273/13
616 00 Brno
Tel.: +420 541 211 528
Fax: +420 541 210 951
e-mail: recepcce@akfiala.cz
www.akfiala.cz

Glatzová & Co., s.r.o.

Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 401 440
Fax: +420 224 248 701
e-mail: office@glatzova.com
www.glatzova.com

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

Revoluční 3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 227 629 700
Fax: +420 221 803 384
e-mail: info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

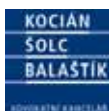
Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář

Týn 1049/3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 895 950
Fax: +420 224 895 980
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

Palác Anděl, Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235
Fax: +420 296 325 240
e-mail: recepcce@holec-advokati.cz
www.holec-advokati.cz

KOCIÁN ŠOLC BALÁŠČÍK

advokátní kancelář
Jungmannova 24
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 103 311
Fax.: +420 224 103 234
e-mail: info@ksb.cz
www.ksb.cz

**KŠD ŠŤOVÍČEK
advokátní kancelář, s.r.o.**

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

MSB Legal, v.o.s.

Radlická 28/663
150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: praha@msblegal.cz
www.msblegal.cz

**MT Legal s.r.o.,
advokátní kancelář**

Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

**PRK Partners s.r.o.
advokátní kancelář**

Jáchymova 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: office@prkpartners.com
www.prkpartners.com

Randl Partners

advokátní kancelář
City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
e-mail: office@randls.com
www.randls.com

Rödl & Partner**Rödl & Partner, v.o.s.**

Platněřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
Fax: +420 236 163 799
e-mail: prag@roedl.cz
www.roedl.cz

**ŘANDA HAVEL LEGAL
advokátní kancelář s.r.o.**

Truhlářská 13
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 537 500
Fax: +420 222 537 510
e-mail: office.prague@randalegal.com
www.randalegal.com

Schönherr s.r.o.

nám. Republiky 1079/1a
110 00 Praha 1
Tel.: +420 225 996 500
Fax: +420 225 996 555
e-mail: office.czechrepublic@schoenherr.eu
www.schoenherr.eu

**TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.**

Trojanova 12
120 00 Praha 2
Tel.: +420 224 918 490
Fax: +420 224 920 468
e-mail: ak@iustitia.cz
www.iustitia.cz

Vejmelka & Wunsch, s.r.o.

Italská 27
120 00 Praha 2
Tel.: +420 222 25 30 50
Fax: +420 222 25 30 90
e-mail: prague@vejwun.cz
www.vejmelkawuenssch.cz

WEINHOLD LEGAL**Weinhold Legal, v.o.s.**

Charles Square Center
Karlovo náměstí 10
120 00 Praha 2
Tel.: +420 225 335 333
Fax: +420 225 335 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

**Žižlavský a partneři,
advokátní kancelář**

Široká 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 947 055
e-mail: ak@zizlavsky.cz
www.zizlavsky.cz

Datové schránky: jednodušší, než jste čekali

Zapomeňte na instalace složitých certifikací,
na neustálé měnění hesla a na potřebu mít po ruce osobní počítač!

Datové schránky jsou nyní díky
portálu Eschranka.eu přístupné ze všech prohlížečů a mobilních
telefonů bez instalace doplňkových modulů.

Mercedes-Benz E 220 CDI za 812 500 Kč bez DPH

Nastoupit do mercedesu nebylo nikdy snadnější

- Servis na 6 let nebo 120 000 km zdarma
- Roční havarijní pojištění a povinné ručení činí při financování vozu 31 512 Kč
- Úvěr s navýšením 0 % při akontaci 30 % a délce úvěru 36 měsíců

www.mytyfakta.cz

A Daimler Brand

Mercedes-Benz Financial

Mercedes-Benz
The best or nothing.

Mercedes-Benz E 220 CDI BlueEFFICIENCY, kombinovaná spotřeba paliva 5,3 l/100 km, emise CO₂ 139 g/km.
Produkt ISP není zákazník povinen odebrat. Fotografie je pouze ilustrativní.

PIPER-HEIDSIECK

Maison fondée en 1785

www.remy-cointreau.cz

www.piper-heidsieck.com